

DIREKTYVOS 2015/2366 IR LIETUVOS RESPUBLIKOS NACIONALINIŲ TEISĖS AKTŲ ATITIKTIES LENTELĖ

<p>2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB</p>	<p>Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 2, 3, 54, 76 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projektas (toliau – MĮ projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 17 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas (toliau – MĮĮ projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo Nr. XIII-1092 1 ir 2 straipsnių pakeitimo įstatymas Nr. XIII-1301 (toliau – Įstatymas Nr. XIII-1301)</p> <p>Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymas Nr. XIII-1092 (TAR, 2018-04-27, Nr. 6727) (toliau – Mokėjimų įstatymas)</p> <p>Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 pakeitimo įstatymas Nr. XIII-1093 (TAR, 2018-04-27, Nr. 6729) (toliau – Mokėjimo įstaigų įstatymas)</p> <p>Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymas Nr. XIII-1094 (TAR, 2018-04-27, Nr. 6730) (toliau – Elektroninių pinigų įstaigų įstatymas)</p> <p>Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 1 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymas Nr. XIII-1096 (TAR, 2018-04-27, Nr. 6735) (toliau – Vartotojų teisių apsaugos įstatymas)</p> <p>Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatymo Nr. IX-1068 2, 18, 44 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymas Nr. XIII-1097 (TAR, 2018-04-27, Nr. 6736) (toliau – Finansų įstaigų įstatymas)</p> <p>Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 47 straipsnio ir 1 priedo pakeitimo įstatymas Nr. XIII-1095 (TAR, 2018-</p>	
--	--	--

	<p>04-27, Nr. 6731) (toliau - Lietuvos banko įstatymas)</p> <p>Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 47 straipsnio pakeitimo įstatymas Nr. XII-2562 (TAR, 2016-07-13, Nr. 20316)(toliau - Lietuvos banko įstatymas Nr. XII-2562)</p> <p>Lietuvos Respublikos bankų įstatymo Nr. IX-2085 2, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 34, 35, 36, 40, 44, 48, 52, 53, 57, 59, 61, 64, 65, 67, 69, 70, 701, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 78, 81, 82, 86 straipsnių ir priedo pakeitimo, įstatymo papildymo 651, 681 ir 702 straipsniais ir 6, 7, 8, 18, 26, 37, 38, 39, 43, 49, 50 straipsnių pripažinimo netekusiais galios įstatymas Nr. XII-1545 (TAR, 2015-03-31, Nr. 4828) (toliau – Bankų įstatymas Nr. XII-1545)</p> <p>Lietuvos Respublikos bankų įstatymo Nr. IX-2085 2, 10, 61, 62, 67, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 83, 84, 85, 87 straipsnių, priedo pakeitimo, įstatymo papildymo 361, 751, 752 straipsniais, 761 straipsnio ir tryliktojo skirsnio pripažinimo netekusiais galios įstatymas Nr. XII-2055 (toliau – Bankų įstatymas Nr. XII-2055)</p> <p>Lietuvos Respublikos bankų įstatymo 2, 14, 20, 46, 53, 55, 65, 69, 72, 90, 91, 92 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymas Nr. X-273 (Valstybės žinios, 2005-07-12, Nr. 84-3110) toliau – Bankų įstatymas Nr. X-273)</p> <p>Lietuvos Respublikos bankų įstatymas Nr. IX-2085 (Valstybės žinios, 2004-04-15, Nr. 54-1832) toliau - Bankų įstatymas Nr. IX-2085)</p> <p>Lietuvos Respublikos bankų įstatymo Nr. IX-2085 24 straipsnio pakeitimo įstatymas Nr. XII-2077 (TAR, 2015-12-03, Nr. 19285) (toliau – Bankų įstatymas Nr. XII-2077)</p> <p>Lietuvos Respublikos bankų įstatymo 2, 5, 8, 17, 23, 24, 25, 26, 34, 66 straipsnių bei priedo pakeitimo ir papildymo įstatymas Nr. XI-201</p>	
--	---	--

	<p>(Valstybės žinios, 2009-04-04, Nr. 38-1440) (toliau - Bankų įstatymas Nr. XI-201)</p> <p>Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymas Nr. IX-2135 (Valstybės žinios, 2004-04-30, Nr. 69-2382) (toliau – Elektroninių ryšių įstatymas)</p> <p>Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas Nr. VIII-1864 (toliau – Civilinis kodeksas) (Valstybės žinios, 2000-09-06, Nr. 74-2262)</p> <p>Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatymo 1, 2, 3 straipsnių pakeitimo ir priedo papildymo įstatymas Nr. XI-554 (Valstybės žinios, 2009-12-28, Nr. 153-6892)(toliau – Finansų įstaigų įstatymas Nr. XI-554)</p> <p>Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 2, 5, 10, 11, 12, 40 straipsnių, šeštojo skirsnio ir įstatymo priedo pakeitimo įstatymas Nr. XII-2083 (TAR, 2015-12-07, Nr. 19362) (toliau – Vartotojų teisių apsaugos įstatymas)</p> <p>Lietuvos banko valdybos 2016 m. sausio 28 d. nutarimas Nr. 03-11 „Dėl Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų nagrinėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo (TAR, 2016-01-29, Nr. 1773) (toliau – LBV03-11-2016)</p> <p>Lietuvos banko valdybos 2018 m. gegužės 24 d. nutarimas Nr. 03-83 „Dėl Elektroninių pinigų įstaigų ir mokėjimo įstaigų pradinio kapitalo ir nuosavo kapitalo skaičiavimo taisyklių ir elektroninių pinigų įstaigų (mokėjimo įstaigų) pradinio kapitalo ir nuosavo kapitalo skaičiavimo ataskaitos formų patvirtinimo“ (TAR, 2018-05-25, Nr. 8416) (toliau – LBV03-83-2018)</p> <p>Lietuvos banko valdybos 2018 m. birželio 12 d. nutarimas Nr. 03-100 „Dėl Lietuvos banko valdybos 2009 m. gruodžio 24 d. nutarimo</p>	
--	--	--

	<p>Nr. 238 „Dėl Lietuvos banko išduodamų leidimų elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigoms“ pakeitimo“ (TAR, TAR, 2018-06-14, Nr. 9879) (toliau – LBV03-100-2018)</p> <p>Lietuvos banko valdybos 2018 m. birželio 12 d. nutarimas Nr. 03-101 „Dėl Lietuvos banko valdybos 2012 m. vasario 23 d. nutarimo Nr. 03-43 „Dėl Užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialų, įsteigtų Lietuvos Respublikoje, licencijavimo taisyklių“ pakeitimo“ (TAR, TAR, 2018-06-14, Nr. 9880) (toliau – LBV03-101-2018)</p>	
<p>DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽTYS</p> <p>1 straipsnis. Dalykas</p> <p>1. Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės, pagal kurias valstybės narės nustato šias mokėjimo paslaugų teikėjų kategorijas:</p> <p>a) kredito įstaigos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 (28) 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, įskaitant jų filialus, kaip apibrėžta to reglamento 4 straipsnio 1 dalies 17 punkte, esančius Sąjungoje, neatsižvelgiant į tai, ar tų filialų pagrindinės buveinės yra Sąjungoje, ar, remiantis Direktyvos 2013/36/ES 47 straipsniu ir nacionaline teise, už Sąjungos ribų;</p> <p>b) elektroninių pinigų įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 1 punkte, įskaitant pagal tos direktyvos 8 straipsnį ir nacionalinę teisę tų įstaigų filialus, kai tokie filialai yra Sąjungoje, o jų pagrindinės buveinės yra už Sąjungos ribų, kiek tų filialų teikiamos mokėjimo paslaugos yra susijusios su elektroninių pinigų išleidimu;</p> <p>c) pašto žiro įstaigos, pagal nacionalinę teisę turinčios teisę teikti mokėjimo paslaugas;</p> <p>d) mokėjimo įstaigos;</p> <p>e) ECB ir nacionaliniai centriniai bankai, kai jie veikia ne kaip pinigų institucija ar kitos viešosios valdžios institucijos;</p> <p>f) valstybės narės ar jų regionų arba vietos valdžios institucijos, kai jos veikia ne kaip viešosios valdžios institucijos.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>6 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjai</p> <p>Mokėjimo paslaugų teikėjai yra:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kredito įstaigos; 2) elektroninių pinigų įstaigos; 3) mokėjimo įstaigos; 4) pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos, įstatymų nustatyta tvarka turinčios teisę teikti mokėjimo paslaugas; 5) Europos Centrinis Bankas ir valstybių narių centriniai bankai, kai jie teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su jų, kaip pinigų ar valstybės institucijų, funkcijomis; 6) valstybių narių valstybės, regionų ir savivaldybių institucijos, kai jos teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su jų, kaip valstybės, regionų ar savivaldybių institucijų, funkcijomis. <p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>16. Kredito įstaiga – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte apibrėžta kredito įstaiga, jos filialas arba užsienio valstybės kredito įstaigos filialas, įsteigtas Lietuvos Respublikoje.</p> <p>Bankų įstatymas Nr. XII-2055</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>12. Kitos šio Įstatymo sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Finansų įstaigų įstatyme, Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatyme ir 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas</p>	Visiškas

	<p>Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2013 L 176, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 575/2013).</p> <p>Bankų įstatymas Nr. X-273</p> <p>11. Užsienio bankas – užsienio valstybėje įsteigta kredito įstaiga, kuri turi užsienio valstybės priežiūros institucijos išduotą leidimą ar licenciją verstis ir verčiasi indėlių ar kitų grąžintinų lėšų priėmimu iš neprofesionaliųjų rinkos dalyvių ir jų skolinimu.</p> <p>Reglamentas (ES) Nr. 575/2013</p> <p>4 straipsnis</p> <p>Apibrėžtys</p> <p>1) kredito įstaiga – įmonė, kuri verčiasi indėlių ar kitų grąžintinų lėšų priėmimu iš visuomenės ir paskolų teikimu savo sąskaita;</p> <p>17) filialas – veiklos vieta, kuri yra juridškai priklausoma įstaigos dalis ir kurioje tiesiogiai atliekami visi ar kai kurie įstaigų veiklai būdingi sandoriai;</p> <p>Mokėjamų įstatymas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>6. Elektroninių pinigų įstaiga – Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatyme apibrėžta elektroninių pinigų įstaiga, kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga, jų filialai arba užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialas, įsteigtas Lietuvos Respublikoje.</p> <p>Elektroninių pinigų įstaigų įstatymas</p> <p>2. Elektroninių pinigų įstaiga – akcinė bendrovė arba uždaroji akcinė bendrovė, kuriai išduota elektroninių pinigų įstaigos licencija ar elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencija, kuria suteikiama teisė leisti elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje ir (ar) kitose valstybėse narėse (toliau, kai šiame įstatyme kalbama apie elektroninių pinigų įstaigos licenciją ir elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją kartu, vartojama sąvoka „licencija“).</p> <p>3. Elektroninių pinigų įstaigos filialas (toliau – filialas) – juridinio asmens statuso neturintis struktūrinis elektroninių pinigų įstaigos padalinys, turintis savo buveinę ir atliekantis visas elektroninių pinigų įstaigos funkcijas arba jų dalį. Visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė elektroninių pinigų įstaiga, turinti</p>	
--	--	--

	pagrindinę buveinę kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu. 14. Užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialas – užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos struktūrinis padalinys, kuriam išduota užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo licencija.	
2. Šioje direktyvoje taip pat nustatomos taisyklės dėl: a) mokėjimo paslaugų sąlygų ir informavimo apie šias paslaugas reikalavimų skaidrumo; bei b) atitinkamų mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teisių ir pareigų, susijusių su mokėjimo paslaugų teikimu kaip reguliariu užsiėmimu arba verslo veikla.	Mokėjimų įstatymas 1 straipsnis. Įstatymo paskirtis 1. Šis įstatymas reglamentuoja mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, autentiškumo patvirtinimą, operacinės ir saugumo rizikos valdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, fiziniams mokėjimo paslaugų vartotojams taikomo komisinio atlyginimo už mokėjimo sąskaitas skaidrumo ir palyginamumo taisyklės, taip pat mokėjimo sąskaitų perkėlimo taisyklės, pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymo ir naudojimo taisyklės ir sąlygas, priežiūros institucijos teises ir įgaliojimus vykdant šio įstatymo nuostatų laikymosi priežiūrą ir ne teismo tvarka nagrinėjant vartojimo ginčus.	Visiškas
2 straipsnis. Taikymo sritis 1. Ši direktyva taikoma mokėjimo paslaugoms, teikiamoms Sąjungoje. 2. III ir IV antraštinės dalys taikomos mokėjimo operacijoms valstybės narės valiuta, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjas yra Sąjungoje. 3. III antraštinė dalis, išskyrus 45 straipsnio 1 dalies b punktą, 52 straipsnio 2 dalies e punktą ir 56 straipsnio a punktą, ir IV antraštinė dalis, išskyrus 81–86 straipsnius, taikomos mokėjimo operacijoms, vykdomoms ne valstybės narės valiuta, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buvimo vieta yra Sąjungoje tų mokėjimo operacijos dalių, kurios vykdomos Sąjungoje, atžvilgiu. 4. III antraštinė dalis, išskyrus 45 straipsnio 1 dalies b punktą, 52	Mokėjimų įstatymas 3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis 1. Šis įstatymas taikomas mokėjimo paslaugoms, teikiamoms Lietuvos Respublikoje. 2. Šio įstatymo 4 ir 11 straipsniai, III, IV, V ir VI skyriai taikomi mokėjimo operacijoms valstybių narių valiutomis, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės vieta yra valstybėje narėje. 3. Šio įstatymo 4 ir 11 straipsniai, III skyrius, išskyrus 13 straipsnio 3 dalies 5 punktą, 16 straipsnio reikalavimą dėl mokėjimo operacijos įvykdymo trukmės nurodymo ir 20 straipsnio 2 dalies 2 punktą, IV skyrius, V skyrius, išskyrus 45–48 straipsnius, ir VI skyrius taikomi mokėjimo operacijoms, vykdomoms užsienio valiuta, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų	Visiškas

<p>straipsnio 2 dalies e punktą, 52 straipsnio 5 dalies g punktą ir 56 straipsnio a punktą, ir IV antraštinė dalis, išskyrus 62 straipsnio 2 ir 4 dalis, 76, 77, 81 straipsnius, 83 straipsnio 1 dalį, 89 ir 92 straipsnius, taikomos mokėjimo operacijoms, vykdomoms bet kuria valiuta, kai tik vieno iš mokėjimo paslaugų teikėjų buvimo vieta yra Sąjungoje tų mokėjimo operacijos dalių, kurios vykdomos Sąjungoje, atžvilgiu.</p>	<p>teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės vieta yra valstybėje narėje, bet tik dėl tų mokėjimo operacijos dalių, kurios vykdomos valstybėse narėse.</p> <p>4. Šio įstatymo 4 straipsnis, 11 straipsnio 1, 2 ir 4 dalys, III skyrius, išskyrus 13 straipsnio 3 dalies 5 punktą, 16 straipsnio reikalavimą dėl mokėjimo operacijos įvykdymo trukmės nurodymo ir 20 straipsnio 2 dalies 2 punktą, IV skyrius, išskyrus 41 straipsnį, V skyrius, išskyrus 45–48, 51 ir 53 straipsnius, ir VI skyrius taikomi mokėjimo operacijoms, vykdomoms bet kuria valiuta, kai tik mokėtojo arba tik gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjų buveinės vieta yra valstybėje narėje, bet tik dėl tų mokėjimo operacijos dalių, kurios vykdomos valstybėse narėse.</p>	
<p>5. Valstybės narės gali netaikyti visų arba dalies šios direktyvos nuostatų Direktyvos 2013/36/ES 2 straipsnio 5 dalies 4–23 punktuose nurodytoms įstaigoms.</p>	<p><u>Pastaba:</u> Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija nepasinaudota. Mokėjimų įstatymo reikalavimai taikomi visoms kredito įstaigoms, įskaitant kredito unijas.</p>	
<p>3 straipsnis. Išimtys Ši direktyva netaikoma:</p> <p>a) mokėjimo operacijoms, kurios vykdomos tik grynaisiais pinigais iš mokėtojo tiesiogiai gavėjui be tarpininkų įsikišimo;</p> <p>b) mokėjimo operacijoms, kurios vykdomos iš mokėtojo gavėjui per prekybos tarpininką, kuris susitarimu yra įgaliotas tik mokėtojo arba tik gavėjo vardu derėtis arba įvykdyti prekių ar paslaugų pardavimą arba pirkimą;</p> <p>c) banknotų ir monetų profesionaliam fiziniam transportavimui, įskaitant jų surinkimą, tvarkymą ir pristatymą;</p> <p>d) mokėjimo operacijoms, kurias sudaro neprofesionalus grynųjų pinigų rinkimas ir pristatymas, vykdamas veiklą, kuria nesiekama pelno, arba labdara;</p> <p>e) paslaugoms, kai gavėjas mokėtojui suteikia grynųjų pinigų, kaip mokėjimo operacijos dalį, gavus aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo prašymą prieš pat mokėjimo operacijos įvykdymą, mokant už perkamas prekes ar paslaugas;</p> <p>f) grynųjų pinigų valiutos keitimo operacijoms, kai lėšos nelaikomos mokėjimo sąskaitoje;</p> <p>g) mokėjimo operacijoms, vykdomoms pagal bet kurią iš šių mokėjimo</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis 5. Šis įstatymas netaikomas:</p> <p>1) mokėjimo operacijoms, kurios atliekamos tik grynaisiais pinigais iš mokėtojo tiesiogiai gavėjui be tarpininkų;</p> <p>2) mokėjimo operacijoms, kurios atliekamos iš mokėtojo gavėjui per prekybos agentą, kuris pagal susitarimą su mokėtoju arba gavėju yra įgaliotas derėtis arba sudaryti prekių ar paslaugų pardavimo ar pirkimo sutartį tik mokėtojo arba tik gavėjo vardu;</p> <p>3) profesionaliam banknotų ir monetų fiziniam transportavimui, įskaitant surinkimą, tvarkymą ir pristatymą;</p> <p>4) neprofesionaliam grynųjų pinigų rinkimui ir pristatymui, užsiimant labdara arba vykdamas veiklą, kuria nesiekama pelno;</p> <p>5) paslaugoms, kai, mokant už perkamas prekes ar paslaugas, prieš pat mokėjimo operacijos įvykdymą ir gavus aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo prašymą, kaip mokėjimo operacijos dalį gavėjas suteikia mokėtojui grynųjų pinigų;</p> <p>6) valiutos keitimo operacijoms grynaisiais pinigais, kai lėšos nelaikomos mokėjimo sąskaitoje;</p> <p>7) mokėjimo operacijoms, vykdomoms pagal bet kurią iš šių</p>	<p>Visiškas</p>

paslaugų teikėją įpareigojančių dokumentų siekiant perduoti lėšas gavėjui:

i) popierinius čekius, reglamentuojamus 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvencija dėl vieningo čekių įstatymo;

ii) popierinius čekius, panašius į nurodytus i papunktyje, kurie yra reglamentuojami valstybių narių, kurios nėra 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvencijos dėl vieningo čekių įstatymo šalys, teisės aktais;

iii) popierinius vekselius pagal 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvenciją dėl vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo;

iv) popierinius vekselius, panašius į nurodytus iii papunktyje, kurie yra reglamentuojami valstybių narių, kurios nėra 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvencijos dėl vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo šalys, teisės aktais;

v) popierinius kuponus;

vi) popierinius kelionių čekius;

vii) popierines pašto perlaidas, kaip jas apibrėžusi Pasaulinė pašto sąjunga;

h) mokėjimo operacijoms, vykdomoms mokėjimo arba vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoje tarp atsiskaitymų tarpininkų, pagrindinių sandorio šalių, tarpuskaitytos namų ir (arba) centrinių bankų bei kitų sistemos dalyvių ir mokėjimo paslaugų teikėjų, nedarant poveikio 35 straipsniui;

i) mokėjimo operacijoms, susijusioms su vertybinių popierių tvarkymu, įskaitant dividendų, pajamų ar kitus paskirstymus, arba išpirkimu ar pardavimu, kurį atlieka h punkte nurodyti asmenys arba investicinės įmonės, kredito įstaigos, kolektyvinio investavimo subjektai ar turto valdymo bendrovės, teikiantys investicines paslaugas, ir kiti subjektai, kuriems leidžiama saugoti finansines priemones;

j) paslaugoms, kurias teikia techninių paslaugų teikėjai, užtikrinantys mokėjimo paslaugų teikimą, bet niekada neįgyjantys pervedamų lėšų, įskaitant duomenų tvarkymą ir saugojimą, patikėjimo ir privatumo apsaugos paslaugas, duomenų ir subjekto autentiškumo patvirtinimą, informacinių technologijų (IT) ir ryšių tinklo suteikimą, mokėjimo paslaugoms teikti naudojamų terminalų ir prietaisų suteikimą bei priežiūrą, išskyrus mokėjimo inicijavimo paslaugas ir informavimo apie

mokėjimo paslaugų teikėją įpareigojančių popierinių dokumentų siekiant perduoti lėšas gavėjui: čekius, kuriuos reglamentuoja Lietuvos Respublikos čekių įstatymas, valstybių narių, kurios yra 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvencijos dėl Vieningo čekių įstatymo šalys, teisės aktai arba valstybių narių, kurios nėra 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvencijos dėl Vieningo čekių įstatymo šalys, teisės aktai; vekselius, kuriuos reglamentuoja Lietuvos Respublikos įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymas, valstybių narių, kurios yra 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvencijos dėl Vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo šalys, teisės aktai arba valstybių narių, kurios nėra 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvencijos dėl Vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo šalys, teisės aktai; pagrindimo dokumentus; kelionių čekius; pašto perlaidas, išskyrus šio įstatymo VII skyriaus nuostatas, kurios taikomos šiame punkte nurodytoms mokėjimo operacijoms;

8) mokėjimo operacijoms, vykdomoms mokėjimo arba vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoje arba tarp atsiskaitymų tarpininkų, pagrindinių sandorio šalių, tarpuskaitytos namų ir (arba) centrinių bankų, kitų sistemos dalyvių ir mokėjimo paslaugų teikėjų, išskyrus šio įstatymo 9 straipsnį, kuris taikomas šiame punkte nurodytiems asmenims;

9) mokėjimo operacijoms, kurios yra susijusios su vertybinių popierių operacijų tvarkymu, įskaitant dividendų, pajamų ir kitų lėšų paskirstymą, arba vertybinių popierių išpirkimu ar pardavimu ir kurias atlieka šios dalies 8 punkte nurodyti asmenys arba finansų maklerio įmonės, kredito įstaigos, kolektyvinio investavimo subjektai ar valdymo įmonės, teikiantys investicines paslaugas, ir kiti subjektai, kuriems leidžiama saugoti finansines priemones;

10) paslaugoms, kurias teikia techninių paslaugų teikėjai, užtikrinantys mokėjimo paslaugų teikimą, bet niekada negaunantys pervedamų lėšų, įskaitant duomenų tvarkymą ir saugojimą, patikėjimo ir privatumo apsaugos paslaugas, duomenų ir subjekto autentiškumo patvirtinimą, informacinių technologijų ir elektroninių ryšių tinklo suteikimą, taip pat mokėjimo paslaugoms teikti naudojamų terminalų, prietaisų suteikimą ir techninę jų priežiūrą,

<p>sąskaitas paslaugas;</p> <p>k) paslaugoms, grindžiamoms konkrečiomis mokėjimo priemonėmis, kurias galima naudoti tik ribotai ir kurios atitinka vieną iš šių sąlygų:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) priemonės, kuriomis suteikiama galimybė turėtojai įsigyti prekių arba paslaugų tik išleidėjo patalpose arba ribotame paslaugų teikėjų tinkle pagal tiesioginį komercinį susitarimą su profesionaliu išleidėju; ii) priemonės, kurios gali būti naudojamos tik labai riboto asortimento prekėms arba paslaugoms įsigyti; iii) priemonės, kurios galioja tik vienoje valstybėje narėje, yra suteikiamos įmonės arba viešojo sektoriaus subjekto prašymu, kurias reguliuoja nacionalinė arba regioninė valdžios institucija, ir kurios naudojamos konkrečiais socialiniais arba mokesčių tikslais siekiant įsigyti konkrečių prekių ar paslaugų iš tiekėjų, turinčių komercinį susitarimą su išleidėju; <p>l) mokėjimo operacijoms, kurias tinklo arba paslaugų abonentui teikdamas elektroninių ryšių paslaugas papildomai vykdo elektroninių ryšių tinklą ar paslaugų teikėjas:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) skirtoms skaitmeniniam turiniui ir balsu grindžiamoms paslaugoms pirkti, nepriklausomai nuo to, koku prietaisu naudojantis perkamas arba vartojamas skaitmeninis turinys, ir kai išlaidų sumos įtraukiamos į susijusią sąskaitą faktūrą, arba ii) atliekamoms iš elektroninio prietaiso arba per jį ir kai išlaidų sumos įtraukiamos į susijusią sąskaitą faktūrą vykdant labdaringą veiklą arba perkant bilietus; <p>jeigu i ir ii papunkčiuose nurodytos bet kurios vieno mokėjimo operacijos vertė neviršija 50 EUR ir:</p> <ul style="list-style-type: none"> — vieno abonto bendra mokėjimo operacijų vertė neviršija 300 EUR per mėnesį; arba, — kai abonentas iš anksto finansuoja savo sąskaitą, kurią tvarko elektroninių ryšių tinklą ar paslaugų teikėjas, bendra mokėjimo operacijų vertė neviršija 300 EUR per mėnesį; <p>m) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp mokėjimo paslaugų teikėjų, jų tarpininkų ar filialų jų sąskaita;</p> <p>n) mokėjimo operacijoms ir susijusioms paslaugoms, vykdomoms tarp patronuojančiosios įmonės ir jos patronuojamosios įmonės arba tarp tos</p>	<p>išskyrus mokėjimo inicijavimo paslaugas ir sąskaitos informacijos paslaugas;</p> <p>11) paslaugoms, teikiamoms mokėjimo priemonėmis, kurias galima naudoti ribotai ir kurios atitinka vieną iš šių sąlygų:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) priemonės, kurias galima naudoti prekėms ar paslaugoms įsigyti tik jų išleidėjo naudojamose patalpose arba pagal tiesioginį komercinį susitarimą su profesionaliu išleidėju ribotame paslaugų teikėjų tinkle; b) priemonės, kurias galima naudoti tik labai riboto asortimento prekėms arba paslaugoms įsigyti; c) priemonės, kurios išleidžiamos socialiniais arba mokesčių tikslais ir naudojamos siekiant įsigyti konkrečių prekių ar paslaugų iš prekių tiekėjų ar paslaugų teikėjų, turinčių komercinį susitarimą su išleidėju. Šios priemonės suteikiamos įmonės, įstaigos arba viešojo administravimo įstaigos prašymu, jas reguliuoja valstybės arba savivaldybių institucija ar įstaiga ir jomis galima naudotis tik Lietuvos Respublikos teritorijoje; <p>12) mokėjimo operacijoms, kurias elektroninių ryšių tinklą ar paslaugų teikėjas, teikdamas elektroninių ryšių paslaugas, papildomai vykdo savo abonentams ir išlaidų sumos įtraukiamos į susijusią sąskaitą faktūrą, kai tenkinamos abi šios sąlygos:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) atsiskaitoma už skaitmeninį turinį ar balsu grindžiamas paslaugas, nepaisant to, koku prietaisu naudojama perkant arba naudojant skaitmeninį turinį, arba mokėjimo operacijos atliekamos naudojantis elektroniniu prietaisu vykdant labdaros veiklą arba perkant bilietus; b) vienos mokėjimo operacijos vertė neviršija 50 eurų ir vieno abonto bendra mokėjimo operacijų vertė neviršija 300 eurų per mėnesį, įskaitant atvejus, kai abonentas už paslaugas moka savo elektroninių ryšių tinklą ar paslaugų teikėjui iš anksto; <p>13) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp mokėjimo paslaugų teikėjų, jų tarpininkų ar filialų savo sąskaita;</p> <p>14) mokėjimo operacijoms ir susijusioms paslaugoms, vykdomoms tarp patronuojančiosios įmonės ir jos patronuojamosios įmonės arba tarp tos pačios patronuojančiosios įmonės patronuojamųjų įmonių, netarpininkaujant mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nėra tai pačiai įmonių grupei priklausanti įmonė;</p>	
---	--	--

<p>pačios patronuojančiosios įmonės patronuojamųjų įmonių, netarpininkaujant mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nėra tai pačiai grupei priklausanti įmonė;</p> <p>o) grynųjų pinigų išėmimo iš bankomatų paslaugoms, kurias teikia paslaugų teikėjai, veikiantys vieno ar kelių kortelių išleidėjų vardu ir neesantys bendrosios sutarties su vartotoju, pasiimančiu pinigus iš mokėjimo sąskaitos, šalimi, su sąlyga, kad tie paslaugų teikėjai neteikia kitų I priede nurodytų mokėjimo paslaugų. Nepaisant to, prieš grynųjų pinigų pasiėmimą ir kvite po pasiėmimo operacijos ant gavimo kvito vartotojui pateikiama 45, 48, 49 ir 59 straipsniuose nurodyta informacija apie visus grynųjų pinigų pasiėmimo mokesčius.</p>	<p>15) kiek šiame punkte nenustatyta kitaip, grynųjų pinigų išdavimo iš bankomatų paslaugoms, kurias teikia paslaugų teikėjai, veikiantys vieno ar daugiau kortelių išdavėjų vardu ir nesantys bendrosios sutarties su mokėjimo paslaugų vartotoju, paimančiu pinigus iš mokėjimo sąskaitos, šalimi, tuo atveju, kai šie paslaugų teikėjai neteikia kitų mokėjimo paslaugų. Šiame punkte nurodyti paslaugų teikėjai, atsižvelgdami į šio įstatymo 20, 23, 24 ir 26 straipsniuose nustatytus reikalavimus, prieš suteikdami paslaugą ir suteikę paslaugą grynųjų pinigų išdavimo kvite privalo mokėjimo paslaugų vartotojui pateikti informaciją apie komisinį atlyginimą už grynųjų pinigų išdavimą;</p>	
<p>4 straipsnis. Apibrėžtys</p> <p>Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:</p> <p>1. buveinės valstybė narė – viena iš toliau nurodytų:</p> <p>a) valstybė narė, kurioje yra mokėjimo paslaugų teikėjo registruota buveinė, arba</p> <p>b) jei mokėjimo paslaugų teikėjas pagal nacionalinę teisę neturi registruotos buveinės – valstybė narė, kurioje yra jo pagrindinė buveinė;</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>29. Mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybė narė (toliau – buveinės valstybė narė) – valstybė narė, kurioje registruota mokėjimo paslaugų teikėjo buveinė. Jeigu kitoje valstybėje narėje įsteigtas mokėjimo paslaugų teikėjas pagal tos valstybės narės teisę neturi registruotos buveinės, – valstybė narė, kurioje yra mokėjimo paslaugų teikėjo buveinė.</p>	Visiškas
<p>2. priimančioji valstybė narė – valstybė narė, kuri nėra buveinės valstybė narė ir kurioje mokėjimo paslaugų teikėjas turi tarpininką arba filialą arba teikia mokėjimo paslaugas;</p>	<p>Bendrinė sąvoka, kurios apibrėžti nereikia.</p>	
<p>3. mokėjimo paslauga – viena ar daugiau I priede nurodytų rūšių verslo veikla;</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>27. Mokėjimo paslauga – bet kuri šio įstatymo 5 straipsnyje nurodyta paslauga.</p>	Visiškas
<p>4. mokėjimo įstaiga – juridinis asmuo, kuriam pagal 11 straipsnį buvo išduotas leidimas teikti ir vykdyti mokėjimo paslaugas visoje Sąjungoje;</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>24. Mokėjimo įstaiga – Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatyme apibrėžta mokėjimo įstaiga, kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga arba jų filialai.</p> <p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>5. Mokėjimo įstaiga – juridinis asmuo, kuriam išduota mokėjimo įstaigos licencija arba mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos</p>	Visiškas

	<p>informacijos paslaugą, licencija ar mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija (toliau, kai šiame įstatyme kalbama apie visas mokėjimo įstaigos licencijų rūšis kartu, vartojama sąvoka „licencija“).</p> <p>6. Mokėjimo įstaigos filialas (toliau – filialas) – juridinio asmens statuso neturintis struktūrinis mokėjimo įstaigos padalinys, turintis savo buveinę ir atliekantis visas mokėjimo įstaigos funkcijas arba jų dalį. Visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė mokėjimo įstaiga, kurios pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu.</p>	
5. mokėjimo operacija – mokėtojo ar jo vardu arba gavėjo inicijuotas lėšų įmokėjimo, pervedimo arba išėmimo veiksmas, nesvarbu, kokie yra mokėtojo ir gavėjo vienas kitam prisiimti įsipareigojimai, susiję su operacija;	<p>Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 26. Mokėjimo operacija – mokėtojo, mokėtojo vardu arba gavėjo inicijuotas lėšų įmokėjimas, pervedimas arba išėmimas neatsižvelgiant į mokėtojo ir gavėjo pareigas, kuriomis grindžiama operacija.</p>	Visiškas
6. nuotolinė mokėjimo operacija – mokėjimo operacija, inicijuota internetu arba prietaisu, kurį galima naudoti nuotoliniam ryšiui palaikyti;	<p>Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 42. Nuotolinė mokėjimo operacija – mokėjimo operacija, inicijuojama internetu arba kitokiu nuotoliniu ryšiu.</p>	Visiškas
7. mokėjimo sistema – lėšų pervedimo sistema, turinti formalią standartizuotą mokėjimo operacijų apdorojimo, tarpuskaitos ir (arba) atsiskaitymų tvarką bei bendras taisykles;	<p>Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 39. Mokėjimo sistema – lėšų pervedimo sistema, kuri tvarkoma pagal bendras tos sistemos taisykles ir kuriai nustatyta standartizuota mokėjimo operacijų apdorojimo, tarpuskaitos ir (arba) atsiskaitymų tvarka.</p>	Visiškas
8. mokėtojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, nesant mokėjimo sąskaitos, fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia mokėjimo nurodymą;	<p>Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 40. Mokėtojas – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, kurie turi mokėjimo sąskaitas ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymus iš tų mokėjimo sąskaitų arba, kai nėra mokėjimo sąskaitos, kurie pateikia mokėjimo nurodymus.</p>	Visiškas
9. gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra numatytas lėšų, kurios buvo mokėjimo operacijos dalykas, gavėjas;	<p>Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 11. Gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, kurie mokėjimo nurodyme yra numatyti kaip mokėjimo</p>	Visiškas

	operacijos lėšų gavėjai.	
10. mokėjimo paslaugų vartotojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudoja mokėjimo paslauga kaip mokėtojas ir (arba) kaip gavėjas;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 31. Mokėjimo paslaugų vartotojas – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, kurie naudoja mokėjimo paslaugomis kaip mokėtojai ir (arba) gavėjai.	Visiškas
11. mokėjimo paslaugų teikėjas – 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta įstaiga arba pagal 32 ar 33 straipsnį išimtimi besinaudojantis fizinis ar juridinis asmuo;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 28. Mokėjimo paslaugų teikėjas – bet kuris šio įstatymo 6 straipsnyje nurodytas subjektas, kuris teikia šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytas mokėjimo paslaugas.	Visiškas
12. mokėjimo sąskaita – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 34. Mokėjimo sąskaita – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti.	Visiškas
13. mokėjimo nurodymas – mokėtojo arba gavėjo nurodymas savo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 25. Mokėjimo nurodymas – mokėtojo arba gavėjo nurodymas savo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją.	Visiškas
14. mokėjimo priemonė – personalizuota (-os) priemonė (-ės) ir (arba) procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas ir kurios naudojamos mokėjimo nurodymui inicijuoti;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 32. Mokėjimo priemonė – personalizuota priemonė ir (arba) tam tikros procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas ir kurias mokėjimo paslaugų vartotojas naudoja mokėjimo nurodymui inicijuoti.	Visiškas
15. mokėjimo inicijavimo paslauga – mokėjimo nurodymo, susijusio su kito mokėjimo paslaugų tiekėjo įstaigoje turima mokėjimo sąskaita, inicijavimo mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu paslauga;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 22. Mokėjimo inicijavimo paslauga – mokėjimo paslauga, kai mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo nurodymas inicijuojamas iš mokėjimo sąskaitos, atidarytos kito mokėjimo paslaugų tiekėjo įstaigoje.	Visiškas
16. informavimo apie sąskaitas paslauga – internetinė konsoliduotos informacijos apie vieną ar kelias mokėjimo paslaugų vartotojo turimas mokėjimo sąskaitas kito mokėjimo paslaugų tiekėjo ar kelių mokėjimo	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 53. Sąskaitos informacijos paslauga – mokėjimo paslauga, kai	Visiškas

paslaugų teikėjų įstaigose teikimo paslauga;	internetu pateikiama konsoliduota informacija apie vieną ar kelias mokėjimo paslaugų vartotojo turimas mokėjimo sąskaitas kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje arba kelių mokėjimo paslaugų teikėjų įstaigose.	
17. sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėtojai teikiantis ir prižiūrintis mokėjimo sąskaitas;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 52. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris atidarė ir tvarko mokėtojo mokėjimo sąskaitą.	Visiškas
18. mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, vykdomas verslo veiklą, kaip nurodyta I priedo 7 punkte;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 23. Mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris teikia mokėjimo inicijavimo paslaugą.	Visiškas
19. informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, vykdomas verslo veiklą, kaip nurodyta I priedo 8 punkte;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 54. Sąskaitos informacijos paslaugos teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris teikia sąskaitos informacijos paslaugą.	Visiškas
20. vartotojas – fizinis asmuo, kuris pagal mokėjimo paslaugų sutartis, kurioms taikoma ši direktyva, veikia siekdamas su prekyba, verslu ar profesija nesusijusių tikslų;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 9. Fizinis mokėjimo paslaugų vartotojas (toliau – vartotojas) – siekiantis sudaryti arba sudaręs mokėjimo paslaugų sutartį fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su savo verslu, prekyba ar profesine veikla.	Visiškas
21. bendroji sutartis – mokėjimo paslaugų sutartis, kuria reglamentuojamas būsimas atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų vykdymas ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą bei jos atidarymo sąlygos;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 3. Bendroji mokėjimo paslaugų sutartis (toliau – bendroji sutartis) – sutartis, kuria reglamentuojamas atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų vykdymas ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą ir jos atidarymo sąlygos.	Visiškas
22. pinigų perlaida – mokėjimo paslauga, kai lėšos gaunamos iš mokėtojo neatidarant mokėjimo sąskaitų mokėtojo arba gavėjo vardu vien tam, kad atitinkama suma būtų pervesta gavėjui ar kitam gavėjo vardu veikiančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, ir (arba) kai tokios lėšos gaunamos gavėjo vardu ir jam pateikiamos;	Mokėjimų įstatymas 51. Pinigų perlaida – mokėjimo paslauga, kai lėšos gaunamos iš mokėtojo, neatidarant mokėjimo sąskaitos mokėtojo arba gavėjo vardu, tam, kad tam tikra suma būtų pervesta gavėjui ar gavėjo vardu veikiančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, ir (ar) kai tokios lėšos gaunamos gavėjo vardu ir tampa jam prieinamos.	Visiškas
23. tiesioginis debetas – mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos	Mokėjimų įstatymas	Visiškas

nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis gavėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui duotu sutikimu;	2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 60. Tiesioginis debetas – mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis gavėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui duotu mokėtojo sutikimu.	
24. kredito pervedimas – mokėjimo paslauga, kai mokėjimo paslaugų teikėjas, kurio įstaigoje yra mokėtojo mokėjimo sąskaita, vadovaudamasis mokėtojo nurodymu, mokėjimo operacijos ar kelių mokėjimo operacijų lėšas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos perveda į gavėjo mokėjimo sąskaitą;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 17. Kredito pervedimas – mokėjimo paslauga, kai vadovaudamasis mokėtojo pateiktu mokėjimo nurodymu mokėjimo paslaugų teikėjas, kuriame mokėtojas turi mokėjimo sąskaitą, perveda mokėjimo operacijos arba kelių mokėjimo operacijų lėšas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos į gavėjo mokėjimo sąskaitą.	Visiškas
25. lėšos – banknotai ir monetos, pinigai sąskaitoje arba elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 5. Elektroniniai pinigai – kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatyme. 18. Lėšos – gryniesi pinigai (banknotai ir monetos), pinigai sąskaitoje ir elektroniniai pinigai. Elektroninių pinigų įstaigų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 1. Elektroniniai pinigai – elektroninių pinigų leidėjams gavus lėšų iš fizinių arba juridinių asmenų į apyvartą išleidžiama piniginė vertė, išreikšta kaip reikalavimas jos leidėjui ir turinti šiuos požymius: 1) yra laikoma elektroninėse, įskaitant magnetines, laikmenose; 2) skirta mokėjimo operacijoms atlikti; 3) priimama asmenų, kurie nėra tų elektroninių pinigų leidėjai.	Visiškas
26. įskaitymo data – nurodytas laiko momentas, kuriuo remiasi mokėjimo paslaugų teikėjas apskaičiuodamas palūkanas už lėšas, nurašomas iš mokėjimo sąskaitos arba į ją įskaitomas;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 19. Lėšų įskaitymo data – data, kurią naudoja mokėjimo paslaugų teikėjas apskaičiuodamas palūkanas už lėšas, įskaitomas į mokėjimo sąskaitą. 21. Lėšų nurašymo data – data, kurią naudoja mokėjimo paslaugų teikėjas apskaičiuodamas palūkanas už lėšas, nurašomas iš mokėjimo sąskaitos.	Visiškas

27. pagrindinis valiutos keitimo kursas – valiutos keitimo kursas, kuriuo remiantis apskaičiuojama valiutos keitimo suma ir kurį pateikia mokėjimo paslaugų teikėjas arba nurodo viešai prieinamas šaltinis;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 46. Pagrindinis valiutos keitimo kursas – valiutos keitimo kursas, kurį nurodo mokėjimo paslaugų teikėjas arba skelbia viešai prieinamas šaltinis ir pagal kurį keičiama valiuta.	Visiškas
28. pagrindinė palūkanų norma – palūkanų norma, kuria remiantis apskaičiuojamos visos taikytinos palūkanos ir kurią nurodo viešai prieinamas šaltinis, kurį gali patikrinti abi mokėjimo paslaugų sutarties šalys;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 45. Pagrindinė palūkanų norma – palūkanų norma, kurią nurodo abiem mokėjimo paslaugų sutarties šalims viešai prieinamas šaltinis ir pagal kurią apskaičiuojama palūkanų suma.	Visiškas
29. autentiškumo patvirtinimas – procedūra, kurią taikydamas mokėjimo paslaugų teikėjas gali patikrinti mokėjimo paslaugų vartotojo tapatybę arba konkrečios mokėjimo priemonės naudojimo teisėtumą, įskaitant vartotojo personalizuotų saugumo požymių naudojimą;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 2. Autentiškumo patvirtinimas – procedūra, kuria mokėjimo paslaugų teikėjas tikrina mokėjimo paslaugų vartotojo tapatybę arba mokėjimo priemonės, įskaitant jos personalizuotus saugumo duomenis, naudojimo teisėtumą.	Visiškas
30. griežtas kliento autentiškumo patvirtinimas – autentiškumo patvirtinimas, grindžiamas dviejų ar daugiau elementų, kurie skirstomi į žinojimo (tai, ką žino tik vartotojas), turėjimo (tai, ką turi tik vartotojas) ir būdingumo (tai, kas būdinga vartotojui) kategorijas, ir yra nepriklausomi, nes vieną iš jų pažeidus nesumažėja kitų patikimumas, ir jo struktūra yra tokia, kad būtų užtikrintas autentiškumo patvirtinimo duomenų konfidencialumas;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 56. Saugesnis autentiškumo patvirtinimas – autentiškumo patvirtinimas, kai saugiai naudojami bent du iš žinojimo (tai, ką žino tik mokėjimo paslaugų vartotojas), turėjimo (tai, ką turi tik mokėjimo paslaugų vartotojas) ir būdingumo (tai, kas būdinga tik mokėjimo paslaugų vartotojui) kategorijas skirstomi elementai, o pažeidus vieną elementą neturi sumažėti kitų elementų patikimumas.	Visiškas
31. personalizuoti saugumo požymiai – personalizuotos ypatybės, kurias mokėjimo paslaugų vartotojui autentiškumo patvirtinimo tikslais suteikia mokėjimo paslaugų teikėjas;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 50. Personalizuoti saugumo duomenys – autentiškumo patvirtinimo tikslais naudojami duomenys, dėl kurių naudojimo susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.	Visiškas
32. neskelbtini mokėjimo duomenys – duomenys, įskaitant personalizuotus saugumo požymius, kuriuos panaudojus galima sukčiauti ir kurie apima personalizuotus saugumo požymius. Mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų veiklos tikslais sąskaitos savininko vardas, pavardė (pavadinimas) ir sąskaitos numeris nėra neskelbtini mokėjimo	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 41. Neskelbtini mokėjimo duomenys – duomenys, įskaitant personalizuotus saugumo duomenis, kurie, jeigu būtų atskleisti, gali būti panaudoti vykdant sukčiavimą ar kitu neteisėtu tikslu. Mokėjimų įstatymas	Visiškas

duomenys;	<p>31 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos reikalavimai teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas</p> <p>2. Mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas, teikdamas mokėjimo inicijavimo paslaugą, privalo:</p> <p>6) nekaupiti neskelbtinų mokėtojo mokėjimo duomenų. Mokėjimo sąskaitos savininko vardas, pavardė (pavadinimas) ir mokėjimo sąskaitos numeris, teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugą, nėra laikomi neskelbtinais mokėjimo duomenimis;</p> <p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>32 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos informacijos ir jos naudojimo reikalavimai teikiant sąskaitos informacijos paslaugas</p> <p>2. Sąskaitos informacijos paslaugos teikėjas privalo:</p> <p>6) neprašyti su mokėjimo sąskaitomis susijusių neskelbtinų mokėjimo duomenų. Mokėjimo sąskaitos savininko vardas, pavardė (pavadinimas) ir mokėjimo sąskaitos numeris, teikiant sąskaitos informacijos paslaugą, nėra laikomi neskelbtinais mokėjimo duomenimis;</p>	
33. unikalūs identifikatoriai – raidžių, skaičių ar simbolių derinys, kurį mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo mokėjimo paslaugų vartotojui ir kurį mokėjimo paslaugų vartotojas turi pateikti, kad būtų vienareikšmiškai identifiкуotas kitas mokėjimo operacijoje dalyvaujantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir (arba) mokėjimo operacijoje naudojama kito mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo sąskaita;	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>61. Unikalūs identifikatoriai – raidžių, skaičių ar simbolių derinys, kurį mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia mokėjimo paslaugų vartotojui ir pagal kurį vienareikšmiškai atpažįstamas mokėjimo operacijoje dalyvaujantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir (arba) mokėjimo operacijoje naudojama jo mokėjimo sąskaita.</p>	Visiškas
34. nuotolinio ryšio priemonė – metodas, kurį galima naudoti mokėjimo paslaugų sutarčiai sudaryti, mokėjimo paslaugų teikėjui ir mokėjimo paslaugų vartotojui tuo pat metu fiziškai nedalyvaujant;	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>43. Nuotolinio ryšio priemonė – priemonė, kurią galima naudoti mokėjimo paslaugų sutarčiai per atstumą sudaryti, kai mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas sudarydami sutartį kartu fiziškai nedalyvauja.</p>	Visiškas
35. patvarioji laikmena – priemonė, kuri suteikia galimybę mokėjimo paslaugų vartotojui saugoti jam asmeniškai skirtą informaciją taip, kad su informacija būtų galima susipažinti ateityje informacijos paskirtį atitinkančiu laikotarpiu, ir kuri leidžia atgaminti saugomą informaciją jos nepakeičiant;	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>47. Patvarioji laikmena – laikmena, kurioje asmeniškai mokėjimo paslaugų vartotojui skirta informacija saugoma taip, kad su ta informacija būtų galima susipažinti informacijos paskirtį atitinkančiu</p>	Visiškas

	laikotarpiu, ir iš kurios laikoma informacija atgaminama jos nepakeičiant.	
36. labai maža įmonė – įmonė, kuri mokėjimo paslaugų sutarties sudarymo metu yra Rekomendacijos 2003/361/EB priedo 1 straipsnyje ir 2 straipsnio 1 ir 3 dalyse apibrėžta įmonė;	Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija nepasinaudota.	
37. darbo diena – diena, kurią atitinkamas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, dalyvaujantis vykdant mokėjimo operaciją, dirba vykdydamas mokėjimo operacijai atlikti būtiną veiklą;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 4. Darbo diena – mokėjimo paslaugų teikėjo nustatyta diena, kurią mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, dalyvaujantis vykdant mokėjimo operaciją, dirba vykdydamas mokėjimo operacijai atlikti būtiną veiklą.	Visiškas
38. tarpininkas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris teikdamas mokėjimo paslaugas veikia mokėjimo įstaigos vardu;	Mokėjimo įstaigų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 8. Mokėjimo įstaigos tarpininkas (toliau – tarpininkas) – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, teikiantys mokėjimo paslaugas mokėjimo įstaigos vardu.	Visiškas
39. filialas – veiklos vieta, kuri nėra pagrindinė buveinė ir kuri yra mokėjimo įstaigos dalis, neturinti juridinio asmens statuso ir tiesiogiai atliekanti kai kurias arba visas mokėjimo įstaigos veiklas būdingas operacijas; visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė mokėjimo įstaiga, kurios pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu;	Mokėjimo įstaigų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 6. Mokėjimo įstaigos filialas (toliau – filialas) – juridinio asmens statuso neturintis struktūrinis mokėjimo įstaigos padalinys, turintis savo buveinę ir atliekantis visas mokėjimo įstaigos funkcijas arba jų dalį. Visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė mokėjimo įstaiga, kurios pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu.	Visiškas
40. grupė – grupė įmonių, kurios viena su kita yra susijusios santykiais, nurodytais Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnio 1, 2 arba 7 dalyje, arba įmonių, kaip apibrėžta Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 241/2014 (29) 4, 5, 6 ir 7 straipsniuose, kurios viena su kita yra susijusios santykiais, nurodytais Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnio 1 dalyje ar 113 straipsnio 6 dalyje arba 7 dalyje;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 12. Įmonių grupė – Lietuvos Respublikos įmonių grupių konsoliduotosios finansinės atskaitomybės įstatyme apibrėžta grupė, taip pat 2014 m. sausio 7 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 241/2014, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos, susijusios su įstaigų nuosavų lėšų reikalavimų techniniais reguliavimo standartais (OL 2014 L 74, p. 8), 4, 5, 6 ir 7 straipsniuose nurodytos įmonės, kurios viena su kita susijusios 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų	Visiškas

	<p>kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2013 L 176, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 575/2013) 10 straipsnio 1 dalyje ar 113 straipsnio 6 ar 7 dalyje nurodytais santykiais.</p> <p>Lietuvos Respublikos įmonių konsoliduotos finansinės atskaitomybės įstatymas 3 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 1. Įmonių grupė – patronuojančioji įmonė ir jos patronuojamosios įmonės. 7. Netiesioginis lemiamas poveikis įmonei – lemiamas poveikis įmonei, daromas kitos įmonės per savo patronuojamąsias įmones arba patronuojamųjų įmonių patronuojamąsias įmones dėl bent vienos iš šio straipsnio 10 dalyje nustatytų sąlygų. 8. Patronuojamoji įmonė – įmonė, kuriai kita įmonė gali daryti tiesioginį ar netiesioginį lemiamą poveikį. 9. Patronuojančioji įmonė – įmonė, kuri kitai įmonei gali daryti tiesioginį ar netiesioginį lemiamą poveikį. 10. Tiesioginis lemiamas poveikis įmonei – lemiamas poveikis kitai įmonei, atsirandantis dėl bent vienos iš šių sąlygų: 1) įmonė turi kitos įmonės daugiau kaip pusę dalyvių balsavimo teisių; 2) įmonė, būdama kitos įmonės dalyvė, turi teisę rinkti arba atšaukti tos kitos įmonės vadovą, daugumą valdymo ar priežiūros organo narių; 3) įmonė turi teisę kitai įmonei daryti lemiamą poveikį pagal su šia įmone sudarytą sutartį arba pagal steigimo sutartį ar įstatus; 4) įmonė, būdama kitos įmonės dalyvė, pagal susitarimus su kitais tos kitos įmonės dalyviais gali spręsti, kaip panaudoti daugiau kaip pusę tos įmonės dalyvių balsų.</p>	
41. elektroninių ryšių tinklas – tinklas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB (30) 2 straipsnio a punkte;	<p>Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 8. Elektroninių ryšių tinklas – kaip apibrėžta Elektroninių ryšių įstatyme. Elektroninių ryšių įstatymas</p>	Visiškas

	3 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos 16. Elektroninių ryšių tinklas – perdavimo sistemos ir (arba) komutavimo bei maršruto parinkimo įranga, kitos priemonės, įskaitant pasyviuosius tinklo elementus, leidžiančios perduoti signalus laidinėmis, radijo, optinėmis ar kitomis elektromagnetinėmis priemonėmis, įskaitant palydovinius tinklus, fiksuotuosius (kanalų ir paketų komutavimo, įskaitant internetą) ir judriuosius antžeminius tinklus, elektros perdavimo kabelines sistemas (kiek jos naudojamos signalams perduoti), tinklus, naudojamus radijo ir (arba) televizijos programoms transliuoti (retransliuoti), ir kabelinės televizijos bei mikrobangų daugiakanalės televizijos tinklus neatsižvelgiant į perduodamos informacijos pobūdį.	
42. elektroninių ryšių paslauga – paslauga, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/21/EB 2 straipsnio c punkte;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 7. Elektroninių ryšių paslauga – kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatyme. Elektroninių ryšių įstatymas 3 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos 15. Elektroninių ryšių paslauga – paprastai už atlygį teikiama paslauga, kurią visiškai ar daugiausia sudaro signalų perdavimas elektroninių ryšių tinklais, įskaitant telekomunikacijų paslaugas ir perdavimo (siuntimo) paslaugas transliavimui (retransliavimui) naudojamais tinklais. Elektroninių ryšių paslaugos neapima elektroninių ryšių tinklais ar naudojant elektroninių ryšių paslaugas perduodamos informacijos turinio teikimo ar redakcinės turinio kontrolės paslaugų, tarp jų informacinės visuomenės paslaugų, kurių visiškai ar daugiausia nesudaro signalų perdavimas elektroninių ryšių tinklais.	Visiškas
43. skaitmeninis turinys – prekės ar paslaugos, kuriamos ir pateikiamos skaitmenine forma, kuriomis naudotis arba kurias vartoti galima tik techniniame prietaise ir kurios jokia būdu neapima naudojimosi fizinėmis prekėmis ar paslaugomis arba jų vartojimo;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 57. Skaitmeninis turinys – skaitmenine forma kuriamos ir pateikiamos prekės ar paslaugos, kurių negalima naudoti fiziškai, o tik naudojant techninį prietaisą.	Visiškas
44. mokėjimo operacijų aptarnavimas – mokėjimo paslauga, kurią teikia mokėjimo paslaugų teikėjas, įsipareigojantis gavėjui priimti ir apdoroti	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos	Visiškas

mokėjimo operacijas, ir kurią įvykdžius lėšos pervedamos gavėjui;	10. Gaunamų mokėjimų apdorojimas – mokėjimo paslauga, kai mokėjimo paslaugų teikėjas pagal susitarimą su gavėju sudaro sąlygas šiam gavėjui priimti mokėjimo operacijas, jas apdoroja ir užtikrina, kad lėšos būtų pervedamos gavėjui.	
45. mokėjimo priemonių išleidimas – mokėjimo paslauga, kurią teikia mokėjimo paslaugų teikėjas, įsipareigojantis suteikti mokėtoju mokėjimo priemonę mokėtojo mokėjimo operacijoms inicijuoti ir apdoroti;	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 33. Mokėjimo priemonių išleidimas – mokėjimo paslauga, kai mokėjimo paslaugų teikėjas pagal susitarimą su mokėtoju suteikia jam mokėjimo priemonę mokėjimo operacijoms inicijuoti ir vykdyti.	Visiškas
46. nuosavos lėšos – lėšos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 118 punkte, kai ne mažiau kaip 75 % 1 lygio kapitalo yra bendras 1 lygio nuosavas kapitalas, kaip nurodyta to reglamento 50 straipsnyje, o 2 lygio kapitalas yra lygus vienam trečdaliui 1 lygio kapitalo arba mažesnis;	Mokėjimo įstaigų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 7. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas – kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 118 punkte. Mokėjimo įstaigų įstatymas 16 straipsnis. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas 1. Mokėjimo įstaigos bendras 1 lygio nuosavas kapitalas, kaip jis apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 50 straipsnyje, turi sudaryti ne mažiau kaip 75 procentus 1 lygio kapitalo. 2. Mokėjimo įstaigos 2 lygio kapitalas turi būti ne didesnis negu vienas trečdalis 1 lygio kapitalo.	Visiškas
47. mokėjimo priemonės prekės ženklas – fizinis ar skaitmeninis pavadinimas, terminas, ženklas, simbolis ar jų derinys, pagal kurį galima nustatyti mokėjimo kortelių schemą, pagal kurią vykdomos kortele grindžiamos mokėjimo operacijos;	Mokėjimų įstatymas 13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos 3. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl mokėjimo paslaugų naudojimo turi būti nurodyta: 7) kai teikiamos mokėjimo kortele grindžiamos mokėjimo priemonės, kuriose naudojami kelių mokėjimo priemonių prekės ženklai, kaip apibrėžta Reglamente (ES) 2015/751, – mokėjimo paslaugų vartotojo teisės pagal Reglamento (ES) 2015/751 8 straipsnį. 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/751 Dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas (toliau - Reglamentas (ES) Nr. 575/2013) 2 straipsnis Terminų apibrėžtys Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:	Visiškas

	30. mokėjimo priemonės prekės ženklas – fizinis ar skaitmeninis pavadinimas, terminas, ženklas, simbolis ar jų derinys, pagal kurį galima nustatyti mokėjimo kortelių schemą, kurioje vykdomos kortele grindžiamos mokėjimo operacijos;	
48. kelių mokėjimo priemonių prekių ženklų naudojimas – dviejų ar daugiau mokėjimo priemonių prekių ženklų arba to paties mokėjimo priemonės prekės ženklo mokėjimo programėlių naudojimas toje pačioje mokėjimo priemonėje.	Mokėjimų įstatymas 13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos 3. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl mokėjimo paslaugų naudojimo turi būti nurodyta: 7) kai teikiamos mokėjimo kortele grindžiamos mokėjimo priemonės, kuriose naudojami kelių mokėjimo priemonių prekių ženklai, kaip apibrėžta Reglamente (ES) 2015/751, – mokėjimo paslaugų vartotojo teisės pagal Reglamento (ES) 2015/751 8 straipsnį. Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 2 straipsnis Terminų apibrėžtys Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys: 31. kelių mokėjimo priemonių prekių ženklų naudojimas – dviejų ar daugiau mokėjimo priemonių prekių ženklų arba to paties prekės ženklo mokėjimo programėlių naudojimas toje pačioje kortele grindžiamoje mokėjimo priemonėje;	Visiškas
II ANTRAŠTINĖ DALIS. MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKĖJAI 1 SKYRIUS. Mokėjimo įstaigos 1 skirsnis. Bendrosios taisyklės 5 straipsnis. Prašymai išduoti leidimą 1. Prašymas išduoti leidimą vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą pateikiamas buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kartu pateikiant: a) veiklos programą, kurioje visų pirma nurodoma numatomų mokėjimo paslaugų rūšis; b) verslo planą, įskaitant numatomą pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto sąmatą, įrodančią, kad pareiškėjas gali patikimai veikti naudodamas tinkamas ir proporcingas sistemas, išteklius ir procedūras; c) įrodymą, kad mokėjimo įstaiga turi pradinį kapitalą, kaip numatyta 7 straipsnyje; d) 10 straipsnio 1 dalyje nurodytų mokėjimo įstaigų atveju – priemonių,	Mokėjimo įstaigų įstatymas 5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija 1. Mokėjimo įstaigos licencija galioja ir kitose valstybėse narėse, suteikdama teisę šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytais sąlygomis mokėjimo įstaigai tose valstybėse narėse teikti mokėjimo įstaigos licencijoje nurodytas mokėjimo paslaugas. 2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), norėdamas gauti mokėjimo įstaigos licenciją, priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis: 1) įstatus (įstatų projektą); 2) veiklos programą, kurioje, be kita ko, nurodomos numatomų teikti mokėjimo paslaugų rūšys ir jų teikimo vieta; 3) verslo planą, įskaitant pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektą, kuriuo įrodoma, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti	Visiškas

<p>kurių pagal 10 straipsnį imtasi siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą;</p> <p>e) pareiškėjo taikomos valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės mechanizmų, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos procedūras, aprašymą, įrodantį, kad ta valdymo tvarka, tie kontrolės mechanizmai ir tos procedūros yra proporcingos, tinkamos, patikimos ir adekvačios;</p> <p>f) nustatytos procedūros, pagal kurią stebimi saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, įskaitant pranešimo apie incidentus mechanizmą, kuriuo atsižvelgiama į 96 straipsnyje nustatytas mokėjimo įstaigos pareigas pranešti, aprašymą;</p> <p>g) nustatyto proceso, kurio metu registruojama, stebima, fiksuojama ir ribojama prieiga prie neskelbtinų mokėjimo duomenų, aprašymą;</p> <p>h) veiklos testinimo tvarkos aprašymą, jame aiškiai nurodant ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus nenumatytų atvejų planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą;</p> <p>i) principų ir apibrėžčių, taikomų renkant veiklos rezultatų, operacijų ir sukčiavimo statistinius duomenis, aprašymą;</p> <p>j) saugumo politikos dokumentą, įskaitant išsamų su savo mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos vertinimą ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą;</p> <p>k) mokėjimo įstaigų, kurios turi vykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/849 (31) ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2015/847 (32), atveju – vidaus kontrolės mechanizmų, kuriuos pareiškėjas yra įdiegęs siekdamas įvykdyti tas pareigas, aprašymą;</p> <p>l) pareiškėjo organizacinės struktūros aprašymą, įskaitant, jei taikoma, numatomo tarpininkų bei filialų naudojimo aprašymą ir jų patikrinimų ne vietoje ir vietoje, kuriuos pareiškėjas įsipareigoja atlikti bent kasmet, aprašymą, taip pat veiklos perdavimo išorės subjektams tvarkos</p>	<p>ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius;</p> <p>4) dokumentus, kuriais patvirtinama, kad pradinio kapitalo dydis yra ne mažesnis, negu nustatytas šio įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje;</p> <p>5) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 17 straipsnyje nustatytus reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą;</p> <p>6) taikomos (numatomos taikyti) valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos sistemas, aprašymą, kuriuo įrodoma, kad ta valdymo tvarka ir vidaus kontrolės sistema yra tinkamos, patikimos ir adekvačios prisiimamai rizikai;</p> <p>7) vidaus kontrolės procedūrų, kurios įdiegtos (bus įdiegtos) siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą ir 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (OL 2015 L 141, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 2015/847), aprašymą;</p> <p>8) procedūros, pagal kurią stebimi operaciniai ir saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, aprašymą, įskaitant pranešimo apie didelių operacinius ir saugumo incidentus mechanizmą, nustatytą pagal Mokėjimų įstatymo 57 straipsnyje nustatytus reikalavimus;</p> <p>9) neskelbtinų mokėjimo duomenų registravimo, stebėjimo, fiksavimo ir prieigos prie jų ribojimo procedūros aprašymą;</p> <p>10) veiklos testinimo procesų aprašymą, jame aiškiai nurodydamas ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus veiklos testinimo planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą;</p> <p>11) principų ir sąvokų, taikomų renkant veiklos rezultatų, operacijų ir sukčiavimų statistinius duomenis, aprašymą;</p> <p>12) saugumo politikos, įskaitant išsamų su teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos vertinimą, ir saugumo kontrolės bei</p>	
---	---	--

aprašymą bei savo dalyvavimo nacionalinėje arba tarptautinėje mokėjimo sistemoje aprašymą;

m) tapatybės duomenis asmenų, tiesiogiai ar netiesiogiai turinčių pareiškėjo kvalifikuotąją akcijų paketo dalį, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 36 punkte, jų turimo kapitalo dydžius ir jų tinkamumo įrodymą atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti mokėjimo įstaigos patikimą ir prudencinį valdymą;

n) direktorių ir asmenų, atsakingų už mokėjimo įstaigos valdymą, ir prireikus asmenų, atsakingų už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą, tapatybės duomenis bei įrodymus, kad jie yra geros reputacijos ir turi tinkamų žinių bei patirties mokėjimo paslaugoms vykdyti, kaip apibrėžė mokėjimo įstaigos buveinės valstybė narė;

o) kai taikytina, teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/43/EB (33), tapatybės duomenis;

p) pareiškėjo teisinį statusą ir įstatus;

q) pareiškėjo pagrindinės buveinės adresą.

Taikydamas pirmos pastraipos d, e, f ir l punktus, pareiškėjas pateikia savo audito tvarkos ir organizacinės tvarkos, kurią jis nustatė, kad galėtų imtis visų pagrįstų veiksmų savo vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui bei patikimumui užtikrinti, aprašymą.

rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą;

13) organizacinės struktūros, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat išipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą;

14) duomenis, kuriais remiantis galima nustatyti asmenų, išigyjančių (turinčių) prašymą išduoti mokėjimo įstaigos licenciją pateikusių juridinio asmens (toliau šiame straipsnyje – prašymą pateikęs juridinis asmuo) kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, tapatybę ir jų išigyjamas (turimas) įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis, taip pat šių asmenų tinkamumą pagal Bankų įstatymo 25 straipsnio 8 dalies nuostatas, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą;

15) vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimus;

16) filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą), jeigu numatoma teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą šio įstatymo 11 straipsnyje nustatyta tvarka;

17) auditą atliekančios (atliksiančios) audito įmonės ar atestuoto auditoriaus (toliau – auditorius), kuris audito veikla verčiasi savarankiškai (toliau, kai šiame įstatyme kalbama apie audito įmonę ir auditorių, kuris audito veikla verčiasi savarankiškai, kartu – audito įmonė), atitinkančių Finansų įstaigų įstatyme ir Lietuvos Respublikos finansinių ataskaitų audito įstatyme nustatytus reikalavimus, duomenis;

18) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio

	<p>įstatymo 20 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytiems reikalavimams ir pagrindžiamas profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba kitos lygiavertės atsakomybės užtikrinimo priemonės sumos dydis, jeigu ketinama teikti mokėjimo inicijavimo paslaugą;</p> <p>19) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytiems reikalavimams ir pagrindžiamas profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba kitos lygiavertės atsakomybės užtikrinimo priemonės sumos dydis, jeigu ketinama teikti sąskaitos informacijos paslaugą;</p> <p>20) buveinės adresą.</p> <p>3. Pateikiant šio straipsnio 2 dalies 5, 6, 8 ir 13 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus kontrolės procedūrų ir organizacinės tvarkos aprašas, kuriame nustatyti veiksmai vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti.</p> <p>12. Detalią prašymo išduoti šiame straipsnyje nustatytą licenciją pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detales šio straipsnio 2 dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija.</p> <p>3 straipsnis. Mokėjimo įstaigos pavadinimas, teisinė forma ir buveinė. Mokėjimo įstaigos veiklą reglamentuojantys teisės aktai</p> <p>2. Mokėjimo įstaigos teisinė forma gali būti tik akcinė bendrovė arba uždaroji akcinė bendrovė.</p> <p>3. Mokėjimo įstaiga privalo turėti buveinę Lietuvos Respublikoje.</p> <p>5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija</p> <p>7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, jeigu:</p> <p>2) prašymą pateikęs juridinis asmuo neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, neketina teikti paslaugų Lietuvos Respublikoje, jo teisinė forma, vadovai, pradinis kapitalas, profesinės civilinės atsakomybės draudimas arba kita atsakomybės užtikrinimo priemonė neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų;</p> <p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>10 straipsnis. Mokėjimo įstaigos kvalifikuotoji įstatinio kapitalo</p>	
--	---	--

	<p>ir (arba) balsavimo teisių dalis Mokėjimo įstaigos kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies įsigijimui ir netekimui, įsigyjančio asmens turimų balsavimo teisių praradimui, siūlomo įsigijimo vertinimui <i>mutatis mutandis</i> taikomos Bankų įstatymo 24 ir 25 straipsnių nuostatos.</p> <p>Bankų įstatymas Nr. IX-2085 24 straipsnis. Banko kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis</p> <p>1. Asmuo arba kartu veikiantys asmenys (toliau – įsigyjantis asmuo), nusprendę įsigyti banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį arba ją padidinti tiek, kad turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis pasiektų arba viršytų 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų, arba tiek, kad bankas taptų kontroliuojamas (toliau – siūlomas įsigijimas), privalo apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti ketinamos įsigyti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydį, taip pat pateikti dokumentus ir duomenis, nustatytus šio Įstatymo 25 straipsnio 2 dalyje nurodytame sąraše. Reikalavimo gauti priežiūros institucijos sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui nesilaikymas nedaro sandorio negaliojančio, tačiau dėl šio reikalavimo nesilaikymo atsiranda šio straipsnio 4 dalyje ir šio Įstatymo 72 ir 73 straipsniuose nustatytos pasekmės. (Bankų įstatymas Nr. XII-1545)</p> <p>2. Asmuo, nusprendęs perleisti banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį arba ją sumažinti tiek, kad turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis sudarytų mažiau kaip 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų, arba tiek, kad bankas nustotų būti jo kontroliuojamas, privalo apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti ketinamos perleisti ar sumažinti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydį.</p> <p>3. Šiame straipsnyje ir šio Įstatymo 23 straipsnyje nurodytais tikslais nustatant kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, atsižvelgiama į Vertybinių popierių įstatyme nustatytą pareigą</p>	
--	---	--

	<p>pranešti apie akcijų paketo įsigijimą ar jo netekimą ir asmens turimų balsų skaičiavimo tvarką. Be to, nustatant banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, neatsižvelgiama į balsavimo teises ar akcijas, kurias finansų maklerio įmonės ar kredito įstaigos gali turėti po teiktos finansinių priemonių pasirašymo ir (arba) platinimo įsipareigojant jas išplatinti paslaugos, jei šiomis teisėmis nesinaudojama ar jos kitaip nenaudojamos siekiant kištis į emitento valdymą ir jei jos perleidžiamos per vienus metus po įsigijimo.</p> <p>(Bankų įstatymo įstatymas Nr. XII-2077)</p> <p>4. Jei banko kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis įsigyta ar padidinta apie tai nepranešus priežiūros institucijai pagal šio straipsnio 1 dalį arba nepasibaigus šio Įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje nustatytam terminui (išskyrus atvejį, kai nepasibaigus šio Įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje nustatytam terminui gautas priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti siūlomam įsigijimui), arba esant priežiūros institucijos prieštaravimui siūlomam įsigijimui, taip pat priežiūros institucijai pritaikius šio Įstatymo 72 straipsnio 1 dalies 7 punkte nustatytą poveikio priemonę, visa įsigyjančio asmens turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis banko visuotiniame akcininkų susirinkime praranda balsavimo teisę. Balsavimo teisė vėl įgyjama tą dieną, kurią yra gaunamas priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti siūlomam įsigijimui arba jei priežiūros institucija nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui, arba kai šio Įstatymo 72 straipsnio 1 dalies 7 punkte nustatyta poveikio priemonė nustoja galioti šio Įstatymo 72 straipsnio 11 dalyje nustatyta tvarka.</p> <p>(Bankų įstatymas Nr. XII-1545)</p> <p>Bankų įstatymas Nr. XI-201</p> <p>25 straipsnis. Įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimas</p> <p>1. Įsigyjantis asmuo pranešimą apie siūlomą įsigijimą, dokumentus ir duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, pateikia šio Įstatymo ir priežiūros institucijos teisės aktu nustatyta tvarka.</p>	
--	---	--

	<p>2. Priežiūros institucija nustato kartu su pranešimu apie siūlomą įsigijimą pateikiamų dokumentų ir duomenų, būtinų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, sąrašą. Šiame sąraše nurodyti dokumentai ir duomenys turi būti proporcingi ir pritaikyti įsigyjančiam asmeniui ir siūlomam įsigijimui. Sąraše neturi būti nurodyta dokumentų ir duomenų, kurie nėra reikalingi įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui pagal šio straipsnio 8 dalyje nustatytus kriterijus atlikti.</p> <p>3. Priežiūros institucija, gavusi pranešimą apie siūlomą įsigijimą, dokumentus ir duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, taip pat vėliau pagal šio straipsnio 6 dalį gavusi papildomų dokumentų ir duomenų, nedelsdama, per 2 darbo dienas, raštu patvirtina jų gavimą įsigyjančiam asmeniui.</p> <p>4. Priežiūros institucija įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimą atlieka ne vėliau kaip per 60 darbo dienų nuo rašytinio patvirtinimo, kad gautas pranešimas apie siūlomą įsigijimą ir visi dokumentai ir duomenys, būtini įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti (toliau – vertinimo laikotarpis). Patvirtindama pranešimo apie siūlomą įsigijimą ir visų dokumentų bei duomenų, būtinų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, gavimą ar pagal šio straipsnio 6 dalį pateikiamų papildomų dokumentų ir duomenų gavimą, priežiūros institucija įsigyjančiam asmeniui praneša datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.</p> <p>5. Vertinimo laikotarpiu priežiūros institucija prireikus, ne vėliau kaip penkiasdešimtą vertinimo laikotarpio darbo dieną, gali prašyti įsigyjantį asmenį pateikti papildomų dokumentų ir duomenų, reikalingų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui užbaigti. Šis prašymas pateikiamas raštu ir nurodoma, kokius papildomus dokumentus ir duomenis reikia pateikti.</p> <p>6. Vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas sustabdomas tą dieną, kurią priežiūros institucija pateikia prašymą pateikti papildomus dokumentus ir duomenis, reikalingus vertinimui užbaigti, ir atnaujinamas tą dieną, kurią gaunamas įsigyjančio asmens atsakymas į priežiūros institucijos prašymą. Sustabdyti vertinimo laikotarpio</p>	
--	---	--

	<p>trukmės skaičiavimą galima ne ilgiau kaip 20 darbo dienų. Priežiūros institucija savo nuožiūra gali pakartotinai prašyti pateikti papildomų dokumentų ir duomenų ar juos patikslinti, tačiau dėl to vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas nebegali būti stabdomas.</p> <p>7. Priežiūros institucija gali pratęsti šio straipsnio 6 dalyje nurodytą vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimo sustabdymą ne ilgiau kaip iki 30 darbo dienų, jei įsigyjantis asmuo yra:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) įsisteigęs arba jo veikla reglamentuojama ne Europos Sąjungos valstybėse narėse, arba 2) asmuo, kuriam netaikoma priežiūra pagal Lietuvos Respublikos ar kitų Europos Sąjungos valstybių narių teisės aktus, reglamentuojančius kredito įstaigų, draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, finansų maklerio įmonių ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonių veiklą. <p>8. Nagrinėdama pateiktą pranešimą apie siūlomą įsigijimą ir dokumentus bei duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, taip pat gautus papildomus dokumentus ir duomenis, priežiūros institucija, siekdama užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį banko, dėl kurio siūlomas įsigijimas, valdymą ir atsizvelgdama į galimą įsigyjančio asmens poveikį bankui, vertina įsigyjančio asmens tinkamumą ir siūlomo įsigijimo finansinį patikimumą pagal visus šiuos kriterijus:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) įsigyjančio asmens nepriekaištingą reputaciją (šio Įstatymo 34 straipsnio 12 ir 13 dalys); 2) asmens, kuris vadovaus bankui po siūlomo įsigijimo, nepriekaištingą reputaciją ir patirtį (šio Įstatymo 34 straipsnio 2 dalis); 3) įsigyjančio asmens finansinį patikimumą, ypač pagal banko, dėl kurio siūlomas įsigijimas, vykdomos ir numatomos vykdyti veiklos rūšį; 4) ar bankas įgyvendinus siūlomą įsigijimą galės nuolat laikytis šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytą riziką ribojančių reikalavimų, visų pirma, ar grupės, kurios dalimi bankas taps, struktūra sudaro sąlygas atlikti veiksmingą priežiūrą, priežiūros institucijoms veiksmingai keistis informacija ir apibrėžti priežiūros institucijų 	
--	---	--

	<p>atsakomybės pasiskirstymą;</p> <p>5) ar yra tinkamas pagrindas įtarti, kad siekiant įgyvendinti siūlomą įsigijimą vykdoma ar įvykdyta arba buvo bandyta įvykdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikla, kaip tai apibrėžta Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti tokių veiksmų pavojų.</p> <p>9. Priežiūros institucija turi teisę prieštarauti siūlomam įsigijimui tik tuo atveju, kai, remiantis šio straipsnio 8 dalyje nustatytais kriterijais, tam yra tinkamas pagrindas arba kai įsigyjančio asmens pateikta informacija yra neišsami.</p> <p>10. Priežiūros institucija negali nustatyti jokių išankstinių sąlygų dėl privalomos įsigyti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydžio ir nagrinėti siūlomo įsigijimo pagal rinkos ekonominius poreikius.</p> <p>11. Priežiūros institucija, dėl to paties banko gavusi daugiau kaip vieną pranešimą apie siūlomą įsigijimą, visus gautus pranešimus nagrinėja tokia pat tvarka, nediskriminuodama įsigyjančių asmenų.</p> <p>12. Jei priežiūros institucija priima sprendimą prieštarauti siūlomam įsigijimui, ji apie tai per 2 darbo dienas ir neviršydamą vertinimo laikotarpio raštu praneša įsigyjančiam asmeniui, nurodydama sprendimo motyvus. Be to, sprendime nurodomos visos po konsultacijų pagal šio straipsnio 15 ir 16 dalis gautos kitų priežiūros institucijų nuomonės ar išlygos. Priežiūros institucija įsigyjančio asmens prašymu ar savo iniciatyva informaciją apie sprendimo prieštarauti siūlomam įsigijimui priėmimo motyvus turi teisę paskelbti viešai.</p> <p>13. Jei priežiūros institucija per vertinimo laikotarpį raštu nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui, laikoma, kad priežiūros institucija siūlomam įsigijimui neprieštarauja. Jei priežiūros institucija nepasibaigus vertinimo laikotarpiui priima sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, ji apie tai per 2 darbo dienas privalo raštu pranešti įsigyjančiam asmeniui.</p> <p>14. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, turi teisę nustatyti maksimalų terminą siūlomam įsigijimui įgyvendinti. Prireikus šis terminas gali būti pratęstas.</p>	
--	---	--

	<p>15. Priežiūros institucija konsultuojasi su atitinkamomis kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijomis, jeigu įsigyjantis asmuo yra:</p> <p>1) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuotas užsienio bankas, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, finansų maklerio įmonė ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonė arba</p> <p>2) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuoto užsienio banko, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, finansų maklerio įmonės ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonės patronuojanti įmonė, arba</p> <p>3) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuotą užsienio banką, draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, finansų maklerio įmonę ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonę kontroliuojantis asmuo.</p> <p>16. Priežiūros institucija, konsultuodamasi pagal šio straipsnio 15 dalį, kitų atitinkamų priežiūros institucijų prašo pateikti visą įsigyjančio asmens tinkamumo ir siūlomo įsigijimo finansinio patikimumo vertinimui svarbią informaciją ir pati nedelsdama kitoms priežiūros institucijoms teikia jų prašomą atliekamam vertinimui svarbią informaciją, o visą atliekamam vertinimui esminę informaciją teikia savo iniciatyva.</p> <p>17. Kilus įtarimui, kad siūlomo įsigijimo metu gali būti vykdoma ar yra įvykdyta arba buvo bandyta įvykdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikla, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti to pavojų, priežiūros institucija kreipiasi į valstybės institucijas, atsakingas už pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją, prašydama jas pateikti turimus duomenis ir išvadas. Už pinigų plovimą ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją atsakingos valstybės institucijos, kitos valstybės ir savivaldybių institucijos, taip pat kiti asmenys priežiūros institucijos prašymu privalo nedelsdami jai pateikti turimą informaciją apie įsigyjantį asmenį, jo dalyvius, vadovus, finansinę būklę, veiklą, nustatytus įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus, atliktų patikrinimų ir revizijų išvadas, kitą informaciją, kuri priežiūros institucijai reikalinga įsigyjančio asmens</p>	
--	--	--

<p>2. Valstybės narės reikalauja, nurodydamos kaip leidimo gavimo sąlygą, kad prašymą išduoti leidimą teikti mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta I priedo 7 punkte, pateikiančios įmonės būtų apsidraudusios profesinės civilinės atsakomybės draudimu, apimančiu tas teritorijas, kuriose jos siūlo paslaugas, arba turėtų kitą panašią atsakomybės garantiją, siekiant užtikrinti, kad jos galėtų padengti savo įsipareigojimus, kaip nurodyta 73, 89, 90 ir 92 straipsniuose.</p>	<p>ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti.</p> <p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija</p> <p>2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), norėdamas gauti mokėjimo įstaigos licenciją, priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis:</p> <p>18) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytiems reikalavimams ir pagrindžiamas profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba kitos lygiavertės atsakomybės užtikrinimo priemonės sumos dydis, jeigu ketinama teikti mokėjimo inicijavimo paslaugą;</p> <p>20 straipsnis. Reikalavimai dėl profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba kitos lygiavertės atsakomybės užtikrinimo priemonės, kai mokėjimo įstaiga teikia sąskaitos informacijos paslaugą ir (arba) mokėjimo inicijavimo paslaugą</p> <p>1. Mokėjimo įstaiga, teikianti mokėjimo inicijavimo paslaugą, privalo būti apsidraudusi profesinės civilinės atsakomybės draudimu arba turėti kitą lygiavertę atsakomybės užtikrinimo priemonę dėl žalos, kuri gali atsirasti dėl jos įsipareigojimų, nurodytų Mokėjų įstatymo 38, 51, 52 ir 53 straipsniuose, nevykdymo ar netinkamo vykdymo, atlyginimo.</p> <p>3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyto profesinės civilinės atsakomybės draudimo sutartis arba sutartis dėl kitos atsakomybės užtikrinimo priemonės privalo būti sudaryta Lietuvos Respublikos draudimo įmonės ar kredito įstaigos (įskaitant užsienio valstybės draudimo įmonės ar kredito įstaigos filialą, veikiantį Lietuvos Respublikoje) ar kitos valstybės narės draudimo įmonės ar kredito įstaigos, privalo galioti tose valstybėse narėse, kuriose mokėjimo įstaiga teikia paslaugą, visą jos veiklos laikotarpį. Profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba kitos atsakomybės užtikrinimo priemonės suma privalo būti ne mažesnė negu suma, apskaičiuota pagal Europos bankininkystės institucijos gairių, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 5 straipsnio 4 dalyje, reikalavimus.</p> <p>4. Mokėjimo įstaiga, teikianti sąskaitos informacijos paslaugą ir</p>	<p>Visiškas</p>
--	---	-----------------

	(arba) mokėjimo inicijavimo paslaugą, pasibaigus profesinės civilinės atsakomybės draudimo sutarčiai arba kitos atsakomybės užtikrinimo priemonės galiojimo terminui, per 5 darbo dienas nuo pasibaigimo dienos priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo pateikti priežiūros institucijai pasikeitusius dokumentus ir duomenis, kuriais pagrindžiamas draudimo arba kitos atsakomybės užtikrinimo priemonės sumos minimalus dydis.	
Pirmos pastraipos j punkte nurodytų saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių aprašyme nurodoma, kaip jomis užtikrinamas aukštas techninio saugumo ir duomenų apsaugos lygis, įskaitant programinę įrangą ir IT sistemas, kurias naudoja pareiškėjas arba įmonės, kurioms jis perduoda vykdyti visas savo operacijas arba jų dalį. Tos priemonės taip pat apima 95 straipsnio 1 dalyje nustatytas saugumo priemones. Tomis priemonėmis atsižvelgiama į 95 straipsnio 3 dalyje nurodytas EBI gaires dėl saugumo priemonių, kai jos bus priimtos.	<p>LBV03-100-2018 ELEKTRONINIŲ PINIGŲ IR MOKĖJIMO ĮSTAIGŲ LICENCIJAVIMO TAISYKLĖS Taisyklų 4 punktas 4. Pareiškėjas, norėdamas gauti licenciją, Lietuvos bankui pateikia užpildytą Taisyklių 1 priede (jei siekiama gauti elektroninių pinigų įstaigos licenciją), 2 priede (jei siekiama gauti mokėjimo įstaigos licenciją), 3 priede (jei siekiama gauti elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją), 4 priede (jei siekiama gauti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją) arba 5 priede (jei siekiama gauti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją) nurodytą prašymą su prašymų formose nurodytais priedais.</p> <p>Taisyklių 1 priedas PRAŠYMAS IŠDUOTI ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGOS LICENCIJĄ B DALIS. PRIDEDAMI DOKUMENTAI 13. Anketa dėl pareiškėjo veiklos operacinės rizikos (Elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų licencijavimo taisyklių 11 priedas)</p> <p>Taisyklių 2 priedas PRAŠYMAS IŠDUOTI MOKĖJIMO ĮSTAIGOS LICENCIJĄ B DALIS. PRIDEDAMI DOKUMENTAI 13. Anketa dėl pareiškėjo veiklos operacinės rizikos (Elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų licencijavimo taisyklių 11 priedas)</p> <p>Taisyklių 3 priedas PRAŠYMAS IŠDUOTI ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGOS</p>	Visiškas

	<p>RIBOTOS VEIKLOS LICENCIJĄ B DALIS. PRIDEDAMI DOKUMENTAI 9. Anketa dėl pareiškėjo veiklos operacinės rizikos (Elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų licencijavimo taisyklių 11 priedas) (pildomos anketos I ir II dalys)</p> <p>Taisyklių 4 priedas PRAŠYMAS IŠDUOTI MOKĖJIMO ĮSTAIGOS RIBOTOS VEIKLOS LICENCIJĄ B DALIS. PRIDEDAMI DOKUMENTAI 9. Anketa dėl pareiškėjo veiklos operacinės rizikos (Elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų licencijavimo taisyklių 11 priedas) (pildomos anketos I ir II dalys)</p> <p>Taisyklių 5 priedas PRAŠYMAS IŠDUOTI MOKĖJIMO ĮSTAIGOS, TEIKIANČIOS TIK SĄSKAITOS INFORMACIJOS PASLAUGĄ, LICENCIJĄ B DALIS. PRIDEDAMI DOKUMENTAI 9. Anketa dėl pareiškėjo veiklos operacinės rizikos (Elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų licencijavimo taisyklių 11 priedas) (anketos I dalis ir VIII dalis nepildomos)</p> <p>Taisyklių 11 priedas ANKETA DĖL PAREIŠKĖJO VEIKLOS OPERACINĖS RIZIKOS I dalis. Vidaus kontrolės procedūros, kurios įdiegtos (bus įdiegtos) siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija II dalis. Informacija apie ketinamas perduoti veiklos funkcijas Deklaracija dėl ketinamų perduoti veiklos funkcijų sutarčių sąlygų</p>	
--	---	--

	<p>III dalis. Pagrindinė informacijos, IT ir kibernetinės saugos valdymo informacija</p> <p>IV dalis. Aprašymas, kaip registruojama, stebima, fiksuojama ir ribojama prieiga prie neskelbtinų mokėjimo ir kitų duomenų</p> <p>V dalis. IT sistemų saugos aprašymas</p> <p>VI dalis. Veiklos testinimo tvarka</p> <p>VII dalis. Procedūros, pagal kurias stebimi saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, kaip į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, aprašymas</p> <p>VIII dalis. Principų ir sąvokų, taikomų renkant veiklos rezultatų, operacijų ir sukčiavimų statistinius duomenis, aprašymas</p> <p>Priedami dokumentai</p> <p>1. Asmens, atsakingo už pareiškėjo atitikties pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo prevencijos reikalavimams įgyvendinimą, kvalifikacijos ir patirties aprašymas <i>(pareiškėjas, prašantis išduoti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, šio priedo neteikia)</i></p> <p>2. Funkcijų perdavimo tretiesiems asmenims susitarimų projektų kopijos</p> <p>3. Informacijos saugos vadybininko ar kitos atitinkamos pareigybės esamo darbuotojo kvalifikacijos ir patirties aprašymas <i>(pareiškėjas, prašantis išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją arba elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją, šio priedo neteikia)</i></p> <p>4. Išsami IT ir kibernetinės saugos, sukčiavimo, trečiųjų šalių paslaugų ir kitų operacinių rizikų vertinimo ataskaita <i>(pareiškėjas, prašantis išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją arba elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją, šio priedo neteikia)</i></p>	
--	---	--

	<p>5. IT sistemų saugos aprašymas <i>(pareiškėjas, prašantis išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją arba elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją, šio priedo neteikia)</i></p> <p>6. Kiti pridedami dokumentai: <i>(jeigu papildomai teikiate kitus dokumentus, pratęskite šią lentelę, nurodydami teikiamų dokumentų pavadinimus)</i></p> <p>LBV03-101-2018 UŽSIENIO VALSTYBIŲ ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGŲ FILIALŲ LICENCIJAVIMO TAISYKLĖS 5. Pareiškėjas, norėdamas gauti licenciją, Lietuvos bankui pateikia užpildytą Taisyklių 1 priede pateiktą prašymą su prašymo formoje nurodytais priedais.</p> <p>Taisyklių 1 priedas PRAŠYMAS IŠDUOTI LICENCIJĄ D DALIS. PRIDEDAMI DOKUMENTAI 16. Anketa dėl filialo veiklos operacinės rizikos (Užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialų licencijavimo taisyklių 7 priedas)</p> <p>Taisyklių 7 priedas ANKETA DĖL FILIALO VEIKLOS OPERACINĖS RIZIKOS I dalis. Vidaus kontrolės procedūros, kurios įdiegtos (bus įdiegtos) siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija</p> <p>II dalis. Informacija apie ketinamas perduoti veiklos funkcijas</p> <p>Deklaracija dėl ketinamų perduoti veiklos funkcijų sutarčių sąlygų</p> <p>Pridedami dokumentai 1. Asmens, atsakingo už filialo atitikties pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo prevencijos reikalavimams įgyvendinimą, kvalifikacijos</p>	
--	---	--

	<p>ir patirties aprašymas</p> <p>2. Funkcijų perdavimo tretiesiems asmenims susitarimų projektų kopijos</p> <p>3. Kiti pridedami dokumentai: (jeigu papildomai teikiate kitus dokumentus, pratęskite šią lentelę, nurodydami teikiamų dokumentų pavadinimus)</p>	
<p>3. Valstybės narės reikalauja, nurodydamos kaip įregistravimo sąlygą, kad prašymą įregistruoti teikti mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta I priedo 8 punkte, pateikiančios įmonės būtų apsidraudusios profesinės civilinės atsakomybės draudimu, apimančiu tas teritorijas, kuriose jos siūlo paslaugas, arba turėtų kitą panašią garantiją, apsaugančią nuo atsakomybės sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėjimo paslaugų vartotojui, atsirandančios dėl neautorizuotos arba nesąžiningos priegios prie mokėjimo sąskaitos informacijos arba neautorizuoto ar nesąžiningo šios informacijos panaudojimo.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija 2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), norėdamas gauti mokėjimo įstaigos licenciją, priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis: 19) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytiems reikalavimams ir pagrindžiamas profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba kitos lygiavertės atsakomybės užtikrinimo priemonės sumos dydis, jeigu ketinama teikti sąskaitos informacijos paslaugą;</p> <p>20 straipsnis. Reikalavimai dėl profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba kitos lygiavertės atsakomybės užtikrinimo priemonės, kai mokėjimo įstaiga teikia sąskaitos informacijos paslaugą ir (arba) mokėjimo inicijavimo paslaugą 2. Mokėjimo įstaiga, teikianti sąskaitos informacijos paslaugą, privalo būti apsidraudusi profesinės civilinės atsakomybės draudimu arba turėti kitą lygiavertę atsakomybės užtikrinimo priemonę dėl žalos, kuri gali atsirasti dėl neautorizuotos arba nesąžiningos priegios prie mokėjimo sąskaitos informacijos arba neautorizuoto ar nesąžiningo šios informacijos panaudojimo, sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėjimo paslaugų vartotojui atlyginimo. 3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyto profesinės civilinės atsakomybės draudimo sutartis arba sutartis dėl kitos atsakomybės</p>	Visiškas

	<p>užtikrinimo priemonės privalo būti sudaryta Lietuvos Respublikos draudimo įmonės ar kredito įstaigos (įskaitant užsienio valstybės draudimo įmonės ar kredito įstaigos filialą, veikiančią Lietuvos Respublikoje) ar kitos valstybės narės draudimo įmonės ar kredito įstaigos, privalo galioti tose valstybėse narėse, kuriose mokėjimo įstaiga teikia paslaugą, visą jos veiklos laikotarpį. Profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba kitos atsakomybės užtikrinimo priemonės suma privalo būti ne mažesnė negu suma, apskaičiuota pagal Europos bankininkystės institucijos gairių, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 5 straipsnio 4 dalyje, reikalavimus.</p> <p>4. Mokėjimo įstaiga, teikianti sąskaitos informacijos paslaugą ir (arba) mokėjimo inicijavimo paslaugą, pasibaigus profesinės civilinės atsakomybės draudimo sutarčiai arba kitos atsakomybės užtikrinimo priemonės galiojimo terminui, per 5 darbo dienas nuo pasibaigimo dienos priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo pateikti priežiūros institucijai pasikeitusius dokumentus ir duomenis, kuriais pagrindžiamas draudimo arba kitos</p>	
<p>4. Ne vėliau kaip 2017 m. sausio 13 d. EBI, pasikonsultavusi su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, be kita ko, mokėjimo paslaugų rinkoje, atsižvelgdama į visus susijusius interesus, pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį parengia gaires, skirtas kompetentingoms institucijoms dėl kriterijų, kaip nustatyti 2 ir 3 dalyse nurodyto profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba kitos panašios garantijos mažiausią piniginę sumą.</p> <p>Rengdama pirmoje pastraipoje nurodytas gaires, EBI atsižvelgia į:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) įmonės rizikos pobūdį; b) ar įmonė teikia kitas mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta I priede, arba ar ji vykdo kitą veiklą; c) veiklos apimtį: <ul style="list-style-type: none"> i) įmonių, kurios pateikia prašymą išduoti leidimą teikti mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta I priedo 7 punkte, atveju – inicijuotų operacijų vertę; ii) įmonių, kurios pateikia prašymą įregistruoti teikti mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta I priedo 8 punkte, atveju – klientų, kurie 	<p>Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI.</p>	

<p>naudojasi informavimo apie sąskaitas paslaugomis, skaičių; d) konkrečias panašių garantijų ypatybes ir jų įgyvendinimo kriterijus. EBI reguliariai peržiūri tas gaires.</p>		
<p>5. Ne vėliau kaip 2017 m. liepos 13 d. EBI, pasikonsultavusi su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, be kita ko, mokėjimo paslaugų rinkoje, atsižvelgdama į visus susijusius interesus, pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį parengia gaires dėl informacijos, kuri kompetentingoms institucijoms turi būti pateikta prašyme išduoti leidimą vykdyti mokėjimo įstaigų veiklą, įskaitant šio straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a, b, c, e, ir g–j punktuose nustatytus reikalavimus. EBI peržiūri tas gaires reguliariai, ir bet kuriuo atveju ne rečiau kaip kas trejus metus.</p>	<p>Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI.</p>	
<p>6. Atitinkamais atvejais atsižvelgdama į taikant gaires, nurodytas 5 dalyje, įgytą patirtį, EBI gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose konkrečiai nurodoma informacija, kuri kompetentingoms institucijoms turi būti pateikta prašyme išduoti leidimą vykdyti mokėjimo įstaigų veiklą, įskaitant 1 dalies a, b, c, e, ir g–j punktuose nustatytus reikalavimus. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.</p>	<p>Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI ir Europos Komisijai.</p>	
<p>7. 4 dalyje nurodyta informacija kompetentingoms institucijoms pranešama pagal 1 dalį.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija 2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), norėdamas gauti mokėjimo įstaigos licenciją, priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis: 18) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytiems reikalavimams ir pagrindžiamas profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba kitos lygiavertės atsakomybės užtikrinimo priemonės sumos dydis, jeigu ketinama teikti mokėjimo inicijavimo paslaugą;</p>	<p>Visiškas</p>

	19) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytiems reikalavimams ir pagrindžiamas profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba kitos lygiavertės atsakomybės užtikrinimo priemonės sumos dydis, jeigu ketinama teikti sąskaitos informacijos paslaugą; <...>	
<p>6 straipsnis. Akcijų paketo kontrolė</p> <p>1. Fizinis arba juridinis asmuo, priėmęs sprendimą tiesiogiai arba netiesiogiai įsigyti arba dar padidinti kvalifikuotąją akcijų paketo dalį, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 36 punkte, mokėjimo įstaigoje, kai dėl tokio sprendimo turimo kapitalo ar balsavimo teisių dalis sudarytų arba viršytų 20 %, 30 % ar 50 %, arba tiek, kad mokėjimo įstaiga taptų jo patronuojamąja įmone, iš anksto raštu informuoja tos mokėjimo įstaigos kompetentingas institucijas apie savo ketinimą. Tai taikoma ir fiziniam arba juridiniam asmeniui, priėmusiam sprendimą tiesiogiai arba netiesiogiai perleisti kvalifikuotąją akcijų paketo dalį arba sumažinti savo kvalifikuotąją akcijų paketo dalį tiek, kad turimo kapitalo ar balsavimo teisių dalis nebesudarytų 20 %, 30 % ar 50 % arba kad mokėjimo įstaiga nebebūtų jo patronuojamoji įmonė.</p> <p>2. Potencialus kvalifikuotąją akcijų paketo dalį įgyjantysis asmuo kompetentingai institucijai pateikia informaciją nurodydamas ketinamos įsigyti akcijų paketo dalies dydį bei atitinkamą informaciją, nurodytą Direktyvos 2013/36/ES 23 straipsnio 4 dalyje.</p> <p>3. Tuo atveju, kai manoma, jog 2 dalyje nurodytas siūlomas įgyjantysis asmuo gali daryti neigiamą įtaką prudenciniam ir patikimam mokėjimo įstaigos valdymui, valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos pareikštų prieštaravimą arba imtųsi kitų reikiamų priemonių susidariusiai padėčiai pakeisti. Tokios priemonės gali apimti draudimus, sankcijų taikymą direktoriams ar už valdymą atsakingiems asmenims arba naudojimosi balsavimo teisėmis, kurias suteikia atitinkamos mokėjimo įstaigos akcininkų ar narių turimos akcijos, sustabdymą. Panašios priemonės taikomos fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nevykdo pareigos teikti išankstinę informaciją, kaip nurodytą šiame straipsnyje.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>10 straipsnis. Mokėjimo įstaigos kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis</p> <p>Mokėjimo įstaigos kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies įsigijimui ir netekimui, įsigyjančio asmens turimų balsavimo teisių praradimui, siūlomo įsigijimo vertinimui <i>mutatis mutandis</i> taikomos Bankų įstatymo 24 ir 25 straipsnių nuostatos.</p> <p>Bankų įstatymas Nr. IX-2085</p> <p>24 straipsnis. Banko kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis</p> <p>1. Asmuo arba kartu veikiantys asmenys (toliau – įsigyjantis asmuo), nusprendę įsigyti banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį arba ją padidinti tiek, kad turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis pasiektų arba viršytų 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų, arba tiek, kad bankas taptų kontroliuojamas (toliau – siūlomas įsigijimas), privalo apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti ketinamos įsigyti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydį, taip pat pateikti dokumentus ir duomenis, nustatytus šio Įstatymo 25 straipsnio 2 dalyje nurodytame sąraše. Reikalavimo gauti priežiūros institucijos sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui nesilaikymas nedaro sandorio negaliojančio, tačiau dėl šio reikalavimo nesilaikymo atsiranda šio straipsnio 4 dalyje ir šio Įstatymo 72 ir 73 straipsniuose nustatytos pasekmės.</p> <p>(Bankų įstatymas Nr. XII-1545)</p> <p>2. Asmuo, nusprendęs perleisti banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo</p>	Visiškas

<p>4. Jeigu akcijų paketo dalis įsigyjama nepaisant kompetentingų institucijų prieštaravimo, valstybės narės, neatsižvelgdamos į jokiais kitas taikytinas sankcijas, nurodo, kad naudojimasis atitinkamomis balsavimo teisėmis būtų sustabdytas, atiduoti balsai būtų laikomi negaliojančiais arba būtų galima tuos balsus anuliuoti.</p>	<p>ir (arba) balsavimo teisių dalį arba ją sumažinti tiek, kad turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis sudarytų mažiau kaip 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų, arba tiek, kad bankas nustotų būti jo kontroliuojamas, privalo apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti ketinamos perleisti ar sumažinti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydį.</p> <p>3. Šiame straipsnyje ir šio Įstatymo 23 straipsnyje nurodytais tikslais nustatant kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, atsižvelgiama į Vertybinių popierių įstatyme nustatytą pareigą pranešti apie akcijų paketo įsigijimą ar jo netekimą ir asmens turimų balsų skaičiavimo tvarką. Be to, nustatant banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, neatsižvelgiama į balsavimo teises ar akcijas, kurias finansų maklerio įmonės ar kredito įstaigos gali turėti po teiktos finansinių priemonių pasirašymo ir (arba) platinimo išipareigojant jas išplatinti paslaugos, jei šiomis teisėmis nesinaudojama ar jos kitaip nenaudojamos siekiant kištis į emitento valdymą ir jei jos perleidžiamos per vienus metus po įsigijimo.</p> <p>(Bankų įstatymo įstatymas Nr. XII-2077)</p> <p>4. Jei banko kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis įsigyta ar padidinta apie tai nepranešus priežiūros institucijai pagal šio straipsnio 1 dalį arba nepasibaigus šio Įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje nustatytam terminui (išskyrus atvejį, kai nepasibaigus šio Įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje nustatytam terminui gautas priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti siūlomam įsigijimui), arba esant priežiūros institucijos prieštaravimui siūlomam įsigijimui, taip pat priežiūros institucijai pritaikius šio Įstatymo 72 straipsnio 1 dalies 7 punkte nustatytą poveikio priemonę, visa įsigyjančio asmens turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis banko visuotiniame akcininkų susirinkime praranda balsavimo teisę. Balsavimo teisė vėl įgyjama tą dieną, kurią yra gaunamas priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti siūlomam įsigijimui arba jei priežiūros institucija nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui, arba kai šio Įstatymo 72 straipsnio 1 dalies 7</p>	
---	--	--

	<p>punkte nustatyta poveikio priemonė nustoja galioti šio Įstatymo 72 straipsnio 11 dalyje nustatyta tvarka. (Bankų įstatymas Nr. XII-1545)</p> <p>Bankų įstatymas Nr. XI-201 25 straipsnis. Įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimas</p> <p>1. Įsigyjantis asmuo pranešimą apie siūlomą įsigijimą, dokumentus ir duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, pateikia šio Įstatymo ir priežiūros institucijos teisės aktu nustatyta tvarka.</p> <p>2. Priežiūros institucija nustato kartu su pranešimu apie siūlomą įsigijimą pateikiamų dokumentų ir duomenų, būtinų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, sąrašą. Šiame sąraše nurodyti dokumentai ir duomenys turi būti proporcingi ir pritaikyti įsigyjančiam asmeniui ir siūlomam įsigijimui. Sąraše neturi būti nurodyta dokumentų ir duomenų, kurie nėra reikalingi įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui pagal šio straipsnio 8 dalyje nustatytus kriterijus atlikti.</p> <p>3. Priežiūros institucija, gavusi pranešimą apie siūlomą įsigijimą, dokumentus ir duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, taip pat vėliau pagal šio straipsnio 6 dalį gavusi papildomų dokumentų ir duomenų, nedelsdama, per 2 darbo dienas, raštu patvirtina jų gavimą įsigyjančiam asmeniui.</p> <p>4. Priežiūros institucija įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimą atlieka ne vėliau kaip per 60 darbo dienų nuo rašytinio patvirtinimo, kad gautas pranešimas apie siūlomą įsigijimą ir visi dokumentai ir duomenys, būtini įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti (toliau – vertinimo laikotarpis). Patvirtindama pranešimo apie siūlomą įsigijimą ir visų dokumentų bei duomenų, būtinų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, gavimą ar pagal šio straipsnio 6 dalį pateikiamų papildomų dokumentų ir duomenų gavimą, priežiūros institucija įsigyjančiam asmeniui praneša datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.</p> <p>5. Vertinimo laikotarpiu priežiūros institucija prireikus, ne vėliau</p>	
--	--	--

	<p>kaip penkiasdešimtą vertinimo laikotarpio darbo dieną, gali prašyti įsigyjantį asmenį pateikti papildomų dokumentų ir duomenų, reikalingų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui užbaigti. Šis prašymas pateikiamas raštu ir nurodoma, kokius papildomus dokumentus ir duomenis reikia pateikti.</p> <p>6. Vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas sustabdomas tą dieną, kurią priežiūros institucija pateikia prašymą pateikti papildomus dokumentus ir duomenis, reikalingus vertinimui užbaigti, ir atnaujinamas tą dieną, kurią gaunamas įsigyjančio asmens atsakymas į priežiūros institucijos prašymą. Sustabdyti vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimą galima ne ilgiau kaip 20 darbo dienų. Priežiūros institucija savo nuožiūra gali pakartotinai prašyti pateikti papildomų dokumentų ir duomenų ar juos patikslinti, tačiau dėl to vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas nebegali būti stabdomas.</p> <p>7. Priežiūros institucija gali pratęsti šio straipsnio 6 dalyje nurodytą vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimo sustabdymą ne ilgiau kaip iki 30 darbo dienų, jei įsigyjantis asmuo yra:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) įsisteigęs arba jo veikla reglamentuojama ne Europos Sąjungos valstybėse narėse, arba 2) asmuo, kuriam netaikoma priežiūra pagal Lietuvos Respublikos ar kitų Europos Sąjungos valstybių narių teisės aktus, reglamentuojančius kredito įstaigų, draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, finansų maklerio įmonių ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonių veiklą. <p>8. Nagrinėdama pateiktą pranešimą apie siūlomą įsigijimą ir dokumentus bei duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, taip pat gautus papildomus dokumentus ir duomenis, priežiūros institucija, siekdama užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį banko, dėl kurio siūlomas įsigijimas, valdymą ir atsižvelgdama į galimą įsigyjančio asmens poveikį bankui, vertina įsigyjančio asmens tinkamumą ir siūlomo įsigijimo finansinį patikimumą pagal visus šiuos kriterijus:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) įsigyjančio asmens nepriekaištingą reputaciją (šio Įstatymo 34 straipsnio 12 ir 13 dalys); 2) asmens, kuris vadovaus bankui po siūlomo įsigijimo, 	
--	--	--

	<p>nepriekaištingą reputaciją ir patirtį (šio Įstatymo 34 straipsnio 2 dalis);</p> <p>3) įsigyjančio asmens finansinį patikimumą, ypač pagal banko, dėl kurio siūlomas įsigijimas, vykdomos ir numatomos vykdyti veiklos rūšį;</p> <p>4) ar bankas įgyvendinus siūlomą įsigijimą galės nuolat laikytis šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytą riziką ribojančių reikalavimų, visų pirma, ar grupės, kurios dalimi bankas taps, struktūra sudaro sąlygas atlikti veiksmingą priežiūrą, priežiūros institucijoms veiksmingai keistis informacija ir apibrėžti priežiūros institucijų atsakomybės pasiskirstymą;</p> <p>5) ar yra tinkamas pagrindas įtarti, kad siekiant įgyvendinti siūlomą įsigijimą vykdoma ar įvykdyta arba buvo bandyta įvykdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikla, kaip tai apibrėžta Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti tokių veiksmų pavojų.</p> <p>9. Priežiūros institucija turi teisę prieštarauti siūlomam įsigijimui tik tuo atveju, kai, remiantis šio straipsnio 8 dalyje nustatytais kriterijais, tam yra tinkamas pagrindas arba kai įsigyjančio asmens pateikta informacija yra neišsami.</p> <p>10. Priežiūros institucija negali nustatyti jokių išankstinių sąlygų dėl privalomos įsigyti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydžio ir nagrinėti siūlomo įsigijimo pagal rinkos ekonominius poreikius.</p> <p>11. Priežiūros institucija, dėl to paties banko gavusi daugiau kaip vieną pranešimą apie siūlomą įsigijimą, visus gautus pranešimus nagrinėja tokia pat tvarka, nediskriminuodama įsigyjančių asmenų.</p> <p>12. Jei priežiūros institucija priima sprendimą prieštarauti siūlomam įsigijimui, ji apie tai per 2 darbo dienas ir neviršydamą vertinimo laikotarpio raštu praneša įsigyjančiam asmeniui, nurodydama sprendimo motyvus. Be to, sprendime nurodomos visos po konsultacijų pagal šio straipsnio 15 ir 16 dalis gautos kitų priežiūros institucijų nuomonės ar išlygos. Priežiūros institucija įsigyjančio asmens prašymu ar savo iniciatyva informaciją apie sprendimo prieštarauti siūlomam įsigijimui priėmimo motyvus turi teisę</p>	
--	---	--

	<p>paskelbti viešai.</p> <p>13. Jei priežiūros institucija per vertinimo laikotarpį raštu nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui, laikoma, kad priežiūros institucija siūlomam įsigijimui neprieštarauja. Jei priežiūros institucija nepasibaigus vertinimo laikotarpiui priima sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, ji apie tai per 2 darbo dienas privalo raštu pranešti įsigyjančiam asmeniui.</p> <p>14. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, turi teisę nustatyti maksimalų terminą siūlomam įsigijimui įgyvendinti. Prireikus šis terminas gali būti pratęstas.</p> <p>15. Priežiūros institucija konsultuojasi su atitinkamomis kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijomis, jeigu įsigyjantis asmuo yra:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuotas užsienio bankas, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, finansų maklerio įmonė ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonė arba 2) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuoto užsienio banko, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, finansų maklerio įmonės ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonės patronuojanti įmonė, arba 3) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuotą užsienio banką, draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, finansų maklerio įmonę ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonę kontroliuojantis asmuo. <p>16. Priežiūros institucija, konsultuodamasi pagal šio straipsnio 15 dalį, kitų atitinkamų priežiūros institucijų prašo pateikti visą įsigyjančio asmens tinkamumo ir siūlomo įsigijimo finansinio patikimumo vertinimui svarbią informaciją ir pati nedelsdama kitoms priežiūros institucijoms teikia jų prašomą atliekamam vertinimui svarbią informaciją, o visą atliekamam vertinimui esminę informaciją teikia savo iniciatyva.</p> <p>17. Kilus įtarimui, kad siūlomo įsigijimo metu gali būti vykdoma ar yra įvykdyta arba buvo bandyta įvykdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikla, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti to</p>	
--	--	--

	<p>pavojų, priežiūros institucija kreipiasi į valstybės institucijas, atsakingas už pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją, prašydama jas pateikti turimus duomenis ir išvadas. Už pinigų plovimą ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją atsakingos valstybės institucijos, kitos valstybės ir savivaldybių institucijos, taip pat kiti asmenys priežiūros institucijos prašymu privalo nedelsdami jai pateikti turimą informaciją apie įsigyjantį asmenį, jo dalyvius, vadovus, finansinę būklę, veiklą, nustatytus įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus, atliktų patikrinimų ir revizijų išvadas, kitą informaciją, kuri priežiūros institucijai reikalinga įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti.</p> <p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 6 straipsnis. Mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija 1. Mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija galioja ir kitose valstybėse narėse ir mokėjimo įstaigai suteikia teisę šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytais sąlygomis tose valstybėse narėse teikti sąskaitos informacijos paslaugą. Mokėjimo įstaigai, kuriai išduota mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija, netaikomos šio įstatymo 10, 14, 16, 17, 18 ir 19 straipsnių nuostatos.</p> <p>Bankų įstatymas Nr. IX-2085 24 straipsnis. Banko kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis 1. Asmuo arba kartu veikiantys asmenys (toliau – įsigyjantis asmuo), nusprendę įsigyti banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį arba ją padidinti tiek, kad turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis pasiektų arba viršytų 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų, arba tiek, kad bankas taptų kontroliuojamas (toliau – siūlomas įsigijimas), privalo apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti ketinamos įsigyti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydį, taip pat pateikti dokumentus ir duomenis, nustatytus šio</p>	
--	--	--

	<p>Įstatymo 25 straipsnio 2 dalyje nurodytame sąraše. Reikalavimo gauti priežiūros institucijos sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui nesilaikymas nedaro sandorio negaliojančio, tačiau dėl šio reikalavimo nesilaikymo atsiranda šio straipsnio 4 dalyje ir šio Įstatymo 72 ir 73 straipsniuose nustatytos pasekmės.</p> <p>(Bankų įstatymas Nr. XII-1545)</p> <p>2. Asmuo, nusprendęs perleisti banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį arba ją sumažinti tiek, kad turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis sudarytų mažiau kaip 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų, arba tiek, kad bankas nustotų būti jo kontroliuojamas, privalo apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti ketinamos perleisti ar sumažinti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydį.</p> <p>3. Šiame straipsnyje ir šio Įstatymo 23 straipsnyje nurodytais tikslais nustatant kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, atsižvelgiama į Vertybinių popierių įstatyme nustatytą pareigą pranešti apie akcijų paketo įsigijimą ar jo netekimą ir asmens turimų balsų skaičiavimo tvarką. Be to, nustatant banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, neatsižvelgiama į balsavimo teises ar akcijas, kurias finansų maklerio įmonės ar kredito įstaigos gali turėti po teiktos finansinių priemonių pasirašymo ir (arba) platinimo išpareigojant jas išplatinti paslaugos, jei šiomis teisėmis nesinaudojama ar jos kitaip nenaudojamos siekiant kištis į emitento valdymą ir jei jos perleidžiamos per vienus metus po įsigijimo.</p> <p>(Bankų įstatymo įstatymas Nr. XII-2077)</p> <p>4. Jei banko kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis įsigyta ar padidinta apie tai nepranešus priežiūros institucijai pagal šio straipsnio 1 dalį arba nepasibaigus šio Įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje nustatytam terminui (išskyrus atvejį, kai nepasibaigus šio Įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje nustatytam terminui gautas priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti siūlomam įsigijimui), arba esant priežiūros institucijos prieštaravimui siūlomam įsigijimui, taip pat priežiūros institucijai pritaikius šio Įstatymo 72</p>	
--	--	--

	<p>straipsnio 1 dalies 7 punkte nustatytą poveikio priemonę, visa įsigyjančio asmens turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis banko visuotiniame akcininkų susirinkime praranda balsavimo teisę. Balsavimo teisė vėl įgyjama tą dieną, kurią yra gaunamas priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti siūlomam įsigijimui arba jei priežiūros institucija nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui, arba kai šio Įstatymo 72 straipsnio 1 dalies 7 punkte nustatyta poveikio priemonė nustoja galioti šio Įstatymo 72 straipsnio 11 dalyje nustatyta tvarka.</p> <p>(Bankų įstatymas Nr. XII-1545)</p> <p>Bankų įstatymas Nr. XI-201</p> <p>25 straipsnis. Įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimas</p> <p>1. Įsigyjantis asmuo pranešimą apie siūlomą įsigijimą, dokumentus ir duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, pateikia šio Įstatymo ir priežiūros institucijos teisės aktu nustatyta tvarka.</p> <p>2. Priežiūros institucija nustato kartu su pranešimu apie siūlomą įsigijimą pateikiamų dokumentų ir duomenų, būtinų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, sąrašą. Šiame sąraše nurodyti dokumentai ir duomenys turi būti proporcingi ir pritaikyti įsigyjančiam asmeniui ir siūlomam įsigijimui. Sąraše neturi būti nurodyta dokumentų ir duomenų, kurie nėra reikalingi įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui pagal šio straipsnio 8 dalyje nustatytus kriterijus atlikti.</p> <p>3. Priežiūros institucija, gavusi pranešimą apie siūlomą įsigijimą, dokumentus ir duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, taip pat vėliau pagal šio straipsnio 6 dalį gavusi papildomų dokumentų ir duomenų, nedelsdama, per 2 darbo dienas, raštu patvirtina jų gavimą įsigyjančiam asmeniui.</p> <p>4. Priežiūros institucija įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimą atlieka ne vėliau kaip per 60 darbo dienų nuo rašytinio patvirtinimo, kad gautas pranešimas apie siūlomą įsigijimą ir visi dokumentai ir duomenys, būtini įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti (toliau – vertinimo laikotarpis).</p>	
--	--	--

	<p>Patvirtindama pranešimo apie siūlomą įsigijimą ir visų dokumentų bei duomenų, būtinų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, gavimą ar pagal šio straipsnio 6 dalį pateikiamų papildomų dokumentų ir duomenų gavimą, priežiūros institucija įsigyjančiam asmeniui praneša datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.</p> <p>5. Vertinimo laikotarpiu priežiūros institucija prireikus, ne vėliau kaip penkiasdešimtą vertinimo laikotarpio darbo dieną, gali prašyti įsigyjantį asmenį pateikti papildomų dokumentų ir duomenų, reikalingų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui užbaigti. Šis prašymas pateikiamas raštu ir nurodoma, kokius papildomus dokumentus ir duomenis reikia pateikti.</p> <p>6. Vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas sustabdomas tą dieną, kurią priežiūros institucija pateikia prašymą pateikti papildomus dokumentus ir duomenis, reikalingus vertinimui užbaigti, ir atnaujinamas tą dieną, kurią gaunamas įsigyjančio asmens atsakymas į priežiūros institucijos prašymą. Sustabdyti vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimą galima ne ilgiau kaip 20 darbo dienų. Priežiūros institucija savo nuožiūra gali pakartotinai prašyti pateikti papildomų dokumentų ir duomenų ar juos patikslinti, tačiau dėl to vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas nebegali būti stabdomas.</p> <p>7. Priežiūros institucija gali pratęsti šio straipsnio 6 dalyje nurodytą vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimo sustabdymą ne ilgiau kaip iki 30 darbo dienų, jei įsigyjantis asmuo yra:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) įsisteigęs arba jo veikla reglamentuojama ne Europos Sąjungos valstybėse narėse, arba 2) asmuo, kuriam netaikoma priežiūra pagal Lietuvos Respublikos ar kitų Europos Sąjungos valstybių narių teisės aktus, reglamentuojančius kredito įstaigų, draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, finansų maklerio įmonių ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonių veiklą. <p>8. Nagrinėdama pateiktą pranešimą apie siūlomą įsigijimą ir dokumentus bei duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, taip pat gautus papildomus dokumentus ir duomenis, priežiūros institucija, siekdama užtikrinti patikimą ir riziką</p>	
--	---	--

	<p>ribojantį banko, dėl kurio siūlomas įsigijimas, valdymą ir atsižvelgdama į galimą įsigyjančio asmens poveikį bankui, vertina įsigyjančio asmens tinkamumą ir siūlomo įsigijimo finansinį patikimumą pagal visus šiuos kriterijus:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) įsigyjančio asmens nepriekaištingą reputaciją (šio Įstatymo 34 straipsnio 12 ir 13 dalys); 2) asmens, kuris vadovaus bankui po siūlomo įsigijimo, nepriekaištingą reputaciją ir patirtį (šio Įstatymo 34 straipsnio 2 dalis); 3) įsigyjančio asmens finansinį patikimumą, ypač pagal banko, dėl kurio siūlomas įsigijimas, vykdomos ir numatomos vykdyti veiklos rūšį; 4) ar bankas įgyvendinus siūlomą įsigijimą galės nuolat laikytis šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytą riziką ribojančių reikalavimų, visų pirma, ar grupės, kurios dalimi bankas taps, struktūra sudaro sąlygas atlikti veiksmingą priežiūrą, priežiūros institucijoms veiksmingai keistis informacija ir apibrėžti priežiūros institucijų atsakomybės pasiskirstymą; 5) ar yra tinkamas pagrindas įtarti, kad siekiant įgyvendinti siūlomą įsigijimą vykdoma ar įvykdyta arba buvo bandyta įvykdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikla, kaip tai apibrėžta Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti tokių veiksmų pavojų. <p>9. Priežiūros institucija turi teisę prieštarauti siūlomam įsigijimui tik tuo atveju, kai, remiantis šio straipsnio 8 dalyje nustatytais kriterijais, tam yra tinkamas pagrindas arba kai įsigyjančio asmens pateikta informacija yra neišsami.</p> <p>10. Priežiūros institucija negali nustatyti jokių išankstinių sąlygų dėl privalomos įsigyti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydžio ir nagrinėti siūlomo įsigijimo pagal rinkos ekonominius poreikius.</p> <p>11. Priežiūros institucija, dėl to paties banko gavusi daugiau kaip vieną pranešimą apie siūlomą įsigijimą, visus gautus pranešimus nagrinėja tokia pat tvarka, nediskriminuodama įsigyjančių asmenų.</p> <p>12. Jei priežiūros institucija priima sprendimą prieštarauti siūlomam</p>	
--	--	--

	<p>įsigijimui, ji apie tai per 2 darbo dienas ir neviršydama vertinimo laikotarpio raštu praneša įsigyjančiam asmeniui, nurodydama sprendimo motyvus. Be to, sprendime nurodomos visos po konsultacijų pagal šio straipsnio 15 ir 16 dalis gautos kitų priežiūros institucijų nuomonės ar išlygos. Priežiūros institucija įsigyjančio asmens prašymu ar savo iniciatyva informaciją apie sprendimo prieštarauti siūlomam įsigijimui priėmimo motyvus turi teisę paskelbti viešai.</p> <p>13. Jei priežiūros institucija per vertinimo laikotarpį raštu nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui, laikoma, kad priežiūros institucija siūlomam įsigijimui neprieštarauja. Jei priežiūros institucija nepasibaigus vertinimo laikotarpiui priima sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, ji apie tai per 2 darbo dienas privalo raštu pranešti įsigyjančiam asmeniui.</p> <p>14. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, turi teisę nustatyti maksimalų terminą siūlomam įsigijimui įgyvendinti. Prireikus šis terminas gali būti pratęstas.</p> <p>15. Priežiūros institucija konsultuojasi su atitinkamomis kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijomis, jeigu įsigyjantis asmuo yra:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuotas užsienio bankas, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, finansų maklerio įmonė ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonė arba 2) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuoto užsienio banko, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, finansų maklerio įmonės ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonės patronuojanti įmonė, arba 3) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuotą užsienio banką, draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, finansų maklerio įmonę ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonę kontroliuojantis asmuo. <p>16. Priežiūros institucija, konsultuodamasi pagal šio straipsnio 15 dalį, kitų atitinkamų priežiūros institucijų prašo pateikti visą įsigyjančio asmens tinkamumo ir siūlomo įsigijimo finansinio</p>	
--	---	--

	<p>patikimumo vertinimui svarbią informaciją ir pati nedelsdama kitoms priežiūros institucijoms teikia jų prašomą atliekamam vertinimui svarbią informaciją, o visą atliekamam vertinimui esminę informaciją teikia savo iniciatyva.</p> <p>17. Kilus įtarimui, kad siūlomo įsigijimo metu gali būti vykdoma ar yra įvykdyta arba buvo bandyta įvykdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikla, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti to pavojų, priežiūros institucija kreipiasi į valstybės institucijas, atsakingas už pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją, prašydama jas pateikti turimus duomenis ir išvadas. Už pinigų plovimą ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją atsakingos valstybės institucijos, kitos valstybės ir savivaldybių institucijos, taip pat kiti asmenys priežiūros institucijos prašymu privalo nedelsdami jai pateikti turimą informaciją apie įsigyjantį asmenį, jo dalyvius, vadovus, finansinę būklę, veiklą, nustatytus įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus, atliktų patikrinimų ir revizijų išvadas, kitą informaciją, kuri priežiūros institucijai reikalinga įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti.</p>	
<p>7 straipsnis. Pradinis kapitalas</p> <p>Valstybės narės reikalauja, kad leidimo išdavimo metu mokėjimo įstaigos turėtų pradinį kapitalą, sudarytą iš vieno ar daugiau Reglamento (ES) Nr. 575/2013 26 straipsnio 1 dalies a–e punktuose nurodytų objektų:</p> <p>a) jeigu mokėjimo įstaiga teikia tik I priedo 6 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, jos kapitalas niekada negali būti mažesnis kaip 20 000 EUR;</p> <p>b) jeigu mokėjimo įstaiga teikia I priedo 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, jos kapitalas niekada negali būti mažesnis kaip 50 000 EUR;</p> <p>c) jeigu mokėjimo įstaiga teikia bet kurią I priedo 1–5 punktuose nurodytą mokėjimo paslaugą, jos kapitalas niekada negali būti mažesnis kaip 125 000 EUR.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>14 straipsnis. Mokėjimo įstaigos pradinis kapitalas</p> <p>1. Mokėjimo įstaigos pradinį kapitalą sudaro vienos ar daugiau Reglamento (ES) Nr. 575/2013 26 straipsnio 1 dalies a–e punktuose nustatytų nuosavo kapitalo dalių suma.</p> <p>2. Mokėjimo įstaiga turi turėti pradinį kapitalą:</p> <p>1) jeigu ketina teikti tik Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 6 punkte nurodytas mokėjimo paslaugas, – ne mažesnę kaip 20 tūkstančių eurų;</p> <p>2) jeigu ketina teikti tik Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 7 punkte nurodytas mokėjimo paslaugas, – ne mažesnę kaip 50 tūkstančių eurų;</p> <p>3) jeigu ketina teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–5 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, – ne mažesnę kaip 125 tūkstančiai eurų.</p>	Visiškas
<p>8 straipsnis. Nuosavos lėšos</p> <p>1. Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos negali būti mažesnės už pradinio kapitalo sumą, nurodytą 7 straipsnyje arba nuosavų lėšų sumą, apskaičiuotą pagal šios direktyvos 9 straipsnį, priklausomai nuo to, kuri</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>16 straipsnis. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas</p> <p>3. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas turi nuolat būti ne mažesnis už didesnę iš šių dydžių:</p>	Visiškas

<p>iš šių sumų didesnė.</p> <p>2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad užkirstų kelią nuosavų lėšų skaičiavimui taikytinų elementų kartotiniam naudojimui, jei mokėjimo įstaiga priklauso tai pačiai grupei, kaip ir kita mokėjimo įstaiga, kredito įstaiga, investicinė įmonė, turto valdymo bendrovė ar draudimo įmonė. Ši dalis taip pat taikoma, jeigu mokėjimo įstaiga yra mišraus pobūdžio ir vykdo kitą veiklą nei mokėjimo paslaugų teikimas.</p>	<p>1) šio įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje nurodytą pradinį kapitalą;</p> <p>2) vienu iš priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytų metodų apskaičiuotą nuosavo kapitalo poreikį.</p> <p>4. Mokėjimo įstaiga negali nuosavam kapitalui apskaičiuoti taikytinų elementų naudoti pakartotinai, jeigu ji priklauso tai pačiai įmonių grupei, kaip ir kita mokėjimo įstaiga, kredito įstaiga, finansų maklerio įmonė, valdymo įmonė ar draudimo įmonė. Ši nuostata taip pat taikoma, jeigu mokėjimo įstaiga vykdo ir kitą negu mokėjimo paslaugų teikimo veiklą.</p>	
<p>3. Jei tenkinamos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnyje nustatytos sąlygos, valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali nuspręsti netaikyti šios direktyvos 9 straipsnio mokėjimo įstaigoms, kurioms taikoma konsoliduota patronuojančiųjų kredito įstaigų priežiūra pagal Direktyvą 2013/36/ES.</p>	<p><u>Pastaba:</u> Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija nesinaudojama, t. y. mokėjimo įstaigoms, kurioms taikoma konsoliduota patronuojančiųjų kredito įstaigų priežiūra pagal Kapitalo reikalavimų direktyvą, taikomi nuosavų lėšų skaičiavimo reikalavimai individualiu lygiu.</p>	
<p>9 straipsnis. Nuosavų lėšų apskaičiavimas</p> <p>1. Nepaisant 7 straipsnyje nustatytų reikalavimų pradiniam kapitalui, valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos, išskyrus tas, kurios siūlo tik I priedo 7 arba 8 punkte arba abiejuose šiuose punktuose nurodytas paslaugas, visą laiką turėtų nuosavų lėšų, apskaičiuotų laikantis vieno iš toliau nurodytų trijų metodų, kuriuos nustatė kompetentingos institucijos nacionalinės teisės aktuose nustatyta tvarka:</p> <p>A metodas</p> <p>Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos turi būti ne mažesnės nei 10 % jos praėjusių metų fiksuotų pridėtinių išlaidų. Kompetentingos institucijos gali šį reikalavimą patikslinti tuo atveju, jeigu nuo praėjusių metų mokėjimo įstaigos veikloje įvyksta esminių pokyčių. Jeigu apskaičiavimo dieną mokėjimo įstaiga dar nėra baigusi visų vienerių metų veiklos, reikalaujama, kad jos nuosavos lėšos sudarytų bent 10 % atitinkamų fiksuotų pridėtinių išlaidų, kurios numatytos jos verslo plane,</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>16 straipsnis. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas</p> <p>5. Mokėjimo įstaigos, kuri teikia Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, nuosavo kapitalo dydžio apskaičiavimo ir taikymo tvarką nustato priežiūros institucija.</p> <p>LBV03-83-2018</p> <p>ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGŲ IR MOKĖJIMO ĮSTAIGŲ PRADINIO KAPITALO IR NUOSAVO KAPITALO SKAIČIAVIMO TAISYKLĖS</p> <p>8. Mokėjimo įstaigos nuosavo kapitalo poreikiui skaičiuoti turi būti taikomas vienas iš šių metodų: A, B arba C.</p> <p>A metodas</p> <p>9. Taikant A metodą, elektroninių pinigų įstaigų ir mokėjimo įstaigų nuosavo kapitalo poreikis apskaičiuojamas pagal pastarųjų 12 mėnesių elektroninių pinigų įstaigų ir mokėjimo įstaigų pastoviasias pridėtines išlaidas. Elektroninių pinigų įstaigų ir mokėjimo įstaigų nuosavo kapitalo poreikis turi sudaryti ne mažiau kaip 10 procentų pastarųjų 12 mėnesių pastoviųjų pridėtinių išlaidų. Lietuvos bankas turi teisę nustatyti individualų nuosavo kapitalo poreikio dydį –</p>	<p>Visiškas</p>

išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos reikalauja patikslinti šį planą.

B metodas

Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos turi būti ne mažesnės nei toliau nurodytų dydžių, padaugintų iš 2 dalyje apibrėžto padidavimo daugiklio k, suma, kai mokėjimo apimtis (MA) sudaro vieną dvyliktąją bendros mokėjimo operacijų, kurias mokėjimo įstaiga atliko praėjusias metais, sumos:

- a) 4,0 % MA dalies iki 5 mln. EUR
plius
- b) 2,5 % MA dalies nuo 5 mln. EUR iki 10 mln. EUR,
plius
- c) 1 % MA dalies nuo 10 mln. EUR iki 100 mln. EUR,
plius
- d) 0,5 % MA dalies nuo 100 mln. EUR iki 250 mln. EUR,
plius
- e) 0,25 % MA dalies virš 250 mln. EUR.

C metodas

Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos turi būti ne mažesnės nei atitinkamas rodiklis, apibrėžtas a punkte, padaugintas iš b punkte nustatyto padauginimo daugiklio ir vėl padaugintas iš 2 dalyje apibrėžto

padidinti arba sumažinti, jeigu nuo pastarųjų 12 mėnesių įvyko esminių pokyčių elektroninių pinigų įstaigų ir mokėjimo įstaigų veikloje (pvz., dalies verslo pardavimas, naujo verslo įsigijimas, staigus elektroninių pinigų įstaigų ir mokėjimo įstaigų turto augimas ir pan.). Nuosavo kapitalo poreikio apskaičiavimo dieną elektroninių pinigų įstaigų ir mokėjimo įstaigų, dar neteikusių mokėjimo paslaugų pastaruosius 12 mėnesių, nuosavo kapitalo poreikis gali būti skaičiuojamas remiantis elektroninių pinigų įstaigų ir mokėjimo įstaigų verslo plane, kurio trukmus, vadovaujantis Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 31 straipsnio 1 dalies nuostatomis ir Mokėjimo įstaigų įstatymo 25 straipsnio 1 dalies nuostatomis, gali būti reikalaujama patikslinti Lietuvos bankui svarstant klausimą dėl licencijos išdavimo, numatytu pastoviųjų pridėtinių išlaidų dydžiu.

B metodas

10. Taikant B metodą, elektroninių pinigų įstaigų ir mokėjimo įstaigų nuosavo kapitalo poreikis skaičiuojamas pagal MOSMV. Elektroninių pinigų įstaigų ir mokėjimo įstaigų nuosavo kapitalo poreikis turi būti ne mažesnis už toliau nurodytų dydžių sumą, padaugintą iš didinimo daugiklio k, nustatyto 11 punkte:

- 10.1. 4 proc. MOSMV dalies iki 5 mln. Eur,
- 10.2. 2,5 proc. MOSMV dalies nuo 5 mln. iki 10 mln. Eur,
- 10.3. 1 proc. MOSMV dalies nuo 10 mln. iki 100 mln. Eur,
- 10.4. 0,5 proc. MOSMV dalies nuo 100 mln. iki 250 mln. Eur,
- 10.5. 0,25 proc. MOSMV dalies per 250 mln. Eur.

C metodas

12. Taikant C metodą, elektroninių pinigų įstaigų ir mokėjimo įstaigų nuosavo kapitalo poreikis turi būti ne mažesnis už 12.2 papunktyje nustatytą daugiklį n, apskaičiuotą remiantis 12.1 papunktyje apibrėžtu

<p>padidrinimo daugiklio k.</p> <p>a) Atitinkamas rodiklis yra šių elementų suma:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) palūkanų pajamų, ii) palūkanų išlaidų, iii) gautų komisinių ir kitų mokesčių, ir iv) kitų veiklos pajamų. <p>Kiekvienas elementas įtraukiamas į sumą su savo teigiamu arba neigiamu ženklu. Pajamos iš neįprastų ir nebūdingų elementų negali būti naudojamos apskaičiuojant atitinkamą rodiklį. Išlaidos, susijusios su trečiųjų šalių teikiamomis išorės subjektams perduotomis paslaugomis, gali sumažinti atitinkamą rodiklį, jei išlaidos patiriamos dėl pagal šią direktyvą prižiūrimos įstaigos. Atitinkamas rodiklis apskaičiuojamas praėjusių finansinių metų pabaigoje pagal paskutinių dvylikos mėnesių stebėjimus. Atitinkamas rodiklis apskaičiuojamas už praeitus finansinius metus. Tačiau pagal C metodą apskaičiuotos nuosavos lėšos negali būti mažesnės nei 80 % pastarųjų trijų finansinių metų atitinkamo rodiklio vidurkio. Jei nėra audituotų duomenų, gali būti naudojami sąmatiniai verslo duomenys.</p> <p>b) Padauginimo daugiklis yra:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) 10 % atitinkamo rodiklio dalies iki 2,5 mln. EUR; ii) 8 % atitinkamo rodiklio dalies nuo 2,5 mln. EUR iki 5 mln. EUR; iii) 6 % atitinkamo rodiklio dalies nuo 5 mln. EUR iki 25 mln. EUR; iv) 3 % atitinkamo rodiklio dalies nuo 25 mln. EUR iki 50 mln. EUR; v) 1,5 % virš 50 mln. EUR. 	<p>rodikliu r, padaugintą iš 11 punkte apibrėžto didinimo daugiklio k:</p> <p>12.1. rodiklis r – palūkanų pajamų, palūkanų išlaidų, komisinių ir kitų mokesčių bei kitų veiklos pajamų suma. Rodiklio r apskaičiavimo principai:</p> <p>12.1.1. tik su mokėjimo paslaugomis ir glaudžiai su jomis susijusiomis papildomosiomis paslaugomis susijusios pajamos ir išlaidos įtraukiamos skaičiuojant rodiklio sumą;</p> <p>12.1.2. kiekvienas rodiklio elementas, skaičiuojant sumą, įtraukiamas su teigiamu arba neigiamu ženklu;</p> <p>12.1.3. pajamos iš neįprastos ir nebūdingos veiklos negali būti įtraukiamos skaičiuojant rodiklį;</p> <p>12.1.4. išlaidos, susijusios su trečiųjų šalių teikiamomis paslaugomis kitiems asmenims, kuriems elektroninių pinigų įstaiga arba mokėjimo įstaiga perdavė veiklos funkcijų vykdymą, gali sumažinti rodiklį, jeigu išlaidų turima dėl šių elektroninių pinigų įstaigų ir mokėjimo įstaigų;</p> <p>12.1.5. rodiklis apskaičiuojamas kiekvienų finansinių metų pabaigoje pagal audituotus praėjusių metų finansinius duomenis;</p> <p>12.1.6. jeigu elektroninių pinigų įstaigų ir mokėjimo įstaigų finansiniai duomenys nepatvirtinti audito įmonės, rodikliui skaičiuoti gali būti naudojami ir neaudituoti finansiniai duomenys.</p> <p>12.2. Daugiklis n yra 12.1 papunktyje apibrėžto rodiklio r žemiau nurodytų dydžių suma:</p> <p>12.2.1. 10 proc., kai r reikšmė yra iki 2,5 mln. Eur;</p> <p>12.2.2. 8 proc., kai r reikšmė yra nuo 2,5 mln. iki 5 mln. Eur;</p> <p>12.2.3. 6 proc., kai r reikšmė yra nuo 5 mln. iki 25 mln. Eur;</p> <p>12.2.4. 3 proc., kai r reikšmė yra nuo 25 mln. iki 50 mln. Eur;</p> <p>12.2.5. 1,5 proc., kai r reikšmė per 50 mln. Eur.</p> <p>12.3. Pagal C metodą apskaičiuotas nuosavo kapitalo poreikis negali būti mažesnis nei 80 procentų praėjusių trejų finansinių metų nuosavo kapitalo poreikio, apskaičiuoto C metodu, vidurkio.</p>	
<p>2. Padidrinimo daugiklis k, naudotinas taikant B ir C metodus, yra:</p> <p>a) 0,5, jeigu mokėjimo įstaiga teikia tik mokėjimo paslaugą, kaip nurodyta I priedo 6 punkte;</p>	<p>LBV03-83-2018</p> <p>ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGŲ IR MOKĖJIMO ĮSTAIGŲ PRADINIO KAPITALO IR NUOSAVO KAPITALO</p>	<p>Visiškas</p>

<p>b) 1, jeigu mokėjimo įstaiga teikia bet kurią iš mokėjimo paslaugų, kaip nurodyta I priedo 1–5 punktuose.</p>	<p>SKAIČIAVIMO TAISYKLĖS B metodas 11. Didinimo daugiklis k, naudojamas skaičiuojant elektroninių pinigų įstaigų ir mokėjimo įstaigų nuosavo kapitalo poreikį pagal 10 ir 12 punktuose nurodytus B ir C metodus, yra: 11.1. 0,5, jeigu elektroninių pinigų įstaigos ir mokėjimo įstaigos teikia tik Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 6 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą; 11.2. 1, jeigu elektroninių pinigų įstaigos ir mokėjimo įstaigos teikia bet kurią Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–5 punktuose nurodytą mokėjimo paslaugą.</p>	
<p>3. Kompetentingos institucijos, remdamosi mokėjimo įstaigos rizikos valdymo procesu, su rizika susijusių nuostolių duomenų bazės ir vidaus kontrolės mechanizmų įvertinimu, gali reikalauti, kad mokėjimo įstaiga turėtų nuosavų lėšų sumą, kuri yra iki 20 % didesnė negu suma, kuri būtų gauta taikant pagal 1 dalį pasirinktą metodą, arba gali leisti, kad mokėjimo įstaiga turėtų nuosavų lėšų sumą, kuri yra iki 20 % mažesnė negu suma, kuri būtų gauta taikant pagal 1 dalį pasirinktą metodą.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 16 straipsnis. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas 6. Priežiūros institucija, remdamosi rizikos valdymo proceso, duomenų apie su rizika susijusius nuostolius rinkimo kokybės ir vidaus kontrolės sistemos vertinimu, gali mokėjimo įstaigai nustatyti individualų nuosavo kapitalo dydį – iki 20 procentų mažesnę arba didesnę už priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytais metodais apskaičiuotą nuosavo kapitalo poreikį.</p>	Visiškas
<p>10 straipsnis. Apsaugos reikalavimai 1. Valstybės narės arba kompetentingos institucijos reikalauja, kad mokėjimo įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta I priedo 1–6 punktuose, apsaugotų visas iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba per kitą mokėjimo paslaugų teikėją gautas lėšas mokėjimo operacijoms vykdyti vienu iš šių būdų: a) lėšos niekada negali būti laikomos kartu su kitų fizinių arba juridinių asmenų, ne mokėjimo paslaugų vartotojų, kurių vardu tos lėšos laikomos, lėšomis ir, jei po lėšų gavimo dienos einančios darbo dienos pabaigoje jas vis dar turi mokėjimo įstaiga ir jos dar nėra pristatytos gavėjui ar nėra pervestos kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, jos deponuojamos atskiroje kredito įstaigos sąskaitoje arba investuojamos į saugų, likvidų mažos rizikos turtą, kaip apibrėžta buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų; ir jos pagal nacionalinę teisę yra apsaugotos mokėjimo paslaugų vartotojų naudai nuo mokėjimo įstaigos</p>	<p>1 straipsnis. 17 straipsnio pakeitimas Pakeisti 17 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip: „1) atskirdama šias lėšas nuo kitų fizinių arba juridinių asmenų, kurie nėra mokėjimo paslaugų vartotojai, lėšų. Jeigu gavus lėšas kitos darbo dienos pabaigoje jas vis dar turi mokėjimo įstaiga ir jos nėra perduotos gavėjui ar pervestos kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, šios lėšos turi būti laikomos atskiroje sąskaitoje, atidarytoje Lietuvos Respublikos arba kitos valstybės narės kredito įstaigoje (įskaitant užsienio valstybės kredito įstaigos filialą, įsteigtą Lietuvoje arba kitoje valstybėje narėje), Lietuvos banke arba kitos valstybės narės centriniame banke ar investuojamos į saugų, likvidų ir mažos rizikos turtą priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka. Mokėjimo įstaiga, šiame punkte nustatytu būdu saugodama mokėjimo paslaugų vartotojų tiesiogiai arba iš kito mokėjimo</p>	Visiškas

<p>kreditorių reikalavimų, visų pirma nemokumo atveju;</p> <p>b) lėšos apdraudžiamos pagal draudimo liudijimą ar joms taikoma kita panaši garantija, išduota draudimo bendrovės ar kredito įstaigos, nepriklausančios tai pačiai kaip ir mokėjimo įstaiga grupei, tokiai sumai, kuri neapdraudus pagal draudimo liudijimą ar neturint kitos panašios garantijos būtų buvusi atskirta, ir kuri išmokama tuo atveju, kai mokėjimo įstaiga negali įvykdyti savo finansinių įsipareigojimų.</p>	<p>paslaugų teikėjo gautas mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas mokėjimo operacijoms vykdyti, privalo imtis priemonių, užtikrinančių mokėjimo paslaugų vartotojų nuosavybės teisių apsaugą, ypač jeigu ji yra nemoki. Mokėjimo paslaugų vartotojų lėšos, perduotos mokėjimo įstaigai mokėjimo paslaugoms vykdyti, yra jų nuosavybė ir į jas negali būti nukreiptas išieškojimas pagal mokėjimo įstaigos skolas;“.</p> <p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 17 straipsnis. Mokėjimo paslaugų vartotojų lėšų apsaugos reikalavimai</p> <p>1. Mokėjimo įstaiga, kuri teikia Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, privalo apsaugoti tiesiogiai iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautas mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas mokėjimo operacijoms vykdyti vienu iš šių būdų:</p> <p>2) apdrausdama šias lėšas draudimo sutartimi arba gaudama dėl jų garantiją ar laidavimo raštą, išduotą Lietuvos Respublikos draudimo įmonės ar kredito įstaigos (įskaitant užsienio valstybės draudimo įmonės ar kredito įstaigos filialą, įsteigtą Lietuvos Respublikoje) arba kitos valstybės narės draudimo įmonės ar kredito įstaigos, nepriklausančios tai pačiai kaip mokėjimo įstaiga įmonių grupei, tokiai mokėjimo įstaigai negalint įvykdyti savo įsipareigojimų dėl išmokamos sumos, kuri turėtų būti atskirta, jeigu būtų taikomas šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytas būdas.</p> <p>3. Detaliaus šio straipsnio 1 dalyje nurodytų mokėjimo paslaugų vartotojų lėšų apsaugos vykdymo reikalavimus nustato priežiūros institucija.</p>	
<p>2. Kai iš mokėjimo įstaigos reikalaujama apsaugoti lėšas pagal 1 dalį ir tų lėšų dalis turi būti naudojama būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti, o likusi suma – paslaugoms, kurios nėra mokėjimo paslaugos, teikti, 1 dalies reikalavimai taip pat taikomi tai būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti skirtai lėšų daliai. Kai ši lėšų dalis yra kintama arba jos dydis nežinomas iš anksto, valstybės narės mokėjimo įstaigoms</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 17 straipsnis. Mokėjimo paslaugų vartotojų lėšų apsaugos reikalavimai</p> <p>2. Kai mokėjimo įstaigos gautų iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo lėšų dalis bus naudojama būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti, o likusi suma –</p>	<p>Visiškai</p>

<p>leidžia taikyti šią dalį remdamosi pavyzdine dalimi, kuri turi būti naudojama mokėjimo paslaugoms teikti, jei tokia pavyzdinė dalis gali būti pagrįstai nustatyta remiantis ankstesniais duomenimis tenkinant kompetentingų institucijų reikalavimus.</p>	<p>paslaugoms, kurios nėra mokėjimo paslaugos, teikti, šio straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai taikomi ir lėšų daliai, gautai būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti. Kai ši dalis nėra pastovi arba jos dydis nėra žinomas iš anksto, mokėjimo įstaiga gali ją apskaičiuoti remdamasi pavyzdine dalimi, kuri, mokėjimo įstaigos nuomone, bus naudojama mokėjimo paslaugoms teikti, jeigu tokia pavyzdinė dalis gali būti pagrįstai nustatyta remiantis ankstesniais duomenimis, tenkinant šiame įstatyme nustatytus reikalavimus.</p>	
<p>11 straipsnis. Leidimo išdavimas</p> <p>1. Valstybės narės reikalauja, kad įmonės, išskyrus nurodytas 1 straipsnio 1 dalies a, b, c, e ir f punktuose ir išskyrus pagal 32 ar 33 straipsnį išimtimi besinaudojančius fizinius ar juridinius asmenis, ketinančios teikti mokėjimo paslaugas, prieš pradėdamos teikti mokėjimo paslaugas gautų leidimą vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą. Leidimas išduodamas tik valstybėje narėje įsisteigusiam juridiniam asmeniui.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>4 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teikiamos mokėjimo paslaugos ir kita veikla</p> <p>1. Mokėjimo įstaiga gali teikti tik priežiūros institucijos jai išduotoje licencijoje nurodytas mokėjimo paslaugas.</p> <p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>5. Mokėjimo įstaiga – juridinis asmuo, kuriam išduota mokėjimo įstaigos licencija arba mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija ar mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija (toliau, kai šiame įstatyme kalbama apie visas mokėjimo įstaigos licencijų rūšis kartu, vartojama sąvoka „licencija“).</p>	Visiškas
<p>2. Kompetentingos institucijos išduoda leidimą, jei kartu su prašymu pateikta informacija ir įrodymai atitinka visus 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir kompetentingos institucijos, nuodugniai patikrinusios prašymą, pateikia teigiamą bendrą įvertinimą. Prieš išduodamos leidimą kompetentingos institucijos atitinkamais atvejais gali konsultuotis su nacionaliniu centriniu banku ar kitomis atitinkamomis viešosios valdžios institucijomis.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija</p> <p>2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), norėdamas gauti mokėjimo įstaigos licenciją, priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) įstatus (įstatų projektą); 2) veiklos programą, kurioje, be kita ko, nurodomos numatomų teikti mokėjimo paslaugų rūšys ir jų teikimo vieta; 3) verslo planą, įskaitant pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektą, kuriuo įrodoma, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir 	Visiškas

	<p>ištekliai;</p> <p>4) dokumentus, kuriais patvirtinama, kad pradinio kapitalo dydis yra ne mažesnis, negu nustatytas šio įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje;</p> <p>5) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 17 straipsnyje nustatytus reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą;</p> <p>6) taikomos (numatomos taikyti) valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos sistemas, aprašymą, kuriuo įrodoma, kad ta valdymo tvarka ir vidaus kontrolės sistema yra tinkamos, patikimos ir adekvačios prisiimamai rizikai;</p> <p>7) vidaus kontrolės procedūrų, kurios įdiegtos (bus įdiegtos) siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą ir 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervežant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (OL 2015 L 141, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 2015/847), aprašymą;</p> <p>8) procedūros, pagal kurią stebimi operaciniai ir saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, aprašymą, įskaitant pranešimo apie didelius operacinius ir saugumo incidentus mechanizmą, nustatytą pagal Mokėjimų įstatymo 57 straipsnyje nustatytus reikalavimus;</p> <p>9) neskelbtinų mokėjimo duomenų registravimo, stebėjimo, fiksavimo ir prieigos prie jų ribojimo procedūros aprašymą;</p> <p>10) veiklos tęstinumo procesų aprašymą, jame aiškiai nurodydamas ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus veiklos tęstinumo planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą;</p> <p>11) principų ir sąvokų, taikomų renkant veiklos rezultatų, operacijų ir sukčiavimų statistinius duomenis, aprašymą;</p> <p>12) saugumo politikos, įskaitant išsamų su teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos vertinimą, ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti</p>	
--	--	--

	<p>mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą;</p> <p>13) organizacinės struktūros, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą;</p> <p>14) duomenis, kuriais remiantis galima nustatyti asmenų, įsigyjančių (turinčių) prašymą išduoti mokėjimo įstaigos licenciją pateikusių juridinio asmens (toliau šiame straipsnyje – prašymą pateikęs juridinis asmuo) kvalifikuotąjį įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, tapatybę ir jų įsigyjamas (turimas) įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis, taip pat šių asmenų tinkamumą pagal Bankų įstatymo 25 straipsnio 8 dalies nuostatas, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą;</p> <p>15) vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimus;</p> <p>16) filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą), jeigu numatoma teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą šio įstatymo 11 straipsnyje nustatyta tvarka;</p> <p>17) auditą atliekančios (atliksiančios) audito įmonės ar atestuoto auditoriaus (toliau – auditorius), kuris audito veikla verčiasi savarankiškai (toliau, kai šiame įstatyme kalbama apie audito įmonę ir auditorių, kuris audito veikla verčiasi savarankiškai, kartu – audito įmonė), atitinkančių Finansų įstaigų įstatyme ir Lietuvos Respublikos finansinių ataskaitų audito įstatyme nustatytus reikalavimus, duomenis;</p> <p>18) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytiems reikalavimams ir</p>	
--	---	--

	<p>pagrindžiamas profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba kitos lygiavertės atsakomybės užtikrinimo priemonės sumos dydis, jeigu ketinama teikti mokėjimo inicijavimo paslaugą;</p> <p>19) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytiems reikalavimams ir pagrindžiamas profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba kitos lygiavertės atsakomybės užtikrinimo priemonės sumos dydis, jeigu ketinama teikti sąskaitos informacijos paslaugą;</p> <p>20) buveinės adresą.</p> <p>3. Pateikiant šio straipsnio 2 dalies 5, 6, 8 ir 13 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus kontrolės procedūrų ir organizacinės tvarkos aprašas, kuriame nustatyti veiksmai vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti.</p> <p>5. Priežiūros institucija turi teisę atlikti prašymą pateikusio juridinio asmens pasirengimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimą vietoje. Pasirengimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimui vietoje <i>mutatis mutandis</i> taikomos šio įstatymo 29 straipsnio nuostatos.</p> <p>6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, priimti sprendimą dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgdama į šio įstatymo 25 straipsnio 1 dalies nuostatas.</p> <p>7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, jeigu:</p> <p>1) kartu su prašymu pateikti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikęs juridinis asmuo nepateikia šio straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstamus ir (ar) patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per jos nustatytą terminą arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją ar jie yra</p>	
--	--	--

	<p>neteisingi;</p> <p>2) prašymą pateikęs juridinis asmuo neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, neketina teikti paslaugų Lietuvos Respublikoje, jo teisinė forma, vadovai, pradinis kapitalas, profesinės civilinės atsakomybės draudimas arba kita atsakomybės užtikrinimo priemonė neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų;</p> <p>3) yra pagrindas manyti, kad asmenys, įsigyjantys (turintys) prašymą pateikęs juridinio asmens kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, neatitinka Bankų įstatymo 25 straipsnio 8 dalyje nustatytų reikalavimų;</p> <p>4) prašymą pateikęs juridinis asmuo ir kitas asmuo yra susiję glaudžiu ryšiu, kuris trukdytų priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą;</p> <p>5) prašymą pateikęs juridinis asmuo yra susijęs glaudžiu ryšiu su asmeniu iš tokios užsienio valstybės, kurios teisės aktai, reglamentuojantys šio asmens veiklą, ar tų teisės aktų laikymosi užtikrinimo sunkumai gali trukdyti priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą;</p> <p>6) prašymą pateikęs juridinis asmuo neatitinka šio straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų.</p> <p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 25 straipsnis. Prašymų išduoti licencijas ar atlikti kitus veiksmus nagrinėjimas ir priežiūros institucijos sprendimai 4. Priežiūros institucijos prašymu valstybės ir savivaldybių institucijos, kiti asmenys privalo nedelsdami priežiūros institucijai pateikti turimą informaciją apie mokėjimo įstaigos steigėjus, akcininkus, vadovus, jų asmens duomenis, įskaitant duomenis apie teistumą, finansinę būklę, veiklą, nustatytus įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus, atliktų patikrinimų ir revizijų išvadas ir kitą informaciją, kuri priežiūros institucijai reikalinga priimant sprendimą dėl leidimo mokėjimo įstaigai išdavimo.</p>	
3. Mokėjimo įstaigos, kuri pagal jos buveinės valstybės narės nacionalinę teisę privalo turėti registruotą buveinę, pagrindinė buveinė	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 3 straipsnis. Mokėjimo įstaigos pavadinimas, teisinė forma ir</p>	Visiškas

<p>turi būti toje pačioje valstybėje narėje, kurioje yra jos registruota buveinė, ir ji ten turi vykdyti bent dalį savo mokėjimo paslaugų veiklos.</p>	<p>buveinė. Mokėjimo įstaigos veiklą reglamentuojantys teisės aktai</p> <p>3. Mokėjimo įstaiga privalo turėti buveinę Lietuvos Respublikoje.</p> <p>5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija</p> <p>7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, jeigu:</p> <p>2) prašymą pateikęs juridinis asmuo neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, neketina teikti paslaugų Lietuvos Respublikoje, jo teisinė forma, vadovai, pradinis kapitalas, profesinės civilinės atsakomybės draudimas arba kita atsakomybės užtikrinimo priemonė neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų;</p>	
<p>4. Kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei atsižvelgiant į poreikį užtikrinti patikimą ir prudenčinį mokėjimo įstaigos valdymą, mokėjimo įstaiga turi tvirtą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant aiškią organizacinę struktūrą su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, veiksmingas rizikos, kurią ji patiria ar gali patirti, nustatymo, valdymo, stebėsenos ir informavimo apie ją procedūras bei atitinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimas administracines ir apskaitos procedūras; ta tvarka, procedūros ir mechanizmai turi būti išsamūs ir proporcingi mokėjimo įstaigos teikiamų mokėjimo paslaugų pobūdžiui, apimčiai ir sudėtingumui.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija</p> <p>4. Mokėjimo įstaigos licencija išduodama prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui tik jeigu jis, atsižvelgdamas į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, turi nustatęs visapusę, adekvačią mokėjimo įstaigos veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui ir patikimą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą, leidžiančią užtikrinti funkcijų atskyrimą ir vertikalius bei horizontalius atsakomybės ryšius su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, ir rizikos, kuri atsirado ar gali atsirasti, nustatymo, valdymo, stebėjimo, vadovybės informavimo ir vidaus kontrolės sistemas, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos sistemą.</p>	Visiškas
<p>5. Kai mokėjimo įstaiga teikia mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta I priedo 1–7 punktuose, ir tuo pačiu metu vykdo kitą verslo veiklą, kompetentingos institucijos gali reikalauti įsteigti atskirą subjektą mokėjimo paslaugų veiklai vykdyti, jei mokėjimo įstaigos vykdoma kita nei mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamos įtakos mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui ar kompetentingų institucijų galimybei stebėti, ar mokėjimo įstaiga vykdo visas šioje direktyvoje nustatytas pareigas.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija</p> <p>8. Kai prašymą pateikęs juridinis asmuo ketina teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–7 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu ketina vykdyti ar vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, iki bus įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo veiklai vykdyti, jeigu prašymą pateikęs juridinio asmens ketinama vykdyti ar vykdoma</p>	Visiškas

	kita negu mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką jo finansiniam patikimumui ar priežiūros institucijos galimybei stebėti, ar vykdomi visi šiame įstatyme nustatyti reikalavimai.	
6. Kompetentingos institucijos atsisako išduoti leidimą, jei, atsižvelgiant į poreikį užtikrinti patikimą ir prudenčinį mokėjimo įstaigos valdymą, jos nėra įsitikinusios akcininkų arba narių, kuriems priklauso kvalifikuotosios akcijų paketo dalys, patikimumu.	Mokėjimo įstaigų įstatymas 5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija 7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, jeigu: 3) yra pagrindas manyti, kad asmenys, įsigyjantys (turintys) prašymą pateikęsio juridinio asmens kvalifikuotąjį įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, neatitinka Bankų įstatymo 25 straipsnio 8 dalyje nustatytų reikalavimų;	Visiškas
7. Jeigu mokėjimo įstaiga ir kiti fiziniai ar juridiniai asmenys yra susiję glaudžiais ryšiais, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 38 punkte, kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei tie ryšiai netrukdo veiksmingai vykdyti jų priežiūros funkcijų.	Mokėjimo įstaigų įstatymas 5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija 7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, jeigu: 4) prašymą pateikęs juridinis asmuo ir kitas asmuo yra susiję glaudžiu ryšiu, kuris trukdytų priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą;	Visiškas
8. Kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei trečiosios valstybės įstatymai ir kiti teisės aktai, taikomi vienam ar keliems fiziniams ar juridiniams asmenims, su kuriais mokėjimo įstaiga yra susijusi glaudžiais ryšiais, arba sunkumai, atsirandantys užtikrinant tų įstatymų ir kitų teisės aktų vykdymą, netrukdo joms veiksmingai vykdyti jų priežiūros funkcijų.	Mokėjimo įstaigų įstatymas 5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija 7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, jeigu: 5) prašymą pateikęs juridinis asmuo yra susijęs glaudžiu ryšiu su asmeniu iš tokios užsienio valstybės, kurios teisės aktai, reglamentuojantys šio asmens veiklą, ar tų teisės aktų laikymosi užtikrinimo sunkumai gali trukdyti priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą;	Visiškas
9. Leidimas galioja visose valstybėse narėse ir suteikia teisę atitinkamai mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas, kurias apima leidimas, visoje Sąjungoje, naudojantis laisve teikti paslaugas arba įsisteigimo laisve.	5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija 1. Mokėjimo įstaigos licencija galioja ir kitose valstybėse narėse, suteikdama teisę šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytais sąlygomis mokėjimo įstaigai tose valstybėse narėse teikti mokėjimo įstaigos licencijoje nurodytas mokėjimo paslaugas.	Visiškas
12 straipsnis. Pranešimas apie sprendimą Per tris mėnesius nuo prašymo gavimo arba, jeigu prašymas yra	Mokėjimo įstaigų įstatymas 5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija	Visiškas

<p>neišsamus, per tris mėnesius po to, kai buvo gauta visa sprendimui priimti reikalinga informacija, kompetentingos institucijos praneša pareiškėjui, ar leidimas išduotas, ar atsisakyta jį išduoti. Kompetentinga institucija atsisakydama išduoti leidimą nurodo atsisakymo priežastis.</p>	<p>6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, priimti sprendimą dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgdama į šio įstatymo 25 straipsnio 1 dalies nuostatas.</p> <p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 25 straipsnis. Prašymų išduoti licencijas ar atlikti kitus veiksmus nagrinėjimas ir priežiūros institucijos sprendimai</p> <p>3. Apie priimtą sprendimą dėl leidimo išdavimo priežiūros institucija ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos praneša prašymą išduoti leidimą pateikusiam asmeniui. Priežiūros institucijos atsisakymas išduoti leidimą turi būti motyvuotas.</p>	
<p>13 straipsnis. Leidimo panaikinimas</p> <p>1. Kompetentingos institucijos gali panaikinti mokėjimo įstaigai išduotą leidimą tik jei įstaiga:</p> <p>a) per 12 mėnesių nepasinaudoja leidimu, aiškiai atsisako leidimo arba ilgiau kaip šešis mėnesius nevykdo veiklos, jeigu atitinkama valstybė narė nėra numačiusi, kad tokiais atvejais šis leidimas netenka galios;</p> <p>b) gavo leidimą pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis neteisėtomis priemonėmis;</p> <p>c) nebeatitinka leidimo išdavimo sąlygų arba neinformuoja kompetentingos institucijos apie šiuo atžvilgiu svarbius pokyčius;</p> <p>d) toliau vykdydama mokėjimo paslaugų teikimo veiklą galėtų kelti grėsmę mokėjimo sistemos stabilumui arba pasitikėjimui ja; arba</p> <p>e) atitinka vieną ar daugiau kitų aplinkybių, dėl kurių nacionalinėje teisėje numatoma panaikinti leidimą.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 8 straipsnis. Licencijos galiojimo panaikinimas ar galiojimo sustabdymas ir sustabdymo panaikinimas</p> <p>1. Licencijos galiojimas panaikinamas Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies 1, 3–8 punktuose nustatytais atvejais. Šio įstatymo 7 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju licencijos galiojimas panaikinamas priežiūros institucijos sprendimu.</p> <p>2. Be šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pagrindų, licencijos galiojimas priežiūros institucijos sprendimu taip pat gali būti panaikinamas, jeigu:</p> <p>1) mokėjimo įstaiga nebeatitinka šio įstatymo 5, 6 ar 7 straipsnyje nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų arba nepraneša apie tai priežiūros institucijai;</p> <p>2) mokėjimo įstaiga, toliau teikdama mokėjimo paslaugas, keltų grėsmę kitų mokėjimo įstaigų veiklos ir finansiniam stabilumui;</p> <p>3) mokėjimo įstaiga pasibaigia dėl reorganizavimo arba priimamas sprendimas ją likviduoti;</p> <p>4) mokėjimo įstaiga šio įstatymo 5 straipsnio 10 dalyje ar 6 straipsnio 8 dalyje nurodytu atveju per nustatytą terminą nesikreipia dėl licencijos panaikinimo.</p> <p>Finansų įstaigų įstatymas Nr. IX-1068 10 straipsnis. Licencijos atšaukimas</p>	<p>Visiškas</p>

	<p>1. Priežiūros institucija privalo atšaukti finansų įstaigai išduotą licenciją teikti licencines finansines paslaugas, jeigu finansų įstaiga:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) licenciją gavo apgaulės būdu ar kitaip pažeidusi įstatymus; 2) verčiasi įstatymų draudžiama veikla. <p>2. Priežiūros institucija turi teisę atšaukti finansų įstaigai išduotą licenciją teikti licencines finansines paslaugas, jeigu finansų įstaiga:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nepasinaudojo licencija per 12 mėnesių nuo licencijos teikti finansines paslaugas išdavimo dienos; <p><...></p> <ol style="list-style-type: none"> 3) neatitinka šio Įstatymo ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimų dėl saugios ir patikimos atitinkamų finansų įstaigų veiklos; 4) pažeidė Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytus finansinės apskaitos, valdymo ir kontrolės reikalavimus, šio Įstatymo bei kitų teisės aktų nuostatas ar priežiūros institucijos nurodymus dėl finansų įstaigos saugios ir patikimos veiklos; 5) tapo nemoki ir (arba) savo veikla kelia grėsmę savo klientų interesams arba juos pažeidžia, trikdo arba gali sutrikdyti atsiskaitymus arba operacijas pinigų ir kapitalo rinkose; 6) nebesiverčia licencine veikla daugiau kaip 6 mėnesius; 7) nesugeba įvykdyti prievolių pagal įsipareigojimus arba yra duomenų, kad negalės to padaryti ateityje; 8) jos dalyviai priima sprendimą grąžinti licenciją teikti licencines finansines paslaugas; 	
2. Kompetentinga institucija panaikindama leidimą nurodo jo panaikinimo priežastis ir apie tai atitinkamai informuoja susijusius asmenis.	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>8 straipsnis. Licencijos galiojimo panaikinimas ar galiojimo sustabdymas ir sustabdymo panaikinimas</p> <p>3. Panaikinant licencijos galiojimą šio straipsnio 2 dalies 3 ar 4 punkte ar šio įstatymo 7 straipsnio 4 dalyje arba Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 2 dalies 8 punkte nustatytais pagrindais, priežiūros institucijos sprendime nurodomi sprendimo priėmimo motyvai ir apie priimtą sprendimą per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos pranešama mokėjimo įstaigai. Kitais atvejais licencijos galiojimas panaikinamas šio įstatymo 33 ir 34 straipsniuose nustatyta tvarka.</p>	Visiškas

<p>3. Kompetentinga institucija apie leidimo panaikinimą skelbia viešai, taip pat 14 bei 15 straipsniuose nurodytuose registruose.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 13 straipsnis. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas 4. Priežiūros institucija apie mokėjimo įstaigos įtraukimą į sąrašą, jos licencijos galiojimo panaikinimą ar sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą, mokėjimo įstaigos filialo, veikiančio kitoje valstybėje narėje, ir tarpininko bei Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytų asmenų įtraukimą į sąrašą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją reguliariai atnaujina priežiūros institucijos interneto svetainėje esančiame viešajame mokėjimo įstaigų sąraše. 5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją priežiūros institucija nedelsdama praneša Europos bankininkystės institucijai Europos Komisijos priimtų deleguotųjų teisės aktų, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 15 straipsnio 4 ir 5 dalyse, nustatyta tvarka. 8 straipsnis. Licencijos galiojimo panaikinimas ar galiojimo sustabdymas ir sustabdymo panaikinimas 9. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą priežiūros institucija skelbia savo interneto svetainėje ir pateikia šią informaciją Juridinių asmenų registro tvarkytojui. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą, įskaitant licencijos galiojimo panaikinimo ar sustabdymo priežastis, priežiūros institucija taip pat praneša Europos bankininkystės institucijai Europos Komisijos priimtų deleguotųjų teisės aktų, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 15 straipsnio 4 ir 5 dalyse, nustatyta tvarka.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>14 straipsnis. Registravimas buveinės valstybėje narėje 1. Valstybės narės įsteigia viešąjį registrą, į kurį įtraukia: a) leidimus turinčias mokėjimo įstaigas ir jų tarpininkus; b) fizinius ir juridinius asmenis, kuriems taikoma išimtis pagal 32 ar 33 straipsnį, ir jų tarpininkus ir c) 2 straipsnio 5 dalyje nurodytas įstaigas, kurios turi teisę teikti mokėjimo paslaugas pagal nacionalinę teisę. Mokėjimo įstaigų filialai įtraukiami į buveinės valstybės narės registrą, jei tie filialai teikia paslaugas valstybėje narėje, kuri nėra jų buveinės valstybė narė.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 13 straipsnis. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas 1. Mokėjimo įstaigos, gavusios priežiūros institucijos išduotą licenciją ir įregistruotos Juridinių asmenų registre, mokėjimo įstaigų filialai, veikiantys kitose valstybėse narėse, ir tarpininkai yra įtraukiami į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, nurodant, kokioms mokėjimo paslaugoms teikti yra išduota licencija. Į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą taip pat įtraukiami Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodyti asmenys ir jų veiklos aprašymas, kaip nurodyta Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 6 dalyje.</p>	<p>Visiškas</p>

<p>2. Viešame registre nurodomos mokėjimo paslaugos, kurioms teikti mokėjimo įstaigai išduotas leidimas arba kurioms teikti buvo įregistruotas fizinis ar juridinis asmuo. Leidimus turinčios mokėjimo įstaigos registre nurodomos atskirai nuo fizinių ir juridinių asmenų, kuriems taikoma išimtis pagal 32 ar 33 straipsnį. Registras prieinamas visuomenei susipažinti, pasiekiamas internetu ir neatidėliojant atnaujinamas.</p> <p>3. Kompetentingos institucijos informaciją apie leidimo panaikinimą ir išimties pagal 32 arba 33 straipsnį panaikinimą įtraukia į viešąjį registrą.</p> <p>4. Kompetentingos institucijos praneša EBI apie priežastis, dėl kurių panaikintas leidimas arba išimtis pagal 32 arba 33 straipsnį.</p>	<p>2. Viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo tvarkytoja – priežiūros institucija – į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą mokėjimo įstaigas įtraukia per 2 darbo dienas nuo licencijos gavimo ir įregistravimo Juridinių asmenų registre dienos, jų tarpininkus – per 2 mėnesius nuo visų šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų ir duomenų gavimo dienos, mokėjimo įstaigų filialus ir tarpininkus, veikiančius kitose valstybėse narėse, – per 3 mėnesius nuo visų šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų ir duomenų gavimo dienos, Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytus asmenis – per 2 darbo dienas nuo pranešimo apie teikiamas paslaugas gavimo dienos.</p> <p>3. Mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos licenciją, į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą įtraukiamos atskirai nuo mokėjimo įstaigų, turinčių mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, ir nuo mokėjimo įstaigų, teikiančių tik sąskaitos informacijos paslaugą.</p> <p>4. Priežiūros institucija apie mokėjimo įstaigos įtraukimą į sąrašą, jos licencijos galiojimo panaikinimą ar sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą, mokėjimo įstaigos filialo, veikiančio kitoje valstybėje narėje, ir tarpininko bei Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytų asmenų įtraukimą į sąrašą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją reguliariai atnauja priežiūros institucijos interneto svetainėje esančiame viešajame mokėjimo įstaigų sąraše.</p> <p>8 straipsnis. Licencijos galiojimo panaikinimas ar galiojimo sustabdymas ir sustabdymo panaikinimas</p> <p>9. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą priežiūros institucija skelbia savo interneto svetainėje ir pateikia šią informaciją Juridinių asmenų registro tvarkytojui. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą, įskaitant licencijos galiojimo panaikinimo ar sustabdymo priežastis, priežiūros institucija taip pat praneša Europos bankininkystės institucijai Europos Komisijos priimtų deleguotųjų teisės aktų, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 15 straipsnio 4 ir 5 dalyse, nustatyta tvarka.</p>	
<p>15 straipsnis. EBI registras</p>	<p>Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI</p>	

<p>1. EBI sukuria, valdo ir prižiūri elektroninį centrinių registrą, kuriame laikoma kompetentingų institucijų pagal 2 dalį pateikta informacija. EBI yra atsakinga už tikslų tos informacijos pateikimą.</p> <p>EBI užtikrina, kad šis registras būtų nemokamai prieinamas visuomenei jos interneto svetainėje ir sudaro nesudėtingos prieigos prie išvardytos informacijos ir nesudėtingos jos paieškos galimybes.</p>		
<p>2. Kompetentingos institucijos nedelsdamos praneša EBI į jų viešuosius registrus įtrauktą informaciją, kaip nurodyta 14 straipsnyje, finansų srityje įprasta kalba.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 13 straipsnis. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas</p> <p>4. Priežiūros institucija apie mokėjimo įstaigos įtraukimą į sąrašą, jos licencijos galiojimo panaikinimą ar sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą, mokėjimo įstaigos filialo, veikiančio kitoje valstybėje narėje, ir tarpininko bei Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytų asmenų įtraukimą į sąrašą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją reguliariai atnaujinama priežiūros institucijos interneto svetainėje esančiame viešajame mokėjimo įstaigų sąraše.</p> <p>5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją priežiūros institucija nedelsdama praneša Europos bankininkystės institucijai Europos Komisijos priimtų deleguotųjų teisės aktų, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 15 straipsnio 4 ir 5 dalyse, nustatyta tvarka.</p> <p>6. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas tvarkomas priežiūros institucijos teisės aktuose ir Europos Komisijos priimtų deleguotųjų teisės aktų, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 15 straipsnio 4 ir 5 dalyse, nustatyta tvarka.</p>	Visiškas
<p>3. Kompetentingos institucijos yra atsakingos už 2 dalyje nurodytos informacijos tikslumą ir jos atnaujinimą.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 13 straipsnis. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas</p> <p>2. Viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo tvarkytoja – priežiūros institucija – į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą mokėjimo įstaigas įtraukia per 2 darbo dienas nuo licencijos gavimo ir įregistravimo Juridinių asmenų registre dienos, jų tarpininkus – per 2 mėnesius nuo visų šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų ir duomenų gavimo dienos, mokėjimo įstaigų filialus ir tarpininkus, veikiančius kitose valstybėse narėse, – per 3 mėnesius nuo visų šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų ir duomenų gavimo dienos, Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytus asmenis – per</p>	Visiškas

	<p>2 darbo dienas nuo pranešimo apie teikiamas paslaugas gavimo dienos.</p> <p>4. Priežiūros institucija apie mokėjimo įstaigos įtraukimą į sąrašą, jos licencijos galiojimo panaikinimą ar sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą, mokėjimo įstaigos filialo, veikiančio kitoje valstybėje narėje, ir tarpininko bei Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytų asmenų įtraukimą į sąrašą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją reguliariai atnaujina priežiūros institucijos interneto svetainėje esančiame viešajame mokėjimo įstaigų sąraše.</p>	
<p>4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriais nustatomi elektroninio centrinio registro kūrimo, valdymo ir priežiūros, taip pat prieigos prie jame laikomos informacijos techniniai reikalavimai. Techniniais reikalavimais užtikrinama, kad informaciją keisti galėtų tik kompetentinga institucija ir EBI.</p> <p>EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d.</p> <p>Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.</p>	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI	
<p>5. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriais išsamiai nustato pagal 1 dalį praneštiną informaciją ir jos struktūrą, įskaitant informacijos teikimo bendrą formatą ir pavyzdį.</p> <p>EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2017 m. liepos 13 d.</p> <p>Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>13 straipsnis. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas</p> <p>5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją priežiūros institucija nedelsdama praneša Europos bankininkystės institucijai Europos Komisijos priimtų deleguotųjų teisės aktų, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 15 straipsnio 4 ir 5 dalyse, nustatyta tvarka.</p>	Visiškas
<p>16 straipsnis. Leidimo išsaugojimas</p> <p>Jei dėl kokių nors pokyčių pasikeičia pagal 5 straipsnį pateiktos informacijos ir įrodymų tikslumas, mokėjimo įstaiga nepagrįstai nedelsdama atitinkamai praneša apie tai savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija</p> <p>11. Mokėjimo įstaigos licenciją turinti mokėjimo įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo reikalavimus. Mokėjimo įstaiga šio įstatymo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais privalo pranešti priežiūros institucijai apie</p>	Visiškas

	duomenų ir (arba) informacijos, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos licencijai gauti, pasikeitimus.	
<p>17 straipsnis. Apskaita ir teisės aktų nustatytas auditas</p> <p>1. Mokėjimo įstaigoms <i>mutatis mutandis</i> taikomos direktyvos 86/635/EEB ir 2013/34/ES bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1606/2002 (34).</p> <p>2. Mokėjimo įstaigų metinės finansinės ataskaitas ir konsoliduotąsias finansines ataskaitas audituoja teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai arba audito įmonės, kaip apibrėžta Direktyvoje 2006/43/EB, išskyrus tuos atvejus, kai taikomos šio reikalavimo išimtys pagal Direktyvą 2013/34/ES ir, kai taikytina, Direktyvą 86/635/EEB.</p> <p>3. Priežiūros tikslais valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos pateiktų atskirą apskaitos informaciją apie mokėjimo paslaugas ir 18 straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklą, dėl kurios pateikiama auditoriaus išvada. Tą išvadą parengia, kai taikytina, teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai arba audito įmonė.</p> <p>4. Direktyvos 2013/36/ES 63 straipsnyje nustatytos pareigos <i>mutatis mutandis</i> mokėjimo paslaugų veiklos atžvilgiu taikomos teisės aktų nustatytą auditą atliekantiems mokėjimo įstaigų auditoriams arba audito įmonėms.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>22 straipsnis. Mokėjimo įstaigos apskaita, finansinės ir kitos ataskaitos ir auditas</p> <p>1. Mokėjimo įstaiga privalo tvarkyti buhalterinę apskaitą vadovaudamasi Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymu.</p> <p>2. Mokėjimo įstaiga turi rengti tarpinių finansinių ataskaitų ir metinių finansinių ataskaitų rinkinius. Mokėjimo įstaigos finansiniai metai sutampa su kalendoriniais metais.</p> <p>3. Mokėjimo įstaigos priežiūrai skirtų ataskaitų formas, ataskaitų sudarymo ir pateikimo tvarką nustato priežiūros institucijos teisės aktai.</p> <p>4. Mokėjimo įstaiga, kuri teikia Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas ir kuriai yra privalomas finansinių ataskaitų auditas, kartu su audituotomis finansinėmis ataskaitomis priežiūros institucijai turi pateikti ir finansinių ataskaitų audito ataskaitą, kurioje turi būti atskleista atskira apskaitos informacija apie mokėjimo paslaugų ir kitos vykdomos veiklos atskyrimo teisingumą ir pastebėjimai dėl mokėjimo įstaigos taikomų vidaus kontrolės procedūrų, užtikrinančių šio įstatymo 17 straipsnyje nustatytų mokėjimo paslaugų vartotojų lėšų apsaugos reikalavimų vykdymą.</p> <p>5. Reikalavimai, taikomi mokėjimo įstaigos finansinių ataskaitų rinkinio audito atlikimui, auditoriui ir audito įmonei, jų pareigos ir atsakomybė nustatyti Finansų įstaigų įstatyme, Akcinių bendrovių įstatyme ir Finansinių ataskaitų audito įstatyme.</p> <p>Finansų įstaigų įstatymas Nr. IX-1068</p> <p>46 straipsnis. Auditoriaus ir audito įmonės pareigos</p> <p>3. Audito įmonė nedelsdama raštiškai praneša finansų įstaigos valdymo organams ir, gavusi jų nuomonę (komentarų) šiais klausimais, – priežiūros institucijai (jei audituojamos finansų įstaigos veiklos priežiūrą nustato Lietuvos Respublikos įstatymai), jeigu</p>	Visiškas

	<p>nustato faktus:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dėl kurių auditorius bus priverstas atsisakyti pareikšti nuomonę apie finansų įstaigos metinių finansinių ataskaitų rinkinius arba pareikšti sąlyginę arba neigiamą nuomonę; 2) liudijančius nusikalstamą veiką, padarytus arba galinčius įvykti šiurkščius vidaus tvarkos pažeidimus; 3) kad yra pažeisti Lietuvos Respublikos įstatymai ir kiti teisės aktai, nustatantys saugios ir patikimos veiklos reikalavimus; 4) kad finansų įstaigos reikalavimai pagal sudarytus sandorius yra nepakankamai užtikrinti arba jos turimas (valdomas) turtas nėra pakankamai apsaugotas nuo nuvertėjimo (praradimo); 5) kad yra didesnių vidaus kontrolės sistemos trūkumų arba kontrolės nepakankamumą; 6) dėl kurių aiškiai skiriasi auditoriaus ir finansų įstaigos vadovų nuomonė apie sugebėjimą įvykdyti visus savo įsipareigojimus (mokumą), apie pajamas arba pelną, apie informacijos rinkimą, apdorojimą ir informacinės sistemos patikimumą arba apie finansinę apskaitą; 7) kurie gali labai paveikti finansų įstaigos finansinę būklę, jos administracinę ar apskaitos sistemas. <p>4. Šio straipsnio 3 dalyje nustatytą pareigą audito įmonė turi ir tuo atveju, jei sužino apie nurodytus faktus atlikdama savo darbą kitoje, su šia finansų įstaiga artimais ryšiais susijusioje, įmonėje.</p>	
<p>18 straipsnis. Veikla</p> <p>1. Be mokėjimo paslaugų teikimo mokėjimo įstaigos turi teisę vykdyti šią veiklą:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) teikti operacijų ir glaudžiai susijusias papildomas paslaugas, pavyzdžiui, užtikrinti mokėjimo operacijų vykdymą, teikti užsienio valiutų keitimo paslaugas, vykdyti saugojimo veiklą ir saugoti ir tvarkyti duomenis; b) valdyti mokėjimo sistemas, nedarant poveikio 35 straipsniui; c) vykdyti verslo veiklą, kuri nėra mokėjimo paslaugų teikimo veikla, atsižvelgiant į taikomas Sąjungos ir nacionalinės teisės aktus. <p>2. Kai mokėjimo įstaigos teikia vieną ar daugiau mokėjimo paslaugų, jos gali turėti tik mokėjimo sąskaitas, naudojamas išimtinai mokėjimo</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>4 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teikiamos mokėjimo paslaugos ir kita veikla</p> <p>1. Mokėjimo įstaiga gali teikti tik priežiūros institucijos jai išduotoje licencijoje nurodytas mokėjimo paslaugas.</p> <p>2. Be mokėjimo paslaugų teikimo, mokėjimo įstaiga turi teisę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) teikti glaudžiai su mokėjimo paslaugomis susijusias papildomas paslaugas, tokias kaip valiutos keitimas, lėšų saugojimo veikla, duomenų kaupimas ir tvarkymas; 2) valdyti mokėjimo sistemas, laikydamasi Mokėjimų įstatymo 9 straipsnyje nustatytų reikalavimų; 3) vykdyti kitą veiklą, kuri nėra mokėjimo paslaugų teikimo veikla, 	Visiškas

<p>operacijoms.</p> <p>3. Visos lėšos, kurias mokėjimo įstaigos gauna iš mokėjimo paslaugų vartotojų mokėjimo paslaugoms teikti, nelaikomos indėliu arba kitomis grąžintinomis lėšomis, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 9 straipsnyje, arba elektroniniais pinigais, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte.</p> <p>4. Mokėjimo įstaigos gali suteikti su mokėjimo paslaugomis, kaip nurodyta I priedo 4 arba 5 punkte, susijusį kreditą tik tuo atveju, jei tenkinamos visos šios sąlygos:</p> <p>a) kreditas yra papildoma priemonė ir suteiktas tik mokėjimo operacijai įvykdyti;</p> <p>b) nepaisant nacionalinių taisyklių dėl kredito suteikimo kredito kortelėmis, dėl mokėjimo suteiktas ir pagal 11 straipsnio 9 dalį ir 28 straipsnį įvykdytas kreditas grąžinamas per trumpą laikotarpį, kuris jokių būdu negali būti ilgesnis nei 12 mėnesių;</p> <p>c) toks kreditas nėra suteikiamas iš mokėjimo operacijai vykdyti gautų ar laikomų lėšų;</p> <p>d) mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos, priežiūros institucijų nuomone, bet kuriuo metu yra pakankamos atsižvelgiant į bendrą suteikto kredito sumą.</p> <p>5. Mokėjimo įstaigos nevykdo indėlių ar kitokių grąžintinų lėšų priėmimo veiklos, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 9 straipsnyje.</p> <p>6. Ši direktyva nedaro poveikio Direktyvai 2008/48/EB, kitai susijusiai Sąjungos teisei ar nacionalinėms priemonėms, susijusioms su kreditų suteikimo vartotojams sąlygomis, kurios nederinamos šia direktyva ir atitinka Sąjungos teisę.</p>	<p>išskyrus šio įstatymo 5 straipsnio 8 dalyje ir 7 straipsnio 8 dalyje nustatytus atvejus;</p> <p>4) keisti valiutą (grynaisiais pinigais).</p> <p>3. Mokėjimo įstaiga, teikdama vieną ar daugiau mokėjimo paslaugų, gali turėti mokėjimo sąskaitas, skirtas tik mokėjimo paslaugoms teikti. Visos lėšos, kurias mokėjimo įstaiga gauna iš mokėjimo paslaugų vartotojų mokėjimo paslaugoms teikti, nelaikomos indėliu ar kitomis grąžintinomis lėšomis ir elektroniniais pinigais.</p> <p>4. Mokėjimo įstaiga gali suteikti su mokėjimo paslaugomis, nurodytomis Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 4 arba 5 punkte, susijusią paskolą tik jeigu laikomasi šių sąlygų:</p> <p>1) lėšos skolinamos tik kaip papildoma priemonė mokėjimo operacijai įvykdyti;</p> <p>2) mokėjimo operacijai įvykdyti paskolintos lėšos, teikiant mokėjimo paslaugas pagal šio įstatymo 11 straipsnį, turi būti grąžintos per ne ilgesnį kaip 12 mėnesių laikotarpį;</p> <p>3) mokėjimo įstaiga negali skolinti mokėjimo operacijai vykdyti gautų ir laikomų lėšų;</p> <p>4) mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas bet kuriuo metu atitinka šio įstatymo 16 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka yra pakankamas.</p> <p>5. Mokėjimo įstaiga negali priimti indėlių ar kitų grąžintinų lėšų iš neprofesionalių rinkos dalyvių ir leisti elektroninių pinigų.</p> <p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>3 straipsnis. Mokėjimo įstaigos pavadinimas, teisinė forma ir buveinė. Mokėjimo įstaigos veiklą reglamentuojantys teisės aktai</p> <p>5. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su vartotojams teikiamais kreditais, taikomos tiek, kiek kiti įstatymai, reglamentuojantys vartotojams teikiamus kreditus, nenustato kitaip.</p>	
<p>2 skirsnis. Kiti reikalavimai</p> <p>19 straipsnis. Tarpininkų, filialų ar išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, pasitelkimas</p> <p>1. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką, ji buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia šią informaciją:</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>18 straipsnis. Reikalavimai mokėjimo įstaigai, kai mokėjimo paslaugos teikiamos per tarpininką, ir tarpininko įtraukimas į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą</p> <p>1. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką, ji priežiūros institucijai privalo pateikti</p>	<p>Visiškas</p>

<p>a) tarpininko pavadinimą ir adresą;</p> <p>b) vidaus kontrolės mechanizmų, kuriuos tarpininkas naudos, kad įvykdytų pareigas, susijusias su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu pagal Direktyvą (ES) 2015/849, aprašymą, kuris turi būti nedelsiant atnaujinamas, jei iš esmės pasikeičia pirminiame pranešime pateikti duomenys;</p> <p>c) direktorių ir asmenų, atsakingų už mokėjimo paslaugoms teikti pasitelkto tarpininko valdymą, tapatybės duomenis, o tarpininkų, kurie nėra mokėjimo paslaugų teikėjai, atveju – įrodymą, kad jie yra kompetentingi ir tinkami asmenys;</p> <p>d) mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugas, kurias teikti įgaliojamas tarpininkas; ir</p> <p>e) jei taikytina, tarpininko unikalų identifikavimo kodą arba numerį.</p>	<p>prašymą įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, išipareigojimų vykdyti tarpininko patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir šią informaciją apie tarpininką:</p> <p>1) tarpininko, kai jis yra juridinis asmuo, pavadinimą, adresą ir kodą; kai tarpininkas yra fizinis asmuo, – jo vardą, pavardę ir veiklos vietos adresą;</p> <p>2) vidaus kontrolės procedūrų, kurias tarpininkas naudos, kad užtikrintų Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme (jeigu tarpininkas registruotas Lietuvos Respublikoje), kitos valstybės narės įstatymuose, įgyvendinančiuose 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL 2015, L 141, p. 73), ir Reglamente (ES) Nr. 2015/847 numatytų reikalavimų vykdymą, aprašymą;</p> <p>3) tarpininko vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą), o tais atvejais, kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, – ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad tarpininko vadovai atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus;</p> <p>4) mokėjimo paslaugas, kurias teikti yra įgaliotas tarpininkas.</p> <p>2. Jeigu mokėjimo paslaugas ketinama teikti per tarpininką, kuris yra fizinis asmuo, <i>mutatis mutandis</i> taikomi šio straipsnio 1 dalies 2, 3 ir 4 punktuose nustatyti reikalavimai.</p>	
<p>2. Per du mėnesius nuo 1 dalyje nurodytos informacijos gavimo buveinės valstybės narės kompetentinga institucija praneša mokėjimo įstaigai, ar tarpininkas yra įtrauktas į 14 straipsnyje nurodytą registrą. Kai tarpininkas įtraukiamas į registrą, jis gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>18 straipsnis. Reikalavimai mokėjimo įstaigai, kai mokėjimo paslaugos teikiamos per tarpininką, ir tarpininko įtraukimas į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą</p> <p>3. Priežiūros institucija per 2 mėnesius nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos gavimo dienos privalo priimti sprendimą ir pranešti mokėjimo įstaigai apie tai, ar jos tarpininkas yra įtrauktas į šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą. Tarpininkas turi teisę pradėti teikti</p>	<p>Visiškas</p>

	mokėjimo paslaugas nuo įtraukimo į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą dienos.	
3. Prieš įrašydamos tarpininką į registrą, kompetentingos institucijos, jei jos mano, kad joms pateikta informacija yra neteisinga, imasi papildomų veiksmų informacijai patikrinti.	Mokėjimo įstaigų įstatymas 18 straipsnis. Reikalavimai mokėjimo įstaigai, kai mokėjimo paslaugos teikiamos per tarpininką, ir tarpininko įtraukimas į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą 4. Jeigu priežiūros institucija mano, kad apie tarpininką pateikta informacija yra neteisinga arba nepakankama, ji turi teisę imtis veiksmų, numatytų šio įstatymo 5 straipsnio 5 dalyje, ir prašyti papildomos informacijos, kaip tai numatyta šio įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje.	Visiškas
4. Jei patikrinusios informaciją kompetentingos institucijos nėra įsitikinusios, kad pagal 1 dalį joms pateikta informacija yra teisinga, jos atsisako tarpininką įrašyti į 14 straipsnyje numatytą registrą ir apie tai nepagrįstai nedelsdamos informuoja mokėjimo įstaigą.	Mokėjimo įstaigų įstatymas 18 straipsnis. Reikalavimai mokėjimo įstaigai, kai mokėjimo paslaugos teikiamos per tarpininką, ir tarpininko įtraukimas į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą 3. Priežiūros institucija per 2 mėnesius nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų gavimo dienos privalo priimti sprendimą ir informuoti mokėjimo įstaigą apie tai, ar jos tarpininkas yra įtrauktas į šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą. Tarpininkas turi teisę pradėti teikti mokėjimo paslaugas nuo įtraukimo į sąrašą dienos. 5. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, jeigu: 1) kartu su prašymu pateikti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikusi mokėjimo įstaiga nepateikia šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstamus ar patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per jos nustatytą terminą arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją ar jie yra neteisingi; 2) tarpininko vadovai neatitinka šio įstatymo 9 straipsnio 7 dalyje nustatytų reikalavimų; 3) jeigu priežiūros institucija turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad	Visiškas

	<p>pasitelkus tarpininką bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba padidės pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika.</p> <p>7. Priežiūros institucija turi teisę išbraukti tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo, jeigu tarpininkas neatitinka šio straipsnio 5 dalies 2 ar 3 punkte nustatytų reikalavimų arba sprendimas įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą buvo priimtas remiantis pateikta neteisinga informacija. Priežiūros institucija turi nedelsdama pranešti mokėjimo įstaigai apie tai, kad jos tarpininkas yra išbrauktas iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo.</p>	
<p>5. Jei mokėjimo įstaiga pageidauja teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje pasitelkusi tarpininką arba įsteigusi filialą, ji privalo laikytis 28 straipsnyje nustatytų procedūrų.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>11 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse</p> <p>1. Mokėjimo įstaiga turi teisę šiame straipsnyje nustatyta tvarka teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą, per tarpininką ar neįsteigusi filialo.</p> <p>2. Mokėjimo įstaiga, siekdama teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai, nurodydama savo pavadinimą, adresą, licencijos numerį, valstybę narę, kurioje planuoja teikti mokėjimo paslaugas, ir numatomas teikti mokėjimo paslaugas, o jeigu ketina teikti mokėjimo paslaugas įsteigusi filialą kitoje valstybėje narėje, priežiūros institucijai turi pranešti ir šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 3 ir 6 punktuose nurodytą informaciją apie veiklą kitoje valstybėje narėje, pateikti filialo organizacinės struktūros aprašymą, filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis ir įsipareigojimo vykdyti filialo patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą. Jeigu mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje planuojama teikti per tarpininką, priežiūros institucijai taip pat turi būti pateikiama šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija. Kai mokėjimo įstaiga ketina veiklos funkcijų vykdymą perduoti kitam asmeniui kitoje valstybėje narėje, ji apie tai šioje dalyje nustatyta tvarka praneša priežiūros institucijai. Detalią pranešimo apie ketinimą teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detales šioje dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio</p>	Visiškas

	<p>ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija.</p> <p>3. Priežiūros institucija mokėjimo įstaigos pateiktą šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją per vieną mėnesį nuo visos informacijos gavimo dienos turi perduoti kitos valstybės narės priežiūros institucijai. Mokėjimo įstaigai turi būti nedelsiant pranešama apie informacijos perdavimą kitos valstybės narės priežiūros institucijai.</p> <p>4. Jeigu mokėjimo įstaiga jau turi bent vieną filialą kitoje valstybėje narėje, kitų jos filialų toje valstybėje narėje steigimui šiame straipsnyje nustatyta tvarka netaikoma.</p> <p>5. Jeigu priežiūros institucijos atliktas mokėjimo įstaigos vertinimas, atsižvelgus į kitos valstybės narės nuomonę ir pateiktą informaciją, yra neigiamas, priežiūros institucija privalo atsisakyti įtraukti mokėjimo įstaigos filialą ar tarpininką į šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą arba išbraukti jį iš šio sąrašo, jeigu mokėjimo įstaigos filialas ar tarpininkas į šį sąrašą jau yra įtrauktas.</p> <p>6. Priežiūros institucija sprendimą dėl mokėjimo įstaigos filialo ar tarpininko įtraukimo į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą ar sprendimą dėl leidimo mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo privalo priimti ir apie jį pranešti kitos valstybės narės priežiūros institucijai ir mokėjimo įstaigai per 3 mėnesius nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos. Tuo atveju, jeigu priežiūros institucija nesutinka su kitos valstybės narės priežiūros institucijos pateiktu vertinimu dėl mokėjimo įstaigos ketinimo teikti mokėjimo paslaugas įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo kitoje valstybėje narėje, kartu su jos sprendimu kitos valstybės narės priežiūros institucijai turi būti nurodyti nesutikimo motyvai.</p> <p>7. Mokėjimo įstaigos filialas, tarpininkas turi teisę pradėti teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje po to, kai jie įtraukiami į šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą. Apie įtraukimą į šį sąrašą priežiūros institucija per 3 darbo dienas nuo įtraukimo į sąrašą dienos praneša mokėjimo įstaigai.</p> <p>8. Mokėjimo įstaiga gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo nuo tos dienos, kai priežiūros</p>	
--	--	--

	<p>institucija praneša mokėjimo įstaigai apie sprendimą leisti mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje.</p> <p>9. Mokėjimo įstaiga privalo pranešti priežiūros institucijai jos nustatyta tvarka data, kurią ji pradeda teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą ar per tarpininką, o priežiūros institucija šią informaciją privalo persiųsti kitos valstybės narės priežiūros institucijai.</p> <p>10. Mokėjimo įstaiga apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytų duomenų pasikeitimus, taip pat apie naujus tarpininkus, filialus ar kitus asmenis, kuriems perduodamas veiklos funkcijų vykdymas kitoje valstybėje narėje, privalo nedelsdama pranešti priežiūros institucijai. Tokiu atveju taikoma šiame straipsnyje nustatyta tvarka.</p> <p>11. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie tai, kad mokėjimo įstaiga, teikianti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, per įsteigtą filialą ar pasitelktą tarpininką, nesilaiko kitos valstybės narės teisės aktų, įgyvendinančių Direktyvą (ES) 2015/2366, nuostatų, įvertina ją ir, siekdama užtikrinti, kad mokėjimo įstaiga nebepažeistų šių teisės aktų reikalavimų, nedelsdama imasi visų reikiamų priemonių. Priežiūros institucija apie šių priemonių taikymą praneša kitos valstybės narės priežiūros institucijai ir kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijoms.</p> <p>12. Priežiūros institucija kitos valstybės narės priežiūros institucijai teikia jos prašomą informaciją, ypač apie mokėjimo įstaigos, teikiančios mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo, mokėjimo įstaigos kitoje valstybėje narėje įsteigto filialo, jos pasitelkto tarpininko padarytus ar įtariamus pažeidimus, o visą kitą svarbią informaciją, įskaitant informaciją apie tai, ar mokėjimo įstaiga turi buveinę ir vykdo mokėjimo paslaugų teikimo veiklą Lietuvos Respublikoje, teikia savo iniciatyva.</p> <p>13. Priežiūros institucija pagal šiame straipsnyje, išskyrus jo 14 dalį, nustatytus reikalavimus bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 28 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.</p>	
--	---	--

	<p>14. Priežiūros institucija, atlikdama priežiūrą ir taikydama poveikio priemonės mokėjimo įstaigai, teikiančiai mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo, bendradarbiauja su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka.</p> <p>12 straipsnis. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje</p> <p>1. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga šiame straipsnyje nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje gali teikti mokėjimo paslaugas įsteigusi filialą, per tarpininką ar neįsteigusi filialo.</p> <p>2. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos ketinimą teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą, per tarpininką arba neįsteigus filialo kartu su mokėjimo įstaigos pateikta šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija, per vieną mėnesį nuo šios informacijos gavimo dienos įvertina ją ir kitos valstybės narės priežiūros institucijai pateikia savo nuomonę bei turimą informaciją, susijusią su kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos ketinimu teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje.</p> <p>3. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, kai kitos valstybės narės priežiūros institucija praneša priežiūros institucijai apie sprendimą leisti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje.</p> <p>4. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialas, tarpininkas turi teisę pradėti teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje po to, kai jie įtraukiami į kitos valstybės narės viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą.</p> <p>5. Jeigu kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga jau turi bent vieną filialą Lietuvos Respublikoje, kitų jos filialų steigimui šiame straipsnyje nustatyta tvarka netaikoma.</p> <p>6. Jeigu priežiūros institucija turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad kitos</p>	
--	--	--

	<p>valstybės narės mokėjimo įstaigai Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką buvo, yra ar bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką padidėtų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, ji apie tai praneša kitos valstybės narės priežiūros institucijai.</p> <p>7. Priežiūros institucija pagal šiame straipsnyje, išskyrus jo 8 dalį, nustatytus reikalavimus bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 28 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.</p> <p>8. Priežiūros institucija bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija, prižiūrinčia kitos valstybės narės mokėjimo įstaigą, teikiančią mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo, ir taikančia jai poveikio priemones, Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka.</p>	
<p>6. Kai mokėjimo įstaiga ketina perduoti mokėjimo paslaugų veiklos funkcijas išorės subjektui, ji apie tai atitinkamai informuoja savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas.</p> <p>Svarbios veiklos funkcijos, įskaitant IT sistemas, neperduodamos išorės subjektams taip, kad iš esmės pablogintų mokėjimo įstaigos vidaus kontrolės kokybę ir kompetentingų institucijų galimybes stebėti ir atsekti, kaip mokėjimo įstaiga laikosi visų šioje direktyvoje nustatytų pareigų.</p> <p>Taikant antrą pastraipą, veiklos funkcija laikoma svarbia, jeigu ją netinkamai vykdydama arba jos nevykdydama mokėjimo įstaiga iš esmės nebegalėtų toliau laikytis savo leidimo, kurio ji prašė pagal šią antraštinę dalį, reikalavimų, kitų pareigų pagal šią direktyvą, būtų iš esmės pakenkta jos finansinei veiklai arba jos teikiamų mokėjimo paslaugų patikimumui ar tęstinumui. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos, perduodamos svarbias veiklos funkcijas išorės subjektams, laikytųsi šių sąlygų:</p> <p>a) išorės subjektui perdavus veiklos funkcijas, vyresnioji vadovybė</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>19 straipsnis. Reikalavimai mokėjimo įstaigai, kai jos mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų vykdymas perduodamas kitam asmeniui</p> <p>1. Mokėjimo įstaiga, ketinanti perduoti mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų vykdymą kitam asmeniui, apie tai ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį privalo pranešti priežiūros institucijai.</p> <p>2. Svarbios mokėjimo paslaugų veiklos funkcijos, įskaitant funkcijas, susijusias su informacinių technologijų sistemomis, negali būti perduotos kitam asmeniui, jeigu jas perdavus iš esmės pablogėtų mokėjimo įstaigos vidaus kontrolės kokybė ir priežiūros institucijos galimybė stebėti, ar mokėjimo įstaiga laikosi visų šio įstatymo nustatytų ir (ar) kitų jos veiklai taikomų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų. Šiame įstatyme nurodytos svarbios veiklos funkcijos – tai funkcijos, dėl kurių nevykdymo ar netinkamo vykdymo mokėjimo įstaiga nebeatitiktų nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų ar kitų šio įstatymo ir (ar) mokėjimo įstaigos veiklai</p>	Visiškas

<p>negali perduoti savo atsakomybės;</p> <p>b) negali keisti mokėjimo įstaigos santykiai su jos mokėjimo paslaugų vartotojais ir pareigos jų atžvilgiu pagal šią direktyvą;</p> <p>c) negali būti sušvelnintos sąlygos, kurių mokėjimo įstaiga turi laikytis, kad jai būtų suteiktas leidimas ir kad ji išsaugotų tą leidimą pagal šią antraštinę dalį;</p> <p>d) negali būti pašalintos arba pakeistos kitos sąlygos, kuriomis remiantis mokėjimo įstaigai buvo išduotas leidimas.</p>	<p>taikomų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų arba būtų pakenkta mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, jos teikiamų mokėjimo paslaugų tęstinumui.</p> <p>3. Mokėjimo įstaiga, perduodama svarbias mokėjimo paslaugų veiklos funkcijas kitam asmeniui, turi laikytis šių reikalavimų:</p> <p>1) mokėjimo įstaigos vadovai negali perduoti savo atsakomybės;</p> <p>2) negali keisti mokėjimo įstaigos santykiai su jos mokėjimo paslaugų vartotojais ir turi būti vykdomos šio įstatymo ir Mokėjimų įstatymo nustatytos jų pareigos;</p> <p>3) mokėjimo įstaigos pareiga vykdyti šio įstatymo II, III ir IV skyriuose nustatytus reikalavimus negali būti pakeista ar sušvelninta.</p>	
<p>7. Mokėjimo įstaigos užtikrina, kad jų vardu veikiantys tarpininkai ar filialai apie tokį faktą informuotų mokėjimo paslaugų vartotojus.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>21 straipsnis. Papildomos mokėjimo įstaigos pareigos</p> <p>3. Mokėjimo įstaiga privalo užtikrinti, kad jos vardu veikiantys filialai ir tarpininkai informuotų mokėjimo paslaugų vartotojus apie tai, kad mokėjimo paslaugos yra teikiamos per mokėjimo įstaigos filialą ar tarpininką.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>8. Mokėjimo įstaigos savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas nepagrįstai nedelsdamos informuoja apie visus pokyčius, susijusius su subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, pasitelkimu ir, pagal 2, 3 ir 4 dalyse numatytą procedūrą, tarpininkus, įskaitant papildomus tarpininkus.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>18 straipsnis. Reikalavimai mokėjimo įstaigai, kai mokėjimo paslaugos teikiamos per tarpininką, ir tarpininko įtraukimas į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą</p> <p>8. Mokėjimo įstaiga privalo nedelsdama pranešti priežiūros institucijai apie duomenų ir (arba) informacijos, nurodytos šio straipsnio 1 dalyje, pasikeitimus. Kai mokėjimo įstaigos tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, pasikeitus mokėjimo įstaigos tarpininkų vadovams, mokėjimo įstaiga privalo nurodyti jų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą) ir patvirtinti, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus.</p> <p>19 straipsnis. Reikalavimai mokėjimo įstaigai, kai jos mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų vykdymas perduodamas kitam asmeniui</p> <p>4. Mokėjimo įstaiga privalo nedelsdama pranešti priežiūros institucijai apie visus pasikeitimus, susijusius su perduotomis</p>	<p>Visiškas</p>

	mokėjimo paslaugų veiklos funkcijomis ir asmenimis, kuriems perduotas šių funkcijų vykdymas.	
20 straipsnis. Atsakomybė 1. Valstybės narės užtikrina, kad, kai mokėjimo įstaigos pasitelkia trečiasis šalis veiklos funkcijoms vykdyti, tos mokėjimo įstaigos imtųsi pagrįstų priemonių užtikrinti, kad būtų laikomasi šios direktyvos reikalavimų.	Mokėjimo įstaigų įstatymas 21 straipsnis. Papildomos mokėjimo įstaigos pareigos 2. Mokėjimo įstaiga, kuri perduoda visų ar dalies svarbių mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų vykdymą kitiems asmenims, privalo imtis visų būtinų priemonių, kad būtų užtikrintas šio įstatymo reikalavimų vykdymas.	Visiškas
2. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos liktų visiškai atsakingos už visus savo darbuotojų arba tarpininkų, filialų ar išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, veiksmus.	Mokėjimo įstaigų įstatymas 21straipsnis. Papildomos mokėjimo įstaigos pareigos 1. Mokėjimo paslaugų teikimas įsteigus filialą ar per tarpininką ir visų ar dalies svarbių veiklos funkcijų vykdymo perdavimas kitiems asmenims neatleidžia mokėjimo įstaigos nuo šio įstatymo laikymosi.	Visiškas
21 straipsnis. Įrašų saugojimas Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos saugotų visus atitinkamus įrašus šios antraštinės dalies tikslais bent penkerius metus, nedarant poveikio Direktyvai (ES) 2015/849 ar kitai atitinkamai Sąjungos teisei.	Mokėjimo įstaigų įstatymas 23 straipsnis. Skundų (prašymų) nagrinėjimas ir informacijos saugojimas 3. Mokėjimo įstaiga privalo saugoti duomenis, susijusius su šio įstatymo nuostatų įgyvendinimu, ne trumpiau kaip 5 metus, išskyrus atvejus, kai Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas ir kiti teisės aktai nustato ilgesnius tokių duomenų saugojimo terminus.	Visiškas
3 skirsnis. Kompetentingos institucijos ir priežiūra 22 straipsnis. Kompetentingų institucijų paskyrimas 1. Kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms ir už prudencinę mokėjimo įstaigų priežiūrą, kurios turi vykdyti pagal šią antraštinę dalį nustatytas pareigas, valstybės narės paskiria viešosios valdžios institucijas arba įstaigas, kurios yra pripažintos nacionalinės teisės aktuose arba kurias pripažįsta viešosios valdžios institucijos, kurioms nacionalinės teisės aktuose tuo tikslu suteikti aiškūs įgaliojimai, įskaitant nacionalinius centrinius bankus. Kompetentingos institucijos užtikrina nepriklausomumą nuo ūkio subjektų ir vengia interesų konflikto. Nedarant poveikio pirmai pastraipai, mokėjimo įstaigos, kredito įstaigos, elektroninių pinigų įstaigos arba pašto žiro įstaigos neskiriamos kompetentingomis institucijomis.	Mokėjimo įstaigų įstatymas 3 straipsnis. Mokėjimo įstaigos pavadinimas, teisinė forma ir buveinė. Mokėjimo įstaigos veiklą reglamentuojantys teisės aktai 4. Mokėjimo įstaiga savo veikloje vadovaujasi Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu, šiuo įstatymu, Mokėjimų įstatymu, Europos Sąjungos ir priežiūros institucijos – Lietuvos banko (toliau – priežiūros institucija) teisės aktais ir savo steigimo dokumentais. Mokėjimo įstaigai Finansų įstaigų įstatymas ir Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymas taikomi tiek, kiek šis įstatymas nenustato kitaip. Mokėjimo įstaigų įstatymas 24 straipsnis. Priežiūros institucija 1. Priežiūros institucija atlieka šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčių mokėjimo įstaigų, įskaitant jų filialus kitose	Visiškas

<p>Valstybės narės atitinkamai informuoja Komisiją.</p> <p>2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 1 dalį paskirtos kompetentingos institucijos turėtų visus savo pareigoms atlikti būtinus įgaliojimus.</p>	<p>valstybėse narėse, priežiūrą.</p> <p>2. Priežiūra atliekama vadovaujantis Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymu, šiuo įstatymu, Finansų įstaigų įstatymu ir kitais teisės aktais, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai.</p> <p>3. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, per tarpininką, ir kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų priežiūra atliekama atsižvelgiant į šio įstatymo 30 straipsnio nuostatas.</p> <p><i>Pastaba:</i> Nuostatos ketvirtojo sakinio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes tai vienkartinė pareiga, kurią atliks Finansų ministerija.</p>	
<p>3. Valstybės narės, kurių teritorijoje šioje antraštinėje dalyje numatytiems klausimams spręsti yra daugiau negu viena kompetentinga institucija, užtikrina tų institucijų glaudų bendradarbiavimą, kad jos galėtų veiksmingai įvykdyti savo atitinkamas pareigas. Tai taikoma ir kai institucijos, kompetentingos spręsti šioje antraštinėje dalyje numatytus klausimus, nėra kompetentingos institucijos, atsakingos už kredito įstaigų priežiūrą.</p>	<p><i>Pastaba:</i> Direktyvos nuostatos perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes Lietuvoje yra paskirta viena priežiūros institucija – Lietuvos bankas.</p>	
<p>4. Atsakomybė už pagal 1 dalį paskirtų kompetentingų institucijų uždavinius tenka buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>24 straipsnis. Priežiūros institucija</p> <p>1. Priežiūros institucija atlieka šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčių mokėjimo įstaigų, įskaitant jų filialus kitose valstybėse narėse, priežiūrą.</p> <p>2. Priežiūra atliekama vadovaujantis Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymu, šiuo įstatymu, Finansų įstaigų įstatymu ir kitais teisės aktais, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai.</p> <p>3. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, per tarpininką, ir kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų priežiūra atliekama atsižvelgiant į šio įstatymo 30 straipsnio nuostatas.</p> <p>4. Licenciją turinčių mokėjimo įstaigų priežiūra nereiškia, kad priežiūros institucija atlieka ir mokėjimo įstaigų šio įstatymo 4</p>	<p>Visiškas</p>

<p>5. 1 dalis nereiškia, kad iš kompetentingų institucijų reikalaujama prižiūrėti mokėjimo įstaigų verslo veiklą, kuri nėra mokėjimo paslaugų teikimas, ir veiklą, nurodytą 18 straipsnio 1 dalies a punkte.</p>	<p>straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose numatytos veiklos priežiūrą.</p> <p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 24 straipsnis. Priežiūros institucija 4. Licenciją turinčių mokėjimo įstaigų priežiūra nereiškia, kad priežiūros institucija atlieka ir mokėjimo įstaigų šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose numatytos veiklos priežiūrą.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>23 straipsnis. Priežiūra 1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingų institucijų vykdomos kontrolės priemonės, skirtos patikrinti, ar nuolat laikomasi šios antraštinės dalies, būtų proporcingos, tinkamos ir pritaikomos atsižvelgiant į mokėjimo įstaigų patiriamą riziką. Siekiant patikrinti, kaip laikomasi šios antraštinės dalies, kompetentingos institucijos visų pirma turi teisę imtis šių veiksmų: a) reikalauti, kad mokėjimo įstaiga pateiktų visą informaciją, kurios reikia stebėti, ar laikomasi nuostatų, jei taikoma nurodydamos prašymo tikslą ir informacijos pateikimo terminą; b) atlikti patikrinimus vietoje – mokėjimo įstaigoje, tarpininko ar filialo, mokėjimo įstaigos atsakomybe teikiančio mokėjimo paslaugas, ar bet kurio išorės subjekto, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, būstinėje; c) teikti rekomendacijas, gaires ir, kai taikytina, nustatyti privalomas administracines nuostatas; d) sustabdyti leidimo galiojimą arba jį panaikinti pagal 13 straipsnį. 2. Nedarant poveikio leidimų panaikinimo procedūroms ir baudžiamosios teisės nuostatoms, valstybės narės nustato, kad jų atitinkamos kompetentingos institucijos gali mokėjimo įstaigoms arba toms įstaigoms, kurios iš tikrųjų kontroliuoja mokėjimo įstaigų veiklą, ir kurios pažeidžia įstatymus ir kitus teisės aktus, susijusius su jų mokėjimo paslaugų veiklos priežiūra ar vykdymu, priimti arba taikyti nuobaudas ar priemones, kuriomis konkrečiai siekiama pašalinti pastebėtus pažeidimus arba jų priežastis. 3. Nepaisant 7 straipsnyje, 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse bei 9 straipsnyje nustatytų reikalavimų, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms būtų suteikta teisė imtis šio straipsnio 1 dalyje apibūdintų veiksmų, kad būtų užtikrintas pakankamas kapitalas mokėjimo paslaugoms teikti, visų pirma kai mokėjimo įstaigos vykdoma veikla,</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 27 straipsnis. Priežiūros institucijos pareigos ir teisės 1. Be kitų šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų pareigų ir teisių, priežiūros institucija turi teisę: 1) priimti teisės aktus ir rekomendacijas dėl prižiūrimų mokėjimo įstaigų veiklos ir priežiūros; 2) priežiūros tikslais pareikalauti, kad prižiūrima mokėjimo įstaiga per priežiūros institucijos nustatytus terminus pateiktų visą informaciją, įskaitant asmens duomenis, ir dokumentus, susijusius su mokėjimo įstaigos steigimu, akcininkais, vadovais, valdymu, veikla, rizikos ribojimu, finansine būkle, jos filialais, tarpininkais ir kitais asmenimis, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, skolininkais, ir juos gauti; 3) atlikti mokėjimo įstaigos, jos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, patikrinimą; 4) duoti mokėjimo įstaigai šio straipsnio 2 dalyje nustatytus nurodymus, kuriuos mokėjimo įstaiga privalo įvykdyti priežiūros institucijos nustatytais terminais ir nedelsdama raštu apie tai pranešti priežiūros institucijai; 5) jeigu mokėjimo įstaigos organų priimti sprendimai kelia pavojų mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teisumą, kad tokie sprendimai būtų pripažinti negaliojančiais; 6) jeigu mokėjimo įstaigos vykdoma kita negu mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui ar galimybei stebėti, kaip mokėjimo įstaiga vykdo visus šiame įstatyme nustatytus reikalavimus, reikalauti, kad būtų įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo</p>	<p>Visiškas</p>

kuri nėra mokėjimo paslaugų veikla, turi ar gali turėti neigiamos įtakos mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui.

veiklai vykdyti;

7) sudaryti sutartis su audito įmonėmis ar kitais tinkamą kvalifikaciją turinčiais asmenimis dėl mokėjimo įstaigos patikrinimo atlikimo, kad būtų nustatyta mokėjimo įstaigos turto vertė, mokėjimo įstaigos finansinė būklė, įvertintos prisiimtose rizikos ar patikrinti kiti mokėjimo įstaigos veiklos klausimai. Jeigu atlikus patikrinimą nustatoma, kad mokėjimo įstaiga priežiūros institucijai pateikė neteisingą informaciją, ar nustatoma kitų padarytų teisės aktų pažeidimų, priežiūros institucijos patirtas patikrinimo organizavimo išlaidas atlygina mokėjimo įstaiga. Pagal sutartis su priežiūros institucija veikiantys šiame punkte nurodyti asmenys turi teises, nustatytas šio įstatymo 29 straipsnio 3 ir 4 dalyse;

8) reikalauti, kad būtų pakeista audito įmonė, atliekanti mokėjimo įstaigos finansinių ataskaitų auditą, jeigu audito įmonė ar auditorius neatitinka (nevykdo) įstatymų nustatytų reikalavimų.

2. Priežiūros institucija, nustačiusi arba turėdama pagrindą įtarti esant teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijai, pažeidimų, mokėjimo įstaigos veiklos trūkumų, taip pat jeigu kyla grėsmė mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui arba visuomenės ir (arba) mokėjimo paslaugų vartotojų interesams, turi teisę mokėjimo įstaigai duoti šiuos privalomus nurodymus:

1) priežiūros institucijos nustatytais terminais pašalinti teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijai, pažeidimus ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumus;

2) nesudaryti tam tikrų sandorių ar sumažinti jų mastą, įskaitant veiklos funkcijų perdavimo kitiems asmenims sandorius;

3) priežiūros institucijos nustatytu terminu atlikti savo tarpinių finansinių ataskaitų auditą;

4) priežiūros institucijos nustatytais terminais parengti ir įgyvendinti jai priimtina mokėjimo įstaigos veiklos pertvarkymo ir (ar) nustatytų pažeidimų, ir (ar) trūkumų pašalinimo priemonių planą;

5) sušaukti visuotinį akcininkų susirinkimą, stebėtojų tarybos ar valdybos, jeigu jos sudarytos, posėdį ir juose svarstyti priežiūros institucijos pasiūlytus klausimus;

6) mokėjimo įstaigos vadovams atvykti į priežiūros instituciją ir duoti

	<p>paiškinimus. Priežiūros institucija apie tokį nurodymą gali paskelbti viešai;</p> <p>7) atkurti iki teisės aktų pažeidimo buvusią padėtį;</p> <p>8) priežiūros institucijai pateikti papildomą informaciją arba dažniau teikti informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms vykdyti;</p> <p>9) viešai atskleisti papildomą informaciją;</p> <p>10) atlikti kitus veiksmus ar neatlikti tam tikrų veiksmų, kad būtų pašalinti teisės aktų pažeidimai ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumai arba kad mokėjimo įstaigos veikla būtų stabili ir patikima.</p> <p>3. Priežiūros institucija, nustačiusi teisės aktų pažeidimų ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumų arba kad kyla grėsmė mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, turi teisę laikinai mokėjimo įstaigai nustatyti individualius ar papildomus rizikos ribojimo reikalavimus. Toks priežiūros institucijos sprendimas turi būti motyvuotas ir priimamas atsižvelgiant į šio įstatymo 34 straipsnio 2 dalies nuostatas.</p> <p>4. Mokėjimo įstaigos priežiūros institucijos nustatytais terminais privalo įvykdyti šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus privalomus nurodymus ir nedelsdamos apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai.</p> <p>5. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti nurodymai gali būti duodami kartu su taikomomis poveikio priemonėmis.</p> <p>6. Priežiūros institucijos nustatyta tvarka jos tarnautojai turi teisę dalyvauti mokėjimo įstaigos organų darbe – dalyvauti susirinkimuose ar posėdžiuose stebėtojų teisėmis ar kitaip stebėti mokėjimo įstaigos veiklą.</p> <p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>33 straipsnis. Poveikio priemonės</p> <p>1. Priežiūros institucija asmenims taiko šias poveikio priemones:</p> <p>1) įspėja dėl šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimo;</p> <p>2) skiria šio įstatymo nustatytas baudas;</p> <p>3) laikinai uždraudžia teikti vieną ar kelias mokėjimo paslaugas;</p> <p>4) laikinai ar visam laikui uždraudžia vieno ar kelių mokėjimo įstaigos filialų ar tarpininkų veiklą. Jeigu priežiūros institucija priima</p>	
--	--	--

	<p>sprendimą laikinai uždrausti filialo ar tarpininko veiklą, filialas ar tarpininkas neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų, o priėmus sprendimą visam laikui uždrausti filialo ar tarpininko veiklą, filialas ar tarpininkas yra išbraukiamas iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo ir mokėjimo įstaiga privalo nedelsdama priimti sprendimą nutraukti tokio filialo ar tarpininko veiklą;</p> <p>5) laikinai nušalina mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovą (vadovus) nuo pareigų arba nušalina mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauja, kad jis (jie) būtų atšauktas iš pareigų ir (ar) su juo (jais) būtų nutraukta sutartis (sutartys) ar būtų panaikinti jo (jų) įgaliojimai;</p> <p>6) laikinai sustabdo (apriboja) mokėjimo įstaigos akcininko balsavimo teisę;</p> <p>7) paskiria laikinąjį atstovą mokėjimo įstaigos veiklos priežiūrai (toliau – atstovas veiklos priežiūrai);</p> <p>8) laikinai apriboja teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu;</p> <p>9) panaikina licencijos galiojimą ar laikinai sustabdo jos galiojimą.</p> <p>4. Priežiūros institucija turi teisę taikyti vieną ar kelias poveikio priemones.</p> <p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>8 straipsnis. Licencijos galiojimo panaikinimas ar galiojimo sustabdymas ir sustabdymo panaikinimas</p> <p>1. Licencijos galiojimas panaikinamas Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies 1, 3–8 punktuose nustatytais atvejais. Šio įstatymo 7 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju licencijos galiojimas panaikinamas priežiūros institucijos sprendimu.</p> <p>2. Be šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pagrindų, licencijos galiojimas priežiūros institucijos sprendimu taip pat gali būti panaikinamas, jeigu:</p> <p>1) mokėjimo įstaiga nebeatitinka šio įstatymo 5, 6 ar 7 straipsnyje nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų arba nepraneša apie tai priežiūros institucijai;</p> <p>2) mokėjimo įstaiga, toliau teikdama mokėjimo paslaugas, keltų</p>	
--	--	--

	<p>grėsmę kitų mokėjimo įstaigų veiklos ir finansiniam stabilumui;</p> <p>3) mokėjimo įstaiga pasibaigia dėl reorganizavimo arba priimamas sprendimas ją likviduoti;</p> <p>4) mokėjimo įstaiga šio įstatymo 5 straipsnio 10 dalyje ar 6 straipsnio 8 dalyje nurodytu atveju per nustatytą terminą nesikreipia dėl licencijos panaikinimo.</p> <p>3. Panaikinant licencijos galiojimą šio straipsnio 2 dalies 3 ar 4 punkte ar šio įstatymo 7 straipsnio 4 dalyje arba Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 2 dalies 8 punkte nustatytais pagrindais, priežiūros institucijos sprendime nurodomi sprendimo priėmimo motyvai ir apie priimtą sprendimą per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos pranešama mokėjimo įstaigai. Kitais atvejais licencijos galiojimas panaikinamas šio įstatymo 33 ir 34 straipsniuose nustatyta tvarka.</p> <p>4. Licencijos galiojimas sustabdomas šio įstatymo 33 ir 34 straipsniuose nustatytais pagrindais ir tvarka.</p> <p>5. Priežiūros institucija, priėmusi sprendimą sustabdyti licencijos galiojimą, per 3 darbo dienas nuo tokio sprendimo priėmimo dienos apie tai praneša mokėjimo įstaigai, nurodo pažeidimą (pažeidimus) ir nustato ne ilgesnį kaip 2 mėnesių terminą, per kurį mokėjimo įstaiga privalo nurodytą pažeidimą (pažeidimus) pašalinti.</p> <p>6. Mokėjimo įstaiga, pašalinusi pažeidimą (pažeidimus), dėl kurio (kurių) buvo priimtas sprendimas sustabdyti licencijos galiojimą, privalo apie tai pranešti priežiūros institucijai, o ši per 10 darbo dienų nuo mokėjimo įstaigos pranešimo apie pašalintą pažeidimą (pažeidimus) gavimo dienos patikrina informaciją apie pažeidimo (pažeidimų) pašalinimą ir, jeigu visi pažeidimai buvo pašalinti, priima sprendimą panaikinti licencijos galiojimo sustabdymą, ir ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos apie tai praneša mokėjimo įstaigai.</p> <p>7. Panaikinus ar sustabdžius licencijos galiojimą, mokėjimo įstaiga neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų, išskyrus atvejus, kiek tai būtina atsiskaityti su mokėjimo paslaugų vartotojais.</p> <p>8. Panaikinus licencijos galiojimą, ne vėliau kaip per 2 mėnesius mokėjimo įstaigos organai privalo priimti sprendimą likviduoti ar</p>	
--	---	--

	<p>reorganizuoti mokėjimo įstaigą arba priimti sprendimą pakeisti veiklos rūšį ir atlikti atitinkamus įstatų, pavadinimo ir kitus reikiamus pakeitimus, susijusius su veiklos rūšies pakeitimu.</p> <p>9. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą priežiūros institucija skelbia savo interneto svetainėje ir pateikia šią informaciją Juridinių asmenų registro tvarkytojui. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą, įskaitant licencijos galiojimo panaikinimo ar sustabdymo priežastis, priežiūros institucija taip pat praneša Europos bankininkystės institucijai Europos Komisijos priimtų deleguotųjų teisės aktų, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 15 straipsnio 4 ir 5 dalyse, nustatyta tvarka.</p>	
<p>24 straipsnis. Profesinė paslaptis</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad visi asmenys, kurie dirba arba yra dirbę kompetentingose institucijose, ir kompetentingų institucijų vardu veikiantys ekspertai įsipareigotų saugoti profesinę paslaptį, nedarant poveikio atvejams, kai taikoma baudžiamoji teisė.</p> <p>2. Siekiant užtikrinti asmens ir verslo teisių apsaugą, keičiantis informacija pagal 26 straipsnį griežtai laikomasi profesinės paslapties saugojimo reikalavimų.</p> <p>3. Valstybės narės gali taikyti šį straipsnį atsižvelgdamos <i>mutatis mutandis</i> į Direktyvos 2013/36/ES 53–61 straipsnius.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>26 straipsnis. Priežiūros tikslu gautos informacijos apsauga</p> <p>Mokėjimo įstaigų priežiūros tikslu gautos informacijos apsaugai <i>mutatis mutandis</i> taikomos Bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos.</p> <p>Bankų įstatymas Nr. IX-2085</p> <p>65 straipsnis. Priežiūros tikslui gautos informacijos apsauga</p> <p>1. Informacija, gauta priežiūros tikslui, negali būti skelbiama viešai, kam nors perduodama ar kitokiu būdu padaroma prieinama, išskyrus šiame Įstatyme nustatytus atvejus.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyto reikalavimo privalo laikytis priežiūros institucija, jos esami ar buvę darbuotojai, priežiūros institucijos vardu veikiantys auditoriai ar kiti asmenys, taip pat bet kurie kiti asmenys, kuriems įstatymų nustatyta tvarka buvo perduota priežiūros tikslui gauta informacija.</p> <p>3. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma informacijai, kuri jau yra viešai paskelbta ar prieinama ar iš kurios tiesiogiai ar netiesiogiai negalima nustatyti duomenų apie konkrečius asmenis.</p> <p>4. Priežiūros institucija turi teisę priežiūros tikslui gautą informaciją, įskaitant ir informaciją, gautą iš užsienio valstybių priežiūros institucijų, naudoti priežiūros funkcijoms atlikti, tarp jų ir poveikio priemonėms taikyti, taip pat jei įstatymų nustatyta tvarka yra apskūstas priežiūros institucijos sprendimas ar teisme nagrinėjamas priežiūros institucijos ieškinys dėl banko akcijų priverstinio</p>	Visiškas

	<p>pardavimo.</p> <p>5. Priežiūros institucija turi teisę viešai paskelbti priežiūros institucijos teisės aktų arba Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 32 straipsnyje nustatyta tvarka atlikto testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus ir perduoti juos Europos bankininkystės institucijai.</p> <p>6. Priežiūros tikslui gauta informacija gali būti perduota:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Baudžiamojo proceso kodekse nustatytais pagrindais, jeigu ji reikalinga ikiteisminiam tyrimui atlikti ar baudžiamajai bylai teisme nagrinėti, taip pat Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme nustatytais atvejais ir tvarka; 2) teismui, kai ji reikalinga nagrinėjant banko bankroto bylą ar bylą dėl banko priverstinio likvidavimo; 3) Lietuvos Respublikos Seimo laikinosioms tyrimo komisijoms, veikiančioms pagal Seimo laikinųjų tyrimo komisijų įstatymą, jei informacija būtina jų funkcijoms atlikti; 4) užsienio valstybių kredito įstaigų ir kitų finansinių paslaugų teikimo veiklos, draudimo veiklos ir finansų rinkų priežiūros institucijoms, jei ji reikalinga priežiūros funkcijai atlikti; 5) valstybės įmonei Indėlių ir investicijų draudimas ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių įstaigoms, administruojančioms indėlių garantijų sistemas ar investuotojų garantijų sistemas, jei ji reikalinga jų funkcijoms atlikti; 6) banko ar finansinės grupės, kuriai priklauso bankas, įmonių auditoriams, jei ji reikalinga jų funkcijoms atlikti; 7) Europos centrinių bankų sistemos centriniams bankams ir kitoms panašias funkcijas atliekančioms institucijoms, jeigu ji reikalinga teisės aktuose nustatytoms jų funkcijoms, įskaitant pinigų politikos vykdymą ir likvidumo užtikrinimą, mokėjimo, tarpuskaitos (kliringo) ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą ir finansinės sistemos stabilumo užtikrinimą, atlikti; 8) Europos Sąjungos valstybių narių institucijoms, kurioms pavesta vykdyti makroprudencinę politiką, jei ši informacija reikalinga jų funkcijoms atlikti; 9) subjektams, vykdančioms bankų pertvarkymo, reorganizavimo, 	
--	--	--

	<p>bankroto, likvidavimo procedūras, jei ji būtina jų funkcijoms atlikti;</p> <p>10) sutartinėms arba institucinėms užtikrinimo sistemoms, nurodytoms Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje;</p> <p>11) kitoms valstybės institucijoms, jei tokia informacija reikalinga jų funkcijoms atlikti ir jei tai būtina kredito įstaigų priežiūros, pažeidimų prevencijos arba bankų pertvarkymo tikslams;</p> <p>12) kritinėmis situacijomis, kaip nustatyta šio Įstatymo 59 straipsnio 8 dalyje ir 70¹ straipsnio 5 dalyje, Lietuvos Respublikos finansų ministerijai ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių centrinės valdžios institucijoms, dalyvaujančioms rengiant teisės aktus, susijusius su kredito įstaigų, finansų įstaigų, investicines ir draudimo paslaugas teikiančių bendrovių priežiūra, jeigu ji reikalinga jų funkcijoms atlikti;</p> <p>13) Europos bankininkystės institucijai, kaip numatyta šiame Įstatyme ir Reglamente (ES) Nr. 1093/2010;</p> <p>14) Europos sisteminės rizikos valdybai, kai ta informacija reikšminga jos funkcijoms, vykdomoms pagal Reglamentą (ES) Nr. 1092/2010, atlikti;</p> <p>15) Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai, kaip numatyta 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL 2010 L 331, p. 84);</p> <p>16) Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijai, kai ta informacija reikšminga jos funkcijoms, vykdomoms pagal 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL 2010 L 331, p. 48).</p> <p>7. Šio straipsnio 6 dalies 3–11 punktuose nurodytoms institucijoms priežiūros tikslui gauta informacija gali būti perduodama, jei joms taikomi reikalavimai saugoti informaciją yra ne mažesni, negu nustatyta šiame Įstatyme.</p>	
--	--	--

	<p>8. Pagal šio straipsnio 6 dalies 4 punktą informacija gali būti perduota užsienio valstybės, kuri nėra Europos Sąjungos valstybė narė, priežiūros institucijai, jei su ja sudaryta sutartis, numatanti apsikeitimą priežiūros tikslui gauta informacija, ir jei pagal tos valstybės įstatymus užsienio valstybės priežiūros institucijai taikomi reikalavimai saugoti informaciją yra ne mažesni, negu nustatyta šiame Įstatyme.</p> <p>9. Priežiūros tikslui iš užsienio valstybės, kuri yra Europos Sąjungos narė, finansinių paslaugų teikimo veiklos, draudimo veiklos ir finansų rinkų priežiūros institucijos gauta informacija arba informacija, gauta kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje atlikto inspektavimo (tikrinimo) metu, gali būti perduota pagal šio straipsnio 6 dalies 11 ir 12 punktus ar šio straipsnio 8 dalį, jei yra gautas informaciją pateikusių institucijos ar Europos Sąjungos valstybės narės, kuriose buvo atliktas inspektavimas (tikrinimas), priežiūros institucijos sutikimas, ir tik tam tikslui, dėl kurio duotas sutikimas.</p> <p>10. Jei priežiūros tikslui gautą informaciją sudaro asmens duomenys, priežiūros institucija ir kiti asmenys, kuriems tokia informacija perduota, juos tvarko asmens duomenų apsaugą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka.</p> <p>11. Šio straipsnio nuostatos <i>mutatis mutandis</i> taikomos ir informacijai, gautai informavimo ar statistikos tikslais pagal šio Įstatymo 70 straipsnio 1 ir 2 dalis.</p>	
<p>25 straipsnis. Teisė kreiptis į teismus</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingų institucijų priimti sprendimai mokėjimo įstaigos atžvilgiu laikantis pagal šią direktyvą priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų, galėtų būti ginčijami teismuose.</p> <p>2. 1 dalis taip pat taikoma neveikimo atvejais.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>28 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas</p> <p>1. Priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, kurių teisės ar įstatymų saugomi interesai pažeisti, turi teisę skųsti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.</p> <p>2. Skundo padavimas teismui iki jo išnagrinėjimo nesustabdo skundžiamo priežiūros institucijos sprendimo, išskyrus sprendimą skirti šiame įstatyme nustatytas baudas, ar priežiūros institucijos veiksmo vykdymo.</p>	Visiškas
26 straipsnis. Keitimasis informacija	Mokėjimo įstaigų įstatymas	Visiškas

<p>1. Skirtingų valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir, kai tinkama, su ECB bei valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, EBI ir kitomis atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, paskirtomis pagal mokėjimo paslaugų teikėjams taikomą Sąjungos ar nacionalinę teisę.</p> <p>2. Be to, valstybės narės leidžia savo kompetentingoms institucijoms keistis informacija su:</p> <p>a) kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms ir jų priežiūrą;</p> <p>b) ECB ir valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, kaip pinigų ir priežiūros institucijomis, bei atitinkamais atvejais su kitomis viešosios valdžios institucijomis, atsakingomis už mokėjimo ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą;</p> <p>c) kitomis atitinkamomis institucijomis, paskirtomis pagal šią direktyvą, Direktyvą (ES) 2015/849 ir mokėjimo paslaugų teikėjams taikomą kitą Sąjungos teisę, pavyzdžiui, teisę, taikytiną pinigų plovimui ir teroristų finansavimui;</p> <p>d) EBI, kaip institucija, prisidedančia prie nuoseklaus ir darnaus priežiūros mechanizmų veikimo, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 1 straipsnio 5 dalies a punkte.</p>	<p>31 straipsnis. Bendradarbiavimas su Europos Centrinio Banku, Europos Komisija, Europos bankininkystės institucija, kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais ir priežiūros institucijomis</p> <p>1. Priežiūros institucija, vykdydama šiame įstatyme jai pavestas funkcijas, bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis, Europos Centrinio Banku, Europos bankininkystės institucija ir kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, kitų mokėjimo paslaugų teikėjų priežiūros institucijomis.</p>	
<p>27 straipsnis. Skirtingų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas</p> <p>1. Kai valstybės narės kompetentinga institucija mano, kad tam tikru klausimu šios direktyvos 26, 28, 29, 30 ar 31 straipsniuose nurodytas tarpvalstybinis bendradarbiavimas su kitos valstybės narės kompetentingomis institucijomis neatitinka tose nuostatose nustatytų atitinkamų sąlygų, ji gali tą klausimą perduoti svarstyti EBI ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>32 straipsnis. Atskirų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas</p> <p>1. Jeigu, priežiūros institucijos nuomone, kitos valstybės narės priežiūros institucijos nebendradarbiauja šio įstatymo 11, 12, 29, 30 ir 31 straipsniuose nurodytais atvejais laikydamosi tuose straipsniuose nustatytų sąlygų, ji gali perduoti tą klausimą svarstyti Europos bankininkystės institucijai ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.</p>	Visiškas
<p>2. Kai, pagal šio straipsnio 1 dalį EBI buvo paprašyta pagalbos, ji nepagrįstai nedelsdama priima sprendimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį. EBI taip pat gali padėti kompetentingoms institucijoms pasiekti susitarimą savo iniciatyva pagal to reglamento 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą. Bet kuriuo atveju susijusios kompetentingos institucijos atideda savo sprendimų priėmimą, kol</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>32 straipsnis. Atskirų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas</p> <p>2. Priežiūros institucija atideda savo sprendimo priėmimą, kol nesutarimas bus išspręstas pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.</p>	Visiškas

<p>nesutarimas bus išspręstas pagal to reglamento 19 straipsnį.</p> <p>28 straipsnis. Prašymas pasinaudoti įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas</p> <p>1. Leidimą turinti mokėjimo įstaiga, pageidaujanti pirmą kartą teikti mokėjimo paslaugas ne savo buveinės, o kitoje valstybėje narėje pasinaudodama įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia šią informaciją:</p> <p>a) mokėjimo įstaigos pavadinimą, adresą ir, jei taikoma, leidimo numerį;</p> <p>b) valstybę (-es) narę (-es), kurioje (-iose) ji ketina vykdyti veiklą;</p> <p>c) mokėjimo paslaugą (-as), kuri (-ios) bus teikiama (-os);</p> <p>d) kai mokėjimo įstaiga ketina pasitelkti tarpininką – 19 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją;</p> <p>e) kai mokėjimo įstaiga ketina pasitelkti filialą – 5 straipsnio 1 dalies b ir e punktuose nurodytą informaciją apie mokėjimo paslaugų veiklą priimančioje valstybėje narėje, filialo organizacinės struktūros aprašymą ir už filialo valdymą atsakingų asmenų tapatybės duomenis.</p> <p>Kai mokėjimo įstaiga ketina mokėjimo paslaugų veiklos funkcijas perduoti išorės subjektams priimančioje valstybėje narėje, ji apie tai atitinkamai informuoja kompetentingas institucijas savo buveinės valstybėje narėje.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>11 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse</p> <p>1. Mokėjimo įstaiga turi teisę šiame straipsnyje nustatyta tvarka teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą, per tarpininką ar neįsteigusi filialo.</p> <p>2. Mokėjimo įstaiga, siekdama teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai, nurodydama savo pavadinimą, adresą, licencijos numerį, valstybę narę, kurioje planuoja teikti mokėjimo paslaugas, ir numatomas teikti mokėjimo paslaugas, o jeigu ketina teikti mokėjimo paslaugas įsteigusi filialą kitoje valstybėje narėje, priežiūros institucijai turi pranešti ir šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 3 ir 6 punktuose nurodytą informaciją apie veiklą kitoje valstybėje narėje, pateikti filialo organizacinės struktūros aprašymą, filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis ir įsipareigojimo vykdyti filialo patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą. Jeigu mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje planuojama teikti per tarpininką, priežiūros institucijai taip pat turi būti pateikiama šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija. Kai mokėjimo įstaiga ketina veiklos funkcijų vykdymą perduoti kitam asmeniui kitoje valstybėje narėje, ji apie tai šioje dalyje nustatyta tvarka praneša priežiūros institucijai. Detalią pranešimo apie ketinimą teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detales šioje dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija.</p>	Visiškas
<p>2. Gavusios visą 1 dalyje nurodytą informaciją, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos per vieną mėnesį išsiunčia ją priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms.</p> <p>Gavusios informaciją iš buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, per vieną mėnesį įvertina tą informaciją ir buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia atitinkamą informaciją, susijusią su atitinkamos mokėjimo įstaigos ketinimu teikti mokėjimo</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>12 straipsnis. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje</p> <p>1. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga šiame straipsnyje nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje gali teikti mokėjimo paslaugas įsteigusi filialą, per tarpininką ar neįsteigusi filialo.</p> <p>2. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos</p>	Visiškas

<p>paslaugas pasinaudojant įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas.</p>	<p>ketinimą teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą, per tarpininką arba neįsteigus filialo kartu su mokėjimo įstaigos pateikta šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija, per vieną mėnesį nuo šios informacijos gavimo dienos įvertina ją ir kitos valstybės narės priežiūros institucijai pateikia savo nuomonę bei turimą informaciją, susijusią su kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos ketinimu teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje. 2. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos ketinimą teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą, per tarpininką arba neįsteigus filialo kartu su mokėjimo įstaigos pateikta šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija, per vieną mėnesį nuo šios informacijos gavimo dienos įvertina ją ir kitos valstybės narės priežiūros institucijai pateikia savo nuomonę bei turimą informaciją, susijusią su kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos ketinimu teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje.</p>	
<p>Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos informuoja buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas visų pirma apie visas pagrįstas priežastis susirūpinti dėl ketinimo pasitelkti tarpininką arba įsteigti filialą pinigų plovimo arba teroristų finansavimo, kaip apibrėžta Direktyvoje (ES) 2015/849, atžvilgiu.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 12 straipsnis. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje 6. Jeigu priežiūros institucija turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką buvo, yra ar bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką padidėtų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, ji apie tai praneša kitos valstybės narės priežiūros institucijai.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>Kai buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nesutinka su priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų vertinimu, jos pastarosioms pateikia jų sprendimo priežastis. Jeigu buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų vertinimas, visų pirma atsižvelgus į priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų pateiktą informaciją, yra nepalankus, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija atsisako įregistruoti tarpininką arba filialą arba panaikina jau esamą registraciją.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 11 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse 6. Priežiūros institucija sprendimą dėl mokėjimo įstaigos filialo ar tarpininko įtraukimo į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą ar sprendimą dėl leidimo mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo privalo priimti ir apie jį pranešti kitos valstybės narės priežiūros institucijai ir mokėjimo įstaigai per 3</p>	<p>Visiškas</p>

	<p>mėnesius nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos. Tuo atveju, jeigu priežiūros institucija nesutinka su kitos valstybės narės priežiūros institucijos pateiktu vertinimu dėl mokėjimo įstaigos ketinimo teikti mokėjimo paslaugas įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo kitoje valstybėje narėje, kartu su jos sprendimu kitos valstybės narės priežiūros institucijai turi būti nurodyti nesutikimo motyvai.</p> <p>11 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse</p> <p>5. Jeigu priežiūros institucijos atliktas mokėjimo įstaigos vertinimas, atsižvelgus į kitos valstybės narės nuomonę ir pateiktą informaciją, yra neigiamas, priežiūros institucija privalo atsisakyti įtraukti mokėjimo įstaigos filialą ar tarpininką į šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą arba išbraukti jį iš šio sąrašo, jeigu mokėjimo įstaigos filialas ar tarpininkas į šį sąrašą jau yra įtrauktas.</p>	
3. Gavusios 1 dalyje nurodytą informaciją, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos per tris mėnesius praneša apie savo sprendimą priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir mokėjimo įstaigai.	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>11 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse</p> <p>6. Priežiūros institucija sprendimą dėl mokėjimo įstaigos filialo ar tarpininko įtraukimo į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą ar sprendimą dėl leidimo mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo privalo priimti ir apie jį pranešti kitos valstybės narės priežiūros institucijai ir mokėjimo įstaigai per 3 mėnesius nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos. Tuo atveju, jeigu priežiūros institucija nesutinka su kitos valstybės narės priežiūros institucijos pateiktu vertinimu dėl mokėjimo įstaigos ketinimo teikti mokėjimo paslaugas įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo kitoje valstybėje narėje, kartu su jos sprendimu kitos valstybės narės priežiūros institucijai turi būti nurodyti nesutikimo motyvai.</p>	Visiškas
Kai tarpininkas arba filialas įregistruojamas 14 straipsnyje nurodytame registre, jis gali pradėti vykdyti veiklą atitinkamoje priimančiojoje valstybėje narėje.	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>11 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse</p> <p>7. Mokėjimo įstaigos filialas, tarpininkas turi teisę pradėti teikti</p>	Visiškas

	mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje po to, kai jie įtraukiami į šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą. Apie įtraukimą į šį sąrašą priežiūros institucija per 3 darbo dienas nuo įtraukimo į sąrašą dienos praneša mokėjimo įstaigai.	
Mokėjimo įstaiga praneša buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms datą, kurią ji pradeda vykdyti veiklą per tarpininką ar filialą atitinkamoje priimančiojoje valstybėje narėje. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos apie tai atitinkamai informuoja priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas.	Mokėjimo įstaigų įstatymas 11 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse 9. Mokėjimo įstaiga privalo pranešti priežiūros institucijai jos nustatyta tvarka datą, kurią ji pradeda teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą ar per tarpininką, o priežiūros institucija šią informaciją privalo persiųsti kitos valstybės narės priežiūros institucijai.	Visiškas
4. Mokėjimo įstaiga nepagrįstai nedelsdama informuoja buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas apie visus svarbius pagal 1 dalį pateiktos informacijos pasikeitimus, be kita ko, apie papildomus tarpininkus, filialus ar išorės subjektus, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, priimančiosiose valstybėse narėse, kuriose ji vykdo veiklą. Taikoma 2 ir 3 dalyse nustatyta tvarka.	Mokėjimo įstaigų įstatymas 11 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse 10. Mokėjimo įstaiga apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytų duomenų pasikeitimus, taip pat apie naujus tarpininkus, filialus ar kitus asmenis, kuriems perduodamas veiklos funkcijų vykdymas kitoje valstybėje narėje, privalo nedelsdama pranešti priežiūros institucijai. Tokiu atveju taikoma šiame straipsnyje nustatyta tvarka.	Visiškas
5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų bendradarbiavimo ir keitimosi informacija su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijoms pagal šį straipsnį sistemą. Tų techninių reguliavimo standartų projektuose patikslinamas bendradarbiavimo pranešant apie tarpvalstybinę veiklą vykdančias mokėjimo įstaigas metodus, priemonės bei detalės ir visų pirma teiktinos informacijos aprėptis ir tvarkymas, įskaitant bendrą terminiją ir standartinius pranešimo šablonus siekiant užtikrinti pranešimų teikimo proceso nuoseklumą ir efektyvumą. EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.	Mokėjimo įstaigų įstatymas 11 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse 13. Priežiūros institucija pagal šiame straipsnyje, išskyrus jo 14 dalį, nustatytus reikalavimus bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 28 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.	Visiškas

<p>29 straipsnis. Įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas besinaudojančių mokėjimo įstaigų priežiūra</p> <p>1. Siekdamos kitos valstybės narės teritorijoje esančiam mokėjimo įstaigos tarpininkui arba filialui taikyti kontrolės priemonės ir imtis reikiamų veiksmų, numatytų šioje antraštinėje dalyje ir nacionalinės teisės aktų nuostatose, kuriomis perkeliamos III ir IV antraštinių dalių nuostatos, laikantis 100 straipsnio 4 dalies, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos bendradarbiauja su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijomis.</p> <p>Bendradarbiaudamos, kaip numatyta pirmoje pastraipoje, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kada jos ketina atlikti patikrinimą vietoje priimančiosios valstybės narės teritorijoje.</p> <p>Tačiau buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali pavesti priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms atlikti atitinkamos įstaigos patikrinimus vietoje.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>29 straipsnis. Priežiūros institucijos rengiami patikrinimai</p> <p>7. Kitos valstybės narės priežiūros institucijos pavedimu priežiūros institucija, prieš tai pranešusi kitos valstybės narės priežiūros institucijai ir vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, turi teisę patikrinti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, Lietuvos Respublikoje. Kitos valstybės narės priežiūros institucija turi pranešti priežiūros institucijai apie ketinimą atlikti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, patikrinimą Lietuvos Respublikoje.</p> <p>9. Priežiūros institucija turi pranešti kitos valstybės narės priežiūros institucijai apie ketinimą atlikti mokėjimo įstaigos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, patikrinimą kitoje valstybėje narėje. Priežiūros institucija gali pavesti kitos valstybės narės priežiūros institucijai patikrinti mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje.</p> <p>11 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse</p> <p>14. Priežiūros institucija, atlikdama priežiūrą ir taikydama poveikio priemones mokėjimo įstaigai, teikiančiai mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo, bendradarbiauja su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka.</p>	Visiškas
<p>2. Priimančiųjų valstybių narių kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad mokėjimo įstaigos, turinčios tarpininkų arba filialų jų teritorijose, joms periodiškai teiktų ataskaitas dėl jų teritorijose vykdomos veiklos.</p> <p>Tokias ataskaitas teikti reikalaujama informavimo arba statistikos tikslais ir, kiek tai susiję su tarpininkų ir filialų vykdoma mokėjimo paslaugų veikla remiantis įsisteigimo teise, siekiant stebėti, kaip laikomasi nacionalinės teisės aktų nuostatų, kuriomis perkeliamos III ir IV antraštinių dalių nuostatos. Tokiems tarpininkams ir filialams</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>30 straipsnis. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, veikiančių Lietuvos Respublikoje, priežiūra</p> <p>7. Siekdama stebėti, kaip laikomasi Mokėjimų įstatymo ir jo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, taip pat informavimo ir (ar) statistikos tikslais priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, įsteigusi filialą ar teikianti mokėjimo paslaugas per tarpininką Lietuvos Respublikoje, periodiškai teiktų priežiūros institucijai ataskaitas apie</p>	Visiškas

<p>taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai nurodytiesiems 24 straipsnyje.</p>	<p>Lietuvos Respublikoje filialo ir tarpininko vykdomą mokėjimo paslaugų teikimo veiklą. Tokios informacijos apsaugai <i>mutatis mutandis</i> taikomos Bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į Europos Komisijos priimtą deleguotąjį teisės aktą, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustato ataskaitų sudėtį, formas, ataskaitų sudarymo ir pateikimo tvarką.</p>	
<p>3. Kompetentingos institucijos pateikia viena kitai visą esminę ir (arba) svarbią informaciją, visų pirma tarpininko arba filialo įvykdytų ar įtariamų pažeidimų atveju, taip pat įvykdytų naudojantis laisve teikti paslaugas. Tuo atžvilgiu kompetentingos institucijos, gavusios prašymą, perduoda visą atitinkamą informaciją ir savo iniciatyva visą esminę informaciją, be kita ko, informaciją apie mokėjimo įstaigos atitiktį 11 straipsnio 3 dalyje nustatytais sąlygomis.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 11 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse 11. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie tai, kad mokėjimo įstaiga, teikianti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, per įsteigtą filialą ar pasitelktą tarpininką, nesilaiko kitos valstybės narės teisės aktų, įgyvendinančių Direktyvą (ES) 2015/2366, nuostatų, įvertina ją ir, siekdama užtikrinti, kad mokėjimo įstaiga nebepažeistų šių teisės aktų reikalavimų, nedelsdama imasi visų reikiamų priemonių. Priežiūros institucija apie šių priemonių taikymą praneša kitos valstybės narės priežiūros institucijai ir kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijoms. 12. Priežiūros institucija kitos valstybės narės priežiūros institucijai teikia jos prašomą informaciją, ypač apie mokėjimo įstaigos, teikiančios mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo, mokėjimo įstaigos kitoje valstybėje narėje įsteigto filialo, jos pasitelkto tarpininko padarytus ar įtariamus pažeidimus, o visą kitą svarbią informaciją, įskaitant informaciją apie tai, ar mokėjimo įstaiga turi buveinę ir vykdo mokėjimo paslaugų teikimo veiklą Lietuvos Respublikoje, teikia savo iniciatyva. 14. Priežiūros institucija, atlikdama priežiūrą ir taikydama poveikio priemones mokėjimo įstaigai, teikiančiai mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo, bendradarbiauja su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka. 12 straipsnis. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos teisė teikti</p>	<p>Visiškai</p>

	<p>mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje</p> <p>8. Priežiūros institucija bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija, prižiūrinčia kitos valstybės narės mokėjimo įstaigą, teikiančią mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo, ir taikančia jai poveikio priemones, Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka.</p> <p>30 straipsnis. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, veikiančių Lietuvos Respublikoje, priežiūra</p> <p>2. Jeigu priežiūros institucija nustato, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, arba kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas ar pasitelktas tarpininkas nesilaiko šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, priežiūros institucija nedelsdama apie tai praneša kitos valstybės narės priežiūros institucijai, prašydama imtis visų galimų veiksmų daromiems arba galimiems pažeidimams pašalinti.</p>	
<p>4.Valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo įstaigos, kurios jų teritorijoje remdamosi įsisteigimo teise vykdo veiklą per tarpininkus, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, paskirtų pagrindinį kontaktinį punktą jų teritorijoje siekiant užtikrinti tinkamą ryšių palaikymą ir informacijos teikimą apie tai, kaip laikomasi III ir IV antraštinųjų dalių, nedarant poveikio nuostatoms dėl pinigų plovimo ir kovos su teroristų finansavimu, ir sudaryti palankesnes sąlygas buveinės valstybės narės ir priimančiųjų valstybių narių kompetentingoms institucijoms vykdyti priežiūrą, be kita ko, gavus prašymą pateikti kompetentingoms institucijoms dokumentus ir informaciją.</p> <p>5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriose nustatomi kriterijai, kurie taikomi siekiant nustatyti, laikantis proporcingumo principo, aplinkybes, kuriomis tikslinga paskirti pagrindinį kontaktinį punktą, ir tų kontaktinių punktų funkcijas pagal 4 dalį.</p> <p>Tuose techninių reguliavimo standartų projektuose visų pirma</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>30 straipsnis. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, veikiančių Lietuvos Respublikoje, priežiūra</p> <p>8. Kai yra Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 29 straipsnio 5 dalyje, nustatytos sąlygos, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri, naudodamasi įsisteigimo teise, Lietuvos Respublikoje teikia mokėjimo paslaugas per tarpininką, paskirtų kontaktinį punktą Lietuvos Respublikoje, kad būtų užtikrintas tinkamas ryšių palaikymas, informacijos apie tai, kaip laikomasi Mokėjimų įstatymo ir jo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, teikimas ir sudarytos palankesnės sąlygos priežiūros institucijai ir kitos valstybės narės priežiūros institucijoms vykdyti kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, teikiančių mokėjimo paslaugas per tarpininkus, priežiūrą, taip pat pateikti priežiūros institucijų prašomus dokumentus ir kitą</p>	Visiškas

<p>atsižvelgiama į:</p> <p>a) bendrą mokėjimo įstaigų priimančiosiose valstybėse narėse atliktų operacijų apimtį ir vertę;</p> <p>b) suteiktų mokėjimo paslaugų rūšį; ir</p> <p>c) bendrą priimančiojoje valstybėje narėje įsisteigusių tarpininkų skaičių.</p> <p>EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2017 m. sausio 13 d.</p>	informaciją.	
<p>6. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų bendradarbiavimo ir keitimosi informacija su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijoms pagal šią antraštinę dalį sistemą, taip pat siekiant stebėti, kaip laikomasi nacionalinės teisės aktų nuostatų, kuriomis perkeliama III ir IV antraštinės dalys. Techninių reguliavimo standartų projektuose patikslinamas bendradarbiavimo prižiūrint tarpvalstybinę veiklą vykdančias mokėjimo įstaigas metodus, priemonės bei detalės ir visų pirma informacijos, kuria turi būti keičiamasi, aprėptis ir tvarkymas, siekiant užtikrinti mokėjimo įstaigų, tarpvalstybiniu mastu teikiančių mokėjimo paslaugas, priežiūros nuoseklumą ir efektyvumą.</p> <p>Tuose techninių reguliavimo standartų projektuose taip pat patikslinamos buveinės valstybių narių iš mokėjimo įstaigų pagal 2 dalį prašomų ataskaitų dėl jų teritorijose vykdomos mokėjimo paslaugų verslo veiklos teikimo priemonės ir detalės, be kita ko, tokių ataskaitų teikimo dažnumas.</p> <p>EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d.</p> <p>7. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 5 ir 6 dalyse nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>30 straipsnis. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, veikiančių Lietuvos Respublikoje, priežiūra</p> <p>8. Priežiūros institucija bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija, prižiūrinčia kitos valstybės narės mokėjimo įstaigą, teikiančią mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo, ir taikančia jai poveikio priemones, Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka.</p>	Visiškas
<p>30 straipsnis. Reikalavimų nesilaikymo atveju taikomos priemonės, įskaitant prevencines priemones</p> <p>1. Nedarant poveikio buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų atsakomybei, kai priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija nustato, kad jos teritorijoje tarpininkų arba filialų turinti</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>30 straipsnis. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, veikiančių Lietuvos Respublikoje, priežiūra</p> <p>2. Jeigu priežiūros institucija nustato, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos</p>	Visiškas

<p>mokėjimo įstaiga nesilaiko šios antraštinės dalies ar priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų, kuriomis perkeliama III arba IV antraštinės dalys, ji nedelsdama apie tai informuoja buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją.</p> <p>Įvertinusi pagal pirmą pastraipą gautą informaciją, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija nepagrįstai nedelsdama imasi visų reikiamų priemonių siekdama užtikrinti, kad atitinkama mokėjimo įstaiga nebepažeistų reikalavimų. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija nedelsdama praneša apie tas priemones priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai ir visų kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.</p>	<p>Respublikoje neįsteigusi filialo, arba kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas ar pasitelktas tarpininkas nesilaiko šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, priežiūros institucija nedelsdama apie tai praneša kitos valstybės narės priežiūros institucijai, prašydama imtis visų galimų veiksmų daromiems arba galimiems pažeidimams pašalinti.</p> <p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>11 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse</p> <p>11. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie tai, kad mokėjimo įstaiga, teikianti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, per įsteigtą filialą ar pasitelktą tarpininką, nesilaiko kitos valstybės narės teisės aktų, įgyvendinančių Direktyvą (ES) 2015/2366, nuostatų, įvertina ją ir, siekdama užtikrinti, kad mokėjimo įstaiga nebepažeistų šių teisės aktų reikalavimų, nedelsdama imasi visų reikiamų priemonių. Priežiūros institucija apie šių priemonių taikymą praneša kitos valstybės narės priežiūros institucijai ir kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijoms.</p>	
<p>2. Susidarius kritinei situacijai, kai siekiant pašalinti rimtą grėsmę kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų interesams priimančiojoje valstybėje narėje būtina imtis veiksmų nedelsiant, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, tuo pat metu vykstant tarpvalstybiniam kompetentingų institucijų bendradarbiavimui ir kol buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos imsis priemonių, kaip išdėstyta 29 straipsnyje gali imtis prevencinių priemonių.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>30 straipsnis. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, veikiančių Lietuvos Respublikoje, priežiūra</p> <p>3. Jeigu kitos valstybės narės priežiūros institucija nesiima veiksmų arba, Lietuvos priežiūros institucijos nuomone, veiksmai yra nepakankami, kad būtų užtikrintas šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų vykdymas, arba, nepaisydama kitos valstybės narės priežiūros institucijos veiksmų, kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, arba kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas ar pasitelktas tarpininkas toliau nevykdo šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų, priežiūros institucija, iš anksto apie tai pranešusi kitos valstybės narės priežiūros institucijai, turi teisę taikyti šio</p>	Visiškas

	<p>įstatymo nustatytas poveikio priemonės.</p> <p>4. Susidarius kritinei situacijai, kai siekiant pašalinti rimtą grėsmę kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų interesams Lietuvos Respublikoje būtina imtis veiksmų nedelsiant, priežiūros institucija, vykstant priežiūros institucijų tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, turi teisę taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemonės neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas.</p> <p>33 straipsnis. Poveikio priemonės</p> <p>2. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, per tarpininką ar per Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą, priežiūros institucija taiko šias poveikio priemones:</p> <p>1) įspėja dėl šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimo;</p> <p>2) kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos įsteigtam filialui ar tarpininkui apriboja teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu;</p> <p>3) laikinai ar visam laikui uždraudžia teikti vieną ar kelias mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje;</p> <p>4) skiria šio įstatymo nustatytas baudas.</p> <p>3. Priežiūros institucija turi priimti sprendimą taikyti šio straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytas poveikio priemonės kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, per tarpininką ar per Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą, jeigu to prašo tos valstybės narės priežiūros institucija.</p>	
<p>3. Visos prevencinės priemonės pagal 2 dalį turi būti tinkamos ir proporcingos jų tikslui – apsaugoti nuo rimtos grėsmės, kylančios kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų interesams priimančiojoje valstybėje narėje. Jos neturi suteikti pranašumo mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojams priimančiojoje valstybėje narėje, palyginti su mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojais kitose valstybėse narėse.</p> <p>Prevencinės priemonės yra laikinos ir nutraukiamos, kai pašalinamos</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>30 straipsnis. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, veikiančių Lietuvos Respublikoje, priežiūra</p> <p>5. Poveikio priemonės, kurių imamasi pagal šio straipsnio 4 dalį, turi būti tinkamos ir proporcingos jų tikslui apsaugoti nuo rimtos grėsmės kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų interesams Lietuvos Respublikoje, tačiau jos neturi suteikti pranašumo kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojams Lietuvos</p>	Visiškas

<p>nustatytos rimtos grėsmės, be kita ko, padedant buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms arba su jomis bendradarbiaujant, arba padedant EBI ar su ja bendradarbiaujant, kaip nustatyta 27 straipsnio 1 dalyje.</p>	<p>Respublikoje daugiau negu kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojams kitose valstybėse narėse. Šios priemonės turi būti laikinos ir turi būti nutraukiamos, kai pašalinamos nustatytos rimtos grėsmės, be kita ko, padedant kitos valstybės narės priežiūros institucijoms ar su jomis bendradarbiaujant arba padedant Europos bankininkystės institucijai ar su ja bendradarbiaujant, kaip nustatyta šio įstatymo 31 straipsnio 1 dalyje.</p> <p>6. Apie poveikio priemonių taikymą pagal šio straipsnio 4 dalį priežiūros institucija nedelsdama praneša kitos valstybės narės ir visų kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijoms, Europos Komisijai ir Europos bankininkystės institucijai.</p>	
<p>4. Kai suderinama su kritine situacija, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos praneša buveinės valstybės narės ir visų kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, Komisijai ir EBI iš anksto ir bet kuriuo atveju nepagrįstai nedelsiant, apie prevencines priemones, kurių imtasi pagal 2 dalį, ir apie tų priemonių pagrindimą.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 30 straipsnis. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, veikiančių Lietuvos Respublikoje, priežiūra</p> <p>3. Jeigu kitos valstybės narės priežiūros institucija nesiima veiksmų arba, Lietuvos priežiūros institucijos nuomone, veiksmai yra nepakankami, kad būtų užtikrintas šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų vykdymas, arba, nepaisydama kitos valstybės narės priežiūros institucijos veiksmų, kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, arba kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas ar pasitelktas tarpininkas toliau nevykdo šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų, priežiūros institucija, iš anksto apie tai pranešusi kitos valstybės narės priežiūros institucijai, turi teisę taikyti šio įstatymo nustatytas poveikio priemones.</p> <p>6. Apie poveikio priemonių taikymą pagal šio straipsnio 4 dalį priežiūros institucija nedelsdama praneša kitos valstybės narės ir visų kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijoms, Europos Komisijai ir Europos bankininkystės institucijai.</p>	Visiškas
<p>31 straipsnis. Priežastys ir pranešimas</p> <p>1. Visos priemonės, kurių kompetentingos institucijos imasi pagal 23, 28, 29 arba 30 straipsnius, apimančios nuobaudas arba naudojimosi laisve teikti paslaugas ar įsisteigimo laisve apribojimus, tinkamai</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 34 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka</p> <p>9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos</p>	Visiškas

pagrindžiamos ir apie jas pranešama atitinkamai mokėjimo įstaigai.	<p>sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), paaiškinimai (jeigu jie pateikti) ir jų vertinimas.</p> <p>39 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones</p> <p>1. Sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, atšaukimo ar neatšaukimo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos, išskyrus šio įstatymo nustatytas išimtis, išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės (priemonių) skyrimo klausimas, arba jam įteikiamas pasirašytinai.</p>	
2. 28, 29 ir 30 straipsniais nedaroma poveikio kompetentingų institucijų pareigoms pagal Direktyvą (ES) 2015/849 ir Reglamentą (ES) 2015/847, visų pirma pagal Direktyvos (ES) 2015/849 48 straipsnio 1 dalį ir Reglamento (EB) 2015/847 22 straipsnio 1 dalį, prižiūrėti ar stebėti, kaip laikomasi tuose aktuose nustatytų reikalavimų.	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>29 straipsnis. Priežiūros institucijos rengiami patikrinimai</p> <p>8. Vykdydama savo funkcijas, susijusias su Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo ir Reglamento (ES) Nr. 2015/847 nuostatų taikymu, ir vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, priežiūros institucija turi teisę savo iniciatyva tikrinti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, Lietuvos Respublikoje.</p>	Visiškas
<p>4 skirsnis. Išimtis</p> <p>32 straipsnis. Sąlygos</p> <p>1. Valstybės narės gali netaikyti arba leisti savo kompetentingoms institucijoms visai arba iš dalies netaikyti 1, 2 ir 3 skirsniuose, išskyrus 14, 15, 22, 24, 25 ir 26 straipsnius, nustatytos procedūros ir sąlygų fiziniams arba juridiniams asmenims, teikiantiems mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta I priedo 1–6 punktuose, kai:</p> <p>a) atitinkamo asmens, įskaitant tarpininkus, už kuriuos jis prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų mokėjimo operacijų visos vertės mėnesinis vidurkis neviršija valstybės narės nustatytos ribos, tačiau bet kuriuo atveju yra ne didesnis kaip 3 mln. EUR. Tas reikalavimas įvertinamas atsižvelgiant į jo verslo plane numatytą mokėjimo operacijų bendrą sumą, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos reikalauja patikslinti šį planą, ir</p> <p>b) nei vienas iš fizinių asmenų, atsakingų už veiklos valdymą ar vykdymą, nebuvo pripažintas kaltu padaręs teisės pažeidimų, susijusių</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>5. Mokėjimo įstaiga – juridinis asmuo, kuriam išduota mokėjimo įstaigos licencija arba mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija ar mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija (toliau, kai šiame įstatyme kalbama apie visas mokėjimo įstaigos licencijų rūšis kartu, vartojama sąvoka „licencija“).</p> <p>7 straipsnis. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija</p> <p>1. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija galioja tik Lietuvos Respublikoje ir nesuteikia teisės šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytais sąlygomis kitose valstybėse narėse teikti mokėjimo paslaugų. Mokėjimo įstaiga, kuriai išduota ribotos veiklos licencija, turi teisę teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, kurios nustatytos priežiūros institucijos išduotoje licencijoje. Mokėjimo įstaigos, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, įskaitant tarpininkus, už</p>	Visiškas

<p>su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, arba kitus finansinius nusikaltimus.</p> <p>2. Reikalaujama, kad visų pagal 1 dalį įregistruotų fizinių ar juridinių asmenų pagrindinė buveinė arba gyvenamoji vieta būtų valstybėje narėje, kurioje jie faktiškai vykdo veiklą.</p> <p>3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys laikomi mokėjimo įstaigomis, tačiau 11 straipsnio 9 dalis ir 28, 29 ir 30 straipsniai jiems netaikomi.</p>	<p>kuriuos ji prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų (jeigu veikla nevykdoma, – planuojamų verslo plane) mokėjimo operacijų sumos vidurkis neturi viršyti 3 000 000 eurų per mėnesį, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nustatytą atvejį. Mokėjimo įstaigai, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, netaikomos šio įstatymo 10, 14 ir 16 straipsnių nuostatos.</p> <p>2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), norėdamas gauti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, turi priežiūros institucijai pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) įstatus (įstatų projektą); 2) verslo planą, kuriame nurodoma numatoma teikti mokėjimo paslaugų rūšis (rūšys) ir pateikiamas pirmųjų finansinių metų biudžeto projektas, kuriuo įrodoma, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius; 3) dokumentus, kuriais įrodoma, kad mokėjimo įstaigos, įskaitant tarpininkus, už kuriuos ji prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų (jeigu veikla dar nevykdoma, □ planuojamų verslo plane) mokėjimo operacijų sumos vidurkis neviršija (neviršys) 3 000 000 eurų per mėnesį; 4) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 17 straipsnyje nustatytus reikalavimus imtasi (bus imamosi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą; 5) vidaus kontrolės procedūrų, kurios įdiegtos (bus įdiegtos), siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą ir Reglamentą (ES) Nr. 2015/847, aprašymą; 6) organizacinės struktūros, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat išipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą; 7) vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, 	
---	--	--

	<p>kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 4 ir 5 dalyse nustatytus reikalavimus;</p> <p>8) filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą);</p> <p>9) buveinės adresą.</p> <p>3. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija išduodama prašymą išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją pateikusiam juridiniam asmeniui (toliau šiame straipsnyje – prašymą pateikęs juridinis asmuo) tik jeigu jis, atsižvelgdamas į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, turi nustatęs visapusę, adekvačią mokėjimo įstaigos veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui ir patikimą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą, leidžiančią užtikrinti funkcijų atskyrimą ir vertikalius bei horizontalius atsakomybės ryšius, su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, ir vidaus kontrolės sistemą, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos metodus.</p> <p>5. Priežiūros institucija turi teisę atlikti prašymą pateikusio juridinio asmens pasirengimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimą vietoje. Pasirengimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimui vietoje <i>mutatis mutandis</i> taikomos šio įstatymo 29 straipsnio nuostatos.</p> <p>6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, priimti sprendimą dėl mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgdama į šio įstatymo 25 straipsnio 1 dalies nuostatas.</p> <p>7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, jeigu:</p> <p>1) kartu su prašymu pateikti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikęs juridinis asmuo nepateikia šio straipsnio 2 dalyje</p>	
--	--	--

	<p>nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstamus ir (ar) patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per jos nustatytą terminą arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją ar jie yra neteisingi;</p> <p>2) prašymą pateikęs juridinis asmuo neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, jo teisinė forma, vadovai neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų;</p> <p>3) prašymą pateikęs juridinis asmuo neatitinka šio straipsnio 1 ar 3 dalyje nustatytų reikalavimų.</p> <p>8. Kai prašymą pateikęs juridinis asmuo ketina teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu ketina vykdyti ar vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, iki bus įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo veiklai vykdyti, jeigu prašymą pateikęs juridinio asmens vykdoma kita negu mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką jos finansiniam patikimumui ar priežiūros institucijos galimybei stebėti, ar vykdomi visi šiame įstatyme nustatyti reikalavimai.</p>	
4. Valstybės narės taip pat gali nustatyti, kad pagal šio straipsnio 1 dalį įregistruotas fizinis ar juridinis asmuo gali vykdyti tik tam tikrą 18 straipsnyje nurodytą veiklą.	<u>Pastaba:</u> Šio straipsnio 4 dalyje numatyta opcija nepasinaudota. Kitos veiklos, ribotos veiklos licenciją turinčioms mokėjimo įstaigoms, nėra ribojamos.	
<p>5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys praneša kompetentingoms institucijoms apie visus jų padėties, susijusios su toje dalyje nurodytomis sąlygomis, pokyčius. Valstybės narės imasi reikalingų priemonių siekdamos užtikrinti, kad tuo atveju, kai nebetenkinamos šio straipsnio 1, 2 ar 4 dalyje nustatytos sąlygos, atitinkami asmenys per 30 kalendorinių dienų pagal 11 straipsnį prašytų suteikti leidimą.</p> <p>6. Šio straipsnio 1–5 dalys netaikomos Direktyvai (ES) 2015/849 ar nacionalinei kovos su pinigų plovimu teisei.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>7 straipsnis. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija</p> <p>4. Paašikėjus, kad mokėjimo įstaiga, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, nebeatitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų, ji privalo per 30 dienų kreiptis į priežiūros instituciją dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo šio įstatymo 5 straipsnyje nustatyta tvarka. Jeigu per 30 dienų mokėjimo įstaiga, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, nesikreipia dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo arba priežiūros institucija per šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytus terminus neišduoda mokėjimo</p>	Visiškas

	<p>įstaigos licencijos, mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos galiojimas jai panaikinamas.</p> <p>10. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją turinti mokėjimo įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo reikalavimus. Mokėjimo įstaiga šio įstatymo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais privalo pranešti priežiūros institucijai apie duomenų ir (arba) informacijos, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijai gauti, pasikeitimus.</p>	
<p>33 straipsnis. Informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai</p> <p>1. Fiziniai ar juridiniai asmenys, teikiantys tik mokėjimo paslaugą, kaip nurodyta I priedo 8 punkte, atleidžiami nuo 1 ir 2 skirsniuose išdėstytos procedūros ir sąlygų, išskyrus 5 straipsnio 1 dalies a, b, e–h, j, l, n, p ir q punktus, 5 straipsnio 3 dalį ir 14 bei 15 straipsnius, taikymo. 3 skirsnis taikomas, išskyrus 23 straipsnio 3 dalį.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys laikomi mokėjimo įstaigomis, tačiau jiems netaikomos III ir IV antraštinės dalys, išskyrus 41, 45 ir 52 straipsnius, kai taikytina, ir 67, 69 ir 95–98 straipsnius.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis</p> <p>9. Šio įstatymo III skyrius, išskyrus 13, 20 ir 27 straipsnius (kai taikytina), IV skyrius, išskyrus 32 ir 34 straipsnius, ir V skyrius netaikomi sąskaitos informacijos paslaugos teikėjams.</p> <p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>6 straipsnis. Mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija</p> <p>1. Mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija galioja ir kitose valstybėse narėse ir mokėjimo įstaigai suteikia teisę šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytais sąlygomis tose valstybėse narėse teikti sąskaitos informacijos paslaugą. Mokėjimo įstaigai, kuriai išduota mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija, netaikomos šio įstatymo 10, 14, 16, 17, 18 ir 19 straipsnių nuostatos.</p> <p>2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), norėdamas gauti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) įstatus (įstatų projektą); 2) veiklos programą, kurioje, be kita ko, nurodoma paslaugų teikimo vieta; 3) verslo planą, įskaitant pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektą, kuriuo įrodoma, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir 	Visiškas

	<p>išteklius;</p> <p>4) taikomos (numatomos taikyti) valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos sistemas, aprašymą, kuriuo įrodoma, kad ta valdymo tvarka ir vidaus kontrolės sistema yra tinkamos, patikimos ir adekvačios priiimamai rizikai;</p> <p>5) procedūros, pagal kurią stebimi operaciniai ir saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, aprašymą, įskaitant pranešimo apie didelius operacinius ir saugumo incidentus mechanizmą, nustatytą pagal Mokėjimų įstatymo 57 straipsnyje nustatytus reikalavimus;</p> <p>6) neskelbtinų mokėjimo duomenų registravimo, stebėjimo, fiksavimo ir prieigos prie jų ribojimo procedūros aprašymą;</p> <p>7) veiklos tęstinumo procesų aprašymą, jame aiškiai nurodydamas ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus veiklos tęstinumo planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą;</p> <p>8) saugumo politikos, įskaitant išsamų su teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos vertinimą, ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą;</p> <p>9) organizacinės struktūros, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą;</p> <p>10) vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimus;</p> <p>11) filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir</p>	
--	---	--

	<p>vietą), jeigu numatoma teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą šio įstatymo 11 straipsnyje nustatyta tvarka;</p> <p>12) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytiems reikalavimams ir pagrindžiamas profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba kitos lygiavertės atsakomybės užtikrinimo priemonės sumos dydis;</p> <p>13) buveinės adresą.</p> <p>3. Pateikiant šio straipsnio 2 dalies 4, 5 ir 9 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus kontrolės procedūrų ir organizacinės tvarkos aprašas, kuriame nustatyti veiksmai vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti.</p> <p>4. Mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija išduodama prašymą išduoti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją pateikusiam juridiniam asmeniui (toliau šiame straipsnyje – prašymą pateikęs juridinis asmuo) tik jeigu jis, atsižvelgdamas į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, turi nustatęs visapusę, adekvačią mokėjimo įstaigos veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui ir patikimą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą, leidžiančią užtikrinti funkcijų atskyrimą ir vertikalius bei horizontalius atsakomybės ryšius su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, ir rizikos, kuri atsirado ar gali atsirasti, nustatymo, valdymo, stebėjimo, vadovybės informavimo ir vidaus kontrolės sistemą, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos sistemą.</p> <p>5. Priežiūros institucija turi teisę atlikti prašymą pateikusio juridinio asmens pasirengimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimą vietoje. Pasirengimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimui vietoje <i>mutatis mutandis</i> taikomos šio įstatymo 29 straipsnio nuostatos.</p> <p>6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, duomens ir (arba) informaciją, priimti sprendimą dėl mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencijos išdavimo ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam juridiniam</p>	
--	--	--

	<p>asmeniui ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgdama į šio įstatymo 25 straipsnio 1 dalies nuostatas.</p> <p>7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, jeigu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kartu su prašymu pateikti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikęs juridinis asmuo nepateikia šio straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstamus ir (ar) patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per jos nustatytą terminą arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją ar jie yra neteisingi; 2) prašymą pateikęs juridinis asmuo neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, neketina teikti paslaugų Lietuvos Respublikoje, jo teisinė forma, vadovai, profesinės civilinės atsakomybės draudimas arba kita atsakomybės užtikrinimo priemonė neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų; 3) prašymą pateikęs juridinis asmuo ir kitas asmuo yra susiję glaudžiu ryšiu, kuris trukdytų priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą; 4) prašymą pateikęs juridinis asmuo yra susijęs glaudžiu ryšiu su asmeniu iš tokios užsienio valstybės, kurios teisės aktai, reglamentuojantys šio asmens veiklą, ar tų teisės aktų laikymosi užtikrinimo sunkumai gali trukdyti priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą; 5) prašymą pateikęs juridinis asmuo neatitinka šio straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų. <p>9. Mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją turinti mokėjimo įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencijos išdavimo reikalavimus.</p>	
--	--	--

	Mokėjimo įstaiga šio įstatymo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais privalo pranešti priežiūros institucijai apie duomenų ir (arba) informacijos, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencijai gauti, pasikeitimus.	
34 straipsnis. Pranešimas ir informavimas Jei valstybė narė taiko išimtį pagal 32 straipsnį, ji apie savo sprendimą atitinkamai praneša Komisijai ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. ir nedelsdama praneša Komisijai apie visus vėlesnius pokyčius. Be to, valstybė narė praneša Komisijai atitinkamų fizinių ir juridinių asmenų skaičių ir kasmet – įvykdytų mokėjimo operacijų visą vertę kiekvienų kalendorinių metų gruodžio 31 d. duomenimis, kaip nurodyta 32 straipsnio 1 dalies a punkte.	<u>Pastaba:</u> Nuostatos pirmojo sakinio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes tai vienkartinė pareiga, kurią atliks Finansų ministerija. Mokėjimo įstaigų įstatymas 31 straipsnis. Bendradarbiavimas su Europos Centrinio Banku, Europos Komisija, Europos bankininkystės institucija, kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais ir priežiūros institucijomis 2. Priežiūros institucija praneša Europos Komisijai mokėjimo įstaigų, kurioms išduotos mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos, skaičių ir jų per metus įvykdytų mokėjimo operacijų sumą kiekvienų kalendorinių metų gruodžio 31 dienos duomenimis.	Visiškas
2 SKYRIUS. Bendros nuostatos 35 straipsnis. Teisė naudotis mokėjimo sistemomis 1. Valstybės narės užtikrina, kad leidimą turinčių arba registruotų mokėjimo paslaugų teikėjų, kurie yra juridiniai asmenys, teisę naudotis mokėjimo sistemomis reglamentuojančios taisyklės būtų objektyvios, nediskriminuojančios ir proporcingos ir kad jos nevaržytų šios teisės daugiau nei būtina siekiant apsaugoti nuo konkrečios rizikos, pvz., atsiskaitymo, veiklos bei verslo rizikos, ir užtikrinti mokėjimo sistemos finansinį ir veiklos stabilumą. Mokėjimo sistemos mokėjimo paslaugų teikėjams, mokėjimo paslaugų vartotojams ar kitoms mokėjimo sistemoms nenustato nei vieno iš šių reikalavimų: a) veiksmingą dalyvavimą kitose mokėjimo sistemose ribojančių taisyklių; b) leidimą turinčius mokėjimo paslaugų teikėjus arba registruotus mokėjimo paslaugų teikėjus diskriminuojančių taisyklių, susijusių su dalyvių teisėmis, pareigomis ir teisėmis į turtą; c) apribojimų institucinio statuso pagrindu.	Mokėjimų įstatymas 9 straipsnis. Teisė naudotis mokėjimo sistemomis 1. Mokėjimo sistemų veiklos taisyklėse, reglamentuojančiose veiklos licenciją turinčių mokėjimo paslaugų teikėjų teisę naudotis mokėjimo sistemomis, nustatyti reikalavimai turi būti objektyvūs, nediskriminuojantys ir proporcingi. Šiose taisyklėse negali būti nuostatų, varžančių mokėjimo paslaugų teikėjų teisę naudotis mokėjimo sistemomis daugiau, negu būtina apsaugoti nuo konkrečių rizikų (pavyzdžiui, atsiskaitymo, operacinės, veiklos rizikos) ir užtikrinti mokėjimo sistemos finansinį ir veiklos stabilumą. 2. Mokėjimo sistemos veiklos taisyklėse mokėjimo paslaugų teikėjams, mokėjimo paslaugų vartotojams ar kitoms mokėjimo sistemoms negali būti nustatyta: 1) apribojimų veiksmingai dalyvauti kitose mokėjimo sistemose; 2) mokėjimo sistemų dalyvių teisių, pareigų ir teisių į turtą taisyklių, diskriminuojančių veiklos licenciją turinčius mokėjimo paslaugų teikėjus; 3) apribojimų remiantis mokėjimo paslaugų teikėjo teisine forma.	Visiškas
2. 1 dalis netaikoma:	Mokėjimų įstatymas	Visiškas

<p>a) pagal Direktyvą 98/26/EB nustatytoms mokėjimo sistemoms;</p> <p>b) mokėjimo sistemoms, kuriose dalyvauja tik mokėjimo paslaugų teikėjai, priklausantys grupei.</p> <p>Pirmos pastraipos a punkto tikslais valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, kai nustatytos sistemos dalyvis leidžia leidimą turinčiam arba registruotam mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nedalyvauja sistemoje, perduoti pervedimo nurodymus per sistemą, tas dalyvis, gavęs prašymą, objektyviai, proporcingai ir nediskriminuodamas pagal 1 dalį suteikia tą pačią galimybę kitiems leidimą turintiems ar registruotiems mokėjimo paslaugų teikėjams.</p> <p>Visais atsisakymo atvejais dalyvis prašančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui pateikia išsamias priežastis.</p>	<p>9 straipsnis. Teisė naudotis mokėjimo sistemomis</p> <p>4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalys netaikomos:</p> <p>1) Lietuvos Respublikos atsiskaitymų baigtinumo mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemose įstatyme nustatytoms mokėjimo sistemoms;</p> <p>2) mokėjimo sistemoms, kuriose dalyvauja tik mokėjimo paslaugų teikėjai, priklausantys įmonių grupei.</p> <p>5. Tuo atveju, kai šio straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytos sistemos dalyvis leidžia veiklos licenciją turinčiam mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nedalyvauja sistemoje, perduoti pervedimo nurodymus per sistemą, tas dalyvis kitų veiklos licenciją turinčių mokėjimo paslaugų teikėjų prašymu, laikydamasis objektyvumo, proporcingumo ir nediskriminavimo reikalavimų, nurodytų šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, turi jiems suteikti tokią pačią galimybę. Kai sistemos dalyvis atsisako prašančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui suteikti galimybę perduoti pervedimo nurodymus per sistemą, jis prašančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui turi visiškai atskleisti atsisakymo priežastis.</p>	
<p>36 straipsnis. Teisė naudotis kredito įstaigoje tvarkomomis sąskaitomis</p> <p>Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos turėtų teisę naudotis kredito įstaigų mokėjimo sąskaitų tvarkymo paslaugomis laikantis objektyvumo, nediskriminavimo ir proporcingumo principų. Tokia teisė turėtų būti pakankamai plataus masto, kad mokėjimo įstaigos galėtų netrukdomai ir veiksmingai teikti mokėjimo paslaugas.</p> <p>Visais atsisakymo atvejais kredito įstaiga kompetentingai institucijai pateikia tinkamai motyvuotas priežastis.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>10 straipsnis. Teisė naudotis kredito įstaigose atidarytomis mokėjimo sąskaitomis</p> <p>1. Mokėjimo įstaigos ir elektroninių pinigų įstaigos turi teisę kreiptis į kredito įstaigą dėl mokėjimo sąskaitos atidarymo ir naudotis ja tokiu mastu, kad galėtų netrukdomai ir veiksmingai teikti mokėjimo paslaugas.</p> <p>2. Kredito įstaiga, priimdama sprendimą dėl mokėjimo sąskaitos atidarymo ir teikdama mokėjimo sąskaitos tvarkymo paslaugą mokėjimo įstaigoms ir elektroninių pinigų įstaigoms, privalo laikytis objektyvumo, nediskriminavimo ir proporcingumo principų.</p> <p>3. Kredito įstaiga, atsisakiusi atidaryti mokėjimo įstaigai ar elektroninių pinigų įstaigai mokėjimo sąskaitą, privalo nedelsdama apie tai pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti tokio atsisakymo priežastis.</p> <p>4. Priežiūros institucija nustato šio straipsnio 3 dalyje nurodyto pranešimo turinio reikalavimus ir teikimo tvarką.</p>	Visiškas

<p>37 straipsnis. Draudimas ne mokėjimo paslaugų teikėjams teikti mokėjimo paslaugas ir pareiga pranešti</p> <p>1. Valstybės narės draudžia fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nėra mokėjimo paslaugų teikėjai ir kurių atžvilgiu aiškiai nenumatyta, kad jiems ši direktyva netaikoma, teikti mokėjimo paslaugas.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>7 straipsnis. Draudimas ne mokėjimo paslaugų teikėjams teikti mokėjimo paslaugas</p> <p>1. Fiziniams ir juridiniams asmenims, kurie nėra mokėjimo paslaugų teikėjai, draudžiama teikti šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytas mokėjimo paslaugas.</p> <p>2. Šio įstatymo 6 straipsnio 4, 5 ir 6 punktuose nurodyti mokėjimo paslaugų teikėjai turi teisę teikti mokėjimo paslaugas be veiklos licencijos, kuria suteikiama teisė teikti mokėjimo paslaugas.</p>	Visiškas
<p>2. Valstybės narės reikalauja, kad paslaugų teikėjai, vykdantys bet kurią iš 3 straipsnio k punkto i ir ii papunktyje arba abiejuose papunkčiuose nurodytą veiklą, kai ją vykdant per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų mokėjimo operacijų bendra vertė viršija 1 mln. EUR sumą, nusiųstų pranešimą kompetentingoms institucijoms, kuriame pateiktų siūlomų paslaugų aprašymą ir nurodytų 3 straipsnio k punkto i ir ii papunkčiuose nurodytą išimtį, pagal kurią laikoma, kad ta veikla yra vykdoma.</p> <p>Remdamasi tuo pranešimu, kompetentinga institucija priima tinkamai motyvuotą sprendimą pagal 3 straipsnio k punkte nurodytus kriterijus kai veikla negali būti laikoma ribotame tinkle vykdoma veikla, ir atitinkamai informuoja paslaugų teikėją.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>8 straipsnis. Pareiga pranešti apie vykdomą veiklą arba jos nutraukimą</p> <p>1. Jeigu paslaugų teikėjo, vykdančio šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 punkto a ir (arba) b papunkčiuose nurodytą veiklą, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų mokėjimo operacijų bendra vertė viršija vieną milijoną eurų, paslaugų teikėjas privalo ne vėliau kaip per vieną mėnesį, kai viršijama vieno milijono eurų riba, priežiūros institucijai pateikti pranešimą, kuriame turi aprašyti teikiamas paslaugas, nurodydamas, kuria šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 punkte nustatyta išimtimi naudojasi.</p> <p>2. Priežiūros institucija, remdamasi šio straipsnio 1 dalyje nurodytu pranešimu, privalo įvertinti gautą informaciją ir priimti motyvuotą sprendimą, ar paslaugų teikėjo veikla atitinka šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 punkte nustatytus kriterijus. Priežiūros institucija priima sprendimą ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos. Apie priimtą sprendimą priežiūros institucija privalo raštu pranešti pranešimą pateikusiam paslaugų teikėjui ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos.</p>	Visiškas
<p>3. Valstybės narės reikalauja, kad paslaugų teikėjai, vykdantys 3 straipsnio 1 punkte nurodytą veiklą, nusiųstų pranešimą kompetentingoms institucijoms ir kompetentingoms institucijoms pateiktų metinę audito nuomonę, kuria patvirtinama, kad veikla vykdoma laikantis 3 straipsnio 1 punkte nustatytų ribų.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>8 straipsnis. Pareiga pranešti apie vykdomą veiklą arba jos nutraukimą</p> <p>4. Paslaugų teikėjas, kuris vykdo šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 12 punkte nurodytą veiklą, privalo priežiūros institucijai pateikti pranešimą, kuriame turi aprašyti teikiamas paslaugas, ir kiekvienais</p>	Visiškas

	metais pateikti finansinių ataskaitų audito ataskaitą, kuria patvirtinama, kad veikla vykdoma laikantis šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 12 punkte nustatytų apribojimų.	
4. Nepaisant 1 dalies, kompetentingos institucijos informuoja EBI apie paslaugas, apie kurias pranešta pagal 2 ir 3 dalis, nurodydamos, pagal kurią išimtį vykdoma ta veikla.	Mokėjimų įstatymas 8 straipsnis. Pareiga pranešti apie vykdomą veiklą arba jos nutraukimą 7. Priežiūros institucija informuoja Europos bankininkystės instituciją apie paslaugų teikėjo veiklą, apie kurią pranešta pagal šio straipsnio 1 ir 4 dalis, nurodydama, kuria išimtimi naudojamas vykdyti nurodytą veiklą.	Visiškas
5. Veiklos, apie kurią pranešta pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis, aprašymas yra padaromas viešai prieinamu 14 ir 15 straipsniuose numatytuose registruose.	Mokėjimų įstatymas 8 straipsnis. Pareiga pranešti apie vykdomą veiklą arba jos nutraukimą 6. Paslaugų teikėjo veiklos, apie kurią pranešta pagal šio straipsnio 1 ir 4 dalis, aprašymas įtraukiamas į Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą. 13 straipsnis. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas 1. Mokėjimo įstaigos, gavusios priežiūros institucijos išduotą licenciją ir įregistruotos Juridinių asmenų registre, mokėjimo įstaigų filialai, veikiantys kitose valstybėse narėse, ir tarpininkai yra įtraukiami į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, nurodant, kokioms mokėjimo paslaugoms teikti yra išduota licencija. Į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą taip pat įtraukiami Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodyti asmenys ir jų veiklos aprašymas, kaip nurodyta Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 6 dalyje. 4. Priežiūros institucija apie mokėjimo įstaigos įtraukimą į sąrašą, jos licencijos galiojimo panaikinimą ar sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą, mokėjimo įstaigos filialo, veikiančio kitoje valstybėje narėje, ir tarpininko bei Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytų asmenų įtraukimą į sąrašą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją reguliariai atnaujina priežiūros institucijos interneto svetainėje esančiame viešajame mokėjimo įstaigų sąraše. 5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją priežiūros institucija	Visiškas

	nedelsdama praneša Europos bankininkystės institucijai Europos Komisijos priimtų deleguotųjų teisės aktų, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 15 straipsnio 4 ir 5 dalyse, nustatyta tvarka.	
III ANTRAŠTINĖ DALIS. MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKIMO SĄLYGŲ SKAIDRUMAS IR INFORMAVIMO REIKALAVIMAI 1 SKYRIUS. Bendrosios taisyklės 38 straipsnis. Taikymo sritis 1. Ši antraštinė dalis taikoma vieno mokėjimo operacijoms, bendrosioms sutartims ir mokėjimo operacijoms, kurias jos apima. Šalys gali susitarti visos šios antraštinės dalies ar jos dalies netaikyti tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas.	Mokėjimų įstatymas 3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis 7. Mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo paslaugų vartotojai, išskyrus vartotojus, gali susitarti netaikyti visų ar dalies šio įstatymo III skyriaus nuostatų, šio įstatymo 4 straipsnio 1, 2 ir 3 punktuose, 11 straipsnio 1, 2 ir 5 dalyse, 29 straipsnio 3 dalyje, 37, 39, 41, 44, 51 ir 52 straipsniuose nustatytų reikalavimų, taip pat gali susitarti dėl kito termino, negu nustatytas šio įstatymo 36 straipsnyje.	Visiškas
2. Valstybės narės šios antraštinės dalies nuostatas gali taikyti labai mažoms įmonėms taip pat, kaip vartotojams.	<u>Pastaba:</u> Šioje nuostatoje numatyta opcija nepasinaudota. Dabar labai mažų įmonių atveju (kaip ir visų kitų mokėjimo paslaugų naudotojų, kurie nėra vartotojai, atveju) leidžiama mokėjimo paslaugų teikėjams ir įmonėms susitarti dėl nurodytų nuostatų visiško ar dalinio netaikymo.	
3. Ši direktyva neturi poveikio Direktyvai 2008/48/EB, kitai atitinkamai Sąjungos teisei ar nacionalinėms priemonėms, susijusioms su kreditų suteikimo vartotojams sąlygomis, kurios nederinamos pagal šią direktyvą ir atitinka Sąjungos teisę.	Mokėjimų įstatymas 3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis 15. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su vartotojams teikiamais kreditais, taikomos tiek, kiek kiti įstatymai, reglamentuojantys vartotojams teikiamus kreditus, nenustato kitaip. Mokėjimo įstaigų įstatymas 3 straipsnis. Mokėjimo įstaigos pavadinimas, teisinė forma ir buveinė. Mokėjimo įstaigos veiklą reglamentuojantys teisės aktai 5. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su vartotojams teikiamais kreditais, taikomos tiek, kiek kiti įstatymai, reglamentuojantys vartotojams teikiamus kreditus, nenustato kitaip.	Visiškas
39 straipsnis. Kitos Sąjungos teisės nuostatos Šios antraštinės dalies nuostatos neturi poveikio Sąjungos teisei, nustatančiai papildomus reikalavimus dėl išankstinio informavimo. Tačiau tais atvejais, kai taikoma ir Direktyva 2002/65/EB, vietoj tos direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje nustatytų informavimo reikalavimų, išskyrus tos dalies 2 punkto c–g papunkčius, 3 punkto a, d ir e papunkčius bei 4 punkto b papunktį, taikomi šios direktyvos 44, 45, 51 ir 52 straipsniai.	Mokėjimų įstatymas 3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis 14. Tais atvejais, kai mokėjimo paslaugos teikiamos pagal sutartis, sudarytas naudojant nuotolinio ryšio priemones, ir taikomas Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymas, vietoj Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 36 straipsnio 5–9 dalyse, išskyrus 36 straipsnio 7 dalies 3–8 punktus, 8 dalies 1, 4 ir 5 punktus ir 9 dalies 2 punktą, nustatytų informacijos reikalavimų taikomos šio	Visiškas

<p>40 straipsnis. Mokesčiai už informavimą</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali mokėjimo paslaugų vartotojo apmokestinti už informacijos pateikimą pagal šią antraštinę dalį.</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti dėl mokesčių už mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu teikiamą papildomą ar dažnesnį informavimą arba už informacijos perdavimą kitomis ryšio priemonėmis nei nurodytos bendrojoje sutartyje.</p> <p>3. Tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti mokesčius už informavimą pagal 2 dalį, jie turi būti pagrįsti ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo faktines sąnaudas.</p>	<p>įstatymo 13 ir 20 straipsnių nuostatos.</p> <p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>11 straipsnis. Komisinio atlyginimo taikymo ypatumai</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti komisinio atlyginimo už informacijos pateikimą pagal šio įstatymo III skyrių. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas už mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu teikiamą papildomą ar dažnesnį informavimą arba už informacijos perdavimą kitomis ryšio priemonėmis, negu nurodytos bendrojoje sutartyje, gali susitarti dėl komisinio atlyginimo, kuris turi būti pagrįstas ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>41 straipsnis. Su informavimo reikalavimais susijusi įrodinėjimo pareiga</p> <p>Valstybės narės nustato, kad įrodinėjimo pareiga tenka mokėjimo paslaugų teikėjui ir kad jis turi įrodyti, kad įvykdė šioje antraštinėje dalyje nustatytus informavimo reikalavimus.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>27 straipsnis. Su informavimu susijusi įrodinėjimo pareiga</p> <p>Kilus ginčui, mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad jis įvykdė šiame skyriuje nustatytus informavimo reikalavimus.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>42 straipsnis. Nuo informavimo reikalavimų nukrypti leidžianti nuostata, taikoma mažos vertės mokėjimo priemonėms ir elektroniniams pinigams</p> <p>1. Mokėjimo priemonių, kurios pagal atitinkamą bendrąją sutartį susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, neviršijančiomis 30 EUR, arba kurioms nustatyta 150 EUR išlaidų riba arba kuriose laikoma ne didesnė nei 150 EUR suma bet kuriuo metu, atvejais:</p> <p>a) nukrypstant nuo 51, 52 ir 56 straipsnių, mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia mokėtojai tik informaciją apie mokėjimo paslaugos pagrindines savybes, įskaitant būdą, kaip galima naudotis mokėjimo priemone, atsakomybę, taikomus mokesčius ir kitą svarbią informaciją, reikalingą pagrįstam sprendimui priimti, taip pat nurodo, kur lengvai prieinamu būdu galima susipažinti su visa kita 52 straipsnyje nurodyta informacija ir sąlygomis;</p> <p>b) gali būti susitarta, kad nukrypstant nuo 54 straipsnio, iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama pasiūlyti bendrosios sutarties sąlygų pakeitimų tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 51 straipsnio 1 dalyje;</p> <p>c) gali būti susitarta, kad, nukrypstant nuo 57 ir 58 straipsnių, atlikus</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>4 straipsnis. Išimtys dėl mažos vertės mokėjimo priemonių ir elektroninių pinigų</p> <p>Kai mokėjimo priemonės pagal bendrąją sutartį yra susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, kurios neviršija 30 eurų arba kurioms įvykdyti nustatytas 150 eurų išlaidų per mėnesį limitas, arba kurių elektroninėse laikmenose saugoma ne didesnė kaip 150 eurų suma, bet kuriuo metu:</p> <p>1) mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę mokėtojai pateikti tik informaciją apie pagrindines mokėjimo paslaugos savybes, įskaitant mokėjimo priemonės naudojimo instrukciją, atsakomybę, taikomą komisinį atlyginimą ir kitą svarbią informaciją, taip pat nurodyti, kur lengvai prieinamu būdu galima susipažinti su kitomis šio įstatymo 13 straipsnio 2–8 dalyse nustatytomis mokėjimo paslaugų teikimo sąlygomis;</p> <p>2) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo siūlomo bendrosios sutarties sąlygų pakeitimo pateikti raštu popieriuje arba</p>	<p>Visiškas</p>

<p>mokėjimo operaciją:</p> <p>i) mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia tik nuorodą, pagal kurią mokėjimo paslaugų vartotojas gali nustatyti mokėjimo operaciją, jos sumą bei mokesčius už ją ir (arba) tam pačiam gavėjui atliktų kelių tokios pat rūšies mokėjimo operacijų atveju – informaciją apie visą sumą ir šių mokėjimo operacijų mokesčius, arba sudaro sąlygas tokia nuoroda naudotis;</p> <p>ii) iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama pateikti i papunktyje nurodytos informacijos arba sudaryti sąlygų su ja susipažinti, jei mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jei kitu atveju mokėjimo paslaugų teikėjas dėl techninių priežasčių negali jos pateikti. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia mokėtoju galimybę patikrinti laikomų lėšų sumą.</p>	<p>naudojant kitą patvariąją laikmeną;</p> <p>3) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad, atlikęs mokėjimo operaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia tik nuorodą arba sudaro sąlygas susipažinti su tokia nuoroda, pagal kurią mokėjimo paslaugų vartotojas gali nustatyti mokėjimo operaciją, jos sumą ir taikytą komisinį atlyginimą, o kai tam pačiam gavėjui atliktos kelios tokios pačios rūšies mokėjimo operacijos, – tik informaciją apie visą sumą ir komisinį atlyginimą už šias mokėjimo operacijas. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama teikti šios informacijos arba sudaryti sąlygų su ja susipažinti, jeigu mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas dėl techninių priežasčių negali tokios informacijos pateikti. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjas turi suteikti mokėtoju galimybę patikrinti laikomų lėšų sumą;</p>	
<p>2. Nacionalinių mokėjimo operacijų atvejais valstybės narės arba jų kompetentingos institucijos gali sumažinti arba padvigubinti 1 dalyje nurodytas sumas. Valstybės narės gali padidinti sumas išankstinio mokėjimo priemonėms iki 500 EUR.</p>	<p><u>Pastaba:</u> Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes nesinaudojama opcija ir paliekama Direktyvoje numatytas vienos operacijos ir išlaidų limito sumas apibrėžiant mažos vertės mokėjimo priemonės.</p>	
<p>2 SKYRIUS. Vieno mokėjimo operacijos</p> <p>43 straipsnis. Taikymo sritis</p> <p>1. Šis skyrius taikomas vieno mokėjimo operacijoms, kurioms netaikoma bendroji sutartis.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>64. Vienartinio mokėjimo sutartis – sutartis, kuria reglamentuojamas vienkartinį mokėjimo operacijų vykdymas. Vienkartinėms mokėjimo operacijoms vykdyti nesudaroma bendroji sutartis.</p>	Visiškas
<p>2. Kai mokėjimo nurodymas įvykdyti vieno mokėjimo operaciją perduodamas naudojant bendrojoje sutartyje numatytą mokėjimo priemonę, mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo pateikti tos informacijos arba sudaryti sąlygų susipažinti su ta informacija, kuri mokėjimo paslaugų vartotojui jau pateikta remiantis su kitu mokėjimo paslaugų teikėju sudaryta bendrąja sutartimi arba kuri jam bus pateikta pagal tą bendrąją sutartį.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>19 straipsnis. Bendrosios informavimo reikalavimų sąlygos</p> <p>Kai mokėjimo nurodymas įvykdyti vienkartinę mokėjimo operaciją perduodamas naudojant bendrojoje sutartyje numatytą mokėjimo priemonę, mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo pateikti tos informacijos arba sudaryti sąlygų susipažinti su ta informacija, kuri mokėjimo paslaugų vartotojui jau pateikta remiantis su kitu mokėjimo paslaugų teikėju sudaryta bendrąja sutartimi arba kuri jam bus pateikta pagal tą bendrąją sutartį.</p>	Visiškas
<p>44 straipsnis. Išankstinė bendro pobūdžio informacija</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p>	Visiškas

<p>1. Valstybės narės reikalauja, kad iki mokėjimo paslaugų vartotojo įpareigojimo vieno mokėjimo paslaugos sutartimi arba oferta mokėjimo paslaugų teikėjas lengvai prieinamu būdu sudarytų mokėjimo paslaugų vartotojui galimybę susipažinti su 45 straipsnyje nurodyta informacija ir sąlygomis, susijusiomis su jo teikiamomis paslaugomis. Mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo paslaugų teikėjas informaciją pateikia ir sąlygas nurodo popierine forma arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną. Informacija ir sąlygos išdėstomos lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma, valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, valstybine kalba arba kita kalba, dėl kurios susitarė šalys.</p>	<p>20 straipsnis. Vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygos</p> <p>1. Iki vienkartinio mokėjimo sutarties sudarymo arba prieš pateikdamas pasiūlymą sudaryti tokią sutartį mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui sudaro galimybę lengvai prieinamu būdu susipažinti su vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygomis ir, kai taikytina, su šio straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija (toliau šiame straipsnyje – vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygos). Mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo paslaugų teikėjas vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygas pateikia raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną lietuvių kalba, lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma. Šios sąlygos gali būti pateikiamos kita kalba, jeigu dėl to susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.</p>	
<p>2. Jei vieno mokėjimo paslaugos sutartis sudaroma mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu naudojant nuotolinio ryšio priemones, kurios nesudaro sąlygų mokėjimo paslaugų teikėjui laikytis 1 dalies, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo savo pareigas pagal tą dalį iš karto, įvykdžius mokėjimo operaciją.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>20 straipsnis. Vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygos</p> <p>4. Jeigu vienkartinio mokėjimo sutartis mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu sudaroma naudojant nuotolinio ryšio priemones, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjui nesudaroma galimybė laikytis šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pareigų, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo šias pareigas iš karto, kai įvykdoma vienkartinė mokėjimo operacija.</p>	Visiškas
<p>3. Pareigos pagal šio straipsnio 1 dalį taip pat gali būti įvykdytos pateikus vieno mokėjimo paslaugos sutarties projekto kopiją arba mokėjimo nurodymo projektą, kuriuose pateikiama informacija ir sąlygos, nurodytos 45 straipsnyje.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>20 straipsnis. Vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygos</p> <p>5. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos taip pat gali būti įvykdytos pateikus vienkartinio mokėjimo sutarties projektą ar mokėjimo nurodymo ruošinį, kuriuose nurodomos vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygos.</p>	Visiškas
<p>45 straipsnis. Informacija ir sąlygos</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui pateiktų šią informaciją ir sąlygas arba sudarytų sąlygas su jomis susipažinti:</p> <p>a) konkrečią informaciją arba unikalų identifikatorių, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai inicijuotas arba įvykdytas;</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>20 straipsnis. Vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygos</p> <p>2. Vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygose turi būti nurodyta:</p> <p>1) tiksli informacija arba unikalus identifikatorius, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai inicijuotas arba įvykdytas;</p>	Visiškas

<p>b) maksimalią mokėjimo paslaugos, kuri bus teikiama, vykdymo trukmę;</p> <p>c) visus mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjui mokamus mokesčius ir, kai taikytina, tų mokesčių išskaidymą;</p> <p>d) kai taikytina, faktinį arba pagrindinį valiutos keitimo kursą, kuris turi būti taikomas mokėjimo operacijai.</p> <p>2. Be to, valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai prieš inicijavimą pateiktų mokėtojai tokią aiškią ir išsamią informaciją arba sudarytų mokėtojai sąlygas su ja susipažinti:</p> <p>a) mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo pavadinimą, jo pagrindinės buveinės geografinį adresą ir, kai taikytina, jo tarpininko ar filialo, įsisteigusio valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, geografinį adresą, taip pat kitą kontaktinę informaciją, įskaitant elektroninio pašto adresą, svarbią ryšiams su mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėju palaikyti; ir</p> <p>b) kompetentingos institucijos kontaktinius duomenis.</p> <p>3. Kai taikytina, mokėjimo paslaugų vartotojui sudaromos sąlygos lengvai prieinamu būdu susipažinti su kita 52 straipsnyje nurodyta atitinkama informacija ir sąlygomis.</p>	<p>2) ilgiausia teikiamos mokėjimo paslaugos įvykdymo trukmė;</p> <p>3) mokėjimo paslaugų vartotojo mokėtinas komisinis atlyginimas ir kaip išskaidyta komisinio atlyginimo suma;</p> <p>4) taikytinas arba pagrindinis valiutos keitimo kursas, jeigu vykdant mokėjimo operaciją būtų keičiama valiuta;</p> <p>5) kitos mokėjimo paslaugų teikėjo siūlomos šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytos mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos.</p> <p>3. Kai mokėjimo nurodymas inicijuojamas per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, be šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas iki mokėjimo nurodymo inicijavimo mokėtojai taip pat turi pateikti šią aiškią ir išsamią informaciją (arba turi sudaryti sąlygas mokėtojai lengvai prieinamu būdu su ja susipažinti):</p> <p>1) mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo pavadinimą, jo identifikacinį kodą, jo buveinės adresą ir, kai taikytina, jo tarpininko ar filialo, įsisteigusio valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, adresą, taip pat kitą kontaktinę informaciją (įskaitant elektroninio pašto adresą), svarbią ryšiams su mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėju palaikyti;</p> <p>2) priežiūros institucijos kontaktinius duomenis.</p>	
<p>46 straipsnis. Mokėtojai ir gavėjai teikiama informacija po mokėjimo nurodymo inicijavimo</p> <p>Tais atvejais, kai mokėjimo nurodymas inicijuojamas per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, be 45 straipsnyje nurodytos informacijos ir sąlygų, mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas iš karto po inicijavimo pateikia mokėtojai ir, kai taikytina, gavėjui visus šiuos duomenis arba sudaro sąlygas su jais susipažinti:</p> <p>a) patvirtinimą, kad mokėjimo nurodymas sėkmingai inicijuotas mokėtojo sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje;</p> <p>b) nuorodą, pagal kurią mokėtojas ir gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir, kai taikytina, gavėjas – nustatyti mokėtoją, taip pat visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją;</p> <p>c) mokėjimo operacijos sumą;</p> <p>d) kai taikytina, visų mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui mokėtinų mokesčių už operaciją sumą, ir, kai taikytina tų mokesčių sumų</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>21 straipsnis. Mokėtojai ir gavėjai teikiama informacija po mokėjimo nurodymo inicijavimo</p> <p>1. Kai mokėjimo nurodymas inicijuojamas per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, be šio įstatymo 20 straipsnyje nurodytos informacijos, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas nedelsdamas po mokėjimo nurodymo inicijavimo sudaro galimybę mokėtojai ir, kai taikytina, gavėjui lengvai prieinamu būdu susipažinti su:</p> <p>1) informacija, kuria patvirtinama, kad mokėjimo nurodymas tinkamai inicijuotas mokėtojo sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje;</p> <p>2) informacija, leidžiančia mokėtojai ir gavėjui atpažinti mokėjimo operaciją ir, kai taikytina, informacija, leidžiančia gavėjui atpažinti mokėtoją, taip pat kartu su mokėjimo operacija persiųstais duomenimis;</p>	Visiškas

išskaidymą.	3) mokėjimo operacijos suma; 4) mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjui už mokėjimo operaciją mokamo komisinio atlyginimo suma ir kaip ji išskaidyta. 2. Gavėjo ir mokėtojo prašymu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija turi būti jiems pateikta mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo naudojamoje patvariojoje laikmenoje.	
47 straipsnis. Mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui teikiama informacija teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugą Kai mokėjimo nurodymas inicijuojamas per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, jis pateikia mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui mokėjimo operacijos nuorodą.	Mokėjimų įstatymas 22 straipsnis. Mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui teikiama informacija teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugą Kai mokėjimo nurodymas inicijuojamas per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, jis privalo pateikti mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui informaciją, leidžiančią atpažinti mokėjimo operaciją.	Visiškas
48 straipsnis. Mokėtojai teikiama informacija gavus mokėjimo nurodymą Gavęs mokėjimo nurodymą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 44 straipsnio 1 dalyje, mokėtojai nedelsdamas pateikia visus šiuos su jo teikiamomis paslaugomis susijusius duomenis arba sudaro sąlygas mokėtojai su jais susipažinti: a) nuorodą, pagal kurią mokėtojas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir, kai taikytina, su gavėju susijusią informaciją; b) mokėjimo operacijos sumą mokėjimo nurodyme naudota valiuta; c) visų už mokėjimo operaciją mokėtojo mokamų mokesčių sumą ir, kai taikytina, tokių mokesčių sumų išskaidymą; d) kai taikytina, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutos keitimo kursą arba nuorodą į jį, kai šis kursas skiriasi nuo nurodyto pagal 45 straipsnio 1 dalies d punktą, ir mokėjimo operacijos sumą po valiutos perskaičiavimo; e) mokėjimo nurodymo gavimo datą.	Mokėjimų įstatymas 23 straipsnis. Mokėtojai teikiama informacija gavus mokėjimo nurodymą 1. Gavęs mokėjimo nurodymą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas sudaro galimybę mokėtojai lengvai prieinamu būdu susipažinti su šiais duomenimis, susijusiais su jo suteiktomis paslaugomis: 1) informacija, leidžiančia mokėtojai atpažinti mokėjimo operaciją, ir su gavėju susijusia informacija; 2) mokėjimo operacijos suma mokėjimo nurodyme nurodyta valiuta; 3) už mokėjimo operaciją mokėtojo mokamo komisinio atlyginimo suma ir kaip ji išskaidyta; 4) mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytu valiutos keitimo kursu arba nuorodą į jį ir mokėjimo operacijos suma po valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta; 5) mokėjimo nurodymo gavimo data. 2. Mokėtojo prašymu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija jam turi būti pateikta raštu popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.	Visiškas
49 straipsnis. Įvykdžius operaciją gavėjui teikiama informacija Įvykdžius mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas tokiu	Mokėjimų įstatymas 24 straipsnis. Gavėjui teikiama informacija įvykdžius mokėjimo	Visiškas

<p>pačiu būdu, kaip numatyta 44 straipsnio 1 dalyje, gavėjui nedelsdamas pateikia visus šiuos su jo teikiamomis paslaugomis susijusius duomenis arba sudaro sąlygas gavėjui su jais susipažinti:</p> <p>a) nuorodą, pagal kurią gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją, o, kai taikytina, ir mokėtoją, bei visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją;</p> <p>b) mokėjimo operacijos sumą ta valiuta, kuria lėšos suteikiamos gavėjui;</p> <p>c) visų už mokėjimo operaciją gavėjo mokamų mokesčių sumą ir, kai taikytina, tokių mokesčių sumų išskaidymą;</p> <p>d) kai taikytina, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki to valiutos perskaičiavimo;</p> <p>e) įskaitymo į sąskaitą datą.</p>	<p>operaciją</p> <p>1. Įvykdęs mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas sudaro galimybę gavėjui lengvai prieinamu būdu susipažinti su šiais duomenimis, susijusiais su jo suteiktomis paslaugomis:</p> <p>1) informacija, leidžiančia gavėjui atpažinti mokėjimo operaciją ir mokėtoją, taip pat kartu su mokėjimo operacija persiųstais duomenimis;</p> <p>2) mokėjimo operacijos suma ta valiuta, kuria lėšos suteikiamos gavėjui;</p> <p>3) už mokėjimo operaciją gavėjo mokamo komisinio atlyginimo suma ir kaip ji išskaidyta;</p> <p>4) gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytu valiutos keitimo kursu ir mokėjimo operacijos suma iki valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta;</p> <p>5) lėšų įskaitymo data.</p> <p>2. Gavėjo prašymu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija jam turi būti pateikta raštu popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.</p>	
<p>3 SKYRIUS. Bendrosios sutartys</p> <p>50 straipsnis. Taikymo sritis</p> <p>Šis skyrius taikomas mokėjimo operacijoms, kurias apima bendroji sutartis.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos</p> <p>3. Bendroji mokėjimo paslaugų sutartis (toliau – bendroji sutartis) – sutartis, kuria reglamentuojamas atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų vykdymas ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą ir jos atidarymo sąlygos.</p>	Visiškas
<p>51 straipsnis. Išankstinė bendro pobūdžio informacija</p> <p>1. Valstybės narės reikalauja, kad likus pakankamai laiko iki mokėjimo paslaugų vartotojo įpareigojimo bendrąja sutartimi arba oferta mokėjimo paslaugų teikėjas popierine forma arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną pateiktų mokėjimo paslaugų vartotojui 52 straipsnyje nurodytą informaciją ir sąlygas. Informacija ir sąlygos išdėstomos lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma, valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, valstybine kalba arba kita kalba, dėl kurios susitarė šalys.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos</p> <p>1. Iki bendrosios sutarties sudarymo arba prieš pateikdamas pasiūlymą sudaryti tokią sutartį mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną nurodo mokėjimo paslaugų teikimo sąlygas. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos mokėjimo paslaugų vartotojui turi būti pateikiamos prieš protingą laikotarpį, pakankamą susipažinti su pateikta informacija ir jai įvertinti, iki mokėjimo paslaugų vartotojas taps įpareigotas laikytis mokėjimo paslaugų teikimo</p>	Visiškas

	sąlygų. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos išdėstomos lietuvių kalba, lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma arba pateikiamos kita kalba, jeigu dėl to susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.	
2. Jei bendroji sutartis buvo sudaryta mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu naudojant nuotolinio ryšio priemones, kuriomis nesudaromos sąlygos mokėjimo paslaugų teikėjui laikytis 1 dalies, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo savo pareigas pagal tą dalį iš karto, sudarius bendrąją sutartį.	Mokėjimų įstatymas 13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos 9. Jeigu bendroji sutartis mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu sudaroma naudojant nuotolinio ryšio priemones, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjui nesudaroma galimybė laikytis šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pareigų, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo šias pareigas iš karto po bendrosios sutarties sudarymo.	Visiškas
3. Pareigos pagal 1 dalį taip pat gali būti įvykdytos pateikus bendrosios sutarties projekto, kuriame pateikiama informacija ir sąlygos, nurodytos 52 straipsnyje, kopiją.	Mokėjimų įstatymas 13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos 10. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos taip pat gali būti įvykdytos pateikus bendrosios sutarties projektą, kuriame pateikiama šio straipsnio 2–8 dalyse nurodyta informacija.	Visiškas
52 straipsnis. Informacija ir sąlygos Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojui būtų pateikta ši informacija ir sąlygos: 1. dėl mokėjimo paslaugų teikėjo: a) mokėjimo paslaugų teikėjo pavadinimas, jo pagrindinės buveinės geografinis adresas ir, kai taikytina, jo tarpininko ar filialo, įsisteigusio valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, geografinis adresas, taip pat kiti adresai, įskaitant elektroninio pašto adresą, kuriuos galima naudoti ryšiams su mokėjimo paslaugų teikėju palaikyti; b) atitinkamų priežiūros institucijų ir 14 straipsnyje numatyto registro ar kito atitinkamo viešojo registro, kuriame užregistruotas mokėjimo paslaugų teikėjo leidimas, duomenys ir registracijos numeris arba lygiavertės identifikavimo tame registre priemonės;	Mokėjimų įstatymas 13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos 2. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose apie mokėjimo paslaugų teikėją turi būti nurodyta: 1) mokėjimo paslaugų teikėjo pavadinimas, jo identifikacinis kodas, jo buveinės adresas ir (arba) jo filialo, įsteigto valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, ar tarpininko adresas, taip pat kiti adresai, įskaitant elektroninio pašto adresą, kuriais galima susisiekti su mokėjimo paslaugų teikėju; 2) priežiūros institucijų ir mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo ar kito atitinkamo valstybės ir (arba) žinybinio registro, kuriame įregistruota mokėjimo paslaugų teikėjo veiklos licencija, duomenys ir registracijos numeris arba lygiavertės atpažinties tame registre priemonės.	Visiškas
2. dėl naudojimosi mokėjimo paslaugomis: a) mokėjimo paslaugos, kuri bus teikiama, pagrindinių savybių aprašymas; b) konkreti informacija arba unikalus identifikatorius, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų	Mokėjimų įstatymas 13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos 3. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl mokėjimo paslaugų naudojimo turi būti nurodyta: 1) pagrindinės mokėjimo paslaugos savybės;	Visiškas

<p>tinkamai inicijuotas arba įvykdytas;</p> <p>c) sutikimo inicijuoti mokėjimo nurodymą arba įvykdyti mokėjimo operaciją davimo ir tokio sutikimo panaikinimo pagal 64 ir 80 straipsnius forma bei procedūra;</p> <p>d) nuoroda į mokėjimo nurodymo gavimo laiką pagal 78 straipsnį, ir mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytą laiką, po kurio gautas mokėjimo nurodymas bus laikomas gautu kitą mokėjimo paslaugos teikėjo darbo dieną (jei toks laikas nustatomas);</p> <p>e) maksimali teikiamų mokėjimo paslaugų vykdymo trukmė;</p> <p>f) ar galima susitarti dėl mokėjimo priemonės naudojimui nustatytų išlaidų ribų pagal 68 straipsnio 1 dalį;</p> <p>g) kortele grindžiamų mokėjimo priemonių, kuriose naudojami kelių mokėjimo priemonių prekės ženklai, atveju – mokėjimo paslaugų vartotojo teisės pagal Reglamento (ES) 2015/751 8 straipsnį.</p>	<p>2) tiksli informacija arba unikalus identifikatorius, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai inicijuotas arba įvykdytas;</p> <p>3) mokėtojo sutikimo inicijuoti mokėjimo nurodymą arba įvykdyti mokėjimo operaciją davimo ir tokio sutikimo panaikinimo forma ir procedūra;</p> <p>4) laikas, kada laikoma, kad mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo nurodymą, taip pat laikas, po kurio mokėjimo paslaugų teikėjo gautas mokėjimo nurodymas būtų laikomas gautu kitą mokėjimo paslaugų teikėjo darbo dieną (jeigu toks laikas nustatomas);</p> <p>5) ilgiausia teikiamos mokėjimo paslaugos įvykdymo trukmė;</p> <p>6) ar galima susitarti dėl mokėjimo operacijų, vykdomų pagal mokėjimo priemonę, išlaidų limitą;</p> <p>7) kai teikiamos mokėjimo kortele grindžiamos mokėjimo priemonės, kuriose naudojami kelių mokėjimo priemonių prekės ženklai, kaip apibrėžta Reglamente (ES) 2015/751, – mokėjimo paslaugų vartotojo teisės pagal Reglamento (ES) 2015/751 8 straipsnį.</p>	
<p>3. dėl mokesčių, palūkanų ir valiutos keitimo kursų:</p> <p>a) visi mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjui mokami mokesčiai, įskaitant mokesčius, susijusius su informacijos pagal šią direktyvą teikimo arba sąlygų susipažinti su ja sudarymo būdu ir dažnumu, ir, kai taikytina, tokių mokesčių sumų išskaidymas;</p> <p>b) kai taikytina, taikytinos palūkanų normos ir valiutos keitimo kursai arba, jei turi būti taikomos pagrindinės palūkanų normos ir pagrindiniai valiutos keitimo kursai, faktinių palūkanų apskaičiavimo metodas ir šių pagrindinių palūkanų normų ar valiutos keitimo kursų nustatymo atitinkama data ir indeksas ar pagrindas;</p> <p>c) jei susitarta, nedelsiant taikomos pasikeitusios pagrindinės palūkanų normos ar valiutos keitimo kursai bei su šiais pasikeitimas susiję informavimo reikalavimai pagal 54 straipsnio 2 dalį;</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos</p> <p>4. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl komisinio atlyginimo, palūkanų normos ir valiutos keitimo kurso turi būti nurodyta:</p> <p>1) mokėjimo paslaugų vartotojo mokėtinas komisinis atlyginimas, įskaitant komisinį atlyginimą, susijusį su informacijos pagal šį įstatymą pateikimo arba sąlygų susipažinti su ja sudarymo būdu ir dažnumu, ir kaip išskaidyta komisinio atlyginimo suma;</p> <p>2) taikoma palūkanų norma ir valiutos keitimo kursas. Tuo atveju, jeigu taikoma pagrindinė palūkanų norma ir pagrindinis valiutos keitimo kursas, turi būti nurodytas faktinių palūkanų apskaičiavimo metodas ir pagrindinės palūkanų normos ar pagrindinio valiutos keitimo kurso nustatymo data ir indeksas ar pagrindas;</p> <p>3) kad bus nedelsiant taikoma pasikeitusi pagrindinė palūkanų norma ar pagrindinis valiutos keitimo kursas ir informuojama apie šiuos pasikeitimus, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitarė, kad pasikeitusi pagrindinė palūkanų norma ar</p>	Visiškas

<p>4. dėl ryšių palaikymo:</p> <p>a) kai taikytina, ryšio priemonės, įskaitant techninius reikalavimus mokėjimo paslaugų vartotojo įrangai ir programinei įrangai, kurias šalys susitaria naudoti informacijai ar pranešimams perduoti pagal šią direktyvą;</p> <p>b) informacijos pagal šią direktyvą teikimo arba sąlygų su ja susipažinti sudarymo būdas ir dažnumas;</p> <p>c) kalba arba kalbos, kuriomis sudaroma bendroji sutartis ir palaikomi ryšiai esant šiems sutartiniais santykiams;</p> <p>d) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė gauti bendrosios sutarties sutartines sąlygas ir informaciją ir sąlygas pagal 53 straipsnį;</p>	<p>pagrindinis valiutos keitimo kursas taikomi nedelsiant.</p> <p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos</p> <p>5. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo bendravimo turi būti nurodyta:</p> <p>1) ryšio priemonės, įskaitant techninius reikalavimus atitinkančią mokėjimo paslaugų vartotojo įrangą ir programinę įrangą, kurias mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitaria naudoti informacijai ar pranešimams perduoti;</p> <p>2) informacijos teikimo arba sąlygų susipažinti su ja sudarymo būdas ir dažnumas;</p> <p>3) kalba ar kelios kalbos, kuria (kuriomis) bus sudaroma bendroji sutartis ir siunčiami pranešimai;</p> <p>4) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną gauti informaciją apie bendrosios sutarties ir mokėjimo paslaugų teikimo sąlygas.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>5. dėl apsaugos ir taisomųjų priemonių:</p> <p>a) kai taikytina, veiksmų, kurių turi imtis mokėjimo paslaugų vartotojas, siekdamas apsaugoti mokėjimo priemonę, aprašymas ir mokėjimo paslaugų teikėjo informavimo 69 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytais tikslais būdas;</p> <p>b) saugi procedūra, pagal kurią mokėjimo paslaugų teikėjas informuoja mokėjimo paslaugų vartotoją apie įtariamą arba faktinį sukčiavimą arba grėsmes saugumui;</p> <p>c) jei susitarta, sąlygos, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjas pasilieka teisę blokuoti mokėjimo priemonę pagal 68 straipsnį;</p> <p>d) mokėtojo atsakomybė pagal 74 straipsnį, įskaitant informavimą apie atitinkamą sumą;</p> <p>e) kaip ir per kokį laikotarpį mokėjimo paslaugų vartotojas turi informuoti mokėjimo paslaugų teikėją apie neautorizuotą ar netinkamai inicijuotą arba įvykdytą mokėjimo operaciją pagal 71 straipsnį, taip pat mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas pagal 73 straipsnį;</p> <p>f) mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėjimo operacijų</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos</p> <p>6. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl apsaugos ir taisomųjų priemonių turi būti nurodyta:</p> <p>1) veiksmai, kurių privalo imtis mokėjimo paslaugų vartotojas, kad būtų apsaugota mokėjimo priemonė, ir mokėjimo paslaugų teikėjo informavimo apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę arba neteisėtą pasisavinimą ar neautorizuotą jos naudojimą būdai;</p> <p>2) aplinkybės, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjas pasilieka teisę blokuoti mokėjimo priemonę, kaip tai nustatyta šio įstatymo 33 straipsnyje. Blokuoti mokėjimo priemonę galima tik tuo atveju, jeigu taip yra susitarta bendrojoje sutartyje;</p> <p>3) mokėtojo atsakomybė už neautorizuotą mokėjimo priemonės naudojimą, įskaitant informavimą apie mokėtojui tenkančią nuostolių sumą;</p> <p>4) kaip ir per kokį terminą mokėjimo paslaugų vartotojas turi pranešti mokėjimo paslaugų teikėjui apie neautorizuotą ar netinkamai inicijuotą arba įvykdytą mokėjimo operaciją ir kokia yra mokėjimo</p>	<p>Visiškas</p>

<p>inicijavimą arba vykdymą pagal 89 straipsnį; g) grąžinimo pagal 76 ir 77 straipsnius sąlygos;</p>	<p>paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas; 5) mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už tinkamą mokėjimo operacijų inicijavimą arba įvykdymą; 6) gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimo mokėtojai sąlygos; 7) saugi procedūra, pagal kurią mokėjimo paslaugų teikėjas informuoja mokėjimo paslaugų vartotoją apie įtariamą arba įvykdytą sukčiavimą arba grėsmes saugumui.</p>	
<p>6. dėl bendrosios sutarties pakeitimų ir nutraukimo: a) jei susitarta, informacija, kad bus laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su sąlygų pakeitimais pagal 54 straipsnį, nebent mokėjimo paslaugų vartotojas anksčiau nei siūlomą jų įsigaliojimo dieną mokėjimo paslaugų teikėjui praneša, kad su jais nesutinka; b) bendrosios sutarties galiojimo trukmė; c) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė nutraukti bendrąją sutartį ir visi susitarimai, susiję su nutraukimu pagal 54 straipsnio 1 dalį ir 55 straipsnį;</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos 7. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl bendrosios sutarties pakeitimų ir nutraukimo turi būti nurodyta: 1) kad jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas iki siūlomos pakeitimų įsigaliojimo dienos mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad nesutinka su pakeitimais, laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su bendrosios sutarties sąlygų pakeitimais. Tokia nuostata kartu su mokėjimo paslaugų teikimo sąlygomis nurodoma tik tada, jeigu ją taikyti susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas; 2) bendrosios sutarties galiojimo terminas; 3) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė nutraukti bendrąją sutartį ir bendrosios sutarties nutraukimo sąlygos.</p>	Visiškas
<p>7. dėl teisių gynimo: a) sutartinės sąlygos dėl bendrajai sutarčiai taikomos teisės ir (arba) kompetentingų teismų; b) AGS procedūros, kuriomis mokėjimo paslaugų vartotojas gali naudotis pagal 99–102 straipsnius.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos 8. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl teisių gynimo turi būti nurodyta: 1) sutartinė nuostata dėl bendrajai sutarčiai taikytinos teisės ir (arba) jurisdikcijos; 2) vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra.</p>	Visiškas
<p>53 straipsnis. Informacijos prieinamumas ir bendrosios sutarties sąlygos Sutartinių santykių metu mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę bet kada, pateikęs prašymą, gauti bendrosios sutarties sutartines sąlygas ir 52 straipsnyje nurodytą informaciją ir sąlygas, pateikiamas popierine forma ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 14 straipsnis. Informacijos ir bendrosios sutarties sąlygų prieinamumas Esant sutartiniais santykiams, mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę bet kada, pateikęs prašymą mokėjimo paslaugų teikėjui, gauti informaciją apie bendrojoje sutartyje nustatytas sąlygas ir šio</p>	Visiškas

	įstatymo 13 straipsnyje nustatytą informaciją raštu popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.	
<p>54 straipsnis. Bendrosios sutarties sąlygų pakeitimai</p> <p>1. Visus bendrosios sutarties ar 52 straipsnyje nurodytos informacijos ir sąlygų pakeitimus mokėjimo paslaugų teikėjas pasiūlo tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 51 straipsnio 1 dalyje, ir ne vėliau kaip likus dviem mėnesiams iki siūlomoms jų taikymo dienos. Mokėjimo paslaugų vartotojas gali sutikti su pakeitimais arba juos atmesti anksčiau nei siūlomą jų įsigaliojimo dieną.</p> <p>Kai taikytina, pagal 52 straipsnio 6 dalies a punktą mokėjimo paslaugų teikėjas praneša mokėjimo paslaugų vartotojui, kad laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su tais pakeitimais, jeigu jis anksčiau nei siūlomą jų įsigaliojimo dieną mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad su jais nesutinka. Mokėjimo paslaugų teikėjas taip pat informuoja mokėjimo paslaugų vartotoją, kad tuo atveju, jei mokėjimo paslaugų vartotojas atmestų tuos pakeitimus, mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę nutraukti bendrąją sutartį nemokėdamas jokių mokesčių bet kuriuo metu iki tos dienos, kurią būtų pradėti taikyti pakeitimai.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>15 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjas bendrosios sutarties ir (arba) šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytų sąlygų pakeitimus siūlo raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną ne vėliau kaip prieš 60 dienų iki pakeitimų įsigaliojimo dienos. Mokėjimo paslaugų vartotojas anksčiau negu siūlomą pakeitimų įsigaliojimo dieną gali sutikti su šiais pakeitimais arba juos atmesti. Kai taikomas šio įstatymo 13 straipsnio 7 dalies 1 punktas, mokėjimo paslaugų teikėjas bendrojoje sutartyje nustatytu būdu praneša mokėjimo paslaugų vartotojui apie tai, kad jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas iki pakeitimų įsigaliojimo dienos mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad su jais nesutinka, laikoma, jog jis su šiais pakeitimais sutinka ir pakeitimai įsigalioja nurodytą įsigaliojimo dieną. Šiuo atveju mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę nemokėdamas jokio komisinio atlyginimo nutraukti bendrąją sutartį iki dienos, kurią įsigalioja pakeitimai. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas nepasinaudoja teise nutraukti bendrąją sutartį iki pakeitimų įsigaliojimo dienos, laikoma, kad mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su bendrosios sutarties pakeitimais.</p>	Visiškas
<p>2. Palūkanų normų ar valiutos keitimo kursų pakeitimai gali būti taikomi nedelsiant ir be pranešimo, jei tokia teisė nustatyta bendrojoje sutartyje ir jei palūkanų normų ar valiutos keitimo kursų pakeitimai grindžiami pagrindinėmis palūkanų normomis ar pagrindiniais valiutos keitimo kursais, dėl kurių susitarta pagal 52 straipsnio 3 dalies b ir c punktus. Mokėjimo paslaugų vartotojas informuojamas apie bet kokią palūkanų normos pakeitimą kuo anksčiau tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 51 straipsnio 1 dalyje, išskyrus atvejus, kai šalys susitaria dėl informacijos pateikimo ar sąlygų su ja susipažinti sudarymo konkretaus dažnumo ar būdo. Tačiau palūkanų normos ar valiutų keitimo kursų pakeitimai, kurie yra palankesni mokėjimo paslaugų vartotojams, gali būti taikomi be pranešimo.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>15 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas</p> <p>2. Palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai taikomi nedelsiant ir be atskiro įspėjimo, jeigu taip numatyta bendrojoje sutartyje ir jeigu pakeitimai yra susiję su sutarta pagrindine palūkanų norma ar pagrindiniu valiutos keitimo kursu. Mokėjimo paslaugų vartotojas informuojamas raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną apie bet kokią palūkanų normos pakeitimą kaip įmanoma greičiau, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitaria dėl konkretaus informacijos pateikimo ar sąlygų su ja susipažinti sudarymo būdo ar dažnumo. Palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai, kurie yra palankesni mokėjimo paslaugų vartotojui, gali būti taikomi be</p>	Visiškas

3. Mokėjimo operacijoms taikytos palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai įgyvendinami ir apskaičiuojami nešališkai, nediskriminuojant mokėjimo paslaugų vartotojų.	įspėjimo. Mokėjimų įstatymas 15 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas 3. Mokėjimo operacijoms taikomos palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai atliekami ir apskaičiuojami nešališkai, nediskriminuojant mokėjimo paslaugų vartotojų.	Visiškas
55 straipsnis. Nutraukimas 1. Mokėjimo paslaugų vartotojas gali nutraukti bendrąją sutartį bet kuriuo metu, išskyrus atvejus, kai šalys susitaria dėl pranešimo pateikimo laikotarpio. Tas laikotarpis negali būti ilgesnis nei vienas mėnuo.	Mokėjimų įstatymas 15 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas 4. Mokėjimo paslaugų vartotojas gali nutraukti bendrąją sutartį bet kuriuo metu, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitaria dėl įspėjimo apie sutarties nutraukimą pateikimo termino. Šis terminas negali būti ilgesnis negu 30 dienų iki bendrosios sutarties nutraukimo dienos.	Visiškas
2. Nutraukdamas bendrąją sutartį, mokėjimo paslaugų vartotojas nemoka jokių mokesčių, išskyrus atvejus, kai sutartis galiojo trumpiau nei šešis mėnesius. Bendrosios sutarties nutraukimo mokesčiai, jei tokie taikomi, turi būti pagrįsti ir atitikti sąnaudas.	Mokėjimų įstatymas 15 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas 5. Mokėjimo paslaugų vartotojas, nutraukdamas bendrąją sutartį, nemoka jokio komisinio atlyginimo, išskyrus atvejus, kai nuo sutarties įsigaliojimo dienos praėjo mažiau negu 6 mėnesiai. Kai taikomas komisinis atlyginimas už sutarties nutraukimą, jis turi būti pagrįstas ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.	Visiškas
3. Jei tai sutarta bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų teikėjas gali nutraukti bendrąją sutartį, sudarytą neapibrėžtam laikotarpiui, ne mažiau kaip prieš du mėnesius pateikdamas pranešimą tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 51 straipsnio 1 dalyje.	Mokėjimų įstatymas 15 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas 7. Jeigu bendrojoje sutartyje yra numatyta, mokėjimo paslaugų teikėjas gali nutraukti neapibrėžtam terminui sudarytą bendrąją sutartį, pateikdamas mokėjimo paslaugų vartotojui pranešimą apie nutraukimą raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną ne vėliau kaip prieš 60 dienų iki bendrosios sutarties nutraukimo dienos.	Visiškas
4. Reguliariai už mokėjimo paslaugas imamus mokesčius mokėjimo paslaugų vartotojas moka tik proporcingai iki sutarties nutraukimo dienos. Jei tokie mokesčiai sumokėti iš anksto, jie proporcingai grąžinami.	Mokėjimų įstatymas 15 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas 8. Reguliariai už mokėjimo paslaugas imamą komisinį atlyginimą mokėjimo paslaugų vartotojas moka proporcingai iki bendrosios sutarties nutraukimo dienos. Jeigu komisinis atlyginimas buvo sumokėtas iš anksto, jis proporcingai grąžinamas.	Visiškas
5. Šio straipsnio nuostatos neturi poveikio valstybių narių įstatymams ir	Civilinio kodekso Pirmosios knygos II dalies IV skyrius	Visiškas

kitiems teisės aktams, kuriais reglamentuojamos šalių teisės pareikšti, kad bendroji sutartis yra negaliojanti ar niekinė.	„Negaliojantys sandoriai“	
6. Valstybės narės mokėjimo paslaugų vartotojams gali nustatyti palankesnes nuostatas.	Mokėjimų įstatymas 15 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas 6. Mokėjimo paslaugų vartotojui nutraukiant bendrąją sutartį, mokėjimo paslaugų teikėjas privalo jam raštu popieriuje ar naudodamas kitą patvariąją laikmeną nemokamai pateikti informaciją apie mokėjimo operacijas, įvykdytas mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo sąskaitoje per paskutinius 36 mėnesius, o jeigu nuo bendrosios sutarties įsigaliojimo dienos praėjo mažiau negu 36 mėnesiai, – per visą bendrosios sutarties galiojimo laikotarpį. Šioje dalyje nustatyta pareiga mokėjimo paslaugų teikėjui netaikoma, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas savanoriškai atsisako tokią informaciją gauti, apie tai iki bendrosios sutarties nutraukimo informuodamas mokėjimo paslaugų teikėją raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną.	Visiškas
56 straipsnis. Prieš vykdant atskiras mokėjimo operacijas teikiama informacija Kai vykdoma mokėtojo inicijuota atskira mokėjimo operacija pagal bendrąją sutartį, mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojo prašymu dėl tos konkrečios mokėjimo operacijos suteikia aiškią informaciją apie visus šiuos elementus: a) maksimalų vykdymo laiką; b) mokesčius, kuriuos turi sumokėti mokėtojas; c) atitinkamais atvejais visų mokesčių sumų išskaidymą.	Mokėjimų įstatymas 16 straipsnis. Informacija prieš vykdant atskirą mokėjimo operaciją Mokėjimo paslaugų teikėjas iki mokėtojo pagal bendrąją sutartį inicijuotos atskiros mokėjimo operacijos vykdymo pradžios mokėtojo prašymu privalo suteikti informaciją apie ilgiausią tos mokėjimo operacijos vykdymo laiką, mokėtiną komisinį atlyginimą ir nurodyti, kaip išskaidyta komisinio atlyginimo suma.	Visiškas
57 straipsnis. Mokėtojai teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas 1. Po to, kai atskiros mokėjimo operacijos suma nurašoma iš mokėtojo sąskaitos, arba kai mokėtojas nenaudoja mokėjimo sąskaitos, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėjimo nurodymą, mokėtojai tokiu pačiu būdu, kaip nustatyta 51 straipsnio 1 dalyje, nepagrįstai nedelsdamas pateikia informaciją apie visus šiuos: a) nuorodą, pagal kurią mokėtojas gali nustatyti kiekvieną mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais su gavėju susijusią informaciją; b) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma nurašoma iš mokėtojo	Mokėjimų įstatymas 17 straipsnis. Mokėtojai teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas 1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, nurašęs atskiros mokėjimo operacijos sumą iš mokėtojo sąskaitos arba, kai mokėtojas nenaudoja mokėjimo sąskaitos, gavęs mokėjimo nurodymą, nedelsdamas raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną pateikia mokėtojai su jo suteiktomis paslaugomis susijusius duomenis (arba sudaro galimybę bendrojoje sutartyje numatytu, lengvai prieinamu būdu su šiais duomenimis susipažinti):	Visiškas

<p>mokėjimo sąskaitos, arba mokėjimo nurodyme naudota valiuta;</p> <p>c) visų mokesčių už mokėjimo operaciją sumą ir, kai taikytina, tokių mokesčių sumų išskaidymą arba mokėtojo mokamas palūkanas;</p> <p>d) kai taikytina, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą po to valiutos perskaičiavimo;</p> <p>e) nurašymo iš sąskaitos datą arba mokėjimo nurodymo gavimo datą.</p>	<p>1) informaciją, leidžiančią mokėtojai atpažinti kiekvieną mokėjimo operaciją, ir su gavėju susijusią informaciją;</p> <p>2) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma nurašoma iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, arba mokėjimo nurodyme nurodyta valiuta;</p> <p>3) komisinio atlyginimo už mokėjimo operaciją sumą ir kaip ji išskaidyta arba mokėtojo mokamas palūkanas;</p> <p>4) mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą po valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta;</p> <p>5) lėšų nurašymo datą arba mokėjimo nurodymo gavimo datą.</p>	
<p>2. Bendrojoje sutartyje nustatoma sąlyga, kad mokėtojas gali reikalauti pateikti 1 dalyje nurodytą informaciją arba sudaryti sąlygas su ja susipažinti, reguliariai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, nemokamai bei sutartu būdu, kad mokėtojas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>17 straipsnis. Mokėtojai teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas</p> <p>2. Bendrojoje sutartyje turi būti nustatyta, kad mokėtojo reikalavimu mokėjimo paslaugų teikėjas turi pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją ar sudaryti sąlygas su ja susipažinti reguliariai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, nemokamai ir sutartu būdu, kad mokėtojas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.</p>	Visiškas
<p>3. Tačiau valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai ne rečiau kaip kartą per mėnesį nemokamai pateiktų informaciją popierine forma arba naudodami kitą patvariąją laikmeną.</p>	<p><u>Pastaba:</u> Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes nesinaudojama opcija dėl privalomo periodinio aktyvaus sąskaitų išrašų pateikimo.</p>	
<p>58 straipsnis. Gavėjui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas</p> <p>1. Įvykdęs atskirą mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavėjui tokiu pačiu būdu, kaip nustatyta 51 straipsnio 1 dalyje, nepagrįstai nedelsdamas pateikia informaciją apie visus šiuos elementus:</p> <p>a) nuorodą, pagal kurią gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir mokėtoją, taip pat visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją;</p> <p>b) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo sąskaitą;</p> <p>c) visų mokesčių už mokėjimo operaciją sumą ir, kai taikytina, tokių mokesčių sumų išskaidymą, arba gavėjo mokamas palūkanas;</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>18 straipsnis. Gavėjui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas</p> <p>1. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, įvykdęs mokėjimo operaciją, nedelsdamas raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną pateikia gavėjui su jo suteiktomis paslaugomis susijusius duomenis (arba sudaro galimybę bendrojoje sutartyje numatytu, lengvai prieinamu būdu su šiais duomenimis susipažinti):</p> <p>1) informaciją, leidžiančią gavėjui atpažinti mokėjimo operaciją ir mokėtoją, taip pat kartu su mokėjimo operacija persiųstus duomenis;</p> <p>2) mokėjimo operacijos sumą ta valiuta, kuria suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo sąskaitą;</p> <p>3) komisinio atlyginimo už mokėjimo operaciją sumą ir kaip ji</p>	Visiškas

<p>d) kai taikytina, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki to valiutos perskaičiavimo;</p> <p>e) įskaitymo į sąskaitą datą.</p> <p>2. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, jog 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos periodiškai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, ir sutartu būdu, kad mokėtojas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.</p>	<p>išskaidyta arba gavėjo mokamas palūkanas;</p> <p>4) gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta;</p> <p>5) lėšų įskaitymo datą.</p> <p>2. Bendrojoje sutartyje turi būti nustatyta, kad gavėjo reikalavimu mokėjimo paslaugų teikėjas turi pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją arba sudaryti sąlygas su ja susipažinti reguliariai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, nemokamai ir sutartu būdu, kad gavėjas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.</p>	
<p>3. Tačiau valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai ne rečiau kaip kartą per mėnesį nemokamai pateiktų informaciją popierine forma arba naudodami kitą patvariąją laikmeną.</p>	<p><i>Pastaba:</i> Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes nesinaudojama opcija dėl privalomo periodinio aktyvaus sąskaitų išrašų pateikimo.</p>	
<p>4 SKYRIUS. Bendros nuostatos</p> <p>59 straipsnis. Valiuta ir valiutos perskaičiavimas</p> <p>1. Mokėjimai atliekami valiuta, dėl kurios susitarė šalys.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>26 straipsnis. Valiuta ir valiutos keitimas</p> <p>1. Mokėjimai atliekami šalių sutarta valiuta.</p>	Visiškas
<p>2. Jeigu valiutos perskaičiavimo paslauga siūloma iki mokėjimo operacijos inicijavimo ir jeigu ta valiutos perskaičiavimo paslauga siūloma bankomate, pardavimo vietoje arba ją siūlo gavėjas, valiutos perskaičiavimo paslaugą mokėtojai siūlanti šalis mokėtojai nurodo visus mokesčius ir valiutos keitimo kursą, kuris bus taikomas perskaičiuojant mokėjimo operacijos valiutą.</p> <p>Mokėtojas turi duoti sutikimą, kad valiutos perskaičiavimo paslauga būtų teikiama tuo pagrindu.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>26 straipsnis. Valiuta ir valiutos keitimas</p> <p>2. Jeigu valiutos keitimo paslauga siūloma iki mokėjimo operacijos pradžios ir jeigu ši paslauga siūloma bankomate, pardavimo vietoje arba ją siūlo gavėjas, valiutos keitimo paslaugą siūlanti šalis mokėtojai turi nurodyti komisinį atlyginimą ir valiutos keitimo kursą, kurie taikomi keičiant mokėjimo operacijos valiutą. Valiutos keitimo paslauga šiuo pagrindu teikiama mokėtojo sutikimu.</p>	Visiškas
<p>60 straipsnis. Informacija apie papildomus mokesčius ar nuolaidas</p> <p>1. Kai už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą gavėjas pareikalauja mokesčio arba pasiūlo nuolaidą, jis mokėtoją apie tai informuoja iki mokėjimo operacijos inicijavimo.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>25 straipsnis. Informacija apie papildomą komisinį atlyginimą ir nuolaidas</p> <p>1. Jeigu už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą gavėjas pasiūlo nuolaidą, jis mokėtoją apie tai turi informuoti iki mokėjimo operacijos pradžios.</p>	Visiškas
<p>2. Kai už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą mokėjimo paslaugų teikėjas arba kita su operacija susijusi šalis pareikalauja mokesčio, mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotoją apie tai informuoja iki mokėjimo operacijos inicijavimo.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>25 straipsnis. Informacija apie papildomą komisinį atlyginimą ir nuolaidas</p> <p>2. Jeigu už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą mokėjimo paslaugų teikėjas arba kita su mokėjimo operacija susijusi šalis</p>	Visiškas

	pareikalauja komisinio atlyginimo, tas mokėjimo paslaugų teikėjas arba su mokėjimo operacija susijusi šalis apie tai turi informuoti mokėjimo paslaugų vartotoją iki mokėjimo operacijos pradžios.	
3. 1 ir 2 dalyse nurodytus mokesčius mokėtojas privalo sumokėti tik tuomet, jeigu prieš mokėjimo operacijos inicijavimą jam pranešama visą jų sumą.	Mokėjimų įstatymas 25 straipsnis. Informacija apie papildomą komisinį atlyginimą ir nuolaidas 3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytą komisinį atlyginimą mokėtojas privalo sumokėti tik tada, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas arba kita su operacija susijusi šalis iki mokėjimo operacijos pradžios jį informuoja apie visą mokėtino komisinio atlyginimo sumą.	Visiškas
IV ANTRAŠTINĖ DALIS. TEISĖS IR PAREIGOS, SUSIJUSIOS SU MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKIMU IR NAUDOJIMU 1 SKYRIUS. Bendros nuostatos 61 straipsnis. Taikymo sritis 1. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas, mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti visai ar iš dalies netaikyti 62 straipsnio 1 dalies, 64 straipsnio 3 dalies, 72, 74, 76, 77, 80 ir 89 straipsnių. Mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas taip pat gali susitarti dėl kitokių terminų, nei tie, kurie nustatyti 71 straipsnyje.	Mokėjimų įstatymas 3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis 7. Mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo paslaugų vartotojai, išskyrus vartotojus, gali susitarti netaikyti visų ar dalies šio įstatymo III skyriaus nuostatų, šio įstatymo 4 straipsnio 1, 2 ir 3 punktuose, 11 straipsnio 1, 2 ir 5 dalyse, 29 straipsnio 3 dalyje, 37, 39, 41, 44, 51 ir 52 straipsniuose nustatytų reikalavimų, taip pat gali susitarti dėl kito termino, negu nustatytas šio įstatymo 36 straipsnyje.	Visiškas
2. Valstybės narės gali nustatyti, kad 102 straipsnis netaikomas tuo atveju, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas.	<i>Pastaba:</i> Direktyvos suteikta opcija nesinaudojama, t. y. neteisminio ginčų sprendimo procedūra galioja tik vartotojams. Kartu žr. direktyvos 102 straipsnį.	
3. Valstybės narės gali nustatyti, kad šios antraštinės dalies nuostatos labai mažoms įmonėms taikomos taip pat, kaip vartotojams.	<i>Pastaba:</i> Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija nesinaudojama.	
4. Šia direktyva nedaromas poveikis Direktyvai 2008/48/EB, kitai atitinkamai Sąjungos teisei ar nacionalinėms priemonėms, susijusioms su kredito suteikimo vartotojams sąlygomis, kurios nederinamos pagal šią direktyvą ir atitinka Sąjungos teisę.	Mokėjimų įstatymas 3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis 15. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su vartotojams teikiamais kreditais, taikomos tiek, kiek kiti įstatymai, reglamentuojantys vartotojams teikiamus kreditus, nenustato kitaip. Mokėjimo įstaigų įstatymas 3 straipsnis. Mokėjimo įstaigos pavadinimas, teisinė forma ir buveinė. Mokėjimo įstaigos veiklą reglamentuojantys teisės aktai 5. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su vartotojams teikiamais kreditais, taikomos tiek, kiek kiti įstatymai, reglamentuojantys	Visiškas

<p>62 straipsnis. Taikomi mokesčiai</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjas neturi iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti mokesčių už savo informavimo pareigų vykdymą ar taisomąsias ir prevencines priemones pagal šią antraštinę dalį, išskyrus atvejus, kai 79 straipsnio 1 dalyje, 80 straipsnio 5 dalyje ir 88 straipsnio 2 dalyje nurodyta kitaip. Mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria dėl tų mokesčių, kurie turi būti pagrįsti ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo faktines sąnaudas.</p>	<p>vartotojams teikiamus kreditus, nenustato kitaip.</p> <p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>11 straipsnis. Komisinio atlyginimo taikymo ypatumai</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti komisinio atlyginimo už informavimo pareigų vykdymą ar už taisomąsias ir prevencines priemones pagal šio įstatymo IV, V, VI, VII, VIII, X ir XII skyrius. Šio įstatymo 43 straipsnio 2 dalyje, 44 straipsnio 4 dalyje ir 50 straipsnio 4 dalyje numatytais atvejais mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl komisinio atlyginimo, kuris turi būti pagrįstas ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>2. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo operacijų, vykdomų Sąjungoje, atveju, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buvimo vieta yra Sąjungoje, gavėjas mokėtų mokesčius, kuriais jį apmokestina jo mokėjimo paslaugų teikėjas, o mokėtojas mokėtų mokesčius, kuriais jį apmokestina jo mokėjimo paslaugų teikėjas.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>11 straipsnis. Komisinio atlyginimo taikymo ypatumai</p> <p>3. Vykdam mokėjimo operaciją, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės vieta yra Lietuvos Respublikoje arba kitoje valstybėje narėje, gavėjas moka jo mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytą komisinį atlyginimą, o mokėtojas – jo mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytą komisinį atlyginimą. Kai kredito pervedimai ir tiesioginio debeto operacijos eurais vykdomi pagal Europos Sąjungoje veikiančios mokėjimo schemos taisykles, mokėjimo paslaugų teikėjai negali diferencijuoti gavėjui taikomo komisinio atlyginimo pagal tai, kurioje mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje mokėtojas turi mokėjimo sąskaitą.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>3. Mokėjimo paslaugų teikėjas netrukdo gavėjui iš mokėtojo reikalauti mokesčio, jam siūlyti nuolaidą ar kitaip jį skatinti naudoti tam tikrą mokėjimo priemonę. Taikomi mokesčiai neturi viršyti gavėjo patiriamų tiesioginių sąnaudų, susijusių su konkrečios mokėjimo priemonės naudojimu.</p> <p>4. Bet kuriuo atveju valstybės narės užtikrina, kad gavėjas nereikalautų mokesčių už mokėjimo priemonių, kurių tarpbankiniai mokesčiai reglamentuojami pagal Reglamento (ES) 2015/751 II skyrių, naudojimą ir už tas mokėjimo paslaugas, kurioms taikomas Reglamentas (ES) Nr. 260/2012.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>11 straipsnis. Komisinio atlyginimo taikymo ypatumai</p> <p>4. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali gavėjui trukdyti siūlyti nuolaidą mokėtojui ar kitaip skatinti mokėtoją naudoti tam tikrą mokėjimo priemonę. Tačiau gavėjui draudžiama reikalauti iš mokėtojo atlyginimo už bet kurios mokėjimo priemonės ar mokėjimo paslaugos naudojimą.</p>	<p>Visiškas</p>

<p>5. Valstybės narės gali uždrausti arba apriboti gavėjo teisę reikalauti mokesčių, atsižvelgdamos į būtinybę skatinti konkurenciją ir naudojimąsi veiksmingomis mokėjimo priemonėmis.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 11 straipsnis. Komisinio atlyginimo taikymo ypatumai 4. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali gavėjui trukdyti siūlyti nuolaidą mokėtojui ar kitaip skatinti mokėtoją naudoti tam tikrą mokėjimo priemonę. Tačiau gavėjui draudžiama reikalauti iš mokėtojo atlyginimo už bet kurios mokėjimo priemonės ar mokėjimo paslaugos naudojimą. <u>Pastaba:</u> gavėjams draudžiama imti papildomą mokestį už bet kokios priemonės naudojimą ar mokėjimo paslaugos naudojimą.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>63 straipsnis. Mažos vertės mokėjimo priemonės ir elektroniniams pinigams taikoma nukrypti leidžianti nuostata 1. Mokėjimo priemonių, kurios pagal bendrąją sutartį susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, neviršijančiomis 30 EUR, arba kurioms nustatyta 150 EUR išlaidų riba arba kuriose bet kuriuo metu laikoma ne didesnė nei 150 EUR suma, atvejais mokėjimo paslaugų teikėjai gali susitarti su savo mokėjimo paslaugų vartotojais, kad: a) 69 straipsnio 1 dalies b punktas, 70 straipsnio 1 dalies c bei d punktai ir 74 straipsnio 3 dalis netaikomi, jei negalima mokėjimo priemonės blokuoti arba užkirsti kelią ją toliau naudoti; b) 72 ir 73 straipsniai ir 74 straipsnio 1 bei 3 dalys netaikomi, jei mokėjimo priemonė yra naudojama anonimiškai arba jei mokėjimo paslaugų teikėjas dėl kitų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemone, negali įrodyti, kad mokėjimo operacija buvo autorizuota; c) nukrypstant nuo 79 straipsnio 1 dalies, nereikalaujama, kad mokėjimo paslaugų teikėjas praneštų mokėjimo paslaugų vartotojui apie atsisakymą vykdyti mokėjimo nurodymą, jei iš aplinkybių akivaizdu, kad mokėjimo nurodymas nebus įvykdytas; d) nukrypstant nuo 80 straipsnio, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo nurodymas perduotas arba gavėjui duotas sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją; e) nukrypstant nuo 83 ir 84 straipsnių, taikomi kiti vykdymo laikotarpiai.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 4 straipsnis. Išimties dėl mažos vertės mokėjimo priemonių ir elektroninių pinigų Kai mokėjimo priemonės pagal bendrąją sutartį yra susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, kurios neviršija 30 eurų arba kurioms įvykdyti nustatytas 150 eurų išlaidų per mėnesį limitas, arba kurių elektroninėse laikmenose saugoma ne didesnė kaip 150 eurų suma, bet kuriuo metu: 4) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 2 punktas, 35 straipsnio 1 dalies 3 ir 5 punktai ir 39 straipsnio 5 ir 6 dalys jiems netaikomi, jeigu negalima mokėjimo priemonės blokuoti arba užkirsti kelio tolesniam jos naudojimui; 5) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad šio įstatymo 37, 38 straipsniai ir 39 straipsnio 1, 2, 3, 5 ir 6 dalys jiems netaikomi, jeigu mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas negali įrodyti, kad mokėjimo operacija buvo autorizuota dėl specifinių mokėjimo priemonės savybių; 6) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas nepraneštų mokėjimo paslaugų vartotojui apie atsisakymą vykdyti mokėjimo nurodymą, jeigu akivaizdu, kad mokėjimo nurodymas nebus įvykdytas; 7) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo nurodymas perduotas arba gavėjui duotas sutikimas</p>	<p>Visiškas</p>

	atlikti mokėjimo operaciją; 8) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad bus taikomi kiti mokėjimo operacijos įvykdymo terminai, negu nustatyta šio įstatymo 46 ir 47 straipsniuose.	
2. Nacionalinių mokėjimo operacijų atveju valstybės narės arba jų kompetentingos institucijos gali sumažinti arba padvigubinti 1 dalyje nurodytas sumas. Iš anksto apmokėtoms mokėjimo priemonėms sumas jos gali padidinti iki 500 EUR.	<u>Pastaba:</u> direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija nesinaudojama ir paliekama Direktyvoje numatytas vienos operacijos ir išlaidų limito sumas apibrėžiant mažos vertės mokėjimo priemones.	
3. Šios direktyvos 73 ir 74 straipsniai taip pat taikomi elektroniniams pinigams, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte, išskyrus atvejus, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali įšaldyti mokėjimo sąskaitos, kurioje saugomi elektroniniai pinigai, ar blokuoti mokėjimo priemones. Valstybės narės gali pasirinkti šią nukrypti leidžiančią nuostatą taikyti tik mokėjimo sąskaitoms, kuriose saugomi elektroniniai pinigai, ar tam tikros vertės mokėjimo priemonėms.	Mokėjimų įstatymas 3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis 8. Šio įstatymo 38 ir 39 straipsniai netaikomi elektroniniams pinigams, jeigu mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali įšaldyti mokėjimo sąskaitos ar blokuoti mokėjimo priemones. <u>Pastaba:</u> Direktyvos nuostatos antrojo sakinio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija nesinaudojama.	Visiškas
2 SKYRIUS. Mokėjimo operacijų autorizavimas 64 straipsnis. Sutikimas ir sutikimo panaikinimas 1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo operacija būtų laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas davė sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojas gali autorizuoti mokėjimo operaciją iki jos įvykdymo arba, jei taip susitaria mokėtojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas, ją įvykdžius.	Mokėjimų įstatymas 29 straipsnis. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją ir sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją panaikinimas 1. Mokėjimo operacija laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojas gali duoti sutikimą įvykdyti vieną arba kelias mokėjimo operacijas. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją davimo formos ir tvarkos. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją arba kelias mokėjimo operacijas taip pat gali būti duodamas per gavėją arba mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją. Mokėjimo operacija gali būti autorizuota iki jos įvykdymo arba ją įvykdžius, jeigu taip susitarė mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas.	Visiškas
2. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją ar keletą mokėjimo operacijų duodamas mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sutarta forma. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją taip pat gali būti duodamas per gavėją arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją. Jei nėra sutikimo, laikoma, kad mokėjimo operacija yra neautorizuota.	Mokėjimų įstatymas 29 straipsnis. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją ir sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją panaikinimas 1. Mokėjimo operacija laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojas gali duoti sutikimą įvykdyti vieną arba kelias mokėjimo operacijas. Mokėtojas	Visiškas

	<p>ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją davimo formos ir tvarkos. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją arba kelias mokėjimo operacijas taip pat gali būti duodamas per gavėją arba mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją. Mokėjimo operacija gali būti autorizuota iki jos įvykdymo arba ją įvykdžius, jeigu taip susitarė mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas.</p> <p>2. Jeigu mokėtojo sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją nėra, laikoma, kad mokėjimo operacija yra neautorizuota.</p>	
<p>3. Mokėtojas gali panaikinti sutikimą bet kuriuo metu, bet ne vėliau kaip iki neatšaukiamumo momento pagal 80 straipsnį. Sutikimas įvykdyti keletą mokėjimo operacijų taip pat gali būti panaikintas, ir tai reiškia, kad visos būsimos mokėjimo operacijos laikomos neautorizuotomis.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 29 straipsnis. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją ir sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją panaikinimas 3. Mokėtojas bet kuriuo metu iki šio įstatymo 44 straipsnyje nustatyto neatšaukiamumo momento gali panaikinti sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojo sutikimas įvykdyti kelias mokėjimo operacijas taip pat gali būti panaikintas, tokiu atveju visos būsimos mokėjimo operacijos laikomos neautorizuotomis.</p>	Visiškas
<p>4. Mokėtojas ir atitinkamas (-i) mokėjimo paslaugų teikėjas (-ai) susitaria dėl sutikimo davimo procedūros.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 29 straipsnis. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją ir sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją panaikinimas 1. Mokėjimo operacija laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojas gali duoti sutikimą įvykdyti vieną arba kelias mokėjimo operacijas. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją davimo formos ir tvarkos. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją arba kelias mokėjimo operacijas taip pat gali būti duodamas per gavėją arba mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją. Mokėjimo operacija gali būti autorizuota iki jos įvykdymo arba ją įvykdžius, jeigu taip susitarė mokėtojas ir jo</p>	Visiškas
<p>65 straipsnis. Lėšų pakankamumo patvirtinimas 1. Valstybės narės užtikrina, kad sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų teikėjo, kuris išduoda kortele grindžiamas mokėjimo priemonės, prašymu nedelsdamas patvirtintų, ar mokėtojo mokėjimo sąskaitoje yra suma, reikalinga kortele grindžiamai mokėjimo operacijai įvykdyti, jei tenkinamos visos šios sąlygos:</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 30 straipsnis. Lėšų pakankamumo patvirtinimas 1. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėjimo paslaugų teikėjo, kuris išduoda mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemonės, užklausa, turi nedelsdamas patvirtinti, ar mokėtojo mokėjimo sąskaitoje yra lėšų suma, reikalinga mokėjimo</p>	Visiškas

<p>a) prašymo pateikimo metu prie mokėtojo mokėjimo sąskaita yra pasiekama internetu;</p> <p>b) mokėtojas davė aiškų sutikimą, kad sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas atsakytų į atitinkamų mokėjimo paslaugų teikėjų prašymus patvirtinti, kad mokėtojo mokėjimo sąskaitoje yra, atitinkama tam tikros kortele grindžiamos mokėjimo operacijos suma;</p> <p>c) b punkte nurodytas sutikimas turi būti duotas prieš pirmo prašymo dėl patvirtinimo pateikimą.</p>	<p>kortele grindžiamai mokėjimo operacijai įvykdyti, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:</p> <p>1) užklauskos pateikimo metu mokėtojo mokėjimo sąskaita yra pasiekama internetu;</p> <p>2) mokėtojas davė sutikimą sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, kad jis atsakytų į konkretaus mokėjimo paslaugų teikėjo, kuris išduoda mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemones, užklauskas dėl patvirtinimo, kad mokėtojo mokėjimo sąskaitoje yra lėšų suma, reikalinga nurodytai mokėjimo kortele grindžiamai mokėjimo operacijai įvykdyti;</p> <p>3) šios dalies 2 punkte nurodytas sutikimas turi būti duotas iki pirmos užklauskos dėl lėšų mokėtojo mokėjimo sąskaitoje pakankamumo patvirtinimo pateikimo.</p>	
<p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali prašyti 1 dalyje nurodyto patvirtinimo, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:</p> <p>a) mokėtojas yra davęs aiškų sutikimą, kad mokėjimo paslaugų teikėjas gali prašyti 1 dalyje nurodyto patvirtinimo;</p> <p>b) mokėtojas inicijavo kortele grindžiamą atitinkamos sumos mokėjimo operaciją naudodamas mokėjimo paslaugų teikėjo išduotą kortele grindžiamą mokėjimo priemonę;</p> <p>c) mokėjimo paslaugų teikėjas prieš kiekvieną prašymą dėl patvirtinimo patvirtina savo tapatybę sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui ir saugiai susisieikia su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju pagal 98 straipsnio 1 dalies d punktą.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 30 straipsnis. Lėšų pakankamumo patvirtinimas</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris išduoda mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemones, gali teikti užklauskas dėl lėšų mokėtojo mokėjimo sąskaitoje pakankamumo patvirtinimo, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:</p> <p>1) mokėtojas yra davęs mokėjimo paslaugų teikėjui sutikimą teikti užklauskas dėl lėšų pakankamumo patvirtinimo;</p> <p>2) mokėtojas inicijavo tam tikros sumos mokėjimo kortele grindžiamą mokėjimo operaciją naudodamas mokėjimo paslaugų teikėjo išduotą mokėjimo kortele grindžiamą mokėjimo priemonę;</p> <p>3) mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris išduoda mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemones, patvirtina savo tapatybę sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui prieš kiekvieną užklauską dėl lėšų pakankamumo patvirtinimo;</p> <p>4) mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris išduoda mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemones, palaiko ryšį su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja.</p>	Visiškas
<p>3. Pagal Direktyvą 95/46/EB 1 dalyje nurodytas patvirtinimas yra paprastas „taip“ arba „ne“ atsakymas, o ne sąskaitos likučio nurodymas. To atsakymo negalima saugoti arba naudoti kitais tikslais, išskyrus siekiant įvykdyti kortele grindžiamą mokėjimo operaciją.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 30 straipsnis. Lėšų pakankamumo patvirtinimas</p> <p>3. Lėšų mokėtojo mokėjimo sąskaitoje pakankamumo patvirtinimas privalo būti paprastas atsakymas „taip“ arba „ne“, o ne mokėjimo</p>	Visiškas

	sąskaitos lėšų likučio nurodymas. Šio atsakymo negalima saugoti arba naudoti kitu tikslu, negu siekiant įvykdyti mokėjimo kortele grindžiamą mokėjimo operaciją.	
4. 1 dalyje nurodytu patvirtinimu nesuteikiama teisė sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui užblokuoti lėšas mokėtojo mokėjimo sąskaitoje.	Mokėjimų įstatymas 30 straipsnis. Lėšų pakankamumo patvirtinimas 4. Lėšų pakankamumo patvirtinimo pateikimas nesuteikia teisės sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui užblokuoti lėšas mokėtojo mokėjimo sąskaitoje.	Visiškas
5. Mokėtojas gali prašyti, kad sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas jam nurodytų mokėjimo paslaugų teikėjo tapatybę ir pateiktą atsakymą.	Mokėjimų įstatymas 30 straipsnis. Lėšų pakankamumo patvirtinimas 5. Mokėtojas gali prašyti, kad sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nurodytų jam mokėjimo paslaugų teikėjo, kuris teikė užklausą dėl lėšų mokėtojo mokėjimo sąskaitoje pakankamumo patvirtinimo, tapatybę ir pateiktą atsakymą.	Visiškas
6. Šis straipsnis netaikomas mokėjimo operacijoms, inicijuotoms kortele grindžiamomis mokėjimo priemonėmis, kuriose laikomi elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte.	Mokėjimų įstatymas 30 straipsnis. Lėšų pakankamumo patvirtinimas 6. Šis straipsnis netaikomas mokėjimo operacijoms, inicijuotoms mokėjimo kortele grindžiamomis mokėjimo priemonėmis, kuriose laikomi elektroniniai pinigai.	Visiškas
66 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos taisyklės teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas 1. Valstybės narės užtikrina, mokėtojas turėtų teisę pasitelkti mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją I priedo 7 punkte nurodytoms mokėjimo paslaugoms gauti. Teisė pasitelkti mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją netaikoma tais atvejais, kai prie mokėjimo sąskaitos negalima prisijungti internetu. 2. Kai mokėtojas duoda aiškų sutikimą įvykdyti mokėjimą pagal 64 straipsnį, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka šio straipsnio 4 dalyje nurodytus veiksmus, kad būtų užtikrinta mokėtojo teisė pasinaudoti mokėjimo inicijavimo paslauga.	Mokėjimų įstatymas 31 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos reikalavimai teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas 1. Kai mokėtojas, pasitelkdamas mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją, kaip nurodyta šio įstatymo 29 straipsnyje, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, užtikrindamas mokėtojo teisę pasinaudoti mokėjimo inicijavimo paslauga, privalo: 1) palaikyti ryšį su mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėju naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja; 2) iš mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo gavęs mokėjimo nurodymą iš karto jam pateikti visą informaciją apie mokėjimo operacijos inicijavimą ir visą informaciją, kuri yra prieinama sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, apie mokėjimo operacijos įvykdymą arba leisti su ja susipažinti; 3) mokėjimo nurodymus, perduotus naudojantis mokėjimo	Visiškas

	<p>inicijavimo paslaugos teikėjo paslaugomis, palyginti su mokėtojo tiesiogiai perduotais mokėjimo nurodymais, vykdyti nediskriminuodamas, ypač dėl laiko, prioriteto ar taikomų komisinių atlyginimų, jeigu nėra objektyvių priežasčių elgtis kitaip.</p> <p>3. Teisė pasinaudoti mokėjimo inicijavimo paslauga mokėtojui nesuteikiama, kai mokėjimo sąskaita nėra pasiekama internetu.</p>	
<p>3. Mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas:</p> <p>a) jokių momentu nelaiko mokėtojo lėšų teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugą;</p> <p>b) užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojo personalizuoti saugumo požymiai nebūtų prieinami kitoms šalims, išskyrus vartotoją ir personalizuotų saugumo požymių išdavėją, ir kad juos mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas perduotų saugiais ir veiksmingais kanalais;</p> <p>c) užtikrina, kad bet kokia kita informacija apie mokėjimo paslaugų vartotoją, gauta teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas, būtų suteikta tik gavėjui ir tik gavus aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo sutikimą;</p> <p>d) kaskart inicijavus mokėjimą patvirtina savo tapatybę mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui ir saugiai susisiečia su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju, mokėtoju ir gavėju pagal 98 straipsnio 1 dalies d punktą;</p> <p>e) nelaiko neskelbtinų mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo duomenų;</p> <p>f) mokėjimo paslaugų vartotojo neprašo kitų duomenų, išskyrus tuos, kurių reikia mokėjimo inicijavimo paslaugai suteikti;</p> <p>g) nenaudoja duomenų kitais tikslais nei siekiant suteikti mokėjimo inicijavimo paslaugą, kurios aiškiai prašo mokėtojas, neturi prieigos prie jų ir jų nesaugo kitais nei minėti tikslais;</p> <p>h) nekeičia sumos, gavėjo ar kitų operacijos savybių.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>31 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos reikalavimai teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas</p> <p>2. Mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas, teikdamas mokėjimo inicijavimo paslaugą, privalo:</p> <p>1) jokių momentu nelaikyti mokėtojo lėšų, išskyrus atvejus, kai mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas turi teisę teikti ir kitą mokėjimo paslaugą, nurodytą šio įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose;</p> <p>2) užtikrinti, kad personalizuoti saugumo duomenys nebūtų prieinami kitiems asmenims, išskyrus mokėtoją ir personalizuotų saugumo duomenų išdavėją, ir kad juos mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas perduotų užtikrindamas perduodamų duomenų saugumą;</p> <p>3) užtikrinti, kad bet kokia kita informacija apie mokėtoją, gauta teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas, būtų pateikta tik gavėjui ir tik gavus mokėtojo sutikimą;</p> <p>4) kiekvieną kartą inicijuodamas mokėjimą patvirtinti savo tapatybę mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui;</p> <p>5) palaikyti ryšį su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju, mokėtoju ir gavėju naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja;</p> <p>6) nekaupiti neskelbtinų mokėtojo mokėjimo duomenų. Mokėjimo sąskaitos savininko vardas, pavardė (pavadinimas) ir mokėjimo sąskaitos numeris, teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugą, nėra laikomi neskelbtinais mokėjimo duomenimis;</p> <p>7) neprašyti mokėtojo kitų duomenų, išskyrus tuos, kurių reikia mokėjimo inicijavimo paslaugai suteikti;</p> <p>8) laikydamasis duomenų apsaugos reikalavimų nerinkti, nenaudoti ir nekaupiti jokių duomenų kitais tikslais, negu siekdamas suteikti mokėjimo inicijavimo paslaugą;</p>	Visiškas

<p>4. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas:</p> <p>a) saugiai susisiečia su mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjais pagal 98 straipsnio 1 dalies d punktą;</p> <p>b) iš mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo gavęs mokėjimo nurodymą iš karto mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui pateikia visą informaciją apie mokėjimo operacijos inicijavimą arba leidžia su ja susipažinti ir pateikia visą informaciją, kuri yra prieinama sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, apie mokėjimo operacijos įvykdymą ar leidžia su ja susipažinti;</p> <p>c) mokėjimo nurodymus, perduotus naudojantis mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo paslaugas, jei nėra objektyvių priežasčių elgtis kitaip, vykdo nediskriminuodamas, visų pirma įvykdymo laiko, prioriteto ar mokesčių atžvilgiu, palyginti su mokėtojo tiesiogiai perduotais mokėjimo nurodymais.</p>	<p>9) nekeisti sumos, gavėjo ar kitų mokėjimo operacijos savybių.</p> <p>Mokėjimų įstatymas 31 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos reikalavimai teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas</p> <p>1. Kai mokėtojas, pasitelkdamas mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją, kaip nurodyta šio įstatymo 29 straipsnyje, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, užtikrindamas mokėtojo teisę pasinaudoti mokėjimo inicijavimo paslauga, privalo:</p> <p>1) palaikyti ryšį su mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėju naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja;</p> <p>2) iš mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo gavęs mokėjimo nurodymą iš karto jam pateikti visą informaciją apie mokėjimo operacijos inicijavimą ir visą informaciją, kuri yra prieinama sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, apie mokėjimo operacijos įvykdymą arba leisti su ja susipažinti;</p> <p>3) mokėjimo nurodymus, perduotus naudojantis mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo paslaugomis, palyginti su mokėtojo tiesiogiai perduotais mokėjimo nurodymais, vykdyti nediskriminuodamas, ypač dėl laiko, prioriteto ar taikomų komisinių atlyginimų, jeigu nėra objektyvių priežasčių elgtis kitaip.</p>	Visiškas
<p>5. Mokėjimo inicijavimo paslaugų teikimas neturi priklausyti nuo to, ar mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai ir sąskaitą tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai yra tuo tikslu užmezgę sutartinius santykius.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 31 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos reikalavimai teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas</p> <p>4. Mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas ir sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo vadovautis šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais reikalavimais ir tuo atveju, jeigu jie nėra susieti sutartiniais santykiais.</p>	Visiškas
<p>67 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos informacijos ir tos informacijos naudojimo taisyklės teikiant informavimo apie sąskaitas paslaugas</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turėtų teisę pasinaudoti I priedo 8 punkte nurodytomis paslaugomis, suteikiančiomis prieigą prie sąskaitų informacijos. Ta teisė netaikoma tais atvejais, kai prie mokėjimo sąskaitos negalima prisijungti internetu.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 32 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos informacijos ir jos naudojimo reikalavimai teikiant sąskaitos informacijos paslaugas</p> <p>1. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas pageidauja gauti informaciją apie savo mokėjimo sąskaitas, pasitelkdamas sąskaitos informacijos paslaugos teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo:</p>	Visiškas

	<p>1) palaikyti ryšį su sąskaitos informacijos paslaugos teikėjais naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja;</p> <p>2) prašymus gauti duomenis, perduotus naudojantis sąskaitos informacijos paslaugos teikėjo paslaugomis, vykdyti nediskriminuodamas, jeigu nėra objektyvių priežasčių elgtis kitaip.</p> <p>3. Teisė pasinaudoti sąskaitos informacijos paslauga mokėjimo paslaugų vartotojui nesuteikiama, kai mokėjimo sąskaita nėra pasiekama internetu.</p>	
<p>2. Informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas:</p> <p>a) teikia paslaugas tik gavus mokėjimo paslaugų vartotojo aiškų sutikimą;</p> <p>b) užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojo personalizuoti saugumo požymiai nebūtų prieinami kitoms šalims, išskyrus vartotoją ir personalizuotų saugumo požymių išdavėją, ir kad informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjui juos perduodant tai būtų daroma saugiais ir veiksmingais kanalais;</p> <p>c) kaskart pradėjus ryšių seansą nurodo savo tapatybę mokėjimo paslaugų vartotojo sąskaitą tvarkančiam (-iems) mokėjimo paslaugų teikėjui (-ams) ir saugiai susisiečia su sąskaitą tvarkančiu (-iais) mokėjimo paslaugų teikėju (-ais) ir mokėjimo paslaugų vartotoju pagal 98 straipsnio 1 dalies d punktą;</p> <p>d) turi prieigą tik prie informacijos apie nurodytas mokėjimo sąskaitas ir susijusias mokėjimo operacijas;</p> <p>e) neprašo su mokėjimo sąskaitomis susijusių neskelbtinų mokėjimo duomenų;</p> <p>f) laikantis duomenų apsaugos taisyklių nenaudoja duomenų kitais tikslais nei siekiant suteikti informavimo apie sąskaitas paslaugą, kurios aiškiai prašo mokėjimo paslaugų vartotojas, neturi prieigos prie jų ar nesaugo jų kitais tikslais.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>32 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos informacijos ir jos naudojimo reikalavimai teikiant sąskaitos informacijos paslaugas</p> <p>2. Sąskaitos informacijos paslaugos teikėjas privalo:</p> <p>1) teikti paslaugas tik gavęs mokėjimo paslaugų vartotojo sutikimą;</p> <p>2) užtikrinti, kad personalizuoti saugumo duomenys nebūtų prieinami kitiems asmenims, išskyrus mokėjimo paslaugų vartotoją ir personalizuotų saugumo duomenų išdavėją, ir kad juos sąskaitos informacijos paslaugos teikėjas perduotų užtikrindamas perduodamų duomenų saugumą;</p> <p>3) kiekvieno ryšių seanso metu nurodyti savo tapatybę mokėjimo paslaugų vartotojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui;</p> <p>4) palaikyti ryšį su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju ir mokėjimo paslaugų vartotoju naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja;</p> <p>5) turėti prieigą tik prie nurodytų mokėjimo sąskaitų ir susijusių mokėjimo operacijų informacijos ir gauti su mokėjimo sąskaitomis ir susijusiomis mokėjimo operacijomis susijusių asmens duomenų tik tiek, kiek jų būtina minėtoms paslaugoms teikti;</p> <p>6) neprašyti su mokėjimo sąskaitomis susijusių neskelbtinų mokėjimo duomenų. Mokėjimo sąskaitos savininko vardas, pavardė (pavadinimas) ir mokėjimo sąskaitos numeris, teikiant sąskaitos informacijos paslaugą, nėra laikomi neskelbtiniais mokėjimo duomenimis;</p> <p>7) laikydamasis duomenų apsaugos reikalavimų nerinkti, nenaudoti ir nekaupiti duomenų kitais tikslais, negu siekdamas suteikti sąskaitos informacijos paslaugą.</p>	Visiškas
3. Mokėjimo sąskaitų atžvilgiu sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų	Mokėjimų įstatymas	Visiškas

<p>teikėjas:</p> <p>a) saugiai susisiečia su informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjais pagal 98 straipsnio 1 dalies d punktą; ir</p> <p>b) naudojantis informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjo paslaugomis perduotus prašymus gauti duomenis vykdo nediskriminuodamas, jeigu nėra objektyvių priežasčių elgtis kitaip.</p>	<p>32 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos informacijos ir jos naudojimo reikalavimai teikiant sąskaitos informacijos paslaugas</p> <p>1. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas pageidauja gauti informaciją apie savo mokėjimo sąskaitas, pasitelkdamas sąskaitos informacijos paslaugos teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo:</p> <p>1) palaikyti ryšį su sąskaitos informacijos paslaugos teikėjais naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja;</p> <p>2) prašymus gauti duomenis, perduotus naudojantis sąskaitos informacijos paslaugos teikėjo paslaugomis, vykdyti nediskriminuodamas, jeigu nėra objektyvių priežasčių elgtis kitaip.</p>	
<p>4. Informavimo apie sąskaitas paslaugų teikimas neturi priklausyti nuo to, ar informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai ir sąskaitą tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai yra tuo tikslu užmezgę sutartinius santykius.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>32 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos informacijos ir jos naudojimo reikalavimai teikiant sąskaitos informacijos teikimo paslaugas</p> <p>4. Sąskaitos informacijos paslaugos teikėjas ir sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo vadovautis šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais reikalavimais ir tuo atveju, jeigu jie nėra susieti sutartiniais santykiais.</p>	Visiškas
<p>68 straipsnis. Mokėjimo priemonės naudojimo ir mokėjimo paslaugų teikėjų prieigos prie mokėjimo sąskaitų ribos</p> <p>1. Jeigu sutikimui duoti naudojama speciali mokėjimo priemonė, mokėtojas ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl mokėjimo operacijų, kurios vykdomos naudojant tą mokėjimo priemonę, išlaidų ribų.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>33 straipsnis. Mokėjimo priemonės naudojimo ir mokėjimo paslaugų teikėjų prieigos prie mokėjimo sąskaitų ribojimas</p> <p>1. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl išlaidų limito mokėjimo operacijoms, jeigu sutikimas įvykdyti tas mokėjimo operacijas duodamas naudojant mokėjimo priemonę, kuriai galima nustatyti išlaidų limitą.</p>	Visiškas
<p>2. Jei susitarta bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų teikėjas gali pasilikti teisę blokuoti mokėjimo priemonę dėl objektyviai pagrįstų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemonės saugumu, įtariamam neautorizuotam ar nesąžiningam mokėjimo priemonės naudojimui arba, mokėjimo priemonės su kredito linija atveju, su labai padidėjusia rizika, kad mokėtojas gali negalėti įvykdyti savo mokėjimo įsipareigojimo.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>33 straipsnis. Mokėjimo priemonės naudojimo ir mokėjimo paslaugų teikėjų prieigos prie mokėjimo sąskaitų ribojimas</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjas pasilieka teisę blokuoti mokėjimo priemonę, jeigu dėl to yra susitarta bendrojoje sutartyje. Tokiu atveju mokėjimo priemonę gali būti blokuojama dėl objektyviai pagrįstų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemonės saugumu, įtariamam neautorizuotam ar nesąžiningam mokėjimo priemonės naudojimui, arba jeigu naudojama mokėjimo priemonė su kredito linija ir labai</p>	Visiškas

	padidėja rizika, kad mokėtojas gali neįvykdyti savo mokėjimo įsipareigojimo.	
3. Tokiais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtoją sutartu būdu informuoja apie mokėjimo priemonės blokavimą ir blokavimo priežastis, jei įmanoma, iki mokėjimo priemonės blokavimo ir ne vėliau kaip iškart po jos užblokavimo, išskyrus atvejus, kai tokios informacijos suteikimas būtų nepriimtinas dėl objektyviai pagrįstų saugumo priežasčių ar būtų draudžiamas pagal kitą atitinkamą Sąjungos ar nacionalinę teisę.	Mokėjimų įstatymas 33 straipsnis. Mokėjimo priemonės naudojimo ir mokėjimo paslaugų teikėjų prieigos prie mokėjimo sąskaitų ribojimas 3. Šio straipsnio 2 dalyje nustatytais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu turi informuoti mokėtoją apie mokėjimo priemonės blokavimą ir blokavimo priežastis, jeigu įmanoma, iki blokuodamas mokėjimo priemonę ir ne vėliau kaip tuoj pat ją užblokavęs, išskyrus atvejus, kai tokia informacija susilpnintų saugumo priemones ar būtų draudžiama pagal kitus teisės aktus.	Visiškas
4. Mokėjimo paslaugų teikėjas panaikina mokėjimo priemonės blokavimą ar jį pakeičia nauja mokėjimo priemone, kai nebelieka mokėjimo priemonės blokavimo priežasčių.	Mokėjimų įstatymas 33 straipsnis. Mokėjimo priemonės naudojimo ir mokėjimo paslaugų teikėjų prieigos prie mokėjimo sąskaitų ribojimas 4. Mokėjimo paslaugų teikėjas turi panaikinti mokėjimo priemonės blokavimą ar jį pakeisti nauja mokėjimo priemone, kai nebelieka mokėjimo priemonės blokavimo priežasčių.	Visiškas
5. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas gali informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjui arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui nesuteikti prieigos prie mokėjimo sąskaitos dėl objektyviai pagrįstų ir tinkamai patvirtintų priežasčių, susijusių su to informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjo arba to mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo neautorizuota ar nesąžininga prieiga prie mokėjimo sąskaitos, įskaitant neautorizuotą ar nesąžiningą mokėjimo operacijos inicijavimą. Tokiais atvejais sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtoją sutartu būdu informuoja, kad prieiga prie mokėjimo sąskaitos nesuteikta ir tokio veiksmo priežastis. Ta informacija, kai įmanoma, pateikiama mokėtojų prieš atsisakant suteikti prieigą ir ne vėliau kaip iškart atsisakius ją suteikti, išskyrus atvejus, kai tokios informacijos suteikimas būtų nepriimtinas dėl objektyviai pagrįstų saugumo priežasčių ar būtų draudžiamas pagal kitą atitinkamą Sąjungos ar nacionalinę teisę. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia prieigą prie mokėjimo sąskaitos, kai nebelieka priežasčių nesuteikti prieigos.	Mokėjimų įstatymas 33 straipsnis. Mokėjimo priemonės naudojimo ir mokėjimo paslaugų teikėjų prieigos prie mokėjimo sąskaitų ribojimas 5. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas gali sąskaitos informacijos paslaugos teikėjui arba mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjui nesuteikti prieigos prie mokėjimo sąskaitos dėl objektyvių ir tinkamai pagrįstų priežasčių, susijusių su to sąskaitos informacijos paslaugos teikėjo arba to mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo neautorizuota ar nesąžininga prieiga prie mokėjimo sąskaitos, įskaitant neautorizuotą ar nesąžiningą mokėjimo operacijos inicijavimą. Tokiais atvejais sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu turi informuoti mokėtoją, kad prieiga prie mokėjimo sąskaitos nesuteikta, ir nurodyti tokio veiksmo priežastis. Tokia informacija, jeigu įmanoma, pateikiama mokėtojų prieš atsisakant suteikti prieigą ir ne vėliau kaip tuoj pat atsisakius ją suteikti, išskyrus atvejus, kai tokios informacijos suteikimas susilpnintų saugumo priemones ar būtų draudžiamas pagal kitus teisės aktus.	Visiškas

	6. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turi panaikinti sąskaitos informacijos paslaugos teikėjo ir (arba) mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo prieigos prie mokėjimo sąskaitos ribojimą, nurodytą šio straipsnio 5 dalyje, kai nebelieka priežasčių nesuteikti prieigos prie mokėjimo sąskaitos.	
6. 5 dalyje nurodytais atvejais sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas iš karto kompetentingai institucijai praneša apie incidentą, susijusį su informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėju arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėju. Informaciją sudaro su tuo atveju susiję atitinkami duomenys ir priežastys, dėl kurių imtasi to veiksmo. Kompetentinga institucija įvertina tą atvejį ir jei būtina imasi tinkamų priemonių.	Mokėjimų įstatymas 33 straipsnis. Mokėjimo priemonės naudojimo ir mokėjimo paslaugų teikėjų prieigos prie mokėjimo sąskaitų ribojimas 7. Šio straipsnio 5 dalyje nurodytais atvejais sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turi iš karto pranešti priežiūros institucijai apie incidentą, susijusį su sąskaitos informacijos paslaugos teikėju arba mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėju. Pranešime turi būti pateikiami su tuo atveju susiję duomenys ir nurodomos priežastys, dėl kurių nebuvo suteikta prieiga prie mokėjimo sąskaitos. Priežiūros institucija, įvertinusi tą atvejį, turi teisę, jeigu būtina, imtis reikiamų priemonių.	Visiškas
69 straipsnis. Mokėjimo paslaugų vartotojo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis ir personalizuotais saugumo požymiais 1. Mokėjimo paslaugų vartotojas, turintis teisę naudoti mokėjimo priemonę: a) naudojasi mokėjimo priemone, laikydamasis mokėjimo priemonės išleidimą ir naudojimą reglamentuojančių sąlygų, kurios turi būti objektyvios, nediskriminacinės ir proporcingos; b) sužinojęs apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę, neteisėtą pasisavinimą ar neautorizuotą naudojimą, nepagrįstai nedelsdamas praneša apie tai mokėjimo paslaugų teikėjui arba pastarojo nurodytam subjektui. 2. 1 dalies a punkte nurodytais tikslais mokėjimo paslaugų vartotojas iš karto, gavęs mokėjimo priemonę, visų pirma imasi visų pagrįstų veiksmų, kad apsaugotų savo personalizuotus saugumo požymius.	Mokėjimų įstatymas 34 straipsnis. Mokėjimo paslaugų vartotojo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis ir personalizuotais saugumo duomenimis 1. Mokėjimo paslaugų vartotojo, turinčio teisę naudotis mokėjimo priemone, pareigos: 1) naudotis mokėjimo priemone pagal mokėjimo priemonės išdavimą ir naudojimą reglamentuojančias sąlygas. Šios sąlygos turi būti objektyvios, nediskriminacinės ir proporcingos; 2) sužinojus apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę arba neteisėtą pasisavinimą ar neautorizuotą jos naudojimą, nedelsiant apie tai pranešti mokėjimo paslaugų teikėjui arba jo nurodytam subjektui. 2. Mokėjimo paslaugų vartotojas, gavęs mokėjimo priemonę, privalo imtis veiksmų, kad būtų apsaugoti personalizuoti saugumo duomenys.	Visiškas
70 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis 1. Mokėjimo paslaugų teikėjas, išduodamas mokėjimo priemonę:	Mokėjimų įstatymas 35 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis	Visiškas

<p>a) užtikrina, kad personalizuoti saugumo požymiai nebūtų prieinami kitoms šalims, o tik mokėjimo paslaugų vartotojui, turinčiam teisę naudoti mokėjimo priemonę, nedarant poveikio 69 straipsnyje numatytoms mokėjimo paslaugų vartotojo pareigoms;</p> <p>b) nesiunčia neužsakytos mokėjimo priemonės, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų vartotojui jau išduota mokėjimo priemonė turi būti pakeista;</p> <p>c) užtikrina, kad visada būtų prieinamos tinkamos priemonės, kuriomis naudodamasis mokėjimo paslaugų vartotojas galėtų pateikti pranešimą pagal 69 straipsnio 1 dalies b punktą ar pareikalauti, kad mokėjimo priemonės blokavimas būtų panaikintas pagal 68 straipsnio 4 dalį; mokėjimo paslaugų vartotojui paprašius, mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia jam priemones, kuriomis 18 mėnesių nuo pranešimo pateikimo mokėjimo paslaugų vartotojas gali įrodyti, kad mokėjimo paslaugų vartotojas pateikė tokį pranešimą;</p> <p>d) mokėjimo paslaugos vartotojui suteikia galimybę nemokamai pateikti pranešimą pagal 69 straipsnio 1 dalies b punktą ir, jei prašo sumokėti, gali prašyti padengti tik pakeitimo išlaidas, tiesiogiai priskiriamas mokėjimo priemonei;</p> <p>e) visiškai užkerta kelią mokėjimo priemonės naudojimui, kai yra pateiktas pranešimas pagal 69 straipsnio 1 dalies b punktą.</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjui tenka mokėjimo priemonės ar su ja susijusių personalizuotų saugumo požymių siuntimo mokėjimo paslaugų vartotojui rizika.</p>	<p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjo, išduodančio mokėjimo priemonę, pareigos:</p> <p>1) užtikrinti, kad, be mokėjimo priemonės vartotojo, turinčio teisę naudotis mokėjimo priemone, personalizuotais saugumo duomenimis negalėtų naudotis kiti asmenys;</p> <p>2) nesiųsti neužsakytos mokėjimo priemonės, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų vartotojui anksčiau išduota mokėjimo priemonė turi būti pakeista;</p> <p>3) užtikrinti, kad visada būtų prieinamos priemonės, kuriomis naudodamasis mokėjimo paslaugų vartotojas galėtų pateikti šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą pranešimą ar pareikalauti, kad mokėjimo priemonės blokavimas būtų panaikintas, kai nebelieka blokavimo priežasčių. Mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo paslaugų teikėjas turi suteikti mokėjimo paslaugų vartotojui priemones, kuriomis per 18 mėnesių nuo pranešimo pateikimo dienos jis gali įrodyti, kad yra pateikęs tokį pranešimą;</p> <p>4) suteikti mokėjimo paslaugų vartotojui galimybę pateikti šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą pranešimą nemokamai. Mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę prašyti atlyginti tik tiesiogiai su mokėjimo priemonės pakeitimu susijusias išlaidas;</p> <p>5) užkirsti kelią naudotis mokėjimo priemone, kai mokėjimo paslaugų vartotojas pateikė pranešimą šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatyta tvarka.</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjas atsako už mokėjimo priemonės ir personalizuotų saugumo duomenų siuntimą mokėjimo paslaugų vartotojui.</p>	
<p>71 straipsnis. Pranešimas apie neautorizuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas ir jų ištaisymas</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjas neautorizuotų ar netinkamai įvykdytų mokėjimo operacijų ištaisymą mokėjimo paslaugų vartotojui atlieka tik tuo atveju, jei mokėjimo paslaugų vartotojas, sužinojęs apie visas tokias mokėjimo operacijas, dėl kurių gali būti pateikiami reikalavimai, įskaitant 89 straipsnyje nurodytus reikalavimus, praneša mokėjimo paslaugų teikėjui nepagrįstai nedelsdamas ir ne vėliau kaip per 13 mėnesių nuo nurašymo iš sąskaitos datos,</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>36 straipsnis. Pranešimas apie neautorizuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas ir nurašytų lėšų grąžinimas</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjas grąžina nurašytas lėšas mokėtojiui tik tuo atveju, jeigu mokėtojas, sužinojęs apie neautorizuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas, dėl kurių pagal šio įstatymo 38, 51 ir 52 straipsnius gali būti pateikiami reikalavimai, apie tai praneša savo mokėjimo paslaugų teikėjui nedelsdamas, ne vėliau kaip per 13 mėnesių nuo lėšų nurašymo datos.</p>	<p>Visiškai</p>

<p>Pirmoje pastraipoje nustatytas laikotarpis pranešimui pateikti netaikomas kai mokėjimo paslaugų teikėjas nepateikė informacijos apie tą mokėjimo operaciją ar nesudarė sąlygų su ja susipažinti pagal III antraštinę dalį.</p>	<p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas netaikomas, kai mokėjimo paslaugų teikėjas nepateikė informacijos mokėjimo paslaugų vartotojui apie neautorizuotą ar netinkamai įvykdytą mokėjimo operaciją ar nesudarė sąlygų su ja susipažinti šio įstatymo nustatyta tvarka.</p>	
<p>2. Kai dalyvauja mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas ištaisymą mokėjimo paslaugų vartotojui atlieka pagal šio straipsnio 1 dalį, nedarant poveikio 73 straipsnio 2 daliai ir 89 straipsnio 1 daliai.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 36 straipsnis. Pranešimas apie neautorizuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas ir nurašytų lėšų grąžinimas 3. Jeigu mokėjimo operacija buvo inicijuota naudojantis mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo paslaugomis, nurašytas lėšas, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, mokėtojui grąžina sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas šio įstatymo 38 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir 51 straipsnio 1–5 dalyse nustatyta tvarka.</p>	Visiškas
<p>72 straipsnis. Mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo ir įvykdymo įrodymas 1. Valstybės narės reikalauja, kad jei mokėjimo paslaugų vartotojas neigia autorizavęs įvykdytą mokėjimo operaciją ar teigia, kad mokėjimo operacija buvo įvykdyta netinkamai, mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota, įrašyta į sąskaitas ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kitas mokėjimo paslaugos teikėjo teikiamos paslaugos trūkumas. Jei mokėjimo operacija inicijuojama per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad pagal jo kompetenciją mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kitas trūkumas, susijęs su mokėjimo paslauga, už kurią jis atsako.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 37 straipsnis. Mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo ir įvykdymo įrodymas 1. Jeigu mokėtojas neigia autorizavęs įvykdytą mokėjimo operaciją ar teigia, kad mokėjimo operacija buvo įvykdyta netinkamai, jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota, įrašyta į sąskaitas ir jos nepaveikė techniniai trikdžiai arba kiti mokėjimo paslaugų teikėjo teikiamos paslaugos trūkumai. 2. Jeigu mokėjimo operacija buvo inicijuota per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas turi įrodyti, kad pagal jo kompetenciją mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techniniai trikdžiai arba kiti jo teikiamos mokėjimo paslaugos trūkumai.</p>	Visiškas
<p>2. Jei mokėjimo paslaugų vartotojas neigia autorizavęs įvykdytą mokėjimo operaciją, mokėjimo paslaugų teikėjo, įskaitant atitinkamais atvejais mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, užregistruotas mokėjimo priemonės naudojimas pats savaime nebūtinai yra pakankamas įrodymas, kad mokėtojas autorizavo mokėjimo operaciją ar kad mokėtojas veikė nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdė vienos ar kelių savo pareigų pagal 69 straipsnį. Mokėjimo</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 37 straipsnis. Mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo ir įvykdymo įrodymas 3. Kai mokėtojas neigia autorizavęs įvykdytą mokėjimo operaciją, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba atitinkamais atvejais mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo užregistruotas mokėjimo priemonės naudojimas nebūtinai yra pakankamas įrodymas, kad</p>	Visiškas

<p>paslaugų teikėjas, o atitinkamais atvejais ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas pateikia įrodymų, patvirtinančių mokėjimo paslaugų vartotojo sukčiavimą arba didelį neatsargumą.</p>	<p>mokėtojas autorizavo mokėjimo operaciją ar veikė nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdė vienos ar kelių šio įstatymo 34 straipsnyje nustatytų pareigų. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas ir atitinkamais atvejais mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas turi pateikti įrodymų, kuriais patvirtinamas mokėtojo sukčiavimas arba didelis neatsargumas.</p>	
<p>73 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad, nedarant poveikio 71 straipsniui, neautorizuotos mokėjimo operacijos atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos po to, kai sužino arba būna informuotas apie operaciją, mokėtojui sugrąžintų neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą, išskyrus atvejus, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi pagrįstų priežasčių įtarti sukčiavimą ir tas priežastis raštu pateikia atitinkamai nacionalinei institucijai. Kai taikytina, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas atstato mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jeigu neautorizuota mokėjimo operacija nebūtų buvusi įvykdyta. Tokiu būdu taip pat užtikrinama, kad sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data būtų ne vėlesnė nei data, kai ta suma nurašyta nuo sąskaitos.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>38 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas</p> <p>1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas, ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos po to, kai sužino arba būna informuotas apie neautorizuotą mokėjimo operaciją, mokėtojui turi grąžinti neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atkurti mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jeigu neautorizuota mokėjimo operacija nebūtų buvusi įvykdyta, išskyrus atvejus, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi pagrįstų priežasčių įtarti sukčiavimą ir apie šias priežastis raštu praneša priežiūros institucijai. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas taip pat turi užtikrinti, kad mokėtojas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų.</p>	Visiškas
<p>2. Kai mokėjimo operacija inicijuojama per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos grąžina neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atkuria mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jeigu neautorizuota mokėjimo operacija nebūtų buvusi įvykdyta.</p> <p>Jeigu mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas yra atsakingas už neautorizuotą mokėjimo operaciją, jis nedelsdamas sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu jam kompensuoja nuostolius, kuriuos jis patyrė, arba sumas, kurias jis sumokėjo grąžindamas pinigus mokėtojui, įskaitant neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą. Pagal 72 straipsnio 1 dalį mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad pagal jo kompetenciją mokėjimo operacijos autentiškumas buvo</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>38 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas</p> <p>2. Kai mokėjimo operacija inicijuojama per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas, ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos, turi grąžinti mokėtojui neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atkurti mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jeigu neautorizuota mokėjimo operacija nebūtų buvusi įvykdyta.</p> <p>3. Jeigu mokėjimo operacija buvo neautorizuota dėl nuo mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo priklausančių aplinkybių, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas nedelsdamas sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu turi jam kompensuoti patirtus</p>	Visiškas

<p>patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kitas trūkumas, susijęs su mokėjimo paslauga, už kurią jis atsako.</p>	<p>nuostolius arba sumas, sumokėtas grąžinant lėšas mokėtojai, įskaitant neautorizuotas mokėjimo operacijas sumą.</p> <p>Mokėjimų įstatymas 37 straipsnis. Mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo ir įvykdymo įrodymas 2. Jeigu mokėjimo operacija buvo inicijuota per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas turi įrodyti, kad pagal jo kompetenciją mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techniniai trikdžiai arba kiti jo teikiamos mokėjimo paslaugos trūkumai.</p>	
<p>3. Gali būti nustatyta papildoma finansinė kompensacija laikantis mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai arba, jei taikytina, mokėtojo ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai taikomos teisės nuostatų.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 38 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas 4. Kituose įstatymuose, taikomuose mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai bendrajai sutarčiai arba, jeigu taikytina, mokėtojo ir mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo sudarytai sutarčiai, gali būti numatytas papildomas nuostolių, nenurodytų šiame straipsnyje, atlyginimas.</p>	Visiškas
<p>74 straipsnis. Mokėtojo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas 1. Nukrypstant nuo 73 straipsnio, mokėtojai gali tekti 50 EUR maksimalios sumos neviršijantys su neautorizuotomis mokėjimo operacijomis susiję nuostoliai, patirti dėl prarastos ar pavogtos mokėjimo priemonės panaudojimo arba dėl neteisėto jos pasisavinimo. Pirma pastraipa netaikoma, jei: a) mokėtojas negalėjo pastebėti mokėjimo priemonės praradimo, vagystės arba neteisėto pasisavinimo iki mokėjimo įvykdymo, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai; arba b) nuostolis patirtas dėl mokėjimo paslaugų teikėjo ar išorės subjekto, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, darbuotojo, tarpininko, filialo veiksmų ar neveikimo. Mokėtojai tenka visi su neautorizuotomis mokėjimo operacijomis susiję nuostoliai, jei mokėtojas juos patyrė veikdamas nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdo vienos ar kelių pareigų, nustatytų 69</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 39 straipsnis. Mokėtojo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas 1. Mokėtojai gali tekti dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai iki 50 eurų, kai šie nuostoliai patirti dėl: 1) prarastos ar pavogtos mokėjimo priemonės panaudojimo; 2) neteisėto mokėjimo priemonės pasisavinimo. 2. Mokėtojas neturi patirti jokių nuostolių, jeigu: 1) jis iki mokėjimo operacijos įvykdymo negalėjo pastebėti mokėjimo priemonės praradimo, vagystės arba neteisėto pasisavinimo, išskyrus atvejus, kai jis veikė nesąžiningai; 2) nuostoliai yra patirti dėl mokėjimo paslaugų teikėjo, jo darbuotojo, tarpininko, filialo ar asmenų, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, veiksmų ar neveikimo. 3. Mokėtojai tenka visi dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai, jeigu jis juos patyrė veikdamas nesąžiningai arba</p>	Visiškas

<p>straipsnyje.</p> <p>Tokiais atvejais pirmoje pastraipoje nustatyta maksimali suma netaikoma.</p> <p>Kai mokėtojas nei veikė nesąžiningai, nei tyčia, bet neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 69 straipsnį, valstybės narės gali sumažinti šioje dalyje nurodytą atsakomybę, atsižvelgdamos visų pirma į personalizuotų saugumo požymių pobūdį ir konkrečias aplinkybes, kuriomis mokėjimo priemonė buvo prarasta, pavogta ar neteisėtai pasisavinta.</p>	<p>tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdęs vienos ar kelių šio įstatymo 34 straipsnyje nustatytų pareigų. Tokiais atvejais šio straipsnio 1 dalyje nustatytas didžiausios nuostolių sumos ribojimas netaikomas.</p> <p><u>Pastaba:</u> Direktyvos 74 straipsnio 1 dalies paskutinio sakinio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija nesinaudojama.</p>	
<p>2. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nereikalauja griežto kliento autentiškumo patvirtinimo, atsakomybė už finansinius nuostolius mokėtoju tenka tik tuomet, jei mokėtojas veikia nesąžiningai. Kai gavėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nepriima griežto kliento autentiškumo patvirtinimo, jis kompensuoja finansinę žalą, padarytą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 39 straipsnis. Mokėtojo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas</p> <p>4. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nereikalauja saugesnio autentiškumo patvirtinimo, mokėtoju dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai tenka tik tuo atveju, jeigu jis veikė nesąžiningai. Kai gavėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas netaiko saugesnio autentiškumo patvirtinimo reikalavimų, jis kompensuoja mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui padarytą žalą.</p>	Visiškas
<p>3. Mokėtoju netenka atsakomybė už jokias finansines pasekmes, atsiradusias dėl prarastos, pavogtos ar neteisėtai pasisavintos mokėjimo priemonės, po to, kai jis pateikia pranešimą pagal 69 straipsnio 1 dalies b punktą, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai.</p> <p>Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas nesuteikia tinkamų priemonių, kad būtų galima bet kuriuo metu pranešti apie prarastą, pavogtą arba neteisėtai pasisavintą mokėjimo priemonę, kaip reikalaujama pagal 70 straipsnio 1 dalies c punktą, mokėtojas neatsako už finansines pasekmes, atsiradusias dėl tos mokėjimo priemonės naudojimo, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 39 straipsnis. Mokėtojo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas</p> <p>5. Mokėtojas neturi patirti jokių nuostolių dėl prarastos, pavogtos ar neteisėtai pasisavintos mokėjimo priemonės po to, kai pateikia šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą pranešimą, išskyrus atvejus, kai jis veikė nesąžiningai.</p> <p>6. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas nesudaro sąlygų bet kuriuo metu pranešti apie prarastą, pavogtą arba neteisėtai pasisavintą mokėjimo priemonę, nuostoliai, atsiradę dėl mokėjimo priemonės neautorizuoto naudojimo, tenka mokėjimo paslaugų teikėjui, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai.</p>	Visiškas
<p>75 straipsnis. Mokėjimo operacijos, kurių suma iš anksto nežinoma</p> <p>1. Kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas arba ji yra inicijuojama per gavėją vykdant kortele grindžiamą mokėjimo operaciją ir tiksli suma nėra žinoma tuo metu, kai mokėtojas duoda sutikimą vykdyti mokėjimo operaciją, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gali blokuoti lėšas mokėtojo mokėjimo sąskaitoje tik tuo atveju, jei mokėtojas yra davęs</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 40 straipsnis. Mokėjimo operacijos, kurių suma iš anksto nežinoma</p> <p>1. Kai mokėjimo operacija inicijuoja gavėjas arba per gavėją vykdant mokėjimo kortele grindžiamą mokėjimo operaciją ir tuo metu, kai mokėtojas duoda sutikimą vykdyti mokėjimo operaciją,</p>	Visiškas

<p>sutikimą dėl tikslios lėšų sumos užblokavimo.</p> <p>2. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs informaciją apie tikslią mokėjimo operacijos sumą ir ne vėliau kaip iškart po mokėjimo nurodymo gavimo, nepagrįstai nedelsdamas panaikina mokėtojo mokėjimo sąskaitoje pagal 1 dalį užblokuotų lėšų blokavimą.</p>	<p>tiksli operacijos suma nėra žinoma, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gali rezervuoti lėšas mokėtojo mokėjimo sąskaitoje tik tuo atveju, jeigu mokėtojas davė sutikimą dėl konkrečios lėšų sumos rezervavimo.</p> <p>2. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas, gavęs informaciją apie tikslią mokėjimo operacijos sumą, ir ne vėliau kaip iš karto, gavęs mokėjimo nurodymą, privalo panaikinti pagal šio straipsnio 1 dalį atliktą lėšų rezervavimą mokėtojo mokėjimo sąskaitoje.</p>	
<p>76 straipsnis. Gavėjo ar per jį inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimas</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėtojai būtų suteikta teisė atgauti gavėjo ar per jį inicijuotos autorizuotos ir jau įvykdytos mokėjimo operacijos sumą, kurią mokėjimo paslaugų teikėjas grąžina, jeigu tenkinamos šios abi sąlygos:</p> <p>a) autorizuojant nebuvo nurodyta tiksli mokėjimo operacijos suma;</p> <p>b) mokėjimo operacijos suma buvo didesnė už sumą, kurios pagrįstai galėjo tikėtis mokėtojas atsižvelgdamas į ankstesnių išlaidų struktūrą, bendrosios sutarties sąlygas ir atitinkamas to atvejo aplinkybes.</p> <p>Mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu mokėtojas turi įrodyti, kad tokios sąlygos tenkinamos.</p> <p>Grąžinama suma yra visa įvykdytos mokėjimo operacijos suma. Sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai ta suma buvo nurašyta nuo sąskaitos.</p> <p>Nedarant poveikio 3 daliai, valstybės narės užtikrina, kad, be šioje dalyje nurodytos teisės, tiesioginio debeto atveju, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 260/2012 1 straipsnyje, mokėtojas turėtų besąlygišką teisę į grąžinimą per šios direktyvos 77 straipsnyje nustatytą laikotarpį.</p> <p>2. Tačiau 1 dalies pirmos pastraipos b punkto tikslais mokėtojas nesiremia valiutų keitimo priežastimis, jeigu buvo taikomas pagrindinis valiutos keitimo kursas, dėl kurio jis susitarė su savo mokėjimo paslaugų teikėju, pagal 45 straipsnio 1 dalies d punktą ir 52 straipsnio 3 dalies b punktą.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>41 straipsnis. Gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimas</p> <p>1. Mokėtojas iš savo mokėjimo paslaugų teikėjo turi teisę atgauti visą gavėjo ar per gavėją inicijuotos autorizuotos ir jau įvykdytos mokėjimo operacijos sumą, jeigu tenkinamos abi šios sąlygos:</p> <p>1) autorizuojant mokėjimo operaciją nebuvo nurodyta tiksli mokėjimo operacijos suma;</p> <p>2) mokėjimo operacijos suma yra didesnė už sumą, kurios pagrįstai galėjo tikėtis mokėtojas, atsižvelgdamas į savo ankstesnes išlaidas, bendrosios sutarties sąlygas ir kitas aplinkybes, išskyrus aplinkybes, susijusias su valiutos keitimu, kai vykdant mokėjimo operaciją buvo taikomas valiutos keitimo kursas, dėl kurio mokėtojas susitarė su savo mokėjimo paslaugų teikėju šio įstatymo nustatyta tvarka.</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu mokėtojas pateikia duomenis apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytų sąlygų egzistavimą.</p> <p>3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas privalo grąžinti mokėtojai visą įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir užtikrinti, kad mokėtojas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų.</p> <p>4. Kai vykdomos tiesioginio debeto operacijos, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 260/2012 1 straipsnyje, mokėtojas turi besąlygišką teisę atgauti autorizuotos ir jau įvykdytos mokėjimo operacijos sumą. Tokiu atveju <i>mutatis mutandis</i> taikomi šio straipsnio 6 ir 7 dalyse nustatyti terminai.</p>	Visiškas

<p>3. Mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje sutartyje gali būti numatyta, kad mokėtojas neturi teisės į grąžinimą, jei:</p> <p>a) mokėtojas davė sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją tiesiogiai mokėjimo paslaugų teikėjui; ir</p> <p>b) kai taikytina, mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjas mokėtoju sutartu būdu pateikė informaciją apie būsimą mokėjimo operaciją ar sudarė sąlygas su ja susipažinti ne mažiau kaip prieš keturias savaites iki nustatytos dienos.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 41 straipsnis. Gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimas</p> <p>5. Mokėtojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas bendrojoje sutartyje gali susitarti, kad mokėtojas neturi teisės į gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimą, jeigu mokėtojas davė sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją tiesiogiai savo mokėjimo paslaugų teikėjui ir, kai taikytina, mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjas mokėtoju sutartu būdu pateikė informaciją apie būsimą mokėjimo operaciją ar sudarė sąlygas su ja susipažinti likus ne mažiau kaip keturioms savaitėms iki numatyto mokėjimo operacijos įvykdymo, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nurodytą atvejį.</p>	Visiškas
<p>4. Tiesioginio debeto kitomis valiutomis nei euro atveju valstybės narės gali reikalauti, kad jų mokėjimo paslaugų teikėjai siūlytų palankesnes teises į grąžinimą, remiantis jų tiesioginio debeto schemomis, jeigu jos naudingesnės mokėtoju.</p>	<p><u>Pastaba:</u> Direktyvos nuostatos perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes ji skirta ne euro zonos valstybėms narėms.</p>	
<p>77 straipsnis. Prašymai dėl gavėjo ar per jį inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimo</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėtojas galėtų prašyti grąžinti gavėjo ar per jį inicijuotos autorizuotos mokėjimo operacijos sumą, kaip nurodyta 76 straipsnyje, per aštuonias savaites nuo dienos, kai lėšos buvo nurašytos iš sąskaitos.</p> <p>2. Gavęs prašymą dėl grąžinimo, mokėjimo paslaugų teikėjas per 10 darbo dienų grąžina visą mokėjimo operacijos sumą arba pateikia mokėtoju pagrindimą, dėl kurio jis atsisako ją grąžinti ir nurodo įstaigas, į kurias mokėtojas gali kreiptis pagal 99–102 straipsnius, jeigu mokėtojas nesutinka su pateiktomis priežastimis.</p> <p>Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta mokėjimo paslaugų teikėjo atsisakymo atlikti grąžinimą teisė netaikoma 76 straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje nurodytu atveju.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 41 straipsnis. Gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimas</p> <p>6. Mokėtojas per 8 savaites nuo dienos, kai lėšos buvo nurašytos iš sąskaitos, turi teisę prašyti mokėjimo paslaugų teikėjo grąžinti gavėjo ar per gavėją inicijuotos autorizuotos mokėjimo operacijos sumą.</p> <p>7. Mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs prašymą grąžinti mokėjimo operacijos sumą, per 10 darbo dienų grąžina visą sumą arba nurodo priežastis, dėl kurių jis atsisako ją grąžinti, o jeigu mokėtojas yra vartotojas, – nurodo ir tokio atsisakymo apskundimo tvarką. Mokėjimo paslaugų teikėjas neturi teisės atsisakyti grąžinti mokėjimo operacijos sumą šio straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju.</p>	Visiškas
<p>3 SKYRIUS. Mokėjimo operacijų vykdymas 1 skirsnis. Mokėjimo nurodymai ir pervestos sumos 78 straipsnis. Mokėjimo nurodymų gavimas</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad gavimo momentas būtų tas momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 42 straipsnis. Mokėjimo nurodymo gavimo momentas</p> <p>1. Mokėjimo nurodymo gavimo momentu laikomas momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą. Jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas nėra mokėtojo</p>	Visiškas

<p>Lėšos iš mokėtojo sąskaitos nenurašomos anksčiau nei gaunamas mokėjimo nurodymas. Jei gavimo momentas nėra mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas po jos einančią darbo dieną. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti laiką darbo dienos pabaigoje, po kurio bet kuris gautas mokėjimo nurodymas laikomas gautu po jos einančią darbo dieną.</p> <p>2. Jei mokėjimo nurodymą inicijuojantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria, kad mokėjimo nurodymas būtų pradėtas vykdyti konkrečią dieną ar tam tikro laikotarpio pabaigoje, arba dieną, kai mokėtojas pateikia lėšas mokėjimo paslaugų teikėjui, laikoma, kad gavimo momentas 83 straipsnio tikslais yra tą sutartą dieną. Jei sutarta diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas po jos einančią darbo dieną.</p>	<p>mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas kitą darbo dieną. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti laiką baigiantis darbo dienai, po kurio bet kuris gautas mokėjimo nurodymas laikomas gautu kitą darbo dieną.</p> <p>2. Mokėjimo nurodymą inicijuojantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad mokėjimo nurodymas būtų pradėtas vykdyti konkrečią dieną ar tam tikro laikotarpio pabaigoje arba dieną, kai mokėtojas pateikia lėšas savo mokėjimo paslaugų teikėjui. Tokiu atveju laikoma, kad mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra tą sutartą dieną. Jeigu sutarta diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas kitą darbo dieną.</p>	
<p>79 straipsnis. Atsisakymas vykdyti mokėjimo nurodymus</p> <p>1. Kai mokėjimo paslaugų teikėjas atsisako vykdyti mokėjimo nurodymą arba inicijuoti mokėjimo operaciją, mokėjimo paslaugų vartotojui pranešama apie atsisakymą ir, jei įmanoma, apie atsisakymo priežastis ir visų faktinių klaidų, dėl kurių atsisakoma, ištaisymo procedūrą, išskyrus atvejus, kai tai draudžiama pagal kitą atitinkamą Sąjungos ar nacionalinę teisę.</p> <p>Mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu kaip įmanoma anksčiau ir bet kuriuo atveju per 83 straipsnyje nurodytus laikotarpius pateikia pranešimą ar sudaro sąlygas su juo susipažinti.</p> <p>Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, kad mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti pagrįstą mokestį už tokį atsisakymą, jei atsisakymas yra objektyviai pagrįstas.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>43 straipsnis. Atsisakymas vykdyti arba inicijuoti mokėjimo nurodymą</p> <p>1. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas atsisako vykdyti mokėjimo nurodymą arba inicijuoti mokėjimo operaciją, apie tai turi būti pranešta mokėjimo paslaugų vartotojui nurodant atsisakymo priežastis ir tai, kaip turi būti ištaisytos klaidos, dėl kurių atsisakyta vykdyti mokėjimo nurodymą, išskyrus atvejus, kai toks pranešimas techniškai neįmanomas arba tai draudžia kiti teisės aktai.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu pateikia mokėjimo paslaugų vartotojui arba sudaro sąlygas su juo susipažinti nedelsdamas, ne vėliau kaip per šio įstatymo 46 straipsnyje nustatytus terminus. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ima komisinį atlyginimą už mokėjimo nurodymą, kurį vykdyti atsisakė, jeigu atsisakymas yra objektyviai pagrįstas.</p>	Visiškas
<p>2. Kai įvykdytos visos mokėtojo bendrojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti autorizuoto mokėjimo nurodymo nepriklausomai nuo to, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, įskaitant per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, gavėjo arba per jį, išskyrus atvejus, kai tai draudžiama pagal kitą atitinkamą Sąjungos ar</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>43 straipsnis. Atsisakymas vykdyti arba inicijuoti mokėjimo nurodymą</p> <p>3. Kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo</p>	Visiškas

<p>nacionalinę teisę.</p> <p>3. 83 ir 89 straipsnių tikslais mokėjimo nurodymas, kurį atsisakyta vykdyti, laikomas negautu.</p>	<p>nurodymo, nesvarbu, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, įskaitant inicijavimą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, gavėjo ar per gavėją, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai.</p> <p>4. Mokėjimo nurodymas, kurį atsisakyta vykdyti šio įstatymo nustatyta tvarka, laikomas negautu.</p>	
<p>80 straipsnis. Mokėjimo nurodymo neatšaukiamumas</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojas negalėtų atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, išskyrus atvejus, kai šiame straipsnyje nurodyta kitaip.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>44 straipsnis. Mokėjimo nurodymo neatšaukiamumas</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, išskyrus šiame straipsnyje nustatytas išimtis.</p>	Visiškas
<p>2. Kai mokėjimo operacija inicijuojama mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo arba gavėjo ar per jį, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui duoda sutikimą inicijuoti mokėjimo operaciją arba gavėjui duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją.</p> <p>3. Tačiau tiesioginio debeto atveju ir nedarant poveikio teisei į grąžinimą mokėtojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš dieną, kurią susitarta nurašyti lėšas iš sąskaitos, pabaigos.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>44 straipsnis. Mokėjimo nurodymo neatšaukiamumas</p> <p>2. Kai mokėjimo operacija inicijuojama mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo arba gavėjo ar per gavėją, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjui davė sutikimą inicijuoti mokėjimo operaciją arba gavėjui davė sutikimą atlikti mokėjimo operaciją. Tačiau jeigu atliekamas tiesioginis debetas, mokėtojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš dieną, kurią susitarta nurašyti lėšas iš sąskaitos, pabaigos.</p>	Visiškas
<p>4. 78 straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju mokėjimo paslaugų vartotojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš sutartą dieną, pabaigos.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>44 straipsnis. Mokėjimo nurodymo neatšaukiamumas</p> <p>3. Šio įstatymo 42 straipsnio 2 dalyje nustatytu atveju mokėjimo paslaugų vartotojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš sutartą dieną, pabaigos.</p> <p>3. Šio įstatymo 42 straipsnio 2 dalyje nustatytu atveju mokėjimo paslaugų vartotojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš sutartą dieną, pabaigos.</p>	Visiškas
<p>5. Suėjus 1–4 dalyse nustatytiems terminams, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik tuomet, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir atitinkami mokėjimo paslaugų teikėjai. 2 ir 3 dalyse nurodytais atvejais taip pat būtinas gavėjo sutikimas. Atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti mokestį už atšaukimą, jei tai numatyta bendrojoje sutartyje.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>44 straipsnis. Mokėjimo nurodymo neatšaukiamumas</p> <p>4. Pasibaigus šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytiems terminams, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik tuo atveju, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas, o šio straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais būtinas</p>	Visiškas

	ir gavėjo sutikimas. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti komisinį atlyginimą už mokėjimo nurodymo atšaukimą, jeigu tai numatyta bendrojoje sutartyje.	
81 straipsnis. Pervestos ir gautos sumos 1. Valstybės narės reikalauja, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas (-ai), gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas (-ai) ir mokėjimo paslaugų teikėjų tarpininkai pervestų visą mokėjimo operacijos sumą ir neatskaitytų mokesčių iš pervestos sumos. 2. Tačiau gavėjas ir mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas atskaito savo mokesčius iš pervedamos sumos prieš ją įskaitant į gavėjo sąskaitą. Tokiu atveju gavėjui pateikiamoje informacijoje visa mokėjimo operacijos suma ir mokesčiai nurodomi atskirai. 3. Jei iš pervestos sumos atskaitomi kiti negu 2 dalyje nurodyti mokesčiai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėtojo inicijuotos mokėjimo operacijos sumą. Kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo ar per jį, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėjimo operacijos sumą.	Mokėjimų įstatymas 45 straipsnis. Pervestos ir gautos sumos 1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų teikėjų tarpininkai turi pervesti visą mokėjimo operacijos sumą ir negali atskaityti komisinio atlyginimo iš pervestos sumos, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nustatytą išimtį. 2. Gavėjas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas atskaito tiesiogiai su mokėjimo operacija susijusį komisinį atlyginimą iš pervedamos sumos prieš įskaitydamas ją į gavėjo sąskaitą. Tokiu atveju teikiant informaciją gavėjui apie įvykdytą mokėjimo operaciją visa mokėjimo operacijos suma ir komisinis atlyginimas turi būti nurodomi atskirai. 3. Jeigu iš pervestos sumos atskaitomas kitas, negu nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, komisinis atlyginimas, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėtojo inicijuotos mokėjimo operacijos sumą. Kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo ar per gavėją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėjimo operacijos sumą.	Visiškas
2 skirsnis. Įvykdymo laikas ir įskaitymo data 82 straipsnis. Taikymo sritis 1. Šis skirsnis taikomas: a) mokėjimo operacijoms eurai; b) nacionalinėms mokėjimo operacijoms euro zonai nepriklausančios valstybės narės valiuta; c) mokėjimo operacijoms, kurių metu atliekamas tik vienas euro ir euro zonai nepriklausančios valstybės narės valiutos perskaičiavimas, laikantis sąlygos, kad reikiamas valiutos perskaičiavimas atliekamas atitinkamoje euro zonai nepriklausančioje valstybėje narėje ir, tarptautinių mokėjimo operacijų atveju, tarptautinis pervedimas atliekamas eurai.	Mokėjimų įstatymas 46 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitas operacijų įvykdymo terminai 1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad po mokėjimo nurodymo gavimo momento mokėjimo operacijos eurai, vykdomos Lietuvos Respublikoje ir į kitas valstybes nares, suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nustatytą atvejį. Šis laikotarpis gali būti pratęstas viena darbo diena, kai mokėjimo operacija yra inicijuojama popieriniu dokumentu. <i>Pastaba:</i> Direktyvos 82 str. 1 d. c punktas nurodo situaciją, kai vykdomas valiutos perskaičiavimas ne euro zonos valstybėje. Atitinkamai Lietuvoje ši nuostata neaktuali ir jos perkelti nereikia.	Visiškas
2. Šis skirsnis taikomas 1 dalyje nenurodytoms mokėjimo operacijoms,	Mokėjimų įstatymas	Visiškas

<p>jei mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas nesusitaria kitaip, išskyrus 87 straipsnį, nuo kurio šalys negali nukrypti. Tačiau jei mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria dėl ilgesnio laikotarpio, nei nustatytas 83 straipsnyje, Sąjungos viduje atliekamų mokėjimo operacijų atveju tas ilgesnis laikotarpis neviršija 4 darbo dienų nuo gavimo momento, nurodyto 78 straipsnyje.</p>	<p>46 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitas operacijų įvykdymo terminai</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas mokėjimo operacijos įvykdymo terminas taip pat taikomas Lietuvos Respublikoje ir į kitas valstybes nares vykdomoms mokėjimo operacijoms ne euro zonos valstybių narių valiutomis, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas nesusitaria dėl kito, ne ilgesnio negu 4 darbo dienos, termino.</p>	
<p>83 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitą operacijos</p> <p>1. Valstybės narės reikalauja, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrintų, jog po gavimo momento, kaip nurodyta 78 straipsnyje, mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos. Tas laikotarpis gali būti pratęstas dar viena darbo diena popierine forma inicijuotų mokėjimo operacijų atveju.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>46 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitas operacijų įvykdymo terminai</p> <p>1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad po mokėjimo nurodymo gavimo momento mokėjimo operacijos eurai, vykdomos Lietuvos Respublikoje ir į kitas valstybes nares, suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nustatytą atvejį. Šis laikotarpis gali būti pratęstas viena darbo diena, kai mokėjimo operacija yra inicijuojama popieriniu dokumentu.</p>	Visiškas
<p>2. Valstybės narės reikalauja, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nustatytų įskaitymo datą ir pervestų mokėjimo operacijos sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą po to, kai mokėjimo paslaugų teikėjas gavo lėšas pagal 87 straipsnį.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>46 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitas operacijų įvykdymo terminai</p> <p>4. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėjimo operacijos sumą, nustato lėšų įskaitymo datą ir sudaro galimybę gavėjui naudotis mokėjimo operacijos suma gavėjo sąskaitoje šio įstatymo 49 straipsnyje nustatyta tvarka.</p>	Visiškas
<p>3. Valstybės narės reikalauja, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduotų gavėjo ar per gavėją inicijuoto mokėjimo nurodymą per gavėjo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sutartą laikotarpį, sudarant galimybę, kad mokėjimas tiesioginio debeto atveju būtų atliktas sutartą nustatytą dieną.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>46 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitas operacijų įvykdymo terminai</p> <p>5. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduoda gavėjo ar per gavėją inicijuotą mokėjimo nurodymą per gavėjo ir jo mokėjimo paslaugų teikėjo sutartą terminą. Mokėjimo nurodymas atlikti tiesioginį debetą turi būti perduotas per sutartą terminą, kad būtų sudaryta galimybė atsiskaitymą atlikti sutartą dieną.</p>	Visiškas

<p>84 straipsnis. Atvejis, kai gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje</p> <p>Kai gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris gauna gavėjui skirtas lėšas, užtikrina, kad gavėjas galėtų disponuoti lėšomis per 83 straipsnyje nustatytą laikotarpį.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>47 straipsnis. Mokėjimas, kai mokėtojas ir (arba) gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje</p> <p>Kai mokėtojas ir (arba) gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad mokėjimo operacija būtų įvykdyta šio įstatymo 46 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytais terminais, o gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti gavėjo galimybę disponuoti gautomis lėšomis šio įstatymo 49 straipsnyje nustatyta tvarka.</p>	Visiškas
<p>85 straipsnis. Į mokėjimo sąskaitą įmokėti gryniesi pinigai</p> <p>Kai vartotojas įmoka grynuosius pinigus į mokėjimo sąskaitą toje mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje tos mokėjimo sąskaitos valiuta, mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad suma būtų galima disponuoti ir įskaitymo data būtų nustatyta iš karto po lėšų gavimo. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas, suma galima disponuoti ir jos įskaitymo data turi būti ne vėliau kaip kitą darbo dieną po lėšų gavimo.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>48 straipsnis. Į mokėjimo sąskaitą įmokėti gryniesi pinigai</p> <p>1. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas, kuris nėra vartotojas, įmoka grynuosius pinigus į mokėjimo sąskaitą mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje tos mokėjimo sąskaitos valiuta, mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad lėšomis būtų galima disponuoti ir jų įskaitymo data būtų ne vėlesnė kaip kita darbo diena gavus lėšas.</p> <p>2. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad lėšomis būtų galima disponuoti ir jų įskaitymo data būtų iš karto gavus lėšas.</p>	Visiškas
<p>86 straipsnis. Nacionalinės mokėjimo operacijos</p> <p>Nacionalinių mokėjimo operacijų atvejais valstybės narės gali numatyti trumpesnę, nei numatyta šiame skirsnyje, maksimalų mokėjimo operacijos įvykdymo terminą.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>46 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitas operacijų įvykdymo terminai</p> <p>1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad po mokėjimo nurodymo gavimo momento mokėjimo operacijos eurai, vykdomos Lietuvos Respublikoje ir į kitas valstybes nares, suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nustatytą atvejį. Šis laikotarpis gali būti pratęstas viena darbo diena, kai mokėjimo operacija yra inicijuojama popieriniu dokumentu.</p> <p>3. Kai kredito pervedimai Lietuvos Respublikoje atliekami eurai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad po mokėjimo nurodymo gavimo momento mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą tą pačią darbo dieną, jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra tą darbo dieną iki 12 valandos. Jeigu mokėjimo nurodymo gavimo</p>	Visiškas

	momentas yra po 12 valandos, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip kitą darbo dieną. Šio įstatymo 42 straipsnio 2 dalyje numatytu atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą mokėjimo nurodymo vykdymo dieną, o kai mokėjimo nurodymo vykdymo diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, – kitą darbo dieną.	
87 straipsnis. Įskaitymo data ir disponavimas lėšomis 1. Valstybės narės užtikrina, kad įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data būtų ne vėlesnė nei darbo diena, kurią mokėjimo operacijos suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą.	Mokėjimų įstatymas 49 straipsnis. Lėšų įskaitymo data, lėšų nurašymo data ir disponavimas lėšomis 1. Lėšų įskaitymo data yra ne vėlesnė negu darbo diena, kurią mokėjimo operacijos suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą.	Visiškas
2. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas galėtų naudotis mokėjimo operacijos suma nedelsiant po to, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą, kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo atveju: a) valiuta neperskaičiuojama; arba b) perskaičiuojama euro ir valstybės narės valiuta arba dviejų valstybių narių valiutos. Šioje dalyje nustatyta pareiga taip pat taikoma mokėjimams, atliekamiems vieno mokėjimo paslaugų teikėjo.	Mokėjimų įstatymas 49 straipsnis. Lėšų įskaitymo data, lėšų nurašymo data ir disponavimas lėšomis 2. Tuo atveju, kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas neperskaičiuoja gautos mokėjimo operacijos valiutos, perskaičiuoja kitos valstybės narės valiutą į eurus arba vienos valstybės narės valiutą į kitos valstybės narės valiutą, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad gavėjas galėtų naudotis mokėjimo operacijos suma iš karto, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą. Ši dalis taikoma ir mokėjimams, atliekamiems vieno mokėjimo paslaugų teikėjo.	Visiškas
3. Valstybės narės užtikrina, kad nurašymo iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos data būtų ne ankstesnė nei momentas, kuriuo mokėjimo operacijos suma nurašoma nuo tos mokėjimo sąskaitos.	Mokėjimų įstatymas 49 straipsnis. Lėšų įskaitymo data, lėšų nurašymo data ir disponavimas lėšomis 3. Lėšų nurašymo data yra ne ankstesnė negu momentas, kai mokėjimo operacijos suma nurašoma iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos.	Visiškas
3 skirsnis. Atsakomybė 88 straipsnis. Klaidingi unikalūs identifikatoriai 1. Mokėjimo nurodymą vykdant pagal unikalų identifikatorių, jis	Mokėjimų įstatymas 50 straipsnis. Klaidingi unikalūs identifikatoriai 1. Jeigu mokėjimo nurodymui įvykdyti mokėjimo paslaugų vartotojas	Visiškas

laikomas tinkamai įvykdytu gavėjo, nurodyto unikaliu identifikatoriumi, atžvilgiu.	nurodo unikalų identifikatorių, toks mokėjimo nurodymas laikomas tinkamai įvykdytu unikaliu identifikatoriumi nurodyto gavėjo ir (arba) jo mokėjimo sąskaitos atžvilgiu.	
2. Jei mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktas unikalūs identifikatorius yra klaidingas, mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal 89 straipsnį už mokėjimo operacijos neįvykdymą arba netinkamą įvykdymą.	Mokėjimų įstatymas 50 straipsnis. Klaidingi unikalūs identifikatoriai 2. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktas unikalūs identifikatorius yra klaidingas, mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal šio įstatymo 51 straipsnį už mokėjimo operacijos neįvykdymą ar netinkamą įvykdymą, tačiau privalo imtis visų įmanomų priemonių, kad atsektų mokėjimo operaciją, ir privalo siekti atgauti mokėjimo operacijos lėšas. Tokiais atvejais gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas privalo bendradarbiauti, taip pat mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduoti visą informaciją, reikalingą mokėjimo operacijai atsekti ir lėšoms atgauti.	Visiškas
3. Tačiau mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi dėti deramas pastangas siekdamas atgauti mokėjimo operacijos lėšas. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas bendradarbiauja šiuo tikslu, be kita ko, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduodamas visą atitinkamą informaciją, reikalingą lėšoms atgauti. Tokiu atveju, jei atgauti lėšas pagal pirmą pastraipą neįmanoma, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėtojui pateikęs prašymą raštu, jam pateikia visą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo turimą informaciją, kuri yra svarbi mokėtojui, kad jis galėtų pateikti ieškinį lėšoms atgauti.	Mokėjimų įstatymas 50 straipsnis. Klaidingi unikalūs identifikatoriai 2. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktas unikalūs identifikatorius yra klaidingas, mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal šio įstatymo 51 straipsnį už mokėjimo operacijos neįvykdymą ar netinkamą įvykdymą, tačiau privalo imtis visų įmanomų priemonių, kad atsektų mokėjimo operaciją, ir privalo siekti atgauti mokėjimo operacijos lėšas. Tokiais atvejais gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas privalo bendradarbiauti, taip pat mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduoti visą informaciją, reikalingą mokėjimo operacijai atsekti ir lėšoms atgauti. 3. Kai atgauti lėšas, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, neįmanoma, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėtojui pateikęs prašymą raštu popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną, turi pateikti jam visą turimą informaciją, kuri yra aktuali mokėtojui, kad jis galėtų imtis teisinių priemonių, įskaitant kreipimąsi į teismą, lėšoms atgauti.	Visiškas
4. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti mokestį už lėšų grąžinimą, jei tai numatyta bendrojoje sutartyje.	Mokėjimų įstatymas 50 straipsnis. Klaidingi unikalūs identifikatoriai 4. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti komisinį atlyginimą už lėšų grąžinimą, jeigu tai numatyta	Visiškas

<p>5. Jei mokėjimo paslaugų vartotojas pateikia ne tik informaciją, nurodytą 45 straipsnio 1 dalies a punkte ar 52 straipsnio 2 dalies b punkte, bet ir papildomą informaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas atsako tik už mokėjimo operacijų vykdymą pagal mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktą unikalų identifikatorių.</p>	<p>bendrojoje sutartyje.</p> <p>Mokėjimų įstatymas 50 straipsnis. Klaidingi unikalūs identifikatoriai 5. Jeigu mokėjimo nurodymui įvykdyti mokėjimo paslaugų vartotojas pateikia ne tik šio įstatymo 13 straipsnio 3 dalies 2 punkte arba 20 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytą informaciją, bet ir papildomą informaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas atsako tik už mokėjimo operacijų vykdymą pagal mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktą unikalų identifikatorių.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>89 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą ar pavėluotą įvykdymą 1. Mokėtojuo tiesiogiai inicijavus mokėjimo nurodymą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, nedarant poveikio 71 straipsniui, 88 straipsnio 2 ir 3 dalims ir 93 straipsniui, atsako mokėtojuo už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą, nebent jis gali įrodyti mokėtojuo ir atitinkamais atvejais gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo operacijos sumą gavo pagal 83 straipsnio 1 dalį. Tuo atveju gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako gavėjui už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal pirmą pastraipą, jis nepagrįstai nedelsdamas grąžina mokėtojuo neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atstato mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jei netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta. Sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai ta suma nurašyta nuo sąskaitos. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal pirmą pastraipą, jis nedelsdamas suteikia gavėjui mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, įskaito atitinkamą sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą. Sumos įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai ta suma turėtų būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai pagal 87 straipsnį. Kai mokėjimo operacija įvykdoma pavėluotai, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėtojo vardu veikiančio mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo prašymą, užtikrina, kad sumos įskaitymo į gavėjo</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 51 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą arba pavėluotą įvykdymą 1. Kai mokėjimo nurodymą tiesiogiai inicijuoja mokėtojas, jo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako mokėtojuo už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą, nebent mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas žino ir gali patvirtinti mokėtojuo ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo operacijos sumą, kaip nustatyta šio įstatymo 46 straipsnyje. Tokiu atveju gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas gavėjui už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą. 2. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui atsakomybė tenka pagal šio straipsnio 1 dalį, jis nedelsdamas turi grąžinti mokėtojuo neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir atkurti mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jeigu netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta, ir užtikrinti, kad mokėtojas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų. 3. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui atsakomybė tenka pagal šio straipsnio 1 dalį, jis nedelsdamas turi įskaityti mokėjimo operacijos sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą ir (arba) sudaryti gavėjui galimybę ja disponuoti ir užtikrinti, kad gavėjas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs gavėjui skirtos mokėjimo operacijos sumą, negali jos įskaityti į gavėjo sąskaitą, jis</p>	<p>Visiškas</p>

<p>mokėjimo sąskaitą data būtų ne vėlesnė nei data, kai ta suma turėtų būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai.</p> <p>Jei mokėtojo inicijuoto mokėjimo nurodymo atveju mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nepriklausomai nuo atsakomybės pagal šią dalį, gavęs prašymą, nedelsdamas imasi priemonių mokėjimo operacijai atsekti ir praneša mokėtojui apie rezultatus. Mokestis už tai iš mokėtojo neimamas.</p>	<p>nedelsdamas, ne vėliau kaip per 2 darbo dienas, grąžina mokėjimo operacijos sumą mokėtojui.</p> <p>4. Kai mokėtojo tiesiogiai inicijuota mokėjimo operacija įvykdoma pavėluotai, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėtojo vardu veikiančio mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo prašymą, turi užtikrinti, kad gavėjas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų (palyginti su situacija, jeigu operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai).</p> <p>5. Jeigu mokėtojui tiesiogiai inicijavus mokėjimo nurodymą mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas visais atvejais mokėtojo reikalavimu nedelsdamas turi imtis priemonių mokėjimo operacijai atsekti ir pranešti mokėtojui paieškos rezultatus. Už tai iš mokėtojo negali būti imamas komisinis atlyginimas.</p>	
<p>2. Gavėjui ar per jį inicijavus mokėjimo nurodymą, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, nedarant poveikio 71 straipsniui, 88 straipsnio 2 ir 3 dalims bei 93 straipsniui, atsako gavėjui už tinkamą mokėjimo nurodymo perdavimą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui pagal 83 straipsnio 3 dalį. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal šią pastraipą, jis nedelsdamas atitinkamą mokėjimo nurodymą perduoda mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui.</p> <p>Pavėluoto mokėjimo nurodymo perdavimo atveju sumos įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai suma turėtų būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai.</p> <p>Be to, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, nedarant poveikio 71 straipsniui, 88 straipsnio 2 ir 3 dalims bei 93 straipsniui, atsako gavėjui už mokėjimo operacijos tvarkymą laikydamasis 87 straipsnyje nustatytų pareigų. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal šią pastraipą, jis užtikrina, kad mokėjimo operacijos suma būtų pateikta gavėjui iš karto po to, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą. Sumos įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai suma turėtų būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai.</p> <p>Neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos, už kurias</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>51 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą arba pavėluotą įvykdymą</p> <p>6. Kai mokėjimo nurodymą inicijuoja gavėjas arba mokėjimo nurodymas inicijuojamas per gavėją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako gavėjui už tinkamą mokėjimo nurodymo perdavimą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal šią dalį ir mokėjimo nurodymas nebuvo perduotas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi nedelsdamas perduoti tą konkretų mokėjimo nurodymą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui.</p> <p>7. Kai gavėjo arba per gavėją inicijuotas mokėjimo nurodymas perduodamas pavėluotai, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad gavėjas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų.</p> <p>8. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas gavėjui už gavėjo arba per gavėją inicijuotą mokėjimo operacijos tvarkymą pagal šio įstatymo 49 straipsnio nuostatas. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad gavėjas galėtų naudotis mokėjimo operacijos suma iš karto po to, kai ta suma įskaitoma į</p>	Visiškas

<p>gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal pirmą ir antrą pastraipas, atveju mokėtojai atsako mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui tenka ši atsakomybė, jis tinkamai ir nepagrįstai nedelsdamas grąžina mokėtojai neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir atkuria mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jei netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi įvykdyta. Sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai ta suma buvo nurašyta nuo sąskaitos.</p> <p>Ketvirtoje pastraipoje nurodyta pareiga netaikoma mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas įrodo, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo operacijos sumą, net jei operacija tik buvo įvykdyta pavėluotai. Tokiu atveju gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą įskaityto datą, kuri yra ne vėlesnė nei data, kai suma turėtų būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai.</p> <p>Jei gavėjo ar per gavėją inicijuoto mokėjimo nurodymo atveju mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nepriklausomai nuo atsakomybės pagal šią dalį, gavęs prašymą, nedelsdamas imasi priemonių mokėjimo operacijai atsekti ir praneša gavėjui apie rezultatus. Mokestis už tai iš gavėjo neimamas.</p>	<p>gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą, ir užtikrinti, kad gavėjas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų.</p> <p>9. Kai gavėjo arba per gavėją inicijuota mokėjimo operacija, už kurią gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal šio straipsnio 6 ir 8 dalis, neįvykdoma arba netinkamai įvykdoma, už tai mokėtojai atsako mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas. Atsakingas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas turi grąžinti mokėtojai neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir atkurti mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jeigu netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta, ir užtikrinti, kad mokėtojas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų.</p> <p>10. Šio straipsnio 9 dalyje nurodyta pareiga netaikoma mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas įrodo, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo operacijos sumą, net jei operacija ir buvo įvykdyta pavėluotai. Tokiu atveju gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad gavėjas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų (palyginti su situacija, jeigu operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai).</p> <p>11. Jeigu gavėjui ar per gavėją inicijavus mokėjimo nurodymą mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas visais atvejais gavėjo reikalavimu nedelsdamas turi imtis priemonių mokėjimo operacijai atsekti ir pranešti gavėjui paieškos rezultatus. Už tai iš gavėjo negali būti imamas komisinis atlyginimas.</p>	
<p>3. Be to, mokėjimo paslaugų teikėjai atsako savo atitinkamiems mokėjimo paslaugų vartotojams už visus mokesčius, už kuriuos jie yra atsakingi, ir už visas palūkanas, kurios tenka mokėjimo paslaugų vartotojui dėl mokėjimo operacijos neįvykdymo arba netinkamo, įskaitant pavėluotą, įvykdymo</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>51 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą arba pavėluotą įvykdymą</p> <p>12. Mokėjimo paslaugų teikėjai turi atlyginti savo mokėjimo paslaugų vartotojams visą komisinį atlyginimą ir palūkanas, kurie tenka mokėjimo paslaugų vartotojams dėl mokėjimo operacijų neįvykdymo ar netinkamo įvykdymo. Mokėjimo paslaugų teikėjai</p>	<p>Visiškas</p>

	turi atlyginti savo mokėjimo paslaugų vartotojams palūkanas, kurios tenka mokėjimo paslaugų vartotojams dėl mokėjimo operacijų pavėluoto įvykdymo.	
<p>90 straipsnis. Atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą ar pavėluotą įvykdymą teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas</p> <p>1. Kai mokėtojas inicijuoja mokėjimo nurodymą per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, nedarant poveikio 71 straipsniui ir 88 straipsnio 2 ir 3 dalims, grąžina mokėtojui neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atkuria mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jei nebūtų buvę netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos.</p> <p>Mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui tenka atsakomybė įrodyti, kad mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo nurodymą pagal 78 straipsnį ir kad pagal jo kompetenciją mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kitas trūkumas, susijęs su operacijos neįvykdymu, netinkamu arba pavėluotu įvykdymu.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>52 straipsnis. Atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą ar pavėluotą įvykdymą teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas</p> <p>1. Kai mokėtojas inicijuoja mokėjimo nurodymą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turi grąžinti mokėtojui neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atkurti mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jeigu netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta.</p> <p>3. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta pareiga mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjui netaikoma, jeigu jis sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui įrodo, kad mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo nurodymą, kaip nurodyta šio įstatymo 42 straipsnyje, ir kad pagal mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo kompetenciją mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techniniai trikdžiai arba kiti trūkumai, susiję su operacijos neįvykdymu, netinkamu arba pavėluotu įvykdymu.</p>	Visiškas
<p>2. Jeigu mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas atsako už mokėjimo operacijos neįvykdymą, netinkamą arba pavėluotą įvykdymą, jis sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu nedelsdamas jam kompensuoja visus nuostolius, kuriuos jis patyrė, arba sumas, kurias jis sumokėjo, grąžindamas pinigus mokėtojui.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>52 straipsnis. Atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą ar pavėluotą įvykdymą teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas</p> <p>2. Mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu nedelsdamas turi kompensuoti jam visus patirtus nuostolius arba sumas, sumokėtas grąžinant lėšas mokėtojui, kai mokėjimo operacija buvo neįvykdyta arba netinkamai įvykdyta.</p>	Visiškas
<p>91 straipsnis. Papildoma finansinė kompensacija</p> <p>Papildoma finansinė kompensacija (be tos, kuri numatyta pagal šį skirsnį) gali būti nustatyta pagal teisę, taikomą mokėjimo paslaugų</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>92 straipsnis. Kitų nuostolių atlyginimas</p> <p>1. Kituose įstatymuose, taikomuose mokėjimo paslaugų teikėjo ir</p>	Visiškas

vartotojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai.	mokėjimo paslaugų vartotojo sudarytai bendrajai sutarčiai, gali būti numatytas papildomas nuostolių, nenurodytų šio įstatymo 50, 51 ir 52 straipsniuose, atlyginimas.	
<p>92 straipsnis. Atgręžtinio reikalavimo teisė</p> <p>1. Kai mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė pagal 73 ir 89 straipsnius yra priskirtina kitam mokėjimo paslaugų teikėjui arba tarpininkui, tas kitas mokėjimo paslaugų teikėjas ar tarpininkas pirmajam mokėjimo paslaugų teikėjui kompensuoja patirtus nuostolius arba pagal 73 ir 89 straipsnius sumokėtas sumas. Tai apima ir kompensaciją, kai kuris nors mokėjimo paslaugų teikėjas netaiko griežto kliento autentiškumo patvirtinimo.</p> <p>2. Papildoma finansinė kompensacija gali būti nustatyta remiantis mokėjimo paslaugų teikėjų ir (arba) tarpininkų susitarimais ir jų sudarytam susitarimui taikoma teise.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>53 straipsnis. Atgręžtinio reikalavimo teisė</p> <p>1. Jeigu už mokėjimo operacijos neįvykdymą, netinkamą arba pavėluotą įvykdymą atsako ne mokėtojo arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, kaip nurodyta šio įstatymo 38, 51 ir 52 straipsniuose, o kitas mokėjimo paslaugų teikėjas ar tarpininkas, atsakingas mokėjimo paslaugų teikėjas ar tarpininkas turi kompensuoti visus mokėtojo arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo patirtus nuostolius arba pagal šio įstatymo 38, 51 ir 52 straipsnius sumokėtas sumas. Tai apima ir kompensaciją, kai kuris nors mokėjimo paslaugų teikėjas netaiko saugesnio autentiškumo patvirtinimo.</p> <p>2. Papildoma kompensacija gali būti nustatyta pagal mokėjimo paslaugų teikėjų ir (arba) tarpininkų susitarimus ir šiems susitarimams taikomą teisę.</p>	Visiškas
<p>93 straipsnis. Neįprastos ir nenumatytos aplinkybės</p> <p>Atsakomybė pagal 2 ar 3 skyrius nekyla esant neįprastoms ir nenumatytoms aplinkybėms, kurių šalis, prašanti atsižvelgti į tas aplinkybes, negalėjo kontroliuoti ir kurių pasekmės būtų buvusios neišvengiamos nepaisant visų pastangų jų išvengti, arba kai mokėjimo paslaugų teikėją saisto kitos teisinės pareigos, nustatytos Sąjungos ar nacionalinėje teisėje.</p>	<p>Civilinis kodeksas</p> <p>6.212 straipsnis. Nenugalima jėga (force majeure)</p> <p>1. Šalis atleidžiama nuo atsakomybės už sutarties neįvykdymą, jeigu ji įrodo, kad sutartis neįvykdyta dėl aplinkybių, kurių ji negalėjo kontroliuoti bei protingai numatyti sutarties sudarymo metu, ir kad negalėjo užkirsti kelio šių aplinkybių ar jų pasekmių atsiradimui. Nenugalima jėga (force majeure) nelaikoma tai, kad rinkoje nėra reikalingų prievolei vykdyti prekių, sutarties šalis neturi reikiamų finansinių išteklių arba skolininko kontrahentai pažeidžia savo prievoles.</p> <p>2. Jeigu aplinkybė, dėl kurios neįmanoma sutarties įvykdyti, laikina, tai šalis atleidžiama nuo atsakomybės tik tokiam laikotarpiui, kuris yra protingas atsižvelgiant į tos aplinkybės įtaką sutarties įvykdymui.</p> <p>3. Sutarties neįvykdžiusi šalis privalo pranešti kitai šaliai apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės atsiradimą bei jos įtaką sutarties įvykdymui. Jeigu šio pranešimo kita šalis negauna per protingą laiką po to, kai sutarties neįvykdžiusi šalis sužinojo ar turėjo</p>	Visiškas

	<p>sužinoti apie tą aplinkybę, tai pastaroji šalis privalo atlyginti dėl pranešimo negavimo atsiradusius nuostolius.</p> <p>4. Šio straipsnio nuostatos neatima iš kitos šalies teisės nutraukti sutartį arba sustabdyti jos įvykdymą, arba reikalauti sumokėti palūkanas.</p>	
<p>4 SKYRIUS. Duomenų apsauga</p> <p>94 straipsnis. Duomenų apsauga</p> <p>1. Valstybės narės leidžia asmens duomenis tvarkyti mokėjimo sistemose ir mokėjimo paslaugų teikėjams, kai tai yra būtina siekiant užtikrinti sukčiavimo atliekant mokėjimus prevenciją, tyrimą ir nustatymą. Informacijos teikimas asmenims apie asmens duomenų tvarkymą ir tokių asmens duomenų tvarkymas bei kitoks asmens duomenų tvarkymas šios direktyvos tikslais, vykdomas laikantis Direktyvos 95/46/EB, nacionalinių taisyklių, kuriomis Direktyva 95/46/EB perkeliama į nacionalinę teisę, ir Reglamento (EB) Nr. 45/2001.</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjai turi prieigą, tvarko ir saugo asmens duomenis, kurie jiems reikalingi mokėjimo paslaugoms teikti, tik gavę aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo sutikimą.</p>	<p>MĮ projektas</p> <p>2 straipsnis. 54 straipsnio pakeitimas</p> <p>Pakeisti 54 straipsnį ir jį išdėstyti taip:</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjai, mokėjimo sistemų operatoriai ir kiti subjektai, kurie pasitelkiami teikiant mokėjimo paslaugas arba vykdant mokėjimo operacijas, turi teisę tvarkyti asmens duomenis, įskaitant specialių kategorijų asmens duomenis, kaip jie apibrėžti 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) 9 straipsnio 1 dalyje, kai tai būtina ir kurių reikia, kad būtų užtikrintas tinkamas mokėjimo paslaugų teikimas, mokėjimo operacijų vykdymas ir siekiant užtikrinti sukčiavimo atliekant mokėjimus prevenciją, tyrimą ir nustatymą.</p> <p>2. Mokėjimo paslaugų teikėjai, teikdami mokėjimo paslaugas, mokėjimo sistemų operatoriai, vykdydami mokėjimo operacijas, ir kiti subjektai, kurie pasitelkiami teikiant mokėjimo paslaugas arba vykdant mokėjimo operacijas, gavę specialių kategorijų asmens duomenų, turi teisę juos tvarkyti tik šio straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais, siekdami, kad būtų užtikrintas viešasis interesas dėl sklandaus ir patikimo finansų rinkos veikimo bei ūkio subjektų, fizinių asmenų, juridinių asmenų ir viešojo sektoriaus subjektų tarpusavio ekonominių ir finansinių santykių bei subjektinių teisių įgyvendinimo.</p> <p>3. Mokėjimo paslaugų teikėjai, teikdami mokėjimo paslaugas, mokėjimo sistemų operatoriai, vykdydami mokėjimo operacijas, ir kiti subjektai, kurie pasitelkiami teikiant mokėjimo paslaugas arba vykdant mokėjimo operacijas, turi taikyti</p>	Visiškas

	<p>tinkamas organizacines ir technines priemonės, įskaitant saugios elektroninės aplinkos, kurioje užkertamas kelias neteisėtai arba atsitiktinei prieigai prie elektroninių duomenų ar jų perdavimui neįgalotiems asmenims, sudarymą ir duomenų apsaugos pareigūno, jei jis turi būti ar yra paskirtas pagal Reglamentą (ES) 2016/679, dalyvavimą pasirenkant technines ir organizacines apsaugos priemones, kad būtų užtikrinta, jog specialių kategorijų asmens duomenys būtų tvarkomi atsižvelgiant į jų tvarkymo tikslus, ir siekiant įgyvendinti šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose, kurie reguliuoja mokėjimo paslaugų teikimą, nustatytus reikalavimus, laikantis saugojimo trukmės apribojimo ir kitų Reglamento (ES) 2016/679 5 straipsnyje nustatytų principų. Asmens duomenys, įskaitant specialių kategorijų asmens duomenis, gali būti teikiami teismams, valstybės institucijoms ir įstaigoms teisės aktuose, reglamentuojančiuose asmens duomenų teikimą, nustatytais pagrindais ir tvarka.“</p>	
<p>5 SKYRIUS. Operacinė ir saugumo rizika bei autentiškumo patvirtinimas 95 straipsnis. Operacinės ir saugumo rizikos valdymas 1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nustatytų atitinkamų rizikos mažinimo priemonių ir kontrolės mechanizmų sistemą, pagal kurią valdo operacinę ir saugumo riziką, susijusią su jų teikiamomis mokėjimo paslaugomis. Mokėjimo paslaugų teikėjai kaip tos sistemos dalį nustato ir taiko veiksmingas incidentų valdymo procedūras, be kita ko, taikomas dideliems operaciniams ir saugumo incidentams nustatyti ir klasifikuoti.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 56 straipsnis. Operacinės ir saugumo rizikos valdymas 1. Mokėjimo paslaugų teikėjai turi nustatyti rizikos mažinimo priemonių ir kontrolės mechanizmų sistemą, pagal kurią valdoma su jų teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusi operacinė ir saugumo rizika. Šioje sistemoje turi būti nustatytos veiksmingos incidentų valdymo procedūros, įskaitant didelių operacinių ir saugumo incidentų nustatymą ir klasifikavimą.</p>	Visiškas
<p>2. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai kompetentingai institucijai kasmet arba dažniau, kaip nustato kompetentinga institucija, teiktų operacinės ir saugumo rizikos, susijusios su jų teikiamomis mokėjimo paslaugomis, ir reaguojant į tą riziką įgyvendintų rizikos mažinimo priemonių ir kontrolės mechanizmų tinkamumo atnaujintą ir visapusišką vertinimą.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 56 straipsnis. Operacinės ir saugumo rizikos valdymas 2. Mokėjimo paslaugų teikėjai turi priežiūros institucijai periodiškai pateikti atnaujintą ir visapusišką su jų teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusios operacinės ir saugumo rizikos ir įgyvendintų šios rizikos mažinimo priemonių ir kontrolės mechanizmų tinkamumo vertinimo informaciją. Priežiūros institucija nustato šios informacijos teikimo tvarką ir dažnumą.</p>	Visiškas

	3. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į Europos bankininkystės institucijos parengtas gaires, kaip nurodyta Direktyvos Nr. 2015/2366 95 straipsnio 3 dalyje, nustato mokėjimo paslaugų teikėjams reikalavimus, susijusius su saugumo priemonių parengimu, įgyvendinimu ir stebėseną, įskaitant reikalavimus dėl sertifikavimo procesų.	
3. Ne vėliau kaip 2017 m. liepos 13 d. EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB ir pasikonsultavusi su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant mokėjimo paslaugų rinkoje, atstovaujančiais visiems susijusiems interesams, parengia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, susijusias su saugumo priemonių nustatymu, įgyvendinimu ir stebėseną, ir įskaitant sertifikavimo procesus, kai taikytina. EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB, pirmoje pastraipoje nurodytas gaires peržiūri reguliariai, bet ne rečiau kaip kas dvejus metus.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI ir Europos Komisijai	
4. Atsižvelgiant į taikant 3 dalyje nurodytas gaires įgytą patirtį, EBI, kai Komisija atitinkamai paprašo, parengia techninių reguliavimo standartų dėl saugumo priemonių nustatymo bei stebėsenos kriterijų ir sąlygų projektą. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI ir Europos Komisijai	
5. EBI skatina kompetentingų institucijų, ir kompetentingų institucijų ir ECB bei, atitinkamais atvejais, Europos Sąjungos tinklų ir informacijos apsaugos agentūros bendradarbiavimą, įskaitant keitimąsi informacija, operacinės ir saugumo rizikos, susijusios su mokėjimo paslaugomis, srityje.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI	
96 straipsnis. Pranešimas apie incidentus 1. Didelio operacinio ar saugumo incidento atveju mokėjimo paslaugų teikėjai nepagrįstai nedelsdami informuoja mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją. Kai incidentas daro arba gali daryti poveikį mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo paslaugų vartotojų finansiniams interesams, mokėjimo	Mokėjimų įstatymas 57 straipsnis. Pranešimai apie incidentus 1. Įvykus dideliame operaciniame ar saugumo incidentui, mokėjimo paslaugų teikėjai privalo nedelsdami apie jį pranešti priežiūros institucijai. 2. Kai incidentas turėjo arba gali turėti įtakos mokėjimo paslaugų	Visiškas

<p>paslaugų teikėjas nepagrįstai nedelsdamas praneša savo mokėjimo paslaugų vartotojams apie incidentą ir visas turimas priemones, kurių jie gali imtis, kad sumažintų neigiamas incidento pasekmes.</p>	<p>vartotojų finansiniams interesams, mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas privalo informuoti savo mokėjimo paslaugų vartotojus apie incidentą ir visas priemones, kurių jie gali imtis, kad sumažintų neigiamus incidento padarinius.</p> <p>5. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į Europos bankininkystės institucijos parengtas gaires, kaip nurodyta Direktyvos 2015/2366 96 straipsnio 3 dalies a punkte, nustato reikalavimus mokėjimo paslaugų teikėjams dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų didelių operacinių ir saugumo incidentų klasifikavimo, dėl pranešimo apie tokius incidentus turinio ir pateikimo tvarkos.</p>	
<p>2. Gavusi 1 dalyje nurodytą pranešimą, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija nepagrįstai nedelsdama pateikia atitinkamą išsamią informaciją apie incidentą EBI ir ECB. Ta kompetentinga institucija, įvertinusi incidento svarbą atitinkamoms tos valstybės narės institucijoms, atitinkamai joms apie tai praneša.</p> <p>EBI ir ECB, bendradarbiaudami su buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, įvertina incidento svarbą kitoms atitinkamoms Sąjungos ir nacionalinėms institucijoms ir atitinkamai joms apie tai praneša. ECB informuoja Europos centrinių bankų sistemos narius apie su mokėjimo sistema susijusias problemas.</p> <p>Remdamosi tuo pranešimu, kompetentingos institucijos atitinkamai atvejais imasi visų būtinų priemonių, kad būtų nedelsiant užtikrintas finansų sistemos saugumas.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 57 straipsnis. Pranešimai apie incidentus</p> <p>3. Gavusi šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą, priežiūros institucija nedelsdama pateikia Europos bankininkystės institucijai ir Europos Centriniam Bankui atitinkamą išsamią informaciją apie incidentą. Priežiūros institucija, įvertinusi incidento svarbą kitoms Lietuvos Respublikos institucijoms, nedelsdama informuoja jas apie incidentą.</p> <p>4. Priežiūros institucija, gavusi pranešimą iš Europos bankininkystės institucijos arba Europos Centrinio Banko apie kitoje valstybėje narėje įvykusį didelį operacinį ar saugumo incidentą arba gavusi pranešimą iš Europos Centrinio Banko apie su mokėjimo sistemomis susijusias problemas, imasi visų būtinų priemonių, kad būtų nedelsiant užtikrintas finansų sistemos saugumas.</p>	Visiškas
<p>3. Ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB ir pasikonsultavusi su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant mokėjimo paslaugų rinkos subjektus, atstovaujančiais visiems susijusiems interesams, parengia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, skirtas kiekvienam iš šių subjektų:</p> <p>a) mokėjimo paslaugų teikėjams – dėl 1 dalyje nurodytų didelių incidentų klasifikavimo ir dėl pranešimo apie tokius incidentus turinio, formato, įskaitant standartinius pranešimo šablonus, ir procedūrų;</p> <p>b) kompetentingoms institucijoms – dėl incidento svarbos įvertinimo kriterijų ir informacijos, pateikiamos pranešimuose apie incidentus,</p>	<p>Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI</p>	

kurie bus teikiami kitoms vietos institucijoms.		
4. EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB, 3 dalyje nurodytas gaires peržiūri reguliariai ir bet kuriuo atveju ne rečiau kaip kas dvejus metus.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI	
5. Skelbdama ir peržiūrinėdama 3 dalyje nurodytas gaires, EBI atsižvelgia į Europos Sąjungos tinklą ir informacijos apsaugos agentūros parengtus ir paskelbtus standartus ir (arba) specifikacijas, skirtus sektoriams, kuriuose vykdoma kitokia veikla nei mokėjimo paslaugų teikimas.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI	
6. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai bent kasmet savo kompetentingoms institucijoms pateiktų statistinius duomenis apie sukčiavimą, susijusį su įvairiomis mokėjimo priemonėmis. Tos kompetentingos institucijos EBI ir ECB tokius duomenis pateikia apibendrintai.	Mokėjimų įstatymas 57 straipsnis. Pranešimai apie incidentus 6. Mokėjimo paslaugų teikėjai priežiūros institucijai turi periodiškai pateikti statistinius duomenis apie sukčiavimus, susijusius su įvairiomis mokėjimo priemonėmis. Priežiūros institucija nustato teikiamos statistinės informacijos turinį, teikimo tvarką ir dažnumą. Priežiūros institucija pateikia apibendrintus duomenis Europos bankininkystės institucijai ir Europos Centriniam Bankui.	Visiškas
97 straipsnis. Autentiškumo patvirtinimas 1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjas taikytų griežtą kliento autentiškumo patvirtinimą, kai mokėtojas: a) internetu prisijungia prie savo mokėjimo sąskaitos; b) inicijuoja elektroninę mokėjimo operaciją; c) nuotolinio ryšio priemone vykdo bet kokią veiksmą, kuris gali būti susijęs su sukčiavimo atliekant mokėjimą ar kitokio piktnaudžiavimo rizika.	Mokėjimų įstatymas 58 straipsnis. Autentiškumo patvirtinimas 1. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo taikyti saugesnio autentiškumo patvirtinimo procedūrą, kai mokėtojas: 1) internetu arba kitomis nuotolinio ryšio priemonėmis prisijungia prie savo mokėjimo sąskaitos; 2) inicijuoja elektroninę mokėjimo operaciją; 3) nuotolinio ryšio priemone vykdo bet kokią veiksmą, kuris gali būti susijęs su sukčiavimo atliekant mokėjimą ar kitokio piktnaudžiavimo rizika.	Visiškas
2. Kai elektroninė mokėjimo operacija, kaip nurodyta 1 dalies b punkte, atžvilgiu, inicijuojama nuotolinio ryšio priemone, valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai taikytų griežtą kliento autentiškumo patvirtinimą, kuris, be kita ko, apimtų dinamišką operacijos susiejimą su konkrečia suma ir konkrečiu gavėju.	Mokėjimų įstatymas 58 straipsnis. Autentiškumo patvirtinimas 2. Kai inicijuojama nuotolinė mokėjimo operacija, mokėjimo paslaugų teikėjai turi taikyti saugesnio autentiškumo patvirtinimo procedūrą, kuri užtikrintų dinamišką kiekvienos mokėjimo operacijos susiejimą su konkrečia suma ir konkrečiu gavėju.	Visiškas
3. Įgyvendinant 1 dalį, valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų tinkamas saugumo priemones, kuriomis būtų	Mokėjimų įstatymas 58 straipsnis. Autentiškumo patvirtinimas	Visiškas

apsaugotas mokėjimo paslaugų vartotojų personalizuotų saugumo požymių konfidencialumas ir vientisumas.	4. Mokėjimo paslaugų teikėjai turi turėti tinkamas saugumo priemones, kuriomis būtų apsaugotas personalizuotų saugumo duomenų konfidencialumas ir vientisumas.	
4. 2 ir 3 dalys taip pat taikomos tais atvejais, kai mokėjimai inicijuojami per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją. 1 ir 3 dalys taip pat taikomos tais atvejais, kai informacijos prašoma per informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėją.	Mokėjimų įstatymas 58 straipsnis. Autentiškumo patvirtinimas 5. Šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalys taip pat taikomos tais atvejais, kai mokėjimai inicijuojami per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją. Šio straipsnio 1, 3 ir 4 dalys taip pat taikomos tais atvejais, kai informacijos prašoma per sąskaitos informacijos paslaugos teikėją.	Visiškas
5. Valstybės narės užtikrina, kad sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas leistų mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjui pasikliauti autentiškumo patvirtinimo procedūromis, kurias sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nustato mokėjimo paslaugų vartotojui pagal 1 ir 3 dalis, o tais atvejais, kai dalyvauja mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas – pagal 1, 2 ir 3 dalis.	Mokėjimų įstatymas 58 straipsnis. Autentiškumo patvirtinimas 6. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo leisti remtis autentiškumo patvirtinimo procedūromis, kurias jis nustato mokėjimo paslaugų vartotojui, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjams, kaip nustatyta šio straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse, ir sąskaitos informacijos paslaugos teikėjams, kaip nustatyta šio straipsnio 1 ir 4 dalyse.	Visiškas
98 straipsnis. Techniniai reguliavimo standartai, susiję su autentiškumo patvirtinimu ir ryšių palaikymu 1. EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB ir pasikonsultavusi su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant mokėjimo paslaugų rinkos subjektus, atstovaujančiais visiems susijusiems interesams, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, skirtus mokėjimo paslaugų teikėjams, kaip nustatyta šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalyje, pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10 straipsnį, kuriuose konkrečiai nurodoma: a) griežto kliento autentiškumo patvirtinimo, nurodyto 97 straipsnio 1 ir 2 dalyse, reikalavimai; b) 97 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių taikymo išimtys, grindžiamos kriterijais, nustatytais šio straipsnio 3 dalyje; c) reikalavimai, kuriuos turi tenkinti saugumo priemonės pagal 97 straipsnio 3 dalį, siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų personalizuotų saugumo požymių konfidencialumą ir vientisumą; ir d) sąskaitą tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų, mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų, informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų, mokėtojų, gavėjų ir kitų mokėjimo paslaugų teikėjų bendrų ir	Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos 1. Atvirojo ryšio sąsaja – viešai prieinama techninė sąsaja ryšiams tarp sąskaitas tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjų, sąskaitos informacijos paslaugos teikėjų, kitų mokėjimo paslaugų teikėjų, mokėtojų ir gavėjų palaikyti, parengta atsižvelgiant į Europos Komisijos priimtame deleguotajame teisės akte, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 98 straipsnio 1 dalies d punkte, nustatytus reikalavimus. 58 straipsnis. Autentiškumo patvirtinimas 3. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali netaikyti saugesnio autentiškumo patvirtinimo procedūros Europos Komisijos priimtame deleguotajame teisės akte, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 98 straipsnio 1 dalies b punkte, nustatytais atvejais. 59 straipsnis. Priežiūros institucijos teisė nustatyti privalomus atvirojo ryšio sąsajos techninius ir veiklos reikalavimus Priežiūros institucija turi teisę nustatyti privalomus atvirojo ryšio sąsajos techninius ir veiklos reikalavimus, kiek tai neprieštarauja Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta	Visiškas

<p>saugių atvirųjų ryšių standartų reikalavimai, skirti identifikavimui, autentiškumo patvirtinimui, pranešimui ir informavimui, taip pat saugumo priemonių įgyvendinimui.</p> <p>2. EBI parengia 1 dalyje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus siekdama:</p> <p>a) priėmus veiksmingus ir rizika grindžiamus reikalavimus mokėjimo paslaugų vartotojams ir mokėjimo paslaugų teikėjams užtikrinti tinkamą saugumo lygį;</p> <p>b) užtikrinti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšų ir asmens duomenų saugumą;</p> <p>c) užtikrinti ir išlaikyti sąžiningą visų mokėjimo paslaugų teikėjų konkurenciją;</p> <p>d) užtikrinti technologinį ir verslo modelio neutralumą;</p> <p>e) sudaryti sąlygas plėtoti patogias naudoti, prieinamas ir novatoriškas mokėjimo priemones.</p> <p>3. 1 dalies b punkte nurodytos išimtys grindžiamos šiais kriterijais:</p> <p>a) suteiktos paslaugos rizikos lygiu;</p> <p>b) operacijos suma arba pasikartojimo dažnumu arba abiem;</p> <p>c) operacijos vykdymui naudotu mokėjimo kanalu.</p> <p>4. EBI 1 dalyje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2017 m. sausio 13 d. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti tuos techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.</p> <p>5. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10 straipsnį EBI peržiūri ir prireikus reguliariai atnauja techninius reguliavimo standartus, inter alia, kad būtų atsižvelgta į inovacijų ir technologinę plėtrą.</p>	<p>Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 98 straipsnio 1 dalies d punkte, nuostatomis, jeigu tie reikalavimai yra susiję su:</p> <p>1) saugiu ir patikimu atvirojo ryšio sąsajų veikimu;</p> <p>2) atvirojo ryšio sąsajų prieinamumu mokėjimo inicijavimo paslaugos ir sąskaitos informacijos paslaugos teikėjams;</p> <p>3) konkurencijos mokėjimų rinkoje skatinimu.</p>	
<p>6 SKYRIUS. AGS procedūros ginčams spręsti</p> <p>1 skirsnis. Skundų nagrinėjimo procedūros</p> <p>99 straipsnis. Skundai</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų sukurtos procedūros, pagal kurias mokėjimo paslaugų vartotojai ir kitos suinteresuotosios šalys, įskaitant vartotojų asociacijas, galėtų kompetentingoms institucijoms pateikti skundus, jei įtaria, kad mokėjimo paslaugų teikėjai pažeidė šią direktyvą.</p>	<p>MĮ projektas</p> <p>3 straipsnis. 76 straipsnio pakeitimas</p> <p>Pakeisti 76 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„2. Priežiūros institucija prižiūri, kaip laikomasi šio įstatymo, su jo įgyvendinimu susijusių teisės aktų, Reglamento (ES) Nr. 2021/1230, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 ir Reglamento (ES) 2015/751 (toliau šiame skyriuje – šis įstatymas ir (arba) kiti teisės aktai) reikalavimų, ir savo nustatyta tvarka nagrinėja asmenų pateiktus skundus dėl galimo šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų pažeidimo (toliau –</p>	<p>Visiškas</p>

	<p>teisės akto pažeidimas).“</p> <p>Mokėjimų įstatymas 76 straipsnis. Priežiūros institucija 1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas.</p> <p>3. Priežiūros institucija priežiūros funkcijas atlieka vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymu, šiuo įstatymu ir kitais finansų rinką reglamentuojančiais teisės aktais, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai.</p>	
<p>2. Atitinkamais atvejais ir nedarant poveikio teisei paduoti skundą teismui pagal nacionalinę proceso teisę, kompetentingos institucijos savo atsakyme skundą pateikusį asmenį informuoja apie AGS procedūras, nustatytas pagal 102 straipsnį.</p>	<p>MĮ projektas 3 straipsnis. 76 straipsnio pakeitimas Pakeisti 76 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip: „2. Priežiūros institucija prižiūri, kaip laikomasi šio įstatymo, su jo įgyvendinimu susijusių teisės aktų, Reglamento (ES) Nr. 2021/1230, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 ir Reglamento (ES) 2015/751 (toliau šiame skyriuje – šis įstatymas ir (arba) kiti teisės aktai) reikalavimų, ir savo nustatyta tvarka nagrinėja asmenų pateiktus skundus dėl galimo šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų pažeidimo (toliau – teisės akto pažeidimas).“</p> <p>Mokėjimų įstatymas 76 straipsnis. Priežiūros institucija 1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas.</p> <p>Mokėjimų įstatymas 91 straipsnis. Kreipimasis į ginčus nagrinėjančias institucijas Mokėjimo paslaugų vartotojas, manydamas, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ar kitas asmuo, kuris verčiasi ūkine komercine ar profesine veikla, pažeidė šio įstatymo saugomas jo teises ar interesus, turi teisę kreiptis į teismą arba, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją – Lietuvos banką – Lietuvos banko įstatymo ir Vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.</p> <p>Lietuvos banko įstatymas</p>	Visiškas

	<p>47 straipsnis. Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų nagrinėjimas ne teismo tvarka</p> <p>4. Vartotojas, manantis, kad finansų rinkos dalyvis pažeidė jo teises ar teisėtus interesus, atsirandančius iš sutarčių ar su jomis susijusių santykių, ir ketinantis dėl kilusio ginčo nagrinėjimo kreiptis į Lietuvos banką, prieš kreipdamasis į Lietuvos banką privalo raštu kreiptis į finansų rinkos dalyvį, nurodydamas ginčo aplinkybes ir savo reikalavimą. Finansų rinkos dalyvis privalo išnagrinėti rašytinį vartotojo kreipimąsi ir ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo kreipimosi gavimo dienos pateikti išsamų, motyvuotą, dokumentais pagrįstą atsakymą raštu popieriuje ar naudodamas kitą patvariąją laikmeną, jeigu dėl to susitarė vartotojas ir finansų rinkos dalyvis. Išskirtiniais atvejais, kai dėl priežasčių, kurių finansų rinkos dalyvis negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, jis turi išsiųsti negalutinį atsakymą, aiškiai nurodęs atsakymo į vartotojo kreipimąsi vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio vartotojas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo pateikimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų. Finansų rinkos dalyvis vartotojų kreipimuisi nagrinėja neatlygintinai.</p> <p><u>Pastaba:</u> Lietuvos bankas yra tiek priežiūros institucija, pagal direktyvos 99 straipsnio 2 dalį nagrinėjanti asmenų skundus dėl galimų Mokėjimų įstatymo nuostatų pažeidimų, tiek ir institucija, nagrinėjanti vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčus, susijusius su sudarytomis sutartimis, pagal direktyvos 102 straipsnį.</p>	
<p>100 straipsnis. Kompetentingos institucijos</p> <p>1. Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, kurios užtikrintų ir stebėtų veiksmingą šios direktyvos laikymąsi. Tos kompetentingos institucijos imasi visų atitinkamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad direktyvos būtų laikomasi.</p> <p>Jos turi būti arba:</p> <p>a) kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 4 straipsnio 2 punkte; arba</p> <p>b) įstaigos, kurios yra pripažintos pagal nacionalinę teisę arba nacionalinės teisės aktais šiam tikslui aiškiai įgaliotų valdžios institucijų.</p>	<p>MĮ projektas</p> <p>3 straipsnis. 76 straipsnio pakeitimas</p> <p>Pakeisti 76 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„2. Priežiūros institucija prižiūri, kaip laikomasi šio įstatymo, su jo įgyvendinimu susijusių teisės aktų, Reglamento (ES) Nr. 2021/1230, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 ir Reglamento (ES) 2015/751 (toliau šiame skyriuje – šis įstatymas ir (arba) kiti teisės aktai) reikalavimų, ir savo nustatyta tvarka nagrinėja asmenų pateiktus skundus dėl galimo šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų pažeidimo (toliau – teisės akto pažeidimas).“</p>	Visiškas

Jos nėra mokėjimo paslaugų teikėjai, išskyrus nacionalinius centrinius bankus.

2. 1 dalyje nurodytos institucijos turi visus savo pareigoms atlikti būtinus įgaliojimus ir tinkamus išteklius. Jeigu užtikrinti ir stebėti, kad šios direktyvos būtų laikomasi veiksmingai, yra įgaliota daugiau negu viena kompetentinga institucija, valstybės narės užtikrina tų institucijų glaudų bendradarbiavimą, kad jos galėtų veiksmingai vykdyti savo atitinkamas pareigas.

3. Kompetentingos institucijos naudojasi savo įgaliojimais laikydamosi nacionalinės teisės:

a) tiesiogiai pačios arba prižiūrimos teisminių institucijų, arba

b) kreipdamosi į teismus, kompetentingus priimti būtiną sprendimą, be kita ko, atitinkamais atvejais pateikdamos apeliacinį skundą, jei prašymas priimti būtiną sprendimą nėra patenkinamas.

4. Nacionalinės teisės aktų nuostatų, kuriomis perkeliama III ir IV antraštinės dalys, pažeidimo ar įtariamo pažeidimo atveju šio straipsnio 1 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos yra mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, tačiau filialų ir tarpininkų, veikiančių pagal įsisteigimo teisę, atveju – priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos.

Mokėjimų įstatymas

76 straipsnis. Priežiūros institucija

1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas.

3. Priežiūros institucija priežiūros funkcijas atlieka vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymu, šiuo įstatymu ir kitais finansų rinką reglamentuojančiais teisės aktais, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai.

78 straipsnis. Priežiūros institucijos atliekami patikrinimai

1. Priežiūros institucija turi teisę organizuoti ir atlikti patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimų. Priežiūros institucija, atlikdama patikrinimus, turi teisę pasitelkti kitų asmenų tam tikriems veiksams atlikti.

2. Patikrinimų atlikimo ir jų rezultatų įforminimo tvarką nustato priežiūros institucija.

3. Priežiūros institucijos tarnautojai ir kiti jos pasitelkti asmenys, atlikdami patikrinimą, turi mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose ir kituose teisės aktuose nustatytas teises.

Mokėjimo įstaigų įstatymas

24 straipsnis. Priežiūros institucija

1. Priežiūros institucija atlieka šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčių mokėjimo įstaigų, įskaitant jų filialus kitose valstybėse narėse, priežiūrą.

2. Priežiūra atliekama vadovaujantis Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymu, šiuo įstatymu, Finansų įstaigų įstatymu ir kitais teisės aktais, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai.

3. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, per tarpininką, ir kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų priežiūra atliekama atsižvelgiant į šio įstatymo 30 straipsnio nuostatas.

29 straipsnis. Priežiūros institucijos rengiami patikrinimai

1. Priežiūros institucija organizuoja ir atlieka patikrinimus, kad

	<p>nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta jos kompetencijai, reikalavimų.</p> <p>2. Mokėjimo įstaigų, jų filialų, tarpininkų ir kitų asmenų, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialus, tarpininkus ir kitus asmenis, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, patikrinimą atlieka priežiūros institucijos tarnautojai. Priežiūros institucija, tikrindama mokėjimo įstaigą, jos filialą, tarpininką ar kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką ar kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, gali pasitelkti ir kitų asmenų.</p> <p>3. Mokėjimo įstaiga, jos filialas, tarpininkas ir kitas asmuo, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, privalo sudaryti šias sąlygas atlikti patikrinimą:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pateikti patikrinimą atliekantiems asmenims visą jų prašomą informaciją ir dokumentus; 2) suteikti galimybę patikrinimą atliekantiems asmenims naudotis mokėjimo įstaigos informacinių sistemų duomenimis. <p>4. Patikrinimą atliekantys asmenys turi teisę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tikrinamos mokėjimo įstaigos, jos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialus, tarpininkus ir kitus asmenis, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, darbo metu nekliudomai įeiti į mokėjimo įstaigos, jos padalinių, filialų, tarpininkų ir kitų asmenų, kuriems perduotas veiklos vykdymas, patalpas; 2) reikalauti ir gauti patikrinimui atlikti reikalingą informaciją, taip pat asmens duomenis ir dokumentus (originalus arba patvirtintus jų nuorašus), mokėjimo įstaigos vadovų ir kitų darbuotojų paaiškinimus žodžiu ar raštu; 3) reikalauti padaryti pateiktų dokumentų kopijas (arba patys juos kopijuoti mokėjimo įstaigos lėšomis); 4) turėti kitų teisės aktuose nustatytų teisių. <p>5. Atlikus patikrinimą, jo rezultatai raštu pateikiami mokėjimo įstaigai. Mokėjimo įstaigos administracijos vadovas ir valdybos nariai</p>	
--	---	--

	<p>(jeigu valdyba sudaryta) privalo pasirašytinai susipažinti su patikrinimo rezultatais.</p> <p>6. Patikrinimų atlikimo ir jų rezultatų įforminimo tvarką nustato priežiūros institucija.</p> <p>7. Kitos valstybės narės priežiūros institucijos pavedimu priežiūros institucija, prieš tai pranešusi kitos valstybės narės priežiūros institucijai ir vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, turi teisę patikrinti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, Lietuvos Respublikoje. Kitos valstybės narės priežiūros institucija turi pranešti priežiūros institucijai apie ketinimą atlikti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, patikrinimą Lietuvos Respublikoje.</p> <p>8. Vykdydama savo funkcijas, susijusias su Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo ir Reglamento (ES) Nr. 2015/847 nuostatų taikymu, ir vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, priežiūros institucija turi teisę savo iniciatyva tikrinti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, Lietuvos Respublikoje.</p> <p>9. Priežiūros institucija turi pranešti kitos valstybės narės priežiūros institucijai apie ketinimą atlikti mokėjimo įstaigos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, patikrinimą kitoje valstybėje narėje. Priežiūros institucija gali pavesti kitos valstybės narės priežiūros institucijai patikrinti mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje.</p> <p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>30 straipsnis. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, veikiančių Lietuvos Respublikoje, priežiūra</p> <p>1. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, ir kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų ir pasitelktų tarpininkų priežiūrą atlieka kitos valstybės narės priežiūros institucija, tačiau tai neriboja priežiūros institucijos teisės atlikti jų</p>	
--	---	--

	<p>priežiūrą atsižvelgiant į šio straipsnio nuostatas.</p> <p>2. Jeigu priežiūros institucija nustato, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, arba kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas ar pasitelktas tarpininkas nesilaiko šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, priežiūros institucija nedelsdama apie tai praneša kitos valstybės narės priežiūros institucijai, prašydama imtis visų galimų veiksmų daromiems arba galimiems pažeidimams pašalinti.</p> <p>3. Jeigu kitos valstybės narės priežiūros institucija nesiima veiksmų arba, Lietuvos priežiūros institucijos nuomone, veiksmai yra nepakankami, kad būtų užtikrintas šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų vykdymas, arba, nepaisydama kitos valstybės narės priežiūros institucijos veiksmų, kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, arba kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas ar pasitelktas tarpininkas toliau nevykdo šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų, priežiūros institucija, iš anksto apie tai pranešusi kitos valstybės narės priežiūros institucijai, turi teisę taikyti šio įstatymo nustatytas poveikio priemones.</p> <p>4. Susidarius kritinei situacijai, kai siekiant pašalinti rimtą grėsmę kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų interesams Lietuvos Respublikoje būtina imtis veiksmų nedelsiant, priežiūros institucija, vykstant priežiūros institucijų tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, turi teisę taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas.</p> <p>5. Poveikio priemonės, kurių imamasi pagal šio straipsnio 4 dalį, turi būti tinkamos ir proporcingos jų tikslui apsaugoti nuo rimtos grėsmės kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų interesams Lietuvos Respublikoje, tačiau jos neturi suteikti pranašumo kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojams Lietuvos Respublikoje daugiau negu kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos</p>	
--	--	--

	<p>mokėjimo paslaugų vartotojams kitose valstybėse narėse. Šios priemonės turi būti laikinos ir turi būti nutraukiamos, kai pašalinamos nustatytos rimtos grėsmės, be kita ko, padedant kitos valstybės narės priežiūros institucijoms ar su jomis bendradarbiaujant arba padedant Europos bankininkystės institucijai ar su ja bendradarbiaujant, kaip nustatyta šio įstatymo 31 straipsnio 1 dalyje.</p> <p>6. Apie poveikio priemonių taikymą pagal šio straipsnio 4 dalį priežiūros institucija nedelsdama praneša kitos valstybės narės ir visų kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijoms, Europos Komisijai ir Europos bankininkystės institucijai.</p>	
<p>5. Valstybės narės kuo greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. praneša Komisijai apie 1 dalyje nurodytas paskirtas kompetentingas institucijas. Jos informuoja Komisiją apie pareigų paskirstymą toms institucijoms. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius su tų institucijų paskyrimu ir atitinkama kompetencija susijusius pasikeitimus.</p>	<p><u>Pastaba:</u> Nuostatos perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes tai vienkartinė pareiga, kurią atliks Finansų ministerija.</p>	
<p>6. EBI, pasikonsultavusi su ECB, remdamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu paskelbia kompetentingoms institucijoms skirtas gaires dėl skundų nagrinėjimo procedūrų, į kurias turi būti atsižvelgta siekiant užtikrinti atitiktį atitinkamoms šio straipsnio 1 daliai. Tos gairės paskelbiamos ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. ir prireikus reguliariai atnaujinamos.</p>	<p>Direktyvos nuostatos perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI.</p> <p><u>Pastaba:</u> Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnio 3 dalį, kai paskelbiamos gairės, kiekviena kompetentinga institucija patvirtina, ar ji laikosi, arba, ar ji ketina laikytis tokių gairių. Jei kompetentinga institucija nesilaiko arba neketina laikytis gairių ji apie tai praneša EBI ir nurodo priežastis.</p>	
<p>2 skirsnis. AGS procedūros ir sankcijos</p> <p>101 straipsnis. Ginčų sprendimas</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nustatytų ir taikytų tinkamas ir veiksmingas skundų nagrinėjimo procedūras, skirtas mokėjimo paslaugų vartotojų skundams dėl pagal šios direktyvos III ir IV antraštines dalis kylančių teisių ir pareigų nagrinėti, ir stebi jų šioje srityje vykdomo darbo rezultatus.</p> <p>Tos procedūros taikomos kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje mokėjimo paslaugų teikėjas siūlo mokėjimo paslaugas, ir vykdomos atitinkamos valstybės narės valstybine kalba arba kita kalba, jei taip susitaria mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>90 straipsnis. Pareiga nagrinėti mokėjimo paslaugų vartotojų skundus</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjai privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka nagrinėti mokėjimo paslaugų vartotojų skundus (prašymus), susijusius su teikiamomis mokėjimo paslaugomis ir (arba) su mokėjimo paslaugų vartotojais sudarytomis sutartimis (toliau – skundas). Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo išnagrinėti rašytinį mokėjimo paslaugų vartotojo skundą ir ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo skundo gavimo dienos pateikti išsamų, motyvuotą, dokumentais pagrįstą atsakymą raštu popieriuje ar naudodamas kitą patvariąją laikmeną, jeigu dėl to susitarė mokėjimo paslaugų</p>	Visiškas

	<p>vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas. Išskirtiniais atvejais, kai dėl priežasčių, kurių mokėjimo paslaugų teikėjas negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, jis turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodęs atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio mokėjimo paslaugų vartotojas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo pateikimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų. Mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojų skundus nagrinėja neatlygintinai.</p> <p>2. Skundai dėl mokėjimo paslaugų, teikiamų Lietuvos Respublikoje, nagrinėjami lietuvių kalba arba kita kalba, jeigu taip susitaria mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.</p>	
<p>2. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo paslaugų teikėjai darytų viską, kad į mokėjimo paslaugų vartotojų skundus būtų atsakyta popierine forma arba, jei mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas taip susitaria, naudojant kitą patvariąją laikmeną. Tokiame atsakyme, kuris pateikiamas per tinkamą laiką ir ne ilgiau kaip per 15 darbo dienų nuo skundo gavimo, išnagrinėjami visi iškelti klausimai. Išskirtiniais atvejais, jei dėl priežasčių, kurių mokėjimo paslaugų teikėjas negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, jis turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodęs atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio mokėjimo paslaugų vartotojas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo gavimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų.</p> <p>Valstybės narės gali nustatyti arba palikti galioti ginčų nagrinėjimo procedūrų taisykles, kurios mokėjimo paslaugų vartotojui yra palankesnės už pirmoje pastraipoje nurodytas taisykles. Tokiu atveju taikomos tos taisyklės.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>90 straipsnis. Pareiga nagrinėti mokėjimo paslaugų vartotojų skundus</p> <p>1. Mokėjimo paslaugų teikėjai privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka nagrinėti mokėjimo paslaugų vartotojų skundus (prašymus), susijusius su teikiamomis mokėjimo paslaugomis ir (arba) su mokėjimo paslaugų vartotojais sudarytomis sutartimis (toliau – skundas). Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo išnagrinėti rašytinį mokėjimo paslaugų vartotojo skundą ir ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo skundo gavimo dienos pateikti išsamų, motyvuotą, dokumentais pagrįstą atsakymą raštu popieriuje ar naudodamas kitą patvariąją laikmeną, jeigu dėl to susitarė mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas. Išskirtiniais atvejais, kai dėl priežasčių, kurių mokėjimo paslaugų teikėjas negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, jis turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodęs atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio mokėjimo paslaugų vartotojas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo pateikimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų. Mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojų skundus nagrinėja neatlygintinai.</p> <p>2. Skundai dėl mokėjimo paslaugų, teikiamų Lietuvos Respublikoje, nagrinėjami lietuvių kalba arba kita kalba, jeigu taip susitaria mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.</p>	Visiškas
3. Mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotoją informuoja	Vartotojų teisių apsaugos įstatymas	Visiškas

bent apie vieną AGS subjektą, kuris yra kompetentingas nagrinėti ginčus dėl pagal III ir IV antraštinės dalis kylančių teisių ir pareigų.

4. 3 dalyje nurodyta informacija aiškiai, suprantamai ir lengvai prieinamu būdu nurodoma mokėjimo paslaugų teikėjo interneto svetainėje, jei tokia yra, filiale ir mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo sutarties bendrosiose sąlygose. Joje nurodoma, kaip galima rasti daugiau informacijos apie atitinkamą neteisminio AGS subjektą ir kreipimosi į jį sąlygas.

5 straipsnis. Informacijos pateikimas vartotojams

4. Pardavėjo ir paslaugų teikėjo interneto svetainėje, jeigu turi, privalo būti pateikta informacija apie vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektus, kurie yra kompetentingi spręsti vartojimo ginčus: subjekto pavadinimas (vardas, pavardė), adresas ir interneto svetainės adresas. Ši informacija turi būti pateikta aiškiai, suprantamai ir lengvai prieinamu būdu.

LBV03-11-2016

1. Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklėse (toliau – Taisyklės) nustatyta ginčų, kylančių tarp vartotojų ir finansų rinkos dalyvių, nurodytų Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnio 1 dalyje, taip pat ginčų, priskirtų Lietuvos banko kompetencijai kituose Lietuvos Respublikos įstatymuose, neteisminio sprendimo procedūra ir tvarka Lietuvos banke.

2. Visi finansų rinkos dalyviai privalo aiškiai, suprantamai ir lengvai prieinamu būdu finansų rinkos dalyvio padalinyje ir interneto svetainėje, jeigu tokią turi, informuoti apie Lietuvos bankui priskirtą kompetenciją spręsti vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčus, kylančius iš finansinių paslaugų teikimo, taip pat nurodyti Lietuvos banko adresą ir nuorodą į Lietuvos banko interneto svetainę.

3. Taisyklių 2 punkte nurodyta informacija turi būti pateikta ir finansų rinkos dalyvio sutarčių standartinėse sąlygose, jeigu jos taikomos.

Lietuvos banko įstatymas Nr. XII-2562

47 straipsnis. Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų nagrinėjimas ne teismo tvarka

1. Lietuvos bankas nagrinėja šio straipsnio 2 dalyje nurodytų vartotojų (toliau – vartotojai) ginčus su draudimo, finansinių paslaugų ir (arba) papildomų investicinių paslaugų teikėjais, kylančius iš finansinių ir (arba) papildomų investicinių paslaugų teikimo, iš draudimo paslaugų sutarties ar susijusius su ja, jeigu tokie sutarčiai yra taikytina Lietuvos Respublikos teisė, taip pat vartotojų ginčus su kitais ūkio subjektais, kylančius dėl Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatyme nustatytų reikalavimų laikymosi. Lietuvos bankas taip pat nagrinėja vartotojų – Lietuvoje įsteigtų kolektyvinio investavimo

	<p>subjektų, pensijų fondų dalyvių ginčus su šių subjektų ar fondų valdytojais, kylančius iš dalyvavimo atitinkamame subjekte ar fonde santykių, taip pat investuotojų ir emitentų, savo jėgomis vykdančių pirminę vertybinių popierių emisiją, ginčus, kylančius iš vertybinių popierių platinimo santykių. Šioje dalyje nurodytoms paslaugoms apibūdinti toliau šiame straipsnyje vartojama sąvoka „finansinės paslaugos“, o šių paslaugų teikėjams – „finansų rinkos dalyviai“.</p> <p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos</p> <p>8. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl teisių gynimo turi būti nurodyta:</p> <p>2) vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra.</p>	
<p>102 straipsnis. AGS procedūros</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytos tinkamos, nepriklausomos, nešališkos, skaidrios ir veiksmingos AGS procedūros, skirtos mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų ginčams dėl pagal šios direktyvos III ir IV antraštinės dalis kylančių teisių ir pareigų spręsti, pagal atitinkamą nacionalinę ir Sąjungos teisę, vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/11/ES (35), atitinkamais atvejais pasitelkiant esamas kompetentingas įstaigas. Valstybės narės užtikrina, kad AGS procedūros būtų taikomos mokėjimo paslaugų teikėjams ir kad jos taip pat būtų taikomos paskirtiems atstovams vykdant veiklą.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>91 straipsnis. Kreipimasis į ginčus nagrinėjančias institucijas</p> <p>Mokėjimo paslaugų vartotojas, manydamas, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ar kitas asmuo, kuris verčiasi ūkine komercine ar profesine veikla, pažeidė šio įstatymo saugomas jo teises ar interesus, turi teisę kreiptis į teismą arba, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją – Lietuvos banką – Lietuvos banko įstatymo ir Vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.</p> <p><u>Pastaba:</u> Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo tvarką reglamentuoja Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Šeštasis skirsnis „Vartotojų teisių gynimas ne teisme“ bei Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklės, patvirtintos Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 „Dėl vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ (TAR, 2016-01-29, 2016-01773)</p> <p><u>Pastaba:</u> Mokėjimo paslaugų teikėjų tarpusavio ginčų sprendimui gali būti taikomas Lietuvos Respublikos komercinio arbitražo ir Lietuvos Respublikos civilinių ginčų taikinamojo tarpininkavimo įstatymas.</p>	Visiškas
2. Valstybės narės reikalauja, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytos	Vartotojų teisių apsaugos įstatymas	Visiškas

<p>įstaigos veiksmingai bendradarbiautų sprendamos tarpvalstybinius ginčus dėl pagal III ir IV antraštinės dalis kylančių teisių ir pareigų.</p>	<p>22 straipsnis. Vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos 1. Vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėja šios institucijos (toliau – vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos): 2) Lietuvos bankas – vartojimo ginčus dėl finansinių paslaugų, nurodytus Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatyme; 29³ straipsnis. Tarptautinių vartojimo ginčų sprendimo ypatumai 7. Nagrinėdami tarptautinius vartojimo ginčus, vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektai privalo bendradarbiauti su Europos Komisija ir kitų valstybių narių vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektais.</p>	
<p>103 straipsnis. Sankcijos 1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už nacionalinės teisės, kuria perkeliama ši direktyva, pažeidimus, ir imasi visų reikiamų priemonių užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Tokios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.</p>	<p>Įstatymas Nr. XIII-1301 5 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 79 straipsnio pakeitimas Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 79 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „79 straipsnis. Priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės Priežiūros institucija taiko šias poveikio priemones: 1) viešai paskelbia teisės akto pažeidimą ir jį padariusį asmenį; 2) įspėja dėl teisės akto pažeidimo ir nurodo per nustatytą terminą nutraukti teisės akto pažeidimą; 3) skiria šiame įstatyme nustatytas baudas.“</p> <p>6 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 80 straipsnio pakeitimas Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 80 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „80 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka 1. Poveikio priemonės taikomos, kai yra bent vienas iš šių pagrindų: 1) teikiamos mokėjimo paslaugos, jeigu neturima tam įstatymų nustatyta tvarka suteiktos teisės, arba atliekami kiti veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas; 2) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ir (arba) kituose teisės aktuose nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli</p>	Visiškas

	<p>informacija;</p> <p>3) nustatyta tvarka nevykdomi arba netinkamai vykdomi priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 76¹ straipsnį duoti privalomi nurodymai;</p> <p>4) trukdoma priežiūros institucijai arba jos įgaliotiems asmenims atlikti patikrinimus;</p> <p>5) padaromas kitas teisės akto pažeidimas.</p> <p>2. Poveikio priemonių taikymo tvarką nustato Lietuvos banko įstatymas.“</p> <p>7 straipsnis. 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjamų įstatymo 81 straipsnio pakeitimas</p> <p>Pakeisti 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjamų įstatymo 81 straipsnį ir jį išdėstyti taip:</p> <p>„81 straipsnis. Baudos</p> <p>1. Priežiūros institucija skiria baudas:</p> <p>1) juridiniams asmenims – iki 10 procentų bendrųjų metinių pajamų;</p> <p>2) juridinio asmens vadovams ir kitiems fiziniams asmenims – iki 50 000 eurų.</p> <p>2. Juridinio asmens bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, nustatomos pagal paskutinių sudarytų (pasirašytų) metinių finansinių ataskaitų duomenis. Jeigu juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės paskutinėse sudarytose (pasirašytose) metinėse konsoliduotose finansinėse ataskaitose.</p> <p>3. Jeigu dėl šio įstatymo 80 straipsnio 1 dalyje nurodytų pažeidimų buvo neteisėtai gauta pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengta nuostolių arba padaryta žalos ir šių pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydis, jeigu jį įmanoma nustatyti, viršijo šio straipsnio 1 arba 4 dalyje nurodytus baudų dydžius, priežiūros institucija turi teisę skirti baudą iki dvigubo</p>	
--	---	--

neteisėtai gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydžio.

4. Tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų arba bendrosios metinės pajamos yra mažesnės negu vienas milijonas eurų, priežiūros institucija vietoj šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytos baudos juridiniam asmeniui skiria iki 100 000 eurų baudą.

5. Šio įstatymo 80 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytais atvejais priežiūros institucija už kiekvieną privalomo nurodymo nevykdymo ar netinkamo vykdymo dieną skiria baudą iki vieno procento bendrųjų metinių pajamų, o tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti bendrųjų metinių pajamų, – iki 1 500 eurų.

6. Baudos apskaičiuojamos vadovaujantis Lietuvos banko įstatymo 43³ straipsnyje nustatyta tvarka.“

Mokėjimo įstaigų įstatymas

33 straipsnis. Poveikio priemonės

1. Priežiūros institucija asmenims taiko šias poveikio priemones:

1) įspėja dėl šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimo;

2) skiria šio įstatymo nustatytas baudas;

3) laikinai uždraudžia teikti vieną ar kelias mokėjimo paslaugas;

4) laikinai ar visam laikui uždraudžia vieno ar kelių mokėjimo įstaigos filialų ar tarpininkų veiklą. Jeigu priežiūros institucija priima sprendimą laikinai uždrausti filialo ar tarpininko veiklą, filialas ar tarpininkas neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų, o priėmus sprendimą visam laikui uždrausti filialo ar tarpininko veiklą, filialas ar tarpininkas yra išbraukiamas iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo ir mokėjimo įstaiga privalo nedelsdama priimti sprendimą nutraukti tokio filialo ar tarpininko veiklą;

5) laikinai nušalina mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovą (vadovus) nuo pareigų arba nušalina mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauja, kad jis (jie)

	<p>būtų atšauktas iš pareigų ir (ar) su juo (jais) būtų nutraukta sutartis (sutartys) ar būtų panaikinti jo (jų) įgaliojimai;</p> <p>6) laikinai sustabdo (apriboja) mokėjimo įstaigos akcininko balsavimo teisę;</p> <p>7) paskiria laikinąjį atstovą mokėjimo įstaigos veiklos priežiūrai (toliau – atstovas veiklos priežiūrai);</p> <p>8) laikinai apriboja teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu;</p> <p>9) panaikina licencijos galiojimą ar laikinai sustabdo jos galiojimą.</p> <p>2. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, per tarpininką ar per Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą, priežiūros institucija taiko šias poveikio priemones:</p> <p>1) įspėja dėl šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimo;</p> <p>2) kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos įsteigtam filialui ar tarpininkui apriboja teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu;</p> <p>3) laikinai ar visam laikui uždraudžia teikti vieną ar kelias mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje;</p> <p>4) skiria šio įstatymo nustatytas baudas.</p> <p>3. Priežiūros institucija turi priimti sprendimą taikyti šio straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytas poveikio priemones kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, per tarpininką ar per Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą, jeigu to prašo tos valstybės narės priežiūros institucija.</p> <p>4. Priežiūros institucija turi teisę taikyti vieną ar kelias poveikio priemones.</p> <p>34 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka</p> <p>1. Priežiūros institucija taiko šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, kai yra bent vienas iš šių pagrindų:</p> <p>1) teikiamos mokėjimo paslaugos, jeigu neturima tam šio įstatymo</p>	
--	---	--

	<p>nustatyta tvarka suteiktos teisės arba ši teisė apribota pagal šį įstatymą, arba atliekami kiti veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas;</p> <p>2) mokėjimo įstaiga licenciją arba kitą šiame įstatyme nustatytą leidimą gavo pateikusi klaidingą informaciją arba pasinaudodama kitomis neteisėtomis priemonėmis;</p> <p>3) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ar kituose teisės aktuose, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli informacija;</p> <p>4) nustatyta tvarka nevykdomi arba netinkamai vykdomi priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 27 straipsnio 2 ir 3 dalis duoti privalomi nurodymai;</p> <p>5) nebetenkinami mokėjimo įstaigos licencijai išduoti nustatyti reikalavimai;</p> <p>6) mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovais paskiriami arba mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovų pareigas eina vienas ar keli asmenys, neatitinkantys šiame įstatyme nustatytų reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimų;</p> <p>7) trukdoma priežiūros institucijos tarnautojams arba kitiems jos pasitelktiems asmenims atlikti patikrinimus;</p> <p>8) padaromi kiti šio įstatymo arba kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimai arba yra grėsmė, kad dėl mokėjimo įstaigos veiklos arba dėl finansinės būklės būtų pažeisti visuomenės ir (arba) mokėjimo paslaugų vartotojų interesai arba sutriktų Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų sistemos funkcionavimas.</p> <p>2. Priežiūros institucija, prieš spręsdama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę (priemones), raštu praneša asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pateikdama informaciją apie galimai pažeistas šio įstatymo ir (arba) kito teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės (priemonių) taikymo pagrindus, ir paaiškinimams pateikti nustato ne trumpesnę kaip 14 dienų terminą nuo pranešimo įteikimo dienos. Priežiūros institucija</p>	
--	---	--

	<p>turi teisę atsisakyti priimti paaiškinimus, pateiktus pasibaigus jos nustatytam paaiškinimų pateikimo terminui, kurie galėjo būti pateikti anksčiau ir dėl kurių vėlesnio pateikimo bus vilkinamas klausimo nagrinėjimas. Jeigu bet kuriuo proceso metu pateikiama naujų įrodymų, asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, suteikiama teisė nedelsiant su jais susipažinti ir ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo susipažinimo pateikti savo paaiškinimus dėl pateiktų įrodymų. Paaiškinimų nepateikimas per nurodytą laiką ar pavėluotas pateikimas netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo.</p> <p>3. Apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pranešama ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, įtariamasis teisės akto pažeidimo padarymu, jo įgaliotas (įgalioti) atstovas (atstovai) turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, ar jo įgalioto (įgaliotų) atstovo (atstovų) neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo, jeigu asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių. Tinkamu pranešimu apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką laikomas pranešimas, išsiųstas registruotu laišku Juridinių asmenų registre nurodytu buveinės adresu arba į fizinio asmens oficialiai deklaruotą gyvenamąją vietą ar jo darbovietę, išskyrus atvejus, kai asmuo nurodo kitą korespondencijos įteikimo adresą, taip pat pranešimas, išsiųstas Juridinių asmenų registre arba Gyventojų registre nurodytu asmens elektroninių siuntų pristatymo adresu.</p> <p>4. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia operatyviai reaguoti dėl būtinumo apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonių taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam, neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalių</p>	
--	---	--

	<p>nuostatas, pritaikyta poveikio priemonė, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo gavimo dienos raštu pateikti paaiškinimus dėl pagrindo taikyti poveikio priemonę nebuvimo. Priežiūros institucija per 30 dienų nuo šių paaiškinimų gavimo dienos juos įvertina ir priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo arba neatšaukimo.</p> <p>5. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Poveikio priemonės (priemonių) taikymo proceso metu fiziniams asmenims, nemokantiems lietuvių kalbos, garantuojama teisė nemokamai naudotis vertėjo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus. Jeigu informacija ir (ar) duomenys, kurie sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį, yra vienintelis įrodymas, kuriuo grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas, ir jis yra asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, nežinomas, o išslaptinta informacija ir (ar) duomenys negali būti išslaptinti, poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymas turi būti nutrauktas, gavus asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, prašymą nutraukti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo svarstymą.</p> <p>6. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę (priemones) ir jos (jų) dydį, atsižvelgia į:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nustatytų teisės aktų pažeidimų sunkumą ir trukmę; 2) dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jeigu ji įmanoma nustatyti; 3) juridinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltę; 	
--	---	--

	<p>fizinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltės formą, rūšį;</p> <p>4) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, finansinį pajėgumą;</p> <p>5) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, padarytus ankstesnius teisės aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą;</p> <p>6) atsakomybę lengvinančias aplinkybes, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 7 dalyje, ir šio straipsnio 8 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes;</p> <p>7) nustatytų teisės aktų pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės pasekmes finansų rinkos stabilumui ir patikimumui.</p> <p>7. Atsakomybę lengvinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo, įtariamasis teisės akto pažeidimo padarymu, bendradarbiauja su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą, savo noru užkerta kelią neigiamiems teisės akto pažeidimo padariniams arba atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes.</p> <p>8. Atsakomybę sunkinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo, įtariamasis teisės akto pažeidimo padarymu, teisės akto pažeidimą padarė tyčia, trukdo atlikti teisės akto pažeidimo tyrimą, slepia padarytą teisės akto pažeidimą arba pakartotinai padaro teisės akto pažeidimą. Laikoma, kad teisės akto pažeidimas padarytas pakartotinai, jeigu teisės akto pažeidimą padaręs asmuo per paskutinius 12 mėnesių nuo sprendimo, kuriuo buvo paskirta poveikio priemonė, įsigaliojimo dienos padarė tokį patį teisės akto pažeidimą.</p> <p>9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), paaiškinimai (jeigu jie pateikti) ir jų vertinimas.</p>	
--	--	--

	<p>10. Priežiūros institucija, svarstydamą, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemonės, atsižvelgdama į šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes ir kai nėra šio straipsnio 8 dalyje nurodytą atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti nė vienos šio įstatymo 33 straipsnyje nurodytos poveikio priemonės, jeigu teisės akto pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų saugomiems interesams arba jeigu yra pagrindas manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemonės.</p> <p>11. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti asmeniui poveikio priemonę (priemones) įsigalioja nuo jo priėmimo, jeigu sprendime nenustatyta kitaip, ir taikomas ne anksčiau, negu nuo sprendimo asmeniui įteikimo. Poveikio priemonė, kuri taikoma laikinai, taikoma iki priežiūros institucijos sprendime dėl poveikio priemonės taikymo nurodyto termino, kuris gali būti nurodytas kaip konkreti data, laiko tarpas ar susietas su tam tikrų sąlygų atsiradimu (aplinkybių išnykimu), nebent priežiūros institucija priima sprendimą ją atšaukti prieš nustatytą terminą.</p> <p>12. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo.</p> <p>13. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemonės gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 5 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos. Priežiūros institucijai pradėjus patikrinimą dėl galimo teisės akto pažeidimo ir apie tai raštu pranešus asmeniui, kuris įtariamas pažeidimo padarymu, nuo tokio pranešimo įteikimo dienos šioje dalyje nurodytas senaties terminas nutraukiamas, tačiau ir tokiu atveju priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemonės negali būti priimamas, jeigu praėjo daugiau kaip 10 metų nuo pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos.</p> <p>14. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Priežiūros</p>	
--	---	--

	<p>institucijos sprendimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 3 metus nuo jo įsigaliojimo dienos.</p> <p>35 straipsnis. Baudos</p> <p>1. Priežiūros institucija skiria:</p> <p>1) juridiniams asmenims – iki 10 procentų bendrųjų metinių pajamų baudą;</p> <p>2) juridinio asmens vadovams ir kitiems fiziniams asmenims – iki 50 000 eurų dydžio baudą.</p> <p>2. Juridinio asmens bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, nustatomos pagal paskutinių sudarytų (pasirašytų) metinių finansinių ataskaitų duomenis. Jeigu juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės paskutinėse sudarytose (pasirašytose) metinėse konsoliduotose finansinėse ataskaitose.</p> <p>3. Jeigu dėl šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalyje išvardytų pažeidimų buvo neteisėtai gauta pajamų arba kitokios turtinės naudos, išvengta nuostolių arba padaryta žalos ir šių pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydis, jeigu jį įmanoma nustatyti, viršijo šio straipsnio 1 arba 4 dalyje nurodytus baudų dydžius, priežiūros institucija skiria baudą iki dvigubo neteisėtai gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydžio.</p> <p>4. Tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų arba kai juridinio asmens bendrosios metinės pajamos yra mažesnės negu 1 milijonas eurų, priežiūros institucija vietoj šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytos baudos juridiniam asmeniui skiria iki 100 000 eurų baudą.</p> <p>5. Šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytais atvejais priežiūros institucija už kiekvieną privalomo nurodymo nevykdymo arba netinkamo vykdymo dieną skiria baudą iki 1 procento bendrųjų metinių pajamų, o tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti</p>	
--	--	--

	<p>bendrųjų metinių pajamų, – iki 1 500 eurų.</p> <p>6. Konkretus skiriamos baudos dydis nustatomas trimis etapais, atsižvelgiant į bazinį baudos dydį ir šio įstatymo 34 straipsnio 6, 7 ir 8 dalyse nustatytas aplinkybes. Pirmuoju etapu, atsižvelgiant į nustatyto pažeidimo sunkumą ir trukmę, nustatomas bazinis baudos dydis, kuris negali viršyti 50 procentų maksimalaus už tokį pažeidimą galimos skirti baudos dydžio. Antruoju etapu, jeigu yra pagrindas, bazinis baudos dydis mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į lengvinančias ir sunkinančias bei kitas asmens padėtį gerinančias arba bloginančias aplinkybes. Jeigu nustatomos vien lengvinančios ar kitos asmens padėtį gerinančios aplinkybės, bazinis baudos dydis yra mažinamas, o jeigu nustatomos vien tik sunkinančios ar kitos asmens padėtį bloginančios aplinkybės, bazinis baudos dydis yra didinamas. Kai yra ir atsakomybę lengvinančių ar kitų asmens padėtį gerinančių, ir atsakomybę sunkinančių ar kitų asmens padėtį bloginančių aplinkybių, bazinis baudos dydis mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į aplinkybių skaičių ir reikšmingumą. Trečiuoju etapu per ankstesnius etapus nustatytas baudos dydis, jeigu yra pagrindas, mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į būtinumą užtikrinti poveikio priemonės proporcingumą, atgrasomąjį poveikį ir kitas reikšmingas, tačiau pirmuoju ir antruoju etapais nevertintas, aplinkybes.</p> <p>7. Priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui jis buvo įteiktas. Šio įstatymo 34 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui buvo įteiktas priežiūros institucijos sprendimas neatšaukti sprendimo dėl baudos skyrimo. Apskundus priežiūros institucijos sprendimą dėl baudos skyrimo teismui, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmestas skundas, įsiteisėjimo dienos.</p> <p>36 straipsnis. Mokėjimo įstaigos vadovo (vadovų) nušalinimas</p>	
--	---	--

	<p>nuo pareigų</p> <p>1. Nuo priežiūros institucijos sprendimo nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų pateikimo mokėjimo įstaigai dienos nušalintas nuo pareigų asmuo neturi teisės atlikti savo funkcijų ir visi po tokio priežiūros institucijos sprendimo pateikimo mokėjimo įstaigai dienos jo (jų) priimti sprendimai yra negaliojantys.</p> <p>2. Jeigu priežiūros institucija priima sprendimą nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauti, kad jis (jie) būtų atšauktas (atšaukti) iš pareigų ir (ar) su juo (jais) būtų nutraukta sutartis ar būtų panaikinti jo (jų) įgaliojimai, mokėjimo įstaigos organas, kuriam suteiktos tokios teisės, privalo per priežiūros institucijos sprendime nustatytą terminą atšaukti tokį asmenį (asmenis) iš pareigų ir (ar) nutraukti su juo (jais) sudarytą sutartį arba panaikinti jo (jų) įgaliojimus.</p> <p>3. Apie priimtą sprendimą nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų pranešama mokėjimo įstaigai ir Juridinių asmenų registro tvarkytojui, taip pat paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.</p> <p>4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatos <i>mutatis mutandis</i> taikomos tarpininko vadovo nušalinimui nuo pareigų.</p> <p>37 straipsnis. Atstovas veiklos priežiūrai</p> <p>1. Neatidėliotinais atvejais, kai yra duomenų apie grėsmę saugiai ir patikimai mokėjimo įstaigos veiklai, siekdama apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų ar iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautas lėšas, perduotas mokėjimo įstaigai, priežiūros institucija turi teisę paskirti atstovą veiklos priežiūrai.</p> <p>2. Atstovu veiklos priežiūrai gali būti paskirtas juridinis ar fizinis asmuo. Atstovu veiklos priežiūrai skiriamam fiziniam asmeniui ar juridinio asmens vadovui <i>mutatis mutandis</i> taikomi šio įstatymo 9 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti neprikaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimai. Jeigu atstovu veiklos priežiūrai skiriamas fizinis asmuo, gali būti paskirtas ir jo padėjėjas. Atlyginimus atstovui veiklos priežiūrai ir jo padėjėjui, atsižvelgdama į jų veiklos mastą, kvalifikaciją, veiklos terminus, nustato priežiūros institucija. Atlyginimai išmokami iš mokėjimo įstaigos lėšų. Atstovu</p>	
--	--	--

	<p>veiklos priežiūrai ir jo padėjėju negali būti paskirtas priežiūros institucijos tarnautojas.</p> <p>3. Mokėjimo įstaigos valdyba ir vadovai turi gauti atstovo veiklos priežiūrai sutikimą dėl kiekvieno su mokėjimo įstaigos veikla susijusio sprendimo. Visi be atstovo veiklos priežiūrai sutikimo mokėjimo įstaigos valdybos ir vadovų sprendimai, priimti po sprendimo paskirti atstovą veiklos priežiūrai įsigaliojimo dienos, yra negaliojantys.</p> <p>4. Atstovas veiklos priežiūrai nesutinka su mokėjimo įstaigos valdybos ir vadovų sprendimais, jeigu jie, jo nuomone, prieštarauja saugią ir patikimą mokėjimo įstaigų veiklą reglamentuojantiems teisės aktams ar dėl kitų priežasčių kelia grėsmę mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui. Atstovui veiklos priežiūrai, atliekančiam savo funkcijas, <i>mutatis mutandis</i> taikomos šio įstatymo 29 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatos. Atstovas veiklos priežiūrai privalo teikti priežiūros institucijai jos nustatytą informaciją.</p> <p>5. Apie priimtą sprendimą paskirti atstovą veiklos priežiūrai ar jį atšaukti ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo priėmimo dienos pranešama mokėjimo įstaigai ir Juridinių asmenų registru, taip pat paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.</p> <p>6. Atstovas veiklos priežiūrai atšaukiamas, kai:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nustatoma, kad mokėjimo įstaiga gali stabiliai ir patikimai veikti, ar, priežiūros institucijos nuomone, tokios priemonės taikymas nebetikslingas dėl kitų priežasčių; 2) panaikinamas mokėjimo įstaigai išduotos licencijos galiojimas. <p>38 straipsnis. Laikinas teisės disponuoti lėšomis ir kitu turtu apribojimas</p> <p>1. Jeigu priežiūros institucija pritaiko šio įstatymo 33 straipsnio 1 dalies 8 punkte ir 2 dalies 2 punkte nurodytas poveikio priemones, asmuo, kuriam pritaikyta poveikio priemonė, neturi teisės disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu priežiūros institucijos sprendime nurodytu turtu.</p> <p>2. Priežiūros institucijos sprendimas laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis Lietuvos Respublikoje įsteigtose kredito,</p>	
--	--	--

	<p>mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose, ir kitu Lietuvos Respublikos teritorijoje esančiu turtu laikomas turto arešto aktu ir teisės aktų nustatytais atvejais ir tvarka registruojamas Turto arešto aktų registre. Tokiame sprendime turi būti nurodyti duomenys, reikalingi priežiūros institucijos sprendimui įregistruoti Turto arešto aktų registre. Turto arešto aktų registrą reglamentuojančių teisės aktų nustatytais atvejais priežiūros institucijos sprendimas gali būti įregistruotas Turto arešto aktų registre laikinai.</p>	
<p>2. Valstybės narės leidžia jų kompetentingoms institucijoms atskleisti visuomenei administracines sankcijas, kurios yra paskirtos už priemonių, priimtų perkeltiant šią direktyvą į nacionalinę teisę, pažeidimą, nebent toks paskelbimas galėtų sukelti rimtą grėsmę finansų rinkoms arba pernelyg pakenkti susijusioms šalims.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 84 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones 1. Sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, atšaukimo ar neatsaukimo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės (priemonių) skyrimo klausimas, arba jam įteikiamas pasirašytinai. 2. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio juridinio asmens pavadinimą ir kitus duomenis arba fizinio asmens vardą ir pavardę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje nedelsiant po to, kai apie sprendimą taikyti poveikio priemonę (priemones) informuojamas asmuo, kuriam ji (jos) pritaikyta (pritaikytos). Jeigu sprendimas taikyti poveikio priemonę (priemones) yra apskundžiamas, priežiūros institucijos interneto svetainėje taip pat pateikiama informacija apie dėl pritaikytų poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus. Jeigu informacijos apie pritaikytas poveikio priemones paskelbimas turėtų neigiamą įtaką finansų rinkos stabilumui, atliekamam ikiteisminiam tyrimui ar padarytų neproporcingos žalos fiziniams ar juridiniams asmenims, tokios informacijos skelbimas atidedamas tol, kol šios aplinkybės išnyksta, arba ji skelbiama neatskleidžiant informacijos apie pažeidimą padariusį asmenį. Priežiūros institucija užtikrina, kad paskelbta informacija būtų prieinama 5 metus nuo jos paskelbimo dienos.</p> <p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 39 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones</p>	Visiškas

	<p>1. Sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, atšaukimo ar neatšaukimo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos, išskyrus šio įstatymo nustatytas išimtis, išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės (priemonių) skyrimo klausimas, arba jam įteikiamas pasirašytinai.</p> <p>2. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio juridinio asmens pavadinimą ir kitus duomenis arba fizinio asmens vardą ir pavardę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje nedelsiant po to, kai apie sprendimą taikyti poveikio priemonę (priemones) informuojamas asmuo, kuriam ji (jos) pritaikyta (pritaikytos). Jeigu sprendimas taikyti poveikio priemonę (priemones) yra apskundžiamas, priežiūros institucijos interneto svetainėje taip pat pateikiama informacija apie dėl pritaiktų poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus. Jeigu informacijos apie pritaikytas poveikio priemones paskelbimas turėtų neigiamą įtaką finansų rinkos stabilumui, atliekamam ikiteisminiam tyrimui ar padarytų neproporcingos žalos fiziniams ar juridiniams asmenims, tokios informacijos skelbimas atidedamas tol, kol šios aplinkybės išnyksta, arba ji skelbiama neatskleidžiant informacijos apie pažeidimą padariusį asmenį. Priežiūros institucija užtikrina, kad paskelbta informacija būtų prieinama 5 metus nuo jos paskelbimo dienos.</p>	
<p>V ANTRAŠTINĖ DALIS. DELEGUOTIEJI AKTAI IR TECHNINIAI REGULIAVIMO STANDARTAI</p> <p>104 straipsnis. Deleгуotieji aktai</p> <p>Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleгуotuosius aktus, kuriais:</p> <p>a) pritaikoma šios direktyvos 4 straipsnio 36 punkte pateikiama nuoroda į Rekomendaciją 2003/361/EB, kai ta rekomendacija iš dalies pakeičiama;</p> <p>b) atnaujinamos 32 straipsnio 1 dalyje ir 74 straipsnio 1 dalyje nurodytos sumos siekiant atsižvelgti į infliaciją.</p>	<p>Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</p>	
<p>105 straipsnis. Įgaliojimų delegavimas</p> <p>1. Įgaliojimai priimti deleгуotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame</p>	<p>Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</p>	

<p>straipsnyje nustatytomis sąlygomis.</p> <p>2. 104 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2016 m. sausio 12 d.</p> <p>3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 104 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba vėlesnę jam nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.</p> <p>4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.</p> <p>5. Pagal 104 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.</p>		
<p>106 straipsnis. Prievolė informuoti vartotojus apie jų teises</p> <p>1. Ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. Komisija parengia patogų naudoti elektroninį informacinį bukletą, kuriame aiškiai ir lengvai suprantamai pateikiama informacija apie vartotojų teises pagal šią direktyvą ir susijusią Sąjungos teisę.</p> <p>2. Komisija informuoja valstybes nares, Europos mokėjimo paslaugų teikėjų asociacijas ir Europos vartotojų asociacijas apie 1 dalyje nurodyto informacinio bukletą paskelbimą.</p>	Direktyvos nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai	
<p>Komisija, EBI ir kompetentingos institucijos užtikrina, kad informacinis bukletas būtų padaromas prieinamu jų interneto svetainėse lengvai prieinamu būdu.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p> <p>28 straipsnis. Pareiga informuoti vartotojus apie jų teises</p> <p>1. Priežiūros institucija privalo užtikrinti, kad Europos Komisijos parengtas informacinis dokumentas apie vartotojų teises, kaip numatyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 106 straipsnio 1 dalyje (toliau šiame straipsnyje – informacinis dokumentas), būtų lengvai prieinamas priežiūros institucijos interneto svetainėje.</p>	Visiškas
<p>3. Mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad informacinis bukletas būtų</p>	<p>Mokėjimų įstatymas</p>	Visiškas

<p>lengvai prieinamas jų interneto svetainėse, jei tokios yra, ir popierine forma jų filialų, tarpininkų ir išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, įstaigose.</p>	<p>28 straipsnis. Pareiga informuoti vartotojus apie jų teises 2. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo užtikrinti, kad informacinis dokumentas būtų lengvai prieinamas mokėjimo paslaugų teikėjo interneto svetainėje, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas ją turi, ir popierine forma klientų aptarnavimo vietose, įskaitant jų filialus, tarpininkus ir asmenis, kuriems perduodamas veiklos funkcijų vykdymas.</p>	
<p>4. Mokėjimo paslaugų teikėjai iš savo klientų nereikalauja mokesčio už informacijos padarymą prieinama pagal šį straipsnį.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 11 straipsnis. Komisinio atlyginimo taikymo ypatumai 1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti komisinio atlyginimo už informacijos pateikimą pagal šio įstatymo III skyrių. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas už mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu teikiamą papildomą ar dažnesnį informavimą arba už informacijos perdavimą kitomis ryšio priemonėmis, negu nurodytos bendrojoje sutartyje, gali susitarti dėl komisinio atlyginimo, kuris turi būti pagrįstas ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.</p>	Visiškas
<p>5. Neįgaliųjų atžvilgiu šio straipsnio nuostatos taikomos naudojant tinkamas alternatyvias priemones, kuriomis galima padaryti informaciją prieinama prieinama forma.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 28 straipsnis. Pareiga informuoti vartotojus apie jų teises 3. Šiame straipsnyje nurodyta informacija neįgaliesiems turi būti prieinama naudojantis jiems tinkamomis alternatyviomis priemonėmis.</p>	Visiškas
<p>VI ANTRAŠTINĖ DALIS. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS 107 straipsnis. Visiškas suderinimas 1. Nedarant poveikio 2 straipsniui, 8 straipsnio 3 daliai, 32 straipsniui, 38 straipsnio 2 daliai, 42 straipsnio 2 daliai, 55 straipsnio 6 daliai, 57 straipsnio 3 daliai, 58 straipsnio 3 daliai, 61 straipsnio 2 ir 3 dalims, 62 straipsnio 5 daliai, 63 straipsnio 2 ir 3 dalims, 74 straipsnio 1 dalies antrai pastraipai ir 86 straipsniui, kai šioje direktyvoje numatytos suderintos nuostatos, valstybės narės negali toliau taikyti arba nustatyti kitų nuostatų, nei nustatytos šioje direktyvoje. 2. Kai valstybė narė naudojasi 1 dalyje nurodytomis galimybėmis, ji apie tai ir apie visus tolesnius pakeitimus informuoja Komisiją. Komisija viešai paskelbia informaciją interneto svetainėje arba kitomis lengvai prieinamomis priemonėmis.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 1 straipsnis. Įstatymo paskirtis 1. Šis įstatymas reglamentuoja mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, autentiškumo patvirtinimą, operacinės ir saugumo rizikos valdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, fiziniams mokėjimo paslaugų vartotojams taikomo komisinio atlyginimo už mokėjimo sąskaitas skaidrumo ir palyginamumo taisyklės, taip pat mokėjimo sąskaitų perkėlimo taisyklės, pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymo ir naudojimo taisyklės ir sąlygas, priežiūros institucijos teises ir</p>	Visiškas

<p>3. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nenukryptų nuo šios direktyvos nuostatas perkeliančių nacionalinės teisės aktų nuostatų, mokėjimo paslaugų vartotojų nenaudai išskyrus atvejus, kai tai aiškiai joje nustatyta.</p> <p>Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjai gali nuspręsti mokėjimo paslaugų vartotojams taikyti palankesnes sąlygas.</p>	<p>įgaliojimus vykdant šio įstatymo nuostatų laikymosi priežiūrą ir ne teismo tvarka nagrinėjant vartojimo ginčus.</p> <p>3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis</p> <p>17. Mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę nustatyti palankesnes sąlygas mokėjimo paslaugų vartotojams, negu nustatyta šiame įstatyme.</p>	
<p>108 straipsnis. Nuostata dėl peržiūros</p> <p>Ne vėliau kaip 2021 m. sausio 13 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, ECB ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šios direktyvos taikymo ir poveikio ataskaitą, visų pirma dėl:</p> <p>a) 62 straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse nustatytų mokesčių taisyklių tinkamumo ir poveikio;</p> <p>b) 2 straipsnio 3 ir 4 dalių taikymo, įskaitant įvertinimą, ar III ir IV antraštinės dalys gali būti kaip visuma taikomos tose dalyse nurodytoms mokėjimo operacijoms, kai tai techniškai įmanoma;</p> <p>c) prieigos prie mokėjimo sistemų, visų pirma atsižvelgiant į konkurencijos lygį;</p> <p>d) 3 straipsnio 1 punkte nurodytų mokėjimo operacijų limitų tinkamumo ir poveikio;</p> <p>e) 32 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos išimties limito tinkamumo ir poveikio;</p> <p>f) to, ar atsižvelgiant į pokyčius būtų pageidautina papildant 75 straipsnio nuostatas dėl mokėjimo operacijų, kai suma iš anksto nežinoma ir lėšos yra blokuojamos, nustatyti didžiausias sumų, kurias leidžiama blokuoti mokėtojo mokėjimo sąskaitoje esant tokioms situacijoms, ribas.</p> <p>Jei tinkama, Komisija pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto kartu su savo ataskaita.</p>	<p>Direktyvos nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</p>	
<p>109 straipsnis. Pereinamojo laikotarpio nuostata</p> <p>1. Valstybės narės leidžia mokėjimo įstaigoms, kurios pradėjo veiklą, laikydamosi nacionalinės teisės aktų, kuriais ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. perkeliama Direktyva 2007/64/EB, tęsti tą veiklą pagal Direktyvoje 2007/64/EB nustatytus reikalavimus iki 2018 m. liepos 13 d. nereikalaujant prašyti suteikti leidimą pagal šios direktyvos 5 straipsnį ar nereikalaujant, kad jos atitiktų kitas šios direktyvos II</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas</p> <p>2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas</p> <p>3. Lietuvos banko iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduota licencija, suteikianti teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, įsigaliojus šiam įstatymui suteikia teisę teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose</p>	Visiškas

<p>antraštinėje dalyje nustatytas ar minimas nuostatas.</p> <p>Valstybės narės reikalauja, kad tokios mokėjimo įstaigos pateiktų kompetentingoms institucijoms visą reikalingą informaciją, kad šios galėtų ne vėliau kaip 2018 m. liepos 13 d. įvertinti, ar tos mokėjimo įstaigos laikosi II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, ir jeigu ne, kokių priemonių reikia imtis siekiant užtikrinti jų laikymąsi arba ar tikslinga panaikinti leidimą.</p> <p>Mokėjimo įstaigoms, kurios laikosi II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų (kompetentingoms institucijoms tai patikrinus), suteikiamas leidimas ir jos įtraukiamos į registrus, nurodytus 14 ir 15 straipsniuose. Jei tos mokėjimo įstaigos ne vėliau kaip 2018 m. liepos 13 d. nepradeda laikytis II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, pagal 37 straipsnį joms draudžiama teikti mokėjimo paslaugas.</p>	<p>nurodytas mokėjimo paslaugas.</p> <p>4. Lietuvos banko iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduota licencija, suteikianti teisę teikti Mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, įsigaliojus šiam įstatymui suteikia teisę teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 3 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą. Lietuvos bankas ne vėliau kaip per vieną darbo dieną nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos pakeičia įrašus savo iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduotose licencijose, suteikiančiose teisę teikti Mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą.</p> <p>5. Mokėjimo įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą mokėjimo įstaigos licenciją, privalo ne vėliau kaip iki 2018 m. lapkričio 1 d. kreiptis į priežiūros instituciją ir pateikti dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, kuriais patvirtinama, kad jos laikosi šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnyje nustatytų reikalavimų mokėjimo įstaigos licencijai gauti, išskyrus atvejus, kai šie dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę.</p> <p>6. Jeigu iki 2018 m. lapkričio 1 d. mokėjimo įstaiga nepateikia šio straipsnio 5 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos ir (arba) iki 2019 m. vasario 1 d. neužtikrina šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnyje nustatytų reikalavimų mokėjimo įstaigos licencijai gauti laikymosi, Lietuvos bankas turi teisę taikyti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyta Mokėjimo įstaigų įstatyme nustatytas poveikio priemones.</p>	
<p>2. Valstybės narės gali nustatyti, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms mokėjimo įstaigoms leidimas suteikiamas automatiškai ir jos įtraukiamos į registrus, nurodytus 14 ir 15 straipsniuose, jei kompetentingoms institucijoms jau turi įrodymų, kad laikomasi 5 ir 11 straipsniuose nustatytų reikalavimų. Prieš suteikdamos leidimus, kompetentingos institucijos apie tai informuoja atitinkamas mokėjimo įstaigas.</p>	<p><u>Pastaba:</u> Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija nepasinaudota.</p>	

<p>3. Ši dalis taikoma fiziniams arba juridiniams asmenims, kuriems pritaikytas Direktyvos 2007/64/EB 26 straipsnis, anksčiau nei 2018 m. sausio 13 d. ir kurie vykdė mokėjimo paslaugų veiklą, kaip apibrėžta Direktyvoje 2007/46/EB.</p> <p>Valstybės narės leidžia tiems asmenims tęsti tą veiklą atitinkamoje valstybėje narėje pagal Direktyvą 2007/64/EB iki 2019 m. sausio 13 d. nereikalaudant prašyti suteikti leidimą pagal šios direktyvos 5 straipsnį ar taikyti išimtį pagal šios direktyvos 32 straipsnį arba nereikalaudant, kad jie laikytųsi kitų šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų ar minimų nuostatų.</p> <p>Visiems pirmoje pastraipoje nurodytiems asmenims, kuriems 2019 m. sausio 13 d. pagal šią direktyvą leidimas nebuvo suteiktas arba nepritaikyta išimtis, draudžiama teikti mokėjimo paslaugas pagal šios direktyvos 37 straipsnį.</p>	<p>Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes reikalavimai mokėjimo įstaigoms, turinčioms ribotos veiklos mokėjimo įstaigos licenciją, nepasikeitė.</p>	
<p>4. Valstybės narės gali nustatyti, kad laikoma, jog šio straipsnio 3 dalyje nurodytiems fiziniams ir juridiniams asmenims, kuriems taikoma išimtis, ji taikoma ir jie automatiškai įtraukiami į registrus, nurodytus 14 ir 15 straipsniuose, jei kompetentingoms institucijoms turi įrodymų, kad laikomasi 32 straipsnyje nustatytų reikalavimų. Kompetentingos institucijos informuoja atitinkamas mokėjimo įstaigas.</p>	<p><u>Pastaba:</u> Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija nepasinaudota.</p>	
<p>5. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies, mokėjimo įstaigos, kurioms suteiktas leidimas teikti mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta Direktyvos 2007/64/EB priedo 7 punkte, išlaiko tą leidimą teikti tas mokėjimo paslaugas, kurios laikomos mokėjimo paslaugomis, kaip nurodyta šios direktyvos I priedo 3 punkte, jei kompetentingos institucijos ne vėliau kaip 2020 m. sausio 13 d. gavo įrodymų, kad laikomasi šios direktyvos 7 straipsnio c punkte ir 9 straipsnyje nustatytų reikalavimų.</p>	<p>Mokėjimo įstaigų įstatymas 2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas</p> <p>4. Lietuvos banko iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduota licencija, suteikianti teisę teikti Mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, įsigaliojus šiam įstatymui suteikia teisę teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 3 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą. Lietuvos bankas ne vėliau kaip per vieną darbo dieną nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos pakeičia įrašus savo iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduotose licencijose, suteikiančiose teisę teikti Mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą.</p> <p>7. Mokėjimo įstaigos, teikiančios šio straipsnio 4 dalyje nurodytą mokėjimo paslaugą, privalo iki 2020 m. sausio 13 d. pateikti Lietuvos bankui dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, kuriais</p>	<p>Visiškas</p>

	patvirtinamas šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Mokėjimo įstaigų įstatymo 14 ir 16 straipsniuose nustatytų reikalavimų laikymasis, išskyrus atvejus, kai šie dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę. Lietuvos bankas turi teisę taikyti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyta Mokėjimo įstaigų įstatyme nustatytas poveikio priemones mokėjimo įstaigai, kuri iki šioje dalyje nurodytos datos neįvykdė šios pareigos.	
110 straipsnis. Direktyvos 2002/65/EB daliniai pakeitimai Direktyvos 2002/65/EB 4 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip: „5. Kai taikytina ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 (36), šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalies su informavimu susijusios nuostatos, išskyrus 2 punkto c–g papunkčius, 3 punkto a, d ir e papunkčius bei 4 punkto b papunktį, pakeičiamos Direktyvos (ES) 2015/2366 44, 45, 51 ir 52 straipsniais.	Vartotojų teisių apsaugos įstatymas 1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymas 4. Tais atvejais, kai taikomas Mokėjimų įstatymas, vietoj šio įstatymo 36 straipsnio 5–9 dalyse nustatytų informacijos reikalavimų, išskyrus šio įstatymo 36 straipsnio 7 dalies 3–8 punktus, 8 dalies 1, 4 ir 5 punktus ir 9 dalies 2 punktą, taikomos Mokėjimų įstatymo 13 ir 20 straipsnių nuostatos.	Visiškas
111 straipsnis. Direktyvos 2009/110/EB daliniai pakeitimai Direktyva 2009/110/EB iš dalies keičiama taip: 1. 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 1 dalis pakeičiama taip: „1. Nedarant poveikio šiai direktyvai, elektroninių pinigų įstaigoms mutatis mutandis taikomi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366 5 straipsnis, 11–17 straipsniai, 19 straipsnio 5 ir 6 dalys ir 20–31 straipsniai, įskaitant deleguotuosius aktus, priimtus pagal jos 15 straipsnio 4 dalį, 28 straipsnio 5 dalį ir 29 straipsnio 7 dalį. b) 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip: „4. Valstybės narės leidžia elektroninių pinigų įstaigoms platinti ir išpirkti elektroninius pinigus tarpininkaujant fiziniams arba juridiniams asmenims, kurie veikia jų vardu. Kai elektroninių pinigų įstaiga platina elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje naudodamasi tokio fizinio ar juridinio asmens paslaugomis, tokioms elektroninių pinigų įstaigoms mutatis mutandis taikomi Direktyvos (ES) 2015/2366 27–31 straipsniai, išskyrus 29 straipsnio 4 ir 5 dalis, įskaitant deleguotuosius aktus, priimtus pagal jos 28 straipsnio 5 dalį ir 29 straipsnio 7 dalį. 5. Nepaisant šio straipsnio 4 dalies, elektroninių pinigų įstaigos neleidžia elektroninių pinigų tarpininkaujant agentams. Elektroninių pinigų įstaigoms leidžiama teikti mokėjimo paslaugas, nurodytas šios	Elektroninių pinigų įstaigų įstatymas 3 straipsnis. Įstatymo netaikymo sritis Šis įstatymas netaikomas piniginei vertei, laikomai mokėjimo priemonėse, nurodytose Mokėjimų įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 punkte, ir piniginei vertei, kuri naudojama atlikti mokėjimo operacijoms, nurodytoms Mokėjimų įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 12 punkte. 11 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos pavadinimas, teisinė forma ir buveinė. Elektroninių pinigų įstaigos veiklą reglamentuojantys teisės aktai 5. Elektroninių pinigų įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas, <i>mutatis mutandis</i> taikomi Mokėjimo įstaigų įstatymo 9 straipsnio 1 dalies 4 punkto, 11, 17, 18, 19, 20, 21, 23 ir 40 straipsnių reikalavimai, o priežiūros institucija <i>mutatis mutandis</i> turi Mokėjimo įstaigų įstatymo 11, 18, 19, 20, 23 ir 40 straipsniuose priežiūros institucijai nustatytas teises ir pareigas. 6. Kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje, <i>mutatis mutandis</i> taikomas Mokėjimo įstaigų įstatymo 12 straipsnis, o priežiūros institucija <i>mutatis mutandis</i> turi Mokėjimo įstaigų įstatymo 12 straipsnyje priežiūros institucijai nustatytas teises ir pareigas.	Visiškas

direktyvos 6 straipsnio 1 dalies a punkte, tarpininkaujant agentams jei įvykdytos Direktyvos (ES) 2015/2366 19 straipsnyje nustatytos sąlygos.“;

12 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos veikla

6. Elektroninių pinigų įstaiga gali platinti ir išpirkti, bet negali leisti elektroninių pinigų per elektroninių pinigų įstaigos vardu veikiantį tarpininką arba kitą fizinį ar juridinį asmenį.

13 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos licencija

1. Elektroninių pinigų įstaigos licencija suteikia teisę leisti elektroninius pinigus ir teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnyje nurodytas mokėjimo paslaugas, kurios nustatytos priežiūros institucijos jai išduotoje licencijoje. Elektroninių pinigų įstaigos licencija galioja ir kitose valstybėse narėse.

2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), norėdamas gauti elektroninių pinigų įstaigos licenciją, priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis:

- 1) įstatus (įstatų projektą);
- 2) veiklos programą, kurioje, be kita ko, nurodomos šio straipsnio 1 dalyje nustatytos numatomos teikti paslaugos ir jų teikimo vieta;
- 3) verslo planą, įskaitant pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektą, kuriuo įrodoma, kad elektroninių pinigų įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius;
- 4) dokumentus, kuriais patvirtinama, kad pradinio kapitalo dydis yra ne mažesnis, negu nustatytas šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje;
- 5) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 25 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti elektroninių pinigų turėtojų lėšas, aprašymą, o jeigu ketinamos teikti mokėjimo paslaugos, nesusijusios su elektroninių pinigų leidimu, – ir priemonių, kurių pagal Mokėjimo įstaigų įstatymo 17 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą;
- 6) taikomos (numatomos taikyti) valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos sistemas, aprašymą, kuriuo įrodoma, kad ta valdymo tvarka ir vidaus kontrolės sistema yra tinkamos, patikimos ir adekvačios prisiimamai rizikai;

	<p>7) vidaus kontrolės procedūrų, kurios įdiegtos (bus įdiegtos) siekiant atlikti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą ir 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (OL 2015 L 141, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 2015/847), aprašymą;</p> <p>8) procedūros, pagal kurią stebimi operaciniai ir saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, aprašymą, įskaitant pranešimo apie didelius operacinius ir saugumo incidentus mechanizmą, nustatytą pagal Mokėjimų įstatymo 57 straipsnyje nustatytus reikalavimus;</p> <p>9) neskelbtinų mokėjimo duomenų registravimo, stebėjimo, fiksavimo ir prieigos prie jų ribojimo procedūros aprašymą;</p> <p>10) veiklos tęstinumo procesų aprašymą, jame aiškiai nurodydamas ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus veiklos tęstinumo planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą;</p> <p>11) principų ir sąvokų, taikomų renkant veiklos rezultatų, operacijų ir sukčiavimų statistinius duomenis, aprašymą;</p> <p>12) saugumo politikos, įskaitant išsamų su vykdoma veikla susijusios rizikos vertinimo, ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti elektroninių pinigų turėtojus ir (ar) mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą;</p> <p>13) organizacinės struktūros, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus, fizinius ar juridinius asmenis, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga platins ir išpirks elektroninius pinigus, ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą;</p> <p>14) duomenis, kuriais remiantis galima nustatyti asmenų, įsigyjančių</p>	
--	--	--

	<p>(turinčių) prašymą išduoti elektroninių pinigų įstaigos licenciją pateikusių juridinio asmens (toliau šiame straipsnyje – prašymą pateikęs juridinis asmuo) kvalifikuotąjį įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, tapatybę ir jų įsigijamas (turimas) įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis, taip pat šių asmenų tinkamumą pagal Bankų įstatymo 25 straipsnio 8 dalies nuostatas, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą elektroninių pinigų įstaigos valdymą;</p> <p>15) vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 16 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimus;</p> <p>16) filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą), jeigu numatoma šio įstatymo nustatyta tvarka leisti elektroninius pinigus ir (arba) teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą;</p> <p>17) auditą atliekančios (atliksiančios) audito įmonės ar atestuoto auditoriaus (toliau – auditorius), kuris audito veikla verčiasi savarankiškai (toliau, kai šiame įstatyme kalbama apie audito įmonę ir auditorių, kuris audito veikla verčiasi savarankiškai, kartu – audito įmonė), atitinkančių Finansų įstaigų įstatyme ir Lietuvos Respublikos finansinių ataskaitų audito įstatyme nustatytus reikalavimus, duomenis;</p> <p>18) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis Mokėjimo įstaigų įstatymo 20 straipsnyje nustatytiems reikalavimams ir pagrindžiamas profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba kitos lygiavertės atsakomybės užtikrinimo priemonės sumos dydis, jeigu ketinama teikti mokėjimo inicijavimo ir (arba) sąskaitos informacijos paslaugą;</p> <p>19) buveinės adresą.</p> <p>3. Pateikiant šio straipsnio 2 dalies 5, 6, 8 ir 13 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus kontrolės procedūrų ir organizacinės tvarkos aprašas, kuriame nustatyti veiksmai</p>	
--	---	--

	<p>elektroninių pinigų turėtojų interesams apsaugoti ir elektroninių pinigų leidimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti.</p> <p>4. Elektroninių pinigų įstaigos licencija išduodama prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui, tik jeigu jis, atsižvelgdamas į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą elektroninių pinigų įstaigos valdymą, turi nustatęs visapusę, adekvačią elektroninių pinigų įstaigos veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui ir patikimą elektroninių pinigų leidimo veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą, leidžiančią užtikrinti funkcijų atskyrimą ir vertikalius bei horizontalius atsakomybės ryšius su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, ir rizikos, kuri atsirado ar gali atsirasti, nustatymo, valdymo, stebėjimo, vadovybės informavimo ir vidaus kontrolės sistemas, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos sistemą.</p> <p>5. Priežiūros institucija turi teisę atlikti prašymą pateikusio juridinio asmens pasirengimo leisti elektroninius pinigus patikrinimą vietoje. Pasirengimo leisti elektroninius pinigus patikrinimui vietoje <i>mutatis mutandis</i> taikomos šio įstatymo 35 straipsnio nuostatos.</p> <p>6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, priimti sprendimą dėl elektroninių pinigų įstaigos licencijos išdavimo ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgdama į šio įstatymo 31 straipsnio 1 dalies nuostatas.</p> <p>7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti elektroninių pinigų įstaigos licenciją, jeigu:</p> <p>1) kartu su prašymu pateikti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikęs juridinis asmuo nepateikia šio straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstamus ir (ar) patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per jos nustatytą terminą arba pateikia ne visus papildomai</p>	
--	--	--

	<p>pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją ar jie yra neteisingi;</p> <p>2) prašymą pateikęs juridinis asmuo neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, neketina vykdyti elektroninių pinigų leidimo veiklos Lietuvos Respublikoje, jo teisinė forma, vadovai, pradinis kapitalas, profesinės civilinės atsakomybės draudimas arba kita atsakomybės užtikrinimo priemonė neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų;</p> <p>3) yra pagrindas manyti, kad asmenys, įsigyjantys (turintys) prašymą pateikusių juridinio asmens kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, neatitinka Bankų įstatymo 25 straipsnio 8 dalyje nustatytų reikalavimų;</p> <p>4) prašymą pateikęs juridinis asmuo ir kitas asmuo yra susiję glaudžiu ryšiu, kuris trukdytų priežiūros institucijai veiksmingai atlikti elektroninių pinigų įstaigos priežiūrą;</p> <p>5) prašymą pateikęs juridinis asmuo yra susijęs glaudžiu ryšiu su asmeniu iš tokios užsienio valstybės, kurios teisės aktai, reglamentuojantys šio asmens veiklą, arba tų teisės aktų laikymosi užtikrinimo sunkumai gali trukdyti priežiūros institucijai veiksmingai atlikti elektroninių pinigų įstaigos priežiūrą;</p> <p>6) prašymą pateikęs juridinis asmuo neatitinka šio straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų.</p> <p>8. Kai prašymą pateikęs juridinis asmuo ketina leisti elektroninius pinigus ir tuo pačiu metu ketina vykdyti ar vykdo kitą šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytą veiklą, priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti elektroninių pinigų įstaigos licenciją, iki bus įsteigtas atskiras juridinis asmuo elektroninių pinigų leidimo veiklai vykdyti, jeigu prašymą pateikęs juridinio asmens ketinama vykdyti ar vykdoma kita negu elektroninių pinigų leidimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką jo finansiniam patikimumui ar priežiūros institucijos galimybei stebėti, ar vykdomi visi šiame įstatyme nustatyti reikalavimai.</p> <p>9. Jeigu elektroninių pinigų įstaiga įgyja kitą licenciją, suteikiančią teisę teikti tokias pačias paslaugas, kaip nurodyta elektroninių pinigų</p>	
--	---	--

	<p>įstaigos turimoje licencijoje, ji privalo ne vėliau kaip per 30 dienų nuo paskutinės licencijos gavimo dienos kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu dėl vienos iš licencijų galiojimo panaikinimo.</p> <p>10. Elektroninių pinigų įstaigos licenciją turinti elektroninių pinigų įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus elektroninių pinigų įstaigos licencijos išdavimo reikalavimus. Elektroninių pinigų įstaiga šio įstatymo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais privalo pranešti priežiūros institucijai apie duomenų ir (arba) informacijos, kurie buvo pateikti elektroninių pinigų įstaigos licencijai gauti, pasikeitimus.</p> <p>11. Detalią prašymo išduoti šiame straipsnyje nustatytą licenciją pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detales šio straipsnio 2 dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija.</p> <p>15 straipsnis. Licencijos galiojimo panaikinimas ar galiojimo sustabdymas ir sustabdymo panaikinimas</p> <p>1. Licencijos galiojimas panaikinamas Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies 1, 3–8 punktuose nustatytais atvejais. Šio įstatymo 14 straipsnio 6 dalyje nurodytu atveju licencijos galiojimas panaikinamas priežiūros institucijos sprendimu.</p> <p>2. Be šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pagrindų, licencijos galiojimas priežiūros institucijos sprendimu taip pat gali būti panaikinamas, jeigu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) elektroninių pinigų įstaiga nebeatitinka šio įstatymo 13 ar 14 straipsnyje nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų arba nepraneša apie tai priežiūros institucijai; 2) elektroninių pinigų įstaiga, toliau leisdama elektroninius pinigus, keltų grėsmę mokėjimų sistemų stabilumui; 3) elektroninių pinigų įstaiga pasibaigia dėl reorganizavimo arba priimamas sprendimas ją likviduoti; 4) elektroninių pinigų įstaiga šio įstatymo 13 straipsnio 9 dalyje nurodytu atveju per nustatytą terminą nesikreipia dėl licencijos galiojimo panaikinimo. <p>3. Panaikinant licencijos galiojimą šio straipsnio 2 dalies 3 ar 4</p>	
--	---	--

	<p>punkte ar šio įstatymo 14 straipsnio 6 dalyje arba Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 2 dalies 8 punkte nustatytais pagrindais, priežiūros institucijos sprendime nurodomi sprendimo priėmimo motyvai ir apie priimtą sprendimą per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos pranešama elektroninių pinigų įstaigai. Kitais atvejais licencijos galiojimas panaikinamas šio įstatymo 39 ir 40 straipsniuose nustatyta tvarka.</p> <p>4. Licencijos galiojimas sustabdomas šio įstatymo 39 ir 40 straipsniuose nustatytais pagrindais ir tvarka.</p> <p>5. Priežiūros institucija, priėmusi sprendimą sustabdyti licencijos galiojimą, per 3 darbo dienas nuo tokio sprendimo priėmimo dienos apie tai praneša elektroninių pinigų įstaigai, nurodo pažeidimą (pažeidimus) ir nustato ne ilgesnį kaip 2 mėnesių terminą, per kurį elektroninių pinigų įstaiga privalo nurodytą pažeidimą (pažeidimus) pašalinti.</p> <p>6. Elektroninių pinigų įstaiga, pašalinusi pažeidimą (pažeidimus), dėl kurio (kurių) buvo priimtas sprendimas sustabdyti licencijos galiojimą, privalo apie tai pranešti priežiūros institucijai, o ši per 10 darbo dienų nuo elektroninių pinigų įstaigos pranešimo apie pašalintą pažeidimą (pažeidimus) gavimo dienos patikrina informaciją apie pažeidimo (pažeidimų) pašalinimą ir, jeigu visi pažeidimai buvo pašalinti, priima sprendimą panaikinti licencijos galiojimo sustabdymą, ir ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos apie tai praneša elektroninių pinigų įstaigai.</p> <p>7. Panaikinus ar sustabdžius licencijos galiojimą, elektroninių pinigų įstaiga neturi teisės leisti elektroninių pinigų ir teikti mokėjimo paslaugų, išskyrus atvejus, kiek tai būtina atsiskaityti su elektroninių pinigų turėtojais ir mokėjimo paslaugų vartotojais.</p> <p>8. Panaikinus licencijos galiojimą, ne vėliau kaip per 2 mėnesius elektroninių pinigų įstaigos organai privalo priimti sprendimą likviduoti ar reorganizuoti elektroninių pinigų įstaigą arba priimti sprendimą pakeisti veiklos rūšį ir atlikti atitinkamus įstatų, pavadinimo ir kitus reikiamus pakeitimus, susijusius su veiklos rūšies pakeitimu.</p> <p>9. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba sustabdymą ir</p>	
--	---	--

	<p>sustabdymo panaikinimą priežiūros institucija skelbia savo interneto svetainėje ir pateikia šią informaciją Juridinių asmenų registro tvarkytojui. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą, įskaitant licencijos galiojimo panaikinimo ar sustabdymo priežastis, priežiūros institucija taip pat praneša Europos bankininkystės institucijai Europos Komisijos priimtų deleguotųjų teisės aktų, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 15 straipsnio 4 ir 5 dalyse, nustatyta tvarka.</p> <p>18 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos veikla kitose valstybėse narėse</p> <p>1. Elektroninių pinigų įstaiga turi teisę kitoje valstybėje narėje leisti elektroninius pinigus įsteigusi filialą, neįsteigusi filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį.</p> <p>2. Elektroninių pinigų įstaiga, siekdama kitoje valstybėje narėje leisti elektroninius pinigus neįsteigusi filialo, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai, nurodydama savo pavadinimą, adresą, licencijos numerį, valstybę narę, kurioje planuoja leisti elektroninius pinigus, o jeigu ketina leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą, priežiūros institucijai turi pranešti ir šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalies 3 ir 6 punktuose nurodytą informaciją apie veiklą kitoje valstybėje narėje, pateikti filialo organizacinės struktūros aprašymą, filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis bei įsipareigojimo vykdyti filialo patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą. Jeigu elektroninių pinigų įstaiga kitoje valstybėje narėje planuoja platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį, priežiūros institucijai taip pat turi būti nurodomas šio asmens pavadinimas (vardas, pavardė), buveinė (veiklos adresas), organizacinė struktūra, kontaktiniai duomenys. Kai elektroninių pinigų įstaiga ketina veiklos funkcijų vykdymą perduoti kitam asmeniui kitoje valstybėje narėje, ji apie tai šioje dalyje nustatyta tvarka praneša priežiūros institucijai. Detalią pranešimo apie ketinimą kitoje valstybėje narėje leisti elektroninius pinigus, platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detales šioje dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros</p>	
--	---	--

	<p>institucija.</p> <p>3. Priežiūros institucija elektroninių pinigų įstaigos pateiktą šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją per vieną mėnesį nuo visos informacijos gavimo dienos turi perduoti kitos valstybės narės priežiūros institucijai. Elektroninių pinigų įstaigai turi būti nedelsiant pranešama apie informacijos perdavimą kitos valstybės narės priežiūros institucijai.</p> <p>4. Jeigu elektroninių pinigų įstaiga jau turi bent vieną filialą kitoje valstybėje narėje, šiame straipsnyje nustatyta tvarka kitų jos filialų toje valstybėje narėje steigimui netaikoma.</p> <p>5. Jeigu priežiūros institucijos atliktas elektroninių pinigų įstaigos vertinimas, atsižvelgus į kitos valstybės narės nuomonę ir pateiktą informaciją, yra neigiamas, priežiūros institucija privalo atsisakyti įtraukti elektroninių pinigų įstaigos filialą į šio įstatymo 21 straipsnyje nurodytą viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą arba išbraukti jį iš šio sąrašo, jeigu elektroninių pinigų įstaigos filialas jau yra į jį įtrauktas.</p> <p>6. Priežiūros institucija sprendimą dėl elektroninių pinigų įstaigos filialo įtraukimo į viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą ar sprendimą dėl leidimo elektroninių pinigų įstaigai leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje per fizinį ar juridinį asmenį privalo priimti ir apie jį pranešti kitos valstybės narės priežiūros institucijai ir elektroninių pinigų įstaigai per 3 mėnesius nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos. Tuo atveju, jeigu priežiūros institucija nesutinka su kitos valstybės narės priežiūros institucijos pateiktu vertinimu dėl elektroninių pinigų įstaigos ketinimo leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą, neįsteigus filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį kitoje valstybėje narėje, kartu su jos sprendimu kitos valstybės narės priežiūros institucijai turi būti nurodyti nesutikimo motyvai.</p> <p>7. Elektroninių pinigų įstaigos filialas turi teisę pradėti leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje po to, kai jis įtraukiamas į šio įstatymo 21 straipsnyje nurodytą viešąjį elektroninių</p>	
--	--	--

	<p>pinigų įstaigų sąrašą. Apie įtraukimą į šį sąrašą priežiūros institucija per 3 darbo dienas nuo įtraukimo į sąrašą dienos praneša elektroninių pinigų įstaigai.</p> <p>8. Elektroninių pinigų įstaiga gali pradėti leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo arba jos pasitelktas fizinis ar juridinis asmuo gali pradėti platinti ir išpirkti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje nuo tos dienos, kai priežiūros institucija praneša elektroninių pinigų įstaigai apie sprendimą leisti elektroninių pinigų įstaigai leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį kitoje valstybėje narėje.</p> <p>9. Elektroninių pinigų įstaiga priežiūros institucijai jos nustatyta tvarka privalo pranešti datą, kurią ji pradeda leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą, o priežiūros institucija šią informaciją privalo persiųsti kitos valstybės narės priežiūros institucijai.</p> <p>10. Elektroninių pinigų įstaiga apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytų duomenų pasikeitimus, taip pat apie naujus filialus, fizinius ar juridinius asmenis, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga ketina platinti ir išpirkti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje, privalo nedelsdama pranešti priežiūros institucijai. Tokiu atveju taikoma šiame straipsnyje nustatyta tvarka.</p> <p>11. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie tai, kad elektroninių pinigų įstaiga, leidžianti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, elektroninių pinigų įstaigos kitoje valstybėje narėje įsteigtas filialas, jos pasitelktas fizinis ar juridinis asmuo, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje, nesilaiko kitos valstybės narės teisės aktų, įgyvendinančių Direktyvą (ES) 2015/2366 ir Direktyvą 2009/110/EB, nuostatų, įvertina ją ir, siekdama užtikrinti, kad elektroninių pinigų įstaiga nebepažeistų šių teisės aktų reikalavimų, nedelsdama imasi visų reikiamų priemonių. Priežiūros institucija apie šių priemonių taikymą praneša kitos valstybės narės priežiūros institucijai ir kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijoms.</p>	
--	---	--

	<p>12. Priežiūros institucija kitos valstybės narės priežiūros institucijai teikia jos prašomą informaciją, ypač apie elektroninių pinigų įstaigos, leidžiančios elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo, elektroninių pinigų įstaigos kitoje valstybėje narėje įsteigto filialo, jos pasitelkto fizinio ar juridinio asmens, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje, padarytus ar įtariamus pažeidimus, o visą kitą svarbią informaciją, įskaitant informaciją apie tai, ar elektroninių pinigų įstaiga turi buveinę ir vykdo elektroninių pinigų leidimo veiklą Lietuvos Respublikoje, teikia savo iniciatyva.</p> <p>13. Priežiūros institucija pagal šiame straipsnyje, išskyrus jo 14 dalį, nustatytus reikalavimus bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 28 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.</p> <p>14. Priežiūros institucija, atlikdama priežiūrą ir taikydama poveikio priemones elektroninių pinigų įstaigai, kuri leidžia elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą, neįsteigusi filialo ar platina ir išperka elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje per pasitelktą fizinį ar juridinį asmenį, bendradarbiauja su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka.</p> <p>19 straipsnis. Kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos veikla Lietuvos Respublikoje</p> <p>1. Kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga šiame straipsnyje nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje gali leisti elektroninius pinigus įsteigusi filialą, neįsteigusi filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį.</p> <p>2. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos ketinimą leisti elektroninius pinigus neįsteigus filialo, įsteigus filialą arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje kartu su elektroninių pinigų įstaigos pateikta šio įstatymo 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta</p>	
--	--	--

	<p>informacija, per vieną mėnesį nuo šios informacijos gavimo įvertina ją ir kitos valstybės narės priežiūros institucijai pateikia savo nuomonę bei turimą informaciją, susijusią su kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos ketinimu leisti elektroninius pinigus arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje.</p> <p>3. Kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga gali pradėti leisti elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo arba jos pasitelktas fizinis ar juridinis asmuo gali pradėti platinti ir išpirkti elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje, kai kitos valstybės narės priežiūros institucija informuoja priežiūros instituciją apie sprendimą leisti elektroninių pinigų įstaigai leisti elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje neįsteigus filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje.</p> <p>4. Kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos filialas turi teisę pradėti leisti elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje po to, kai kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos filialas yra įtraukiamas į kitos valstybės narės viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą.</p> <p>5. Jeigu kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga jau turi bent vieną filialą Lietuvos Respublikoje, šiame straipsnyje nustatyta tvarka kitų jos filialų steigimui netaikoma.</p> <p>6. Jeigu priežiūros institucija turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą ar pasitelkus fizinį ar juridinį asmenį, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, buvo, yra ar bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba padidėtų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, ji apie tai informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją.</p> <p>7. Priežiūros institucija pagal šiame straipsnyje, išskyrus jo 8 dalį, nustatytus reikalavimus bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 28 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.</p>	
--	--	--

	<p>8. Priežiūros institucija bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija, prižiūrinčia kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigą, kuri leidžia elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje įsteigusi filialą, neįsteigusi filialo ar platina ir išperka elektroninius pinigus per pasitelktą fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje, ir taikančia jai poveikio priemonės, Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka.</p> <p>21 straipsnis. Viešasis elektroninių pinigų įstaigų sąrašas</p> <p>1. Elektroninių pinigų įstaigos, gavusios priežiūros institucijos išduotą licenciją ir įregistruotos Juridinių asmenų registre, jų filialai, veikiantys kitose valstybėse narėse, tarpininkai bei užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje, jų tarpininkai yra įtraukiami į viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą.</p> <p>2. Viešojo elektroninių pinigų įstaigų sąrašo tvarkytoja – priežiūros institucija – į viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą elektroninių pinigų įstaigas ir užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialus, įsteigtus Lietuvos Respublikoje, įtraukia per 2 darbo dienas nuo licencijos gavimo ir įregistravimo Juridinių asmenų registre dienos, jų tarpininkus – per 2 mėnesius nuo visų reikalaujamų dokumentų ir duomenų gavimo dienos, elektroninių pinigų įstaigų filialus, veikiančius kitose valstybėse narėse, – per 3 mėnesius nuo visų šio įstatymo 18 straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų ir duomenų gavimo dienos ir tarpininkus, veikiančius kitose valstybėse narėse, – per 3 mėnesius nuo visų reikalaujamų dokumentų ir duomenų gavimo dienos.</p> <p>3. Elektroninių pinigų įstaigos, turinčios elektroninių pinigų įstaigos licenciją, į viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą įtraukiamos atskirai nuo elektroninių pinigų įstaigų, turinčių elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją.</p> <p>4. Priežiūros institucija apie elektroninių pinigų įstaigos įtraukimą į sąrašą, jos licencijos galiojimo panaikinimą ar sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą, elektroninių pinigų įstaigos filialo, veikiančio kitoje valstybėje narėje, ir tarpininko įtraukimą į sąrašą, užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo įtraukimą į</p>	
--	---	--

	<p>viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą ir jo licencijos galiojimo panaikinimą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją atnaujina priežiūros institucijos interneto svetainėje esančiame viešajame elektroninių pinigų įstaigų sąraše.</p> <p>5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją priežiūros institucija praneša Europos bankininkystės institucijai Europos Komisijos priimtų deleguotųjų teisės aktų, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 15 straipsnio 4 ir 5 dalyse, nustatyta tvarka.</p> <p>6. Viešasis elektroninių pinigų įstaigų sąrašas tvarkomas priežiūros institucijos teisės aktuose ir Europos Komisijos priimtų deleguotųjų teisės aktų, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 15 straipsnio 4 ir 5 dalyse, nustatyta tvarka.</p> <p>26 straipsnis. Reikalavimai elektroninių pinigų įstaigai, kai jos elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijų vykdymas perduodamas kitam asmeniui</p> <p>1. Elektroninių pinigų įstaiga, ketinanti perduoti elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijų, be kurių neįmanoma leisti elektroninių pinigų ir kurios padeda leisti elektroninius pinigus, vykdymą kitam asmeniui, apie tai ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį privalo pranešti priežiūros institucijai.</p> <p>2. Svarbios elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijos, įskaitant funkcijas, susijusias su informacinių technologijų sistemomis, negali būti perduotos kitam asmeniui, jeigu jas perdavus iš esmės pablogėtų elektroninių pinigų įstaigos vidaus kontrolės kokybė ir priežiūros institucijos galimybė stebėti, ar elektroninių pinigų įstaiga laikosi visų šio įstatymo nustatytų ir (ar) kitų jos veiklai taikomų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų. Šiame įstatyme nurodytos svarbios veiklos funkcijos – tai funkcijos, dėl kurių nevykdymo ar netinkamo vykdymo elektroninių pinigų įstaiga nebeatitiktų nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų ar kitų šio įstatymo ir (ar) elektroninių pinigų įstaigos veiklai taikomų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų arba būtų pakenkta elektroninių pinigų įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, jos vykdomos elektroninių pinigų leidimo veiklos tęstinumui.</p> <p>3. Elektroninių pinigų įstaiga, perduodama svarbias elektroninių</p>	
--	---	--

	<p>pinigų leidimo veiklos funkcijas kitam asmeniui, turi laikytis šių reikalavimų:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) elektroninių pinigų įstaigos vadovai negali perduoti savo atsakomybės; 2) negali keisti elektroninių pinigų įstaigos santykiai su jos elektroninių pinigų turėtojais ir turi būti vykdomos šio įstatymo ir Mokėjimų įstatymo nustatytos jų pareigos; 3) elektroninių pinigų įstaigos pareiga vykdyti šio įstatymo III, IV ir V skyriuose nustatytus reikalavimus negali būti pakeista ar sušvelninta. 4. Elektroninių pinigų įstaiga privalo nedelsdama pranešti priežiūros institucijai apie visus pasikeitimus, susijusius su perduotomis elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijomis ir asmenimis, kuriems perduotas šių funkcijų vykdymas. 5. Elektroninių pinigų įstaigos elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijų perdavimo tvarką nustato priežiūros institucija. <p>27 straipsnis. Papildomos elektroninių pinigų įstaigos pareigos</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Elektroninių pinigų leidimo veikla įsteigus filialą ir visų ar dalies svarbių elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijų vykdymo perdavimas kitiems asmenims neatleidžia elektroninių pinigų įstaigos nuo šio įstatymo laikymosi. 2. Elektroninių pinigų įstaiga, kuri perduoda visų ar dalies svarbių elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijų vykdymą kitiems asmenims, privalo imtis visų priemonių, kad būtų užtikrintas šio įstatymo reikalavimų vykdymas. 3. Elektroninių pinigų įstaiga privalo užtikrinti, kad jos vardu veikiantys filialai informuotų elektroninių pinigų turėtojus apie tai, kad elektroniniai pinigai leidžiami per elektroninių pinigų įstaigos filialą. 4. Elektroninių pinigų įstaigos paslapties apsaugai <i>mutatis mutandis</i> taikomas Bankų įstatymo 55 straipsnis. <p>28 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos apskaita, finansinės ir kitos ataskaitos ir auditas</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Elektroninių pinigų įstaiga privalo tvarkyti buhalterinę apskaitą vadovaudamasi Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos 	
--	--	--

	<p>įstatymu.</p> <p>2. Elektroninių pinigų įstaiga turi rengti tarpinių finansinių ataskaitų ir metinių finansinių ataskaitų rinkinius. Elektroninių pinigų įstaigos finansiniai metai sutampa su kalendoriniais metais.</p> <p>3. Elektroninių pinigų įstaigos priežiūrai skirtų ataskaitų formas, ataskaitų sudarymo ir pateikimo tvarką nustato priežiūros institucijos teisės aktai.</p> <p>4. Elektroninių pinigų įstaiga, kuriai yra privalomas finansinių ataskaitų auditas, kartu su audituotomis finansinėmis ataskaitomis priežiūros institucijai turi pateikti ir finansinių ataskaitų audito ataskaitą, kurioje turi būti atskleista atskira apskaitos informacija apie elektroninių pinigų leidimo, mokėjimo paslaugų teikimo ir kitos vykdomos veiklos atskyrimo teisingumą ir pastebėjimai dėl elektroninių pinigų įstaigos taikomų vidaus kontrolės procedūrų, užtikrinančių šio įstatymo 25 straipsnyje nustatytų elektroninių pinigų turėtojų ir mokėjimo paslaugų vartotojų, jeigu elektroninių pinigų įstaiga teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su elektroninių pinigų leidimu, lėšų apsaugos reikalavimų vykdymą.</p> <p>5. Reikalavimai, taikomi elektroninių pinigų įstaigos finansinių ataskaitų rinkinio audito atlikimui, auditoriui ir audito įmonei, jų pareigos ir atsakomybė nustatyti Finansų įstaigų įstatyme, Akcinių bendrovių įstatyme ir Finansinių ataskaitų audito įstatyme.</p> <p>6. Elektroninių pinigų įstaiga, kuri yra finansų įmonė, privalo užtikrinti, kad būtų vykdomos vidaus audito funkcijos. Elektroninių pinigų įstaiga gali pavesti šias funkcijas atlikti kitam asmeniui. Vidaus audito funkcijų perdavimui netaikomos šio įstatymo 26 straipsnio nuostatos.</p> <p>29 straipsnis. Skundų (prašymų) nagrinėjimas ir informacijos saugojimas</p> <p>3. Elektroninių pinigų įstaigos privalo saugoti duomenis, susijusius su šio įstatymo III, IV, V, VI ir VII skyrių nuostatų įgyvendinimu, ne trumpiau kaip 5 metus, išskyrus atvejus, kai Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas ir kiti teisės aktai nustato ilgesnius tokių duomenų saugojimo terminus.</p> <p>30 straipsnis. Priežiūros institucija</p>	
--	--	--

	<p>1. Priežiūros institucija atlieka šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčių elektroninių pinigų įstaigų, įskaitant jų filialus kitose valstybėse narėse, ir šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčių užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialų priežiūrą. Ši priežiūra neapima šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 3 ir 4 punktuose numatytos veiklos priežiūros.</p> <p>2. Priežiūra atliekama vadovaujantis Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymu, šiuo įstatymu, Finansų įstaigų įstatymu ir kitais teisės aktais, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai.</p> <p>3. Kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigų, kurios leidžia elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų, pasitelktų tarpininkų, taip pat fizinių ar juridinių asmenų, per kuriuos kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigos platina ir išperka elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje, priežiūra atliekama atsižvelgiant į šio įstatymo 36 straipsnio nuostatas.</p> <p>32 straipsnis. Priežiūros tikslu gautos informacijos apsauga Elektroninių pinigų įstaigų ir užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialų priežiūros tikslu gautos informacijos apsaugai <i>mutatis mutandis</i> taikomos Bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos.</p> <p>33 straipsnis. Priežiūros institucijos pareigos ir teisės 1. Be kitų šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų pareigų ir teisių, priežiūros institucija turi teisę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) priimti teisės aktus ir rekomendacijas dėl prižiūrimų elektroninių pinigų įstaigų veiklos ir priežiūros; 2) priežiūros tikslais pareikalauti, kad prižiūrima elektroninių pinigų įstaiga per priežiūros institucijos nustatytus terminus pateiktų visą informaciją, įskaitant asmens duomenis, ir dokumentus, susijusius su elektroninių pinigų įstaigos steigimu, akcininkais, vadovais, valdymu, veikla, rizikos ribojimu, finansine būkle, elektroninių pinigų įstaigos filialais, tarpininkais, fiziniais ir juridiniais asmenimis, kurie platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kitais asmenimis, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, skolininkais, ir juos gauti; 	
--	--	--

	<p>3) atlikti elektroninių pinigų įstaigos, jos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, patikrinimą;</p> <p>4) duoti elektroninių pinigų įstaigai šio straipsnio 2 dalyje nustatytus nurodymus, kuriuos elektroninių pinigų įstaiga privalo įvykdyti priežiūros institucijos nustatytais terminais ir nedelsdama raštu apie tai pranešti priežiūros institucijai;</p> <p>5) jeigu elektroninių pinigų įstaigos organų priimti sprendimai kelia pavojų elektroninių pinigų įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teismą, kad tokie sprendimai būtų pripažinti negaliojančiais;</p> <p>6) jeigu elektroninių pinigų įstaigos vykdoma kita negu elektroninių pinigų leidimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką elektroninių pinigų įstaigos finansiniam patikimumui ar galimybei stebėti, kaip elektroninių pinigų įstaiga vykdo visus šiame įstatyme nustatytus reikalavimus, reikalauti, kad būtų įsteigtas atskiras juridinis asmuo elektroninių pinigų leidimo veiklai vykdyti;</p> <p>7) sudaryti sutartis su audito įmonėmis ar kitais tinkamą kvalifikaciją turinčiais asmenimis dėl elektroninių pinigų įstaigos patikrinimo atlikimo, kad būtų nustatyta elektroninių pinigų įstaigos turto vertė, elektroninių pinigų įstaigos finansinė būklė, įvertintos prisiimtose rizikos ar patikrinti kiti elektroninių pinigų įstaigos veiklos klausimai. Jeigu atlikus patikrinimą nustatoma, kad elektroninių pinigų įstaiga priežiūros institucijai pateikė neteisingą informaciją, ar nustatoma kitų padarytų teisės aktų pažeidimų, priežiūros institucijos patirtas patikrinimo organizavimo išlaidas atlygina elektroninių pinigų įstaiga. Pagal sutartis su priežiūros institucija veikiantys šiame punkte nurodyti asmenys turi teises, nustatytas šio įstatymo 35 straipsnio 3 ir 4 dalyse;</p> <p>8) reikalauti, kad būtų pakeista audito įmonė, atliekanti elektroninių pinigų įstaigos finansinių ataskaitų auditą, jeigu audito įmonė ar auditorius neatitinka (nevykdo) įstatymų nustatytų reikalavimų.</p> <p>2. Priežiūros institucija, nustačiusi arba turėdama pagrindą įtarti esant teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijai,</p>	
--	--	--

	<p>pažeidimų, elektroninių pinigų įstaigos veiklos trūkumų, taip pat jeigu kyla grėsmė elektroninių pinigų įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui arba visuomenės ir (arba) elektroninių pinigų turėtojų interesams, turi teisę elektroninių pinigų įstaigai duoti tokius privalomus nurodymus:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) priežiūros institucijos nustatytais terminais pašalinti teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijai, pažeidimus ar elektroninių pinigų įstaigos veiklos trūkumus; 2) nesudaryti tam tikrų sandorių ar sumažinti jų mastą, įskaitant veiklos funkcijų perdavimo kitiems asmenims sandorius; 3) priežiūros institucijos nustatytu terminu atlikti savo tarpinių finansinių ataskaitų auditą; 4) priežiūros institucijos nustatytais terminais parengti ir įgyvendinti jai priimtina elektroninių pinigų įstaigos veiklos pertvarkymo ir (ar) nustatytų pažeidimų ir (ar) trūkumų pašalinimo priemonių planą; 5) sušaukti visuotinį akcininkų susirinkimą, stebėtojų tarybos ar valdybos, jeigu jos sudarytos, posėdį ir juose svarstyti priežiūros institucijos pasiūlytus klausimus; 6) elektroninių pinigų įstaigos vadovams atvykti į priežiūros instituciją ir duoti paaiškinimus. Priežiūros institucija apie tokį nurodymą gali paskelbti viešai; 7) atkurti iki teisės aktų pažeidimo buvusią padėtį; 8) priežiūros institucijai pateikti papildomą informaciją arba dažniau teikti informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms vykdyti; 9) viešai atskleisti papildomą informaciją; 10) atlikti kitus veiksmus ar neatlikti tam tikrų veiksmų, kad būtų pašalinti pažeidimai ar elektroninių pinigų įstaigos veiklos trūkumai arba kad elektroninių pinigų įstaigos veikla būtų stabili ir patikima. <p>3. Priežiūros institucija, nustačiusi teisės aktų pažeidimų ar elektroninių pinigų įstaigos veiklos trūkumų arba kad kyla grėsmė elektroninių pinigų įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, turi teisę laikinai elektroninių pinigų įstaigai nustatyti individualius ar papildomus rizikos ribojimo reikalavimus. Toks priežiūros institucijos sprendimas turi būti motyvuotas ir priimamas atsižvelgiant į šio įstatymo 40 straipsnio 2 dalies nuostatas.</p>	
--	--	--

	<p>4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti nurodymai gali būti duodami kartu su taikomomis poveikio priemonėmis. Elektroninių pinigų įstaigos priežiūros institucijos nustatytais terminais privalo įvykdyti šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus privalomus nurodymus ir nedelsdamos apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai.</p> <p>5. Priežiūros institucijos nustatyta tvarka jos tarnautojai turi teisę dalyvauti elektroninių pinigų įstaigos organų darbe – dalyvauti susirinkimuose ar posėdžiuose stebėtojų teisėmis ar kitaip stebėti elektroninių pinigų įstaigos veiklą.</p> <p>6. Šiame straipsnyje nustatytas teises priežiūros institucija turi ir dėl šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčio užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo.</p> <p>34 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas</p> <p>1. Priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, kurių teisės ar įstatymų saugomi interesai pažeisti, turi teisę skusti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.</p> <p>2. Skundo padavimas teismui iki jo išnagrinėjimo nesustabdo skundžiamo priežiūros institucijos sprendimo, išskyrus sprendimą skirti šiame įstatyme nustatytas baudas, ar priežiūros institucijos veiksmo vykdymo.</p> <p>35 straipsnis. Priežiūros institucijos rengiami patikrinimai</p> <p>1. Priežiūros institucija organizuoja ir atlieka patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta jos kompetencijai, reikalavimų.</p> <p>2. Elektroninių pinigų įstaigų, jų filialų, tarpininkų, fizinių ar juridinių asmenų, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kitų asmenų, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialus, tarpininkus, fizinius ar juridinius asmenis, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kitus asmenis, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, patikrinimą atlieka priežiūros institucijos tarnautojai. Priežiūros institucija, tikrindama elektroninių pinigų įstaigą, jos filialą, tarpininką, fizinį ar</p>	
--	--	--

	<p>juridinį asmenį, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ar kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką, fizinį ar juridinį asmenį, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ar kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, gali pasitelkti ir kitų asmenų.</p> <p>3. Elektroninių pinigų įstaiga, jos filialas, tarpininkas, fizinis ar juridinis asmuo, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kitas asmuo, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką, fizinį ar juridinį asmenį, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, privalo sudaryti šias sąlygas atlikti patikrinimą:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pateikti patikrinimą atliekantiems asmenims visą jų prašomą informaciją ir dokumentus; 2) suteikti galimybę patikrinimą atliekantiems asmenims naudotis elektroninių pinigų įstaigos informacinių sistemų duomenimis. <p>4. Patikrinimą atliekantys asmenys turi teisę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tikrinamos elektroninių pinigų įstaigos, jos filialo, tarpininko, fizinio ar juridinio asmens, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialus, tarpininkus, fizinius ar juridinius asmenis, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kitus asmenis, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, darbo metu nekliudomai įeiti į elektroninių pinigų įstaigos, jos padalinių, filialų, tarpininkų, fizinių ar juridinių asmenų, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kitų asmenų, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, patalpas; 2) reikalauti ir gauti patikrinimui atlikti reikalingą informaciją, taip pat asmens duomenis ir dokumentus (originalus arba patvirtintus jų nuorašus), elektroninių pinigų įstaigos vadovų ir kitų darbuotojų paaiškinimus žodžiu ar raštu; 	
--	---	--

	<p>3) reikalauti padaryti pateiktų dokumentų kopijas (arba patys juos kopijuoti elektroninių pinigų įstaigos lėšomis);</p> <p>4) turėti kitų teisės aktuose nustatytų teisių.</p> <p>5. Atlikus patikrinimą, jo rezultatai raštu pateikiami elektroninių pinigų įstaigai. Elektroninių pinigų įstaigos administracijos vadovas ir valdybos nariai (jeigu valdyba sudaryta) privalo pasirašytinai susipažinti su patikrinimo rezultatais.</p> <p>6. Patikrinimų atlikimo ir jų rezultatų įforminimo tvarką nustato priežiūros institucija.</p> <p>7. Kitos valstybės narės priežiūros institucijos pavedimu priežiūros institucija, prieš tai informavusi kitos valstybės narės priežiūros instituciją ir vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, turi teisę patikrinti kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos filialą, tarpininką, fizinį ar juridinį asmenį, per kurį kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, Lietuvos Respublikoje. Kitos valstybės narės priežiūros institucija turi pranešti priežiūros institucijai apie ketinimą atlikti kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos filialo, tarpininko, fizinio ar juridinio asmens, per kurį kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, patikrinimą Lietuvos Respublikoje.</p> <p>8. Vykdydama savo funkcijas, susijusias su Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo ir Reglamento (ES) Nr. 2015/847 nuostatų taikymu, ir vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, priežiūros institucija turi teisę savo iniciatyva patikrinti kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos filialą, tarpininką, fizinį ar juridinį asmenį, per kurį kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, Lietuvos Respublikoje.</p> <p>9. Priežiūros institucija turi pranešti kitos valstybės narės priežiūros institucijai apie ketinimą atlikti elektroninių pinigų įstaigos filialo, fizinio ar juridinio asmens, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir tarpininko patikrinimą kitoje</p>	
--	---	--

	<p>valstybėje narėje. Priežiūros institucija gali pavesti kitos valstybės narės priežiūros institucijai patikrinti elektroninių pinigų įstaigos filialą, tarpininką ir fizinį ar juridinį asmenį, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, kitoje valstybėje narėje.</p> <p>10. Šiame straipsnyje ir priežiūros institucijos teisės aktuose nustatyta tvarka priežiūros institucija turi teisę patikrinti ir užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialus, jų tarpininkus Lietuvos Respublikoje.</p> <p>36 straipsnis. Kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigų, veikiančių Lietuvos Respublikoje, priežiūra</p> <p>1. Kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigų, kurios leidžia elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo arba platina ir išperka elektroninius pinigus per pasitelktą fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje, ir kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų ir pasitelktų tarpininkų priežiūrą atlieka kitos valstybės narės priežiūros institucija, tačiau tai neriboja priežiūros institucijos teisės atlikti jų priežiūrą atsižvelgiant į šio straipsnio nuostatas.</p> <p>2. Jeigu priežiūros institucija nustato, kad kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga, kuri leidžia elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo arba platina ir išperka elektroninius pinigus per pasitelktą fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje, ar kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas, pasitelktas tarpininkas nesilaiko šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, priežiūros institucija nedelsdama apie tai praneša kitos valstybės narės priežiūros institucijai, prašydama imtis visų galimų veiksmų daromiems arba galimiems pažeidimams pašalinti.</p> <p>3. Jeigu kitos valstybės narės priežiūros institucija nesiima veiksmų arba, Lietuvos priežiūros institucijos nuomone, veiksmai yra nepakankami, kad būtų užtikrintas šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų vykdymas, ar, nepaisydama kitos valstybės narės priežiūros</p>	
--	--	--

	<p>institucijos veiksmų, kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga, kuri leidžia elektroninius pinigus ir (ar) teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo arba platina ir išperka elektroninius pinigus per pasitelktą fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje, ar kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas ar pasitelktas tarpininkas toliau nevykdo šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų, priežiūros institucija, iš anksto apie tai pranešusi kitos valstybės narės priežiūros institucijai, turi teisę taikyti šio įstatymo nustatytas poveikio priemones.</p> <p>4. Susidarius kritinei situacijai, kai siekiant pašalinti rimtą grėsmę kolektyviniams elektroninių pinigų turėtojų ir (ar) mokėjimo paslaugų vartotojų interesams Lietuvos Respublikoje būtina imtis veiksmų nedelsiant, priežiūros institucija, vykstant priežiūros institucijų tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, turi teisę taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones ir neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas.</p> <p>5. Poveikio priemonės, kurių imamasi pagal šio straipsnio 4 dalį, turi būti tinkamos ir proporcingos jų tikslui apsaugoti nuo rimtos grėsmės kolektyviniams elektroninių pinigų turėtojų ir (ar) mokėjimo paslaugų vartotojų interesams Lietuvos Respublikoje, tačiau jos neturi suteikti pranašumo kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos elektroninių pinigų turėtojams ir (ar) mokėjimo paslaugų vartotojams Lietuvos Respublikoje daugiau negu kitos valstybės narės elektroninių pinigų turėtojams ir (ar) mokėjimo paslaugų vartotojams kitose valstybėse narėse. Šios priemonės turi būti laikinos ir turi būti nutraukiamos, kai pašalinamos nustatytos rimtos grėsmės, be kita ko, padedant kitos valstybės narės priežiūros institucijoms ar su jomis bendradarbiaujant arba padedant Europos bankininkystės institucijai ar su ja bendradarbiaujant, kaip nustatyta šio įstatymo 37 straipsnio 1 dalyje.</p> <p>6. Apie poveikio priemonių taikymą pagal šio straipsnio 4 dalį priežiūros institucija nedelsdama praneša kitos valstybės narės ir visų kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijoms, Europos</p>	
--	--	--

	<p>Komisijai ir Europos bankininkystės institucijai.</p> <p>7. Siekdama stebėti, kaip laikomasi Mokėjimų įstatymo ir jo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, taip pat informavimo ir (ar) statistikos tikslais priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga, įsteigusi filialą ar teikianti mokėjimo paslaugas per tarpininką Lietuvos Respublikoje, periodiškai teiktų priežiūros institucijai ataskaitas apie Lietuvos Respublikoje filialo ir tarpininko vykdomą mokėjimo paslaugų teikimo veiklą. Tokios informacijos apsaugai <i>mutatis mutandis</i> taikomos Bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į Europos Komisijos priimtą deleguotąjį teisės aktą, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustato ataskaitų sudėtį, formas, ataskaitų sudarymo ir pateikimo tvarką.</p> <p>8. Kai yra Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) 2015/2366 29 straipsnio 5 dalyje, nustatytos sąlygos, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga, kuri, naudodamasi įsisteigimo teise, Lietuvos Respublikoje teikia mokėjimo paslaugas per tarpininką, paskirtų kontaktinį punktą Lietuvos Respublikoje, kad būtų užtikrintas tinkamas ryšių palaikymas, informacijos apie tai, kaip laikomasi Mokėjimų įstatymo ir jo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, teikimas bei sudarytos palankesnės sąlygos priežiūros institucijai ir kitos valstybės narės priežiūros institucijoms vykdyti kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigų, teikiančių mokėjimo paslaugas per tarpininkus, priežiūrą, taip pat pateikti priežiūros institucijų prašomus dokumentus ir kitą informaciją.</p> <p>37 straipsnis. Bendradarbiavimas su Europos Centrinio Banku, Europos Komisija, Europos bankininkystės institucija, kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais ir priežiūros institucijomis</p> <p>1. Priežiūros institucija, vykdydama šiame įstatyme jai pavestas funkcijas, bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis, Europos Centrinio Banku, Europos bankininkystės</p>	
--	--	--

	<p>institucija ir kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, kitų elektroninių pinigų leidėjų priežiūros institucijomis.</p> <p>2. Priežiūros institucija kiekvienais metais iki liepos 1 dienos praneša Europos Komisijai užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialams išduotų licencijų skaičių ir elektroninių pinigų įstaigų, kurioms išduotos elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencijos, skaičių, jų neapmokėtų elektroninių pinigų vidurkį praėjusių kalendorinių metų gruodžio 31 dienos duomenimis.</p> <p>38 straipsnis. Atskirų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas</p> <p>1. Jeigu, priežiūros institucijos nuomone, kitos valstybės narės priežiūros institucijos nebendradarbiauja šio įstatymo 18, 19, 35, 36 ir 37 straipsniuose nurodytais atvejais laikydamosi tuose straipsniuose nustatytų sąlygų, ji gali perduoti tą klausimą svarstyti Europos bankininkystės institucijai ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.</p> <p>2. Priežiūros institucija atideda savo sprendimo priėmimą, kol nesutarimas bus išspręstas pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.</p> <p>39 straipsnis. Poveikio priemonės</p> <p>1. Priežiūros institucija asmenims taiko šias poveikio priemones:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) įspėja dėl šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimo; 2) skiria šio įstatymo nustatytas baudas; 3) laikinai uždraudžia leisti elektroninius pinigus ir (ar) teikti vieną ar kelias mokėjimo paslaugas; 4) laikinai ar visam laikui uždraudžia vieno ar kelių elektroninių pinigų įstaigos filialų, tarpininkų arba fizinių ar juridinių asmenų, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, veiklą. Jeigu priežiūros institucija priima sprendimą laikinai uždrausti filialo, tarpininko arba fizinio ar juridinio asmens, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, veiklą, filialas neturi teisės leisti elektroninių pinigų ir (ar) teikti mokėjimo paslaugų, tarpininkas – teikti mokėjimo paslaugų, fizinis ar juridinis asmuo, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka 	
--	--	--

	<p>elektroninius pinigus, – platinti ir išpirkti elektroninių pinigų, o priėmus sprendimą visam laikui uždrausti filialo, tarpininko arba fizinio ar juridinio asmens, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, veiklą, filialas ar tarpininkas yra išbraukiamas iš viešojo elektroninių pinigų įstaigų sąrašo, o elektroninių pinigų įstaiga privalo nedelsdama priimti sprendimą nutraukti tokio filialo, tarpininko, fizinio ar juridinio asmens, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, veiklą;</p> <p>5) laikinai nušalina elektroninių pinigų įstaigos, jos tarpininko ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo vadovą (vadovus) nuo pareigų arba nušalina elektroninių pinigų įstaigos, jos tarpininko ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauja, kad jis (jie) būtų atšauktas (atšaukti) iš pareigų ir (ar) su juo (jais) būtų nutraukta sutartis (sutartys) ar būtų panaikinti jo (jų) įgaliojimai;</p> <p>6) laikinai sustabdo (apriboja) elektroninių pinigų įstaigos akcininko balsavimo teisę;</p> <p>7) paskiria laikinąjį atstovą elektroninių pinigų įstaigos ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo veiklos priežiūrai (toliau – atstovas veiklos priežiūrai);</p> <p>8) laikinai apriboja teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu;</p> <p>9) panaikina licencijos galiojimą ar laikinai sustabdo jos galiojimą.</p> <p>2. Kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai, kuri leidžia elektroninius pinigus ir (ar) teikia mokėjimo paslaugas neįsteigusi filialo arba platina ir išperka elektroninius pinigus per pasitelktą fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje, kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai, kuri leidžia elektroninius pinigus ir (ar) teikia mokėjimo paslaugas per Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą ar teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje per tarpininką, priežiūros institucija taiko šias poveikio priemones:</p> <p>1) įspėja dėl šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimo;</p>	
--	--	--

	<p>2) kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos įsteigtam filialui ar pasitelktam tarpininkui apriboja teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu;</p> <p>3) laikinai ar visam laikui uždraudžia leisti elektroninius pinigus ir (ar) teikti vieną ar kelias mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje;</p> <p>4) skiria šio įstatymo nustatytas baudas.</p> <p>3. Priežiūros institucija turi priimti sprendimą taikyti šio straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytas poveikio priemones kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai, kuri leidžia elektroninius pinigus ir (ar) teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo arba platina ir išperka elektroninius pinigus per pasitelktą fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje, kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai, kuri leidžia elektroninius pinigus ir (ar) teikia mokėjimo paslaugas per Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą ar teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje per tarpininką, jeigu to prašo tos valstybės narės priežiūros institucija.</p> <p>4. Priežiūros institucija turi teisę taikyti vieną ar kelias poveikio priemones.</p>	
<p>2. 18 straipsnis papildomas šia dalimi:</p> <p>„4. Valstybės narės leidžia elektroninių pinigų įstaigoms, kurios anksčiau nei 2018 m. sausio 13 d. pradėjo veiklą pagal šią direktyvą ir Direktyvą 2007/64/EB valstybėje narėje, kurioje yra jų pagrindinė buveinė, tęsti tą veiklą toje valstybėje narėje arba kitoje valstybėje narėje iki 2018 m. liepos 13 d. nereikalaujant prašyti suteikti leidimą pagal šios direktyvos 3 straipsnį ar nereikalaujant laikytis kitų šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų ar minimų reikalavimų.</p> <p>Valstybės narės reikalauja, kad pirmoje pastraipoje nurodytos elektroninių pinigų įstaigos pateiktų kompetentingoms institucijoms visą reikalingą informaciją, kad šios galėtų ne vėliau kaip 2018 m. liepos 13 d. įvertinti, ar tos elektroninių pinigų įstaigos laikosi šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, ir jeigu ne, kokių priemonių turi būti imtasi siekiant užtikrinti jų laikymąsi arba ar yra tikslinga panaikinti leidimą.</p> <p>Pirmoje pastraipoje nurodytoms elektroninių pinigų įstaigoms, kurios</p>	<p>Elektroninių pinigų įstaigų įstatymas</p> <p>3. Lietuvos banko iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduota licencija, suteikianti teisę teikti Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 10 straipsnio 1 dalyje nurodytą elektroninių pinigų leidimo paslaugą, įsigaliojus šiam įstatymui suteikia teisę teikti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnio 1 dalyje ar 14 straipsnio 1 dalyje nurodytą elektroninių pinigų leidimo paslaugą.</p> <p>4. Lietuvos banko iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduota licencija, suteikianti teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, įsigaliojus šiam įstatymui, suteikia teisę teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas.</p>	Visiškas

<p>laikosi II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų (kompetentingoms institucijoms tai patikrinus), suteikiamas leidimas ir jie įtraukiami į registrą. Jei tos elektroninių pinigų įstaigos ne vėliau kaip 2018 m. liepos 13 d. nepradeda laikytis II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, jiems draudžiama leisti elektroninius pinigus.“</p>	<p>5. Lietuvos banko iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduota licencija, suteikianti teisę teikti Mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, įsigaliojus šiam įstatymui suteikia teisę teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 3 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą. Lietuvos bankas ne vėliau kaip per vieną darbo dieną nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos pakeičia įrašus savo iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduotose licencijose, suteikiančiose teisę teikti Mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą.</p> <p>6. Elektroninių pinigų įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą elektroninių pinigų įstaigos licenciją, privalo ne vėliau kaip iki 2018 m. lapkričio 1 d. kreiptis į priežiūros instituciją ir pateikti dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, kuriais patvirtinama, kad jos laikosi šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnyje nustatytų reikalavimų elektroninių pinigų įstaigos licencijai gauti, išskyrus atvejus, kai šie dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę.</p> <p>7. Jeigu iki 2018 m. lapkričio 1 d. elektroninių pinigų įstaiga nepateikia šio straipsnio 6 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos ir (arba) iki 2019 m. vasario 1 d. neužtikrina šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnyje nustatytų reikalavimų laikymosi, Lietuvos bankas turi teisę taikyti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyta Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatyme nustatytas poveikio priemones.</p>	
<p>112 straipsnis. Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 daliniai pakeitimai Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 iš dalies keičiamas taip: 1. 1 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip: „2. Institucija veikia šiuo reglamentu suteiktų įgaliojimų srityje ir Direktyvos 2002/87/EB, Direktyvos 2009/110/EB, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013⁽³⁸⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES⁽³⁹⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/49/ES⁽⁴⁰⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento</p>	<p>Nuostatų įgyvendinti ir perkelti nereikia, nes tai tiesiogiai taikomi ES teisės aktai.</p>	

<p>(ES) 2015/847⁽⁴¹⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366⁽⁴²⁾ taikymo srityje ir, kai tie teisės aktai taikomi kredito ir finansų įstaigoms bei jas prižiūrinčioms kompetentingoms institucijoms, Direktyvos 2002/65/EB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849⁽⁴³⁾ atitinkamų dalių, įskaitant visas tais teisės aktais grindžiamas direktyvas, reglamentus ir sprendimus, taip pat bet kokio tolesnio teisiškai privalomo Sąjungos akto, kuriuo Institucijai pavedamos užduotys, taikymo srityje. Institucija taip pat veikia vadovaudamasi Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1024/2013⁽⁴⁴⁾.</p> <p>2. 4 straipsnio 1 punktą pakeičiamas taip:</p> <p>„1. finansų įstaigos – kredito įstaigos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, investicinės įmonės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte, finansiniai konglomeratai, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 14 punkte, mokėjimo paslaugų teikėjai, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/2366 4 straipsnio 11 punkte ir elektroninių pinigų įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 1 punkte, tačiau taikant Direktyvą (ES) 2015/849 finansų įstaigos – kredito įstaigos ir finansų įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/849 3 straipsnio 1 ir 2 punktuose;“.</p>		
<p>113 straipsnis. Direktyvos 2013/36/ES dalinis pakeitimas Direktyvos 2013/36/ES I priedo 4 punktą pakeičiamas taip: „4. Mokėjimo paslaugos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366 4 straipsnio 3 punkte.</p>	<p>Finansų įstaigų įstatymas Nr. XI-554 3 straipsnis. Finansinės paslaugos 1. Finansinės paslaugos yra: 4) mokėjimo paslaugos;</p>	Visiškas
<p>114 straipsnis. Panaikinimas Direktyva 2007/64/EB panaikinama nuo 2018 m. sausio 13 d. Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal šios direktyvos II priede pateiktą atitikties lentelę.</p>	Nuostatų įgyvendinti ir perkelti nereikia.	
<p>115 straipsnis. Perkėlimas į nacionalinę teisę 1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. priima ir paskelbia nuostatas, būtinas, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai 2. Tas nuostatas jos taiko nuo 2018 m. sausio 13 d. Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas 1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 30 straipsnio 2 dalies 4 punktą, 31 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir 2 dalies 5 punktą, 32 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir 2 dalies 4 punktą, 58 straipsnio 1, 2, 3 ir 7 dalis, 60, 61, 62, 63 ir 64 straipsnius, šio straipsnio 9, 10 ir 11 dalis, įsigalioja 2018</p>	Visiškas

darymo tvarką nustato valstybės narės.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

m. rugpjūčio 1 d.

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

2. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.

Lietuvos Respublikos
mokėjimų įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

5. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL 2015 L 337, p. 35).

Mokėjimo įstaigų įstatymas

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

3. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.

Lietuvos Respublikos
mokėjimo įstaigų įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL 2015 L 337, p. 35).“

Elektroninių pinigų įstaigų įstatymas

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

2. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.

	<p>Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo priedas</p> <p>ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI</p> <p>1. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL 2009 L 267, p. 7), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 (OL 2015 L 337, p. 35).</p> <p>Vartotojų teisių apsaugos įstatymas</p> <p>Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo priedas</p> <p>ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI</p> <p>9. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL 2015 L 337, p. 35).</p> <p>Finansų įstaigų įstatymas</p> <p>Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatymo priedas</p> <p>ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI</p> <p>3. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL 2015 L 337, p. 35).</p>	
--	---	--

	<p>LBV03-83-2018 Nutarimo preambulė, 1, 4 punktai Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42 straipsnio 3 dalies 1 punktu, Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 24 straipsnio 5 dalimi, Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 16 straipsnio 5 dalimi ir įgyvendindama 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/EB bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB, ir 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičiančią Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinančią Direktyvą 2000/46/EB, Lietuvos banko valdyba n u t a r i a:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Patvirtinti Elektroninių pinigų įstaigų ir mokėjimo įstaigų pradinio kapitalo ir nuosavo kapitalo skaičiavimo taisykles (pridedama). 4. Nustatyti, kad šis nutarimas įsigalioja 2018 m. rugpjūčio 1 d. <p>LBV03-100-2018 Nutarimo preambulė, 1,2 punktai Lietuvos banko valdyba n u t a r i a:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pakeisti Lietuvos banko valdybos 2009 m. gruodžio 24 d. nutarimą Nr. 238 „Dėl Lietuvos banko išduodamų leidimų elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigoms“, ir išdėstyti jį nauja redakcija: <p>„LIETUVOS BANKO VALDYBA NUTARIMAS DĖL LIETUVOS BANKO IŠDUODAMŲ LEIDIMŲ ELEKTRONINIŲ PINIGŲ IR MOKĖJIMO ĮSTAIGOMS</p> <p>Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42 straipsnio 3 dalies 1 punktu, Lietuvos Respublikos elektroninių</p>	
--	---	--

	<p>pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnio 11 dalimi, 14 straipsnio 12 dalimi, Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 12 dalimi, 6 straipsnio 10 dalimi, 7 straipsnio 11 dalimi, atsižvelgdama į 2017 m. lapkričio 8 d. Europos bankininkystės institucijos gaires dėl informacijos, pateiktinos prašymuose išduoti leidimą vykdyti mokėjimo įstaigų, elektroninių pinigų įstaigų veiklą ir įregistruoti informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjus pagal Direktyvos (ES) 2015/2366 5 straipsnio 5 dalį (EBA/GL/2017/09), Lietuvos banko valdyba n u t a r i a:</p> <p>Patvirtinti pridedamas:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų licencijavimo taisyklės; 2. Leidimo reorganizuoti arba likviduoti elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigą išdavimo taisyklės.“ <p>2. Nustatyti, kad šis nutarimas įsigalioja 2018 m. rugpjūčio 1 d.</p> <p>LBV03-101-2018 Nutarimo preambulė, 1, 2 punktai Lietuvos banko valdyba n u t a r i a:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pakeisti Lietuvos banko valdybos 2012 m. vasario 23 d. nutarimą Nr. 03-43 „Dėl Užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialų, įsteigtų Lietuvos Respublikoje, licencijavimo taisyklių“ ir jį išdėstyti nauja redakcija: <p>„LIETUVOS BANKO VALDYBA NUTARIMAS DĖL UŽSIENIO VALSTYBIŲ ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGŲ FILIALŲ LICENCIJAVIMO TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO</p> <p>Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42 straipsnio 3 dalies 1 punktu, Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 20 straipsnio 3 ir 12 dalimis, Lietuvos banko valdyba n u t a r i a:</p> <p>Patvirtinti Užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialų licencijavimo taisyklės (pridedama).“</p>	
--	--	--

<p>4. Nukrypstant nuo 2 dalies, valstybės narės užtikrina, kad būtų taikomos 65, 66, 67 ir 97 straipsniuose nurodytos saugumo priemonės praėjus 18 mėnesių po 98 straipsnyje nurodytų techninių reguliavimo standartų įsigaliojimo dienos.</p>	<p>2. Nustatyti, kad šis nutarimas įsigalioja 2018 m. rugpjūčio 1 d.</p> <p>Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas 2. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 30 straipsnio 2 dalies 4 punktas, 31 straipsnio 1 dalies 1 punktas ir 2 dalies 5 punktas, 32 straipsnio 1 dalies 1 punktas ir 2 dalies 4 punktas, 58 straipsnio 1, 2, 3 ir 7 dalys įsigalioja praėjus 18 mėnesių nuo Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, nurodyto 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB, 98 straipsnyje, įsigaliojimo. Jeigu sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nėra įgyvendinęs šioje dalyje nurodyto Europos Komisijos deleguotojo teisės akto, jis negali to naudoti kaip priežasties blokuoti ar kitaip trukdyti mokėjimo inicijavimo ir sąskaitos informacijos paslaugos teikėjų prieigai prie mokėjimo sąskaitų.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>5. Valstybės narės juridiniams asmenims, kurie anksčiau nei 2016 m. sausio 12 d. jų teritorijose vykdė mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų veiklą, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, nedraudžia toliau vykdyti tos pačios veiklos savo teritorijose pereinamuoju laikotarpiu, nurodytu 2 ir 4 dalyse, vadovaujantis tuo metu taikoma reglamentavimo sistema.</p>	<p><i>Pastaba:</i> Nuostatų įgyvendinti ir perkelti nereikia, nes šioje dalyje minimų juridinių asmenų, teikiančių sąskaitos informacijos teikimo ir mokėjimo inicijavimo paslaugą, veikla nėra reglamentuota Lietuvoje.</p>	
<p>6. Valstybės narės užtikrina, kad kol ne visi sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai pradėjo laikytis 4 dalyje nurodytų techninių reguliavimo standartų, sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai nepiktnaudžiautų tuo, kad nesilaiko minėtų standartų, ir nestabdytų naudojimosi mokėjimo inicijavimo savo aptarnaujamose sąskaitose arba informavimo apie tas sąskaitas paslaugomis ir tam netrukdytų.</p>	<p>Mokėjimų įstatymas 2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas 2. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 30 straipsnio 2 dalies 4 punktas, 31 straipsnio 1 dalies 1 punktas ir 2 dalies 5 punktas, 32 straipsnio 1 dalies 1 punktas ir 2 dalies 4 punktas, 58 straipsnio 1, 2, 3 ir 7 dalys įsigalioja praėjus 18 mėnesių nuo Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, nurodyto 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama</p>	<p>Visiškas</p>

	Direktyva 2007/64/EB, 98 straipsnyje, įsigaliojimo. Jeigu sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nėra įgyvendinęs šioje dalyje nurodyto Europos Komisijos deleguotojo teisės akto, jis negali to naudoti kaip priežasties blokuoti ar kitaip trukdyti mokėjimo inicijavimo ir sąskaitos informacijos paslaugos teikėjų prieigai prie mokėjimo sąskaitų.	
116 straipsnis. Įsigaliojimas Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.	Nuostatų įgyvendinti ir perkelti nereikia.	
117 straipsnis. Adresatai Ši direktyva skirta valstybėms narėms. Priimta Strasbūre 2015 m. lapkričio 25 d. <i>Europos Parlamento vardu</i> <i>Pirmininkas</i> M. SCHULZ <i>Tarybos vardu</i> <i>Pirmininkas</i> N. SCHMIT	Nuostatų įgyvendinti ir perkelti nereikia.	
I PRIEDAS MOKĖJIMO PASLAUGOS (kaip nurodyta 4 straipsnio 3 punkte) 1. Paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos grynuosius pinigus įmokėti į mokėjimo sąskaitą, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos. 2. Paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos grynuosius pinigus išimti iš mokėjimo sąskaitos, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos. 3. Mokėjimo operacijų vykdymas, įskaitant lėšų mokėjimo sąskaitoje atidarytoje vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, pervedimą: a) tiesioginio debeto operacijų vykdymas, įskaitant vienkartinius tiesioginio debeto operacijas, b) mokėjimo operacijų vykdymas naudojantis mokėjimo kortele arba	Mokėjimų įstatymas 5 straipsnis. Mokėjimo paslaugos Mokėjimo paslaugas sudaro: 1) paslaugos, kurias teikiant sudaromos sąlygos grynuosius pinigus įmokėti į mokėjimo sąskaitą, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos; 2) paslaugos, kurias teikiant sudaromos sąlygos grynuosius pinigus išimti iš mokėjimo sąskaitos, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos; 3) mokėjimo operacijos, įskaitant lėšų, esančių mokėjimo sąskaitoje, atidarytoje mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, pervedimą: tiesioginio debeto operacijos, įskaitant vienkartinės tiesioginio debeto operacijas, mokėjimo operacijos naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone ir (arba) kredito pervedimai, įskaitant periodinius	Visiškai

<p>panašiu įrenginiu, c) kredito pervedimų vykdymas, įskaitant periodinio mokėjimo nurodymus. 4. Mokėjimo operacijų vykdymas, kai mokėjimo paslaugų vartotojui lėšos suteiktos pagal kredito liniją: a) tiesioginio debeto operacijų vykdymas, įskaitant vienkartinės tiesioginio debeto operacijas, b) mokėjimo operacijų vykdymas naudojantis mokėjimo kortele arba panašiu įrenginiu, c) kredito pervedimų vykdymas, įskaitant periodinio mokėjimo nurodymus. 5. Mokėjimo priemonių išdavimas ir (arba) mokėjimo operacijų aptarnavimas. 6. Pinigų perlaidos. 7. Mokėjimo inicijavimo paslaugos. 8. Informavimo apie sąskaitas paslaugos.</p>	<p>pervedimus; 4) mokėjimo operacijos, kai mokėjimo paslaugų vartotojui lėšos suteiktos pagal kredito liniją: tiesioginio debeto operacijos, įskaitant vienkartinės tiesioginio debeto operacijas, mokėjimo operacijos naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone ir (arba) kredito pervedimai, įskaitant periodinius pervedimus; 5) mokėjimo priemonių išleidimas ir (arba) gaunamų mokėjimų apdorojimas; 6) pinigų perlaidos; 7) mokėjimo inicijavimo paslaugos; 8) sąskaitos informacijos paslaugos.</p>	
---	--	--